

ئەفسانەكانى بەر ئاگردان

مەشرەبخۆشى نەنكىم

ئامادەکردنى

شاخەوان عەلى جەمەد مامۇكى

پېداچوونەوہ و پېشەكى

ئەبوبەكر شوان

وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان
به پڕۆیه به رایه تی گشتیی راگه یاندن و چاپ و بلاوکردنه وه
به پڕۆیه به رایه تی چاپ و بلاوکردنه وه ی هه ولێر

ناوی کتیب: ئەفسانه کانی بهر ئاگردان
نووسینی: شاخه وان عه لی حه مه د مامۆکی
پیتچنین: ده شتی ناسیح مه جید
هه له چن: هیمن ئەحمه د تاله بانی
تابلۆی بهرگ: هونه رمه ند نورالدین ئەمین
نه خشه سازی بهرگ: ئامانج ئەمین
چاپی یه که م

چاپ: به پڕۆیه به رایه تی چاپخانه ی رۆشنبیری - هه ولێر - ۲۰۱۲

له به پڕۆیه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۷۹۱) سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه

ما فی چاپکردنه وه ی پارێزراوه بۆ وهزاره تی رۆشنبیری و لاوان و خاوه نی کتیبه که
ئەم کتیبه و کتیبه کانی وهزاره تی رۆشنبیری و لاوان له سه ر ئەم سایته بخوینه وه

www.kurdistanchap.com

پیشکشه:

به وانه ی:

- * راستیان کردۆته هه ویینی ژیان.
- * جوانی مژده ی پۆژیکی نوویان پیده به خشی.
- * دروشمی که م بژی و که ل بژی ده که نه به رنامه و میتۆدی ژیانی خویان.

پیشه کی

پاش ئه وهی خویندنه وه یه کی قوول و تییرامانیکی زۆرم له سه ره بابته کانی نیو په پرتووکه که کرد، که به نندن به فۆلکلۆره وه بۆمان ده رده که وی، که به رئاگردان و دودمانی خۆمان هینده سوارچاکی و میرخاسی به لاره گرینگ بووه، له شاده ماره کانن خوول ده خواته وه، ئه و چیرۆکه نه ی که ده یخوینیته وه زاده ی بیر و هزری دیزه مان و پیشووی خۆمانه، که چۆن عه ودال و ته وحی ئه و جۆره پروداو و به سه ره اتانه بوونه .

بابه تی فۆلکلۆری ده بی له دل و ده روون و قه ناعه تی میلله ته وه سه ری هه لدا بی و هه لقولابی، یانی چیرۆکه کان بخزیننه نیو قالب و بازنه ی میلی و له به رئاگردانه کان و کوانووی دیرۆک ئه ولا و ئه ولای پیکرابی و له زۆر شوین و ده قه ردا هه مان مانا و مفای خۆی بیکی، راوی واته چیرۆکخوان ده بی به هه ناسه یه کی قووله وه له مه سه له کان بروانی و له چوارچیه ی نه ریت و میلله تی خۆی هه لزنابی، بۆ ئه وه ی بگاته ئه و که نارهی که لیواریدا تاوی قه له می خۆی بدات و هزر و میشکی خوینهر بینیته ئاسویه کی گه ش. هه ر بویه ش ده بی به شیوه یه کی ئه ده بی و زانستی بیسه لمینی که ئه و ژانره په یوه سه ته به نه ریت و عاده ت.

خۆ ناکرى، ھەرچى چىرۆك ھەبى كە باس و واسى ئەفسانە و
پىژگاوى كرد، ئىمە بە پەسەنى پۆلین بکەین و بیخەینە نیو
بازنەى تیۆرى دیرینەوہ .

ھەقايەتنووس، كەسايەتى و قەلەم جوانى نووسەرەكە بەدیار
ناخات، لى ئەوہى بەدیار دەكەوى تەنھا و تەنھا ھەست و سۆز و
تەوح و بزاولى مىللەتە، وەكو ئەوہى بىتە بەرچا و دانەرى
راستەقىنەى بەسەرھات و پروداوہكان خودى مىللەتە .

چىرۆكەكان زىتر لايەنى ئەفسانە و دىو و دىوہزىمە و جنۆكە و
ئەژدىھان، ھەرۇھە جوامىرى و مىرخاسى و زىبای شۆخ و شەنگى
ئافرەتان دەگرىتە ئەستۆ، لايەنى ئەقىندارىش ژبىر نەكردىە لەو
دوو پەگەزەى كە نىر و مین و خىزان و كۆمەل پىك دەھىنن .

شىۋازى كاكە شاخەوان، لە دارشتن و دەرپىنى چىرۆكەكان،
جوان پىنووسى و لووسى پىوہ لكاوہ و بە ئاشكرا بەبەر چاوى
خوینەر دەكەوى، كە چۆن خۆى لەناخى كرۆك دەسوینى .

جا كاكى خۆم، خۆشتان سەرپىشكن بۆ بۆچوونەكان، ئىوہش
بەوردى بیخەنە بەر سەنگى مەحەكەوہ، ھەر دەگەل
خویندەنەوہیدا دیار دەكەوى چلۆن چۆن وەكو دەوہن وردە وردە
سەرھەلدىنى .

ئەبوبەكر شوان

بولبولی خوش ئاواز

ده گپڙنه وه، ده لاین: له پوژگار یکی زوودا، پادشایه کی دادپه روهر سئ کورپی هه بوون کورپی خاس و تولاز، هه روه ها باخیکی هه بوو، چه ند به ده ووری ده هات و ده چوو، خزمه تی ده کرد، شیخ و مه لا و لوقمانی شار نه ما نه یهینیتته سه ری، که چی سوودی نه بوو، به ری نه ده گرت و نه ده هاته به ره م.

پوژیکیان کابرایکی ده رویش هاته کوشک و به خزمه ت پادشا گه یشت.. شه و له لای مایه وه، ئه و شه وه تا وه ختانیکی دره نگ پیکه وه دانیشتن، له زور ده رگای قسه و باسیان دا، پادشا به هه لپه یه که وه خه می به رنه گرتنی باخه که ی بو پشست، وتی: ده رویش من باخیکم هه یه، ئه مان چ باخ؟ ئه وه ی ختوورده ت بو ی ده چی و به میشتک دادی، له هه موو میوه جاتی دونیای تیایه، زور خه فه ت ده خوم نازانم بوچی ئه و باخه م به رناگری

مام ده رویش به تاسه وه رووی تی کرد، پرسی: به راستی سهیره، باشه بو به رناگری؟.

پادشا وه لأمی دایه وه: بلیم چی؟ هیچی تیناگه م.

مام ده رویش داما.. له فکران راجوو، بیری هیئا و بیری برد، سه ره داویکی به میشتک داها ت، سه ری هه لپری، به ده م زه رده خه نه یه کی گه شه وه وتی: قوربان، ده میکه له باب و

باپیرانمه وه بیستوومه ده لئین: هر باخیک بهری نه گرت ئه گهر بولبولی خوش ئاوازی بۆ بیینی و بیبهیته ناوی، هر ئه وه نده ئه و بولبولانه که وتنه چرین، ئیدی دهم و دهست باخه که بهر ده گری. پادشا به و قسه یه کۆلی که یفساز بوو، به هه لپه یه که وه پرسى: باشه ده رویش، تۆ نازانى ئه و بولبوله رهنگی چۆنه و له کوپیه و چۆن ده سته که وى؟

مام ده رویش سه ری هه لکراند و زمانى گه پراند: ناوه لالا نازانم له کوى یه، ته نها ناوبانگیم بیستووه ده لئین: بولبولی خوش ئاواز، له وه بترازى تۆ چه ندی لى ده زانى، منیش هه ره ینده .

بۆ به یانى هیشتا شه به قى نه دابوو، مام ده رویش خۆی پىچایه وه، کۆشكى به جى هیشت.. پادشا که له خه و بیدار بووه وه و به رچایى کرد، بانگى هه رسى کوره که ی کرد.. هه موویان هاتن، ئه ویش یه که یه که ته ماشای کردن و وتى: کورپینه ئه و راستیه تیگه یشتوون که له ئیوه بترازى، من که سى تر به م کاره ناسپیرم، جا بۆ ئه وه ی باخه که مان بهر بگری، ده بى هه رسیکتان برۆن، بگه رین، بچن بولبولی خوش ئاوازم بۆ په یداکن، چاره ی ئه م باخه ش جگه له و بولبوله، هیچی تر نییه .

ئه وانیش هه رسیکیان به یه ک ده نگ وتیان: په یمانبى بابه گیان تا بولبولی خوش ئاواز بۆ جه نابتان نه یه نین، به ده ست به تالى نه گه ریینه وه .

كۆپرەكانى پادشا (زانا) و (دانا) لەدايكىك و (توانا) لەدايكىكى دىكە بوو ، خۆيان گۆرپى، ماينى خۆيان زىن و لغا و كرد، كەوتنە پرى، پرىگايكى دوور و دريژيان گرتەبەر، قوناغىكى زۆريان بپرى، پرى حەوت شەو و حەوت پۆژيان كوتىەو، نەگەيشتنە هېچ ئاوەدانىەك. لەو پرىكدنەيان بەردەوام بوون تا گەيشتنە دوو پريانك، نووسراوەكانى سەر دوو گاشەبەردى گەورە هەلۆستەى پىكردن . لەو دووپرپانەدا، لە سەر گاشەبەردى پرىەكيان نووسرابوو: (ئەم پرىە پرى هات و نەهاتە، هەر كەسى بەم پرىە پرىشتبى، بەسەلامەتى نەگەپرايتەو) لەسەر گاشەبەردى پرىەكەى دىكەش نووسرابوو: (ئەم پرىە پرى هاتە، مەترسى نىيە و هەر كەسىك بەم پرىە پرىشتبى، بەسەلامەتى گەپرايتەو).

توانا ووتى: برايان وەكو دەبينن ئەو دوو پرىمان لە پىشە، من پىشنىياز دەكەم هەرسىكمان بەيەك لەم دوو پرىگە نەپۆين، مەبەستم ئەو يە دەترسم پرىەك بگرين و پىيدا بپۆين، پەنگە دوور و نزيك تووشى بولبولى خۆش ئاواز نەبين.

زانا و دانا وتيان: باشە دەكرى ئىمە لەپىناو بولبولى ژيانمان بخەينە مەترسىەو، ئەو چىيە باخىك بەر ناگرى ؟ قسە لەو سەريەو خۆشە، ئىمە پرى هات دەگرين، ئەو پرىەى سەلامەتە و هېچى لەپىش نىيە، تۆش كەيفى خۆتە، ئەگەر دىيى وەرە، خۆ ئەگەر ئەو نەندە بوپر و چاوەترس، لەخۆت پرا دەبينى، فەرموو

ئەو ھەتتە ھات و نەھات، بۆ خۆت ئەو پۈتتە بگرە، خوای
پەرھەر دگاریش چى لە چارە نووسیبین، ھەر ئەو ھەتتە و تەواو.
توانا ئاخىكى قوولئى ھەلئىشا، وتى: ئەو ھەتتە پۈتتە و سەرپشکن
کام پۈتتە ھەلئە بژیرن و کامەش پەت دەکەنەو، بەلام من ھەز
دەکەم پۈتتە ئەو ھەتتە جیابینەو، شتتە بکەین.

وتیان: شتتە و ھەتتە چى؟ مەبەستتە چىیە؟

وتى: دەبا ھەرسىکمان لیرە و لەم دوورپانەدا ئەنگوستیلە
خۆمان لەبەن ئەو گاشەبەرە دانئین، من یاخود ئیو،
ھەرکامىکمان زوو گەرپا ھەتتە، با تەماشائىكى ئەو بنبەرە بکات، جا
ئەگەر ئەنگوستیلەکان نەما بوون، ئەو ھەتتە مانائى ئەو ھەتتە ئەو کەسە
ھاتتەو ھەتتە و دەگەل خۆیدا بولبولئى خۆش ئاوازی ھاوردوو.

ئەنگوستیلەى خۆیان لە پەنجەى دەستیان کردو، لە ژیر
بەرەدەکیان ھەشاردا. زانا و دانا پۈتتە ھاتیان گرتە بەر و تواناش
بەتەنیا پۈتتە ھەتتە و نەھاتى گرت.

توانا قوونائىكى باش پۈتتە، پیرەمیردئىكى پدین سپی نورانى
تووش بوو، تومەز ئەو ھەتتە زیندەى و لە شىو ھەتتە پیرەمیرد
خۆى نیشان داو، خدرى زیندە وتى: کورپى خۆم توانا، ئەو ھەتتە
دەچىە کوی؟

توانا وتى: ئەگەر بزانی ناوم توانایە، دەبى بشزانی دەچمە
کوی.

خدری زینده وتی: توانا ئەو شوینەى بۆى دەچى، رېنگايەكى
سەخت و دژوارە. دەبا تەگبیريکت بۆبکەم بەلکو ئەوە خوايە
قوتارتبى.

توانا وتى: وەللاھى مەمنوونى جەنابتان دەبم، ئەوەى دەیکەى
لە چاکەى خۆتە.

خدری زیندە وتى: دەگویم بۆ بگرە بزانه چى دەلیم؟ ئەو
رېیەى دەیگرى، دەتگەيەنیتە شاخ و داخ و ئەشکەوت و زنار و
هەرايى، دەگەیتە ئەشکەوتى، دەلە ديوىكى لیبە، ئەو دەلە دیوہ
مەمكى راستى ناوہتە سەرشانى چەپە و مەمكى چەپى
بەسەرشانى راستى داداوە، ئاگادارم ماوہى حەوت شەو و حەوت
پۆژە دگانى ديشى، دوو بەچکە ديوى زرت و زەبەلاحى وەك
كەرتە شاخى هەيە، ناردوونى مرؤفى بۆ پراوکەن، تا ئەو مرؤفە
بخوا و ژانى ددانى پى بىشكى، بۆيە وریابە، كە لیبى چوویە
پیش، بەوریایى لەدوواوە توند پەلامارى مەمكى راستى بدە و
بیمژە، ئەوە يەكسەر دەبیتە كورپى ئەو و دەتپاریزی، ئەوجا چیت
بوی، بۆتى جى بەجى دەكات، هااااا، قسە لیڕەپرا خۆشە، غەلەت
نەكەى، ئەگەر مەمكى چەپەى بگرى و ئەو مەمكى بمرى، قورپ
بەسەر، بە هەوہنتە لەدەستى دەربازت نابى و بچپە حەوت
پەرەكەى ئاسمان، وازت لیئاھینى.

خدری زینده ئه وهنده قسه ی کرد و بزربوو. تواناش ئاهیکی
 قوولی هه لکیشا، بۆ سه ره وه ری کرد، پۆیی. پۆیی تا گه یشته
 ده قه ریکی جه نگلستانی چر و پری تی کچرژای، به هیواشی
 هه نگاهی هه ئنا، گه یشته نزیك ئه شکه وته که و هیواش هیواش
 چوه پیش، ده له دیوه که ی بینی، به دزه دزه و هیمنیه وه هات،
 توند له دوواوه په لاماری مه مکی راسته ی دا و گرتی، که وته
 مژینی.

ده له دیوه که هاواری لی هه ستا، به نه زا که ته وه وتی : مه مکم
 به رده، واز له مه مکم بیته، ده ک به قوربانی ئه و که سه بی ئه و
 ته گبیره ی بۆ کردی، دهنه وه لاله ی وه بیللاه ی وه ته لاله ی که
 هه رسیکیان ناوی خویه، ئه وه هه وت رۆژه دگانم دیشی،
 له خویه کم ده ویست مه ردومیکم به رجنگ بکه وی، بیگرم و بیکوژم،
 بیخه مه کلورایی دگانم تا دگانم چاک بیته وه، ئیستاش چونکه
 مه مکم مژی و شیره که ییت خوارد، تازه بویته کوپم و حیسابی
 کوپری خۆمت بۆ ده که م.

تاوی دوان به یه که وه دانیشن، کوپیان گهرم کرد و له ده رگای زۆر
 باسیا دا. ده له دیوه که به تالوکه وه لی پرسی: ئه ری تو پییت
 نه ووتم بۆچی ریته به وه له ته که وتوه؟ بۆچی هاتووی، له چی
 ده گه ری، به ته مای چی؟

توانا به دەم زەر دەخەنە یە کە وە وتی: من شازادەم ، باوکم
باخیکی ھە یە بەرناگری ، ئیستاش ھاتووم یارمەتیم بەدی
بولبولی خۆش ئاوازم دەستکەوی ، بەقسان دەلێن: بولبولی
خۆش ئاواز لە ھەر باخی بخوینی ، ئەو باخە بەر دەگری .

بەرە بەری شیوان بە چکە ی دەلە دیوھە کە بەنەر پو ھۆر لە
ئەشکەوتە کە نزیک بوونە وە ، بۆنی شتیکی نامۆیان کرد ، بەیە ک
دەنگ وتیان: بۆن دی ، بۆنی بیگانان دی ، لە ئەرز و ئاسمان دی ،
دایە ئەو کە ھاتۆتە ئێرە ؟

دەلە دیوی دایکیان نەختی شلەژا ، دەمی وەتەتەلە کەوت: ج ، ج ،
ج ، جا ، کی دەویری بە و دەرە گوزەرکا ، بیته ئێرە .

وتیان: دایە ئیمە گیل نین ، شتمان لی مەشارە وە ، مانگەشە و
سەر لە ئیوارە دیارە ، ئیمە بۆن دەکەین دەزانین مرۆفی بەم ناوہ
تییپەریووە ، ئەگەر راستیە کە مان پی دەلیی: باشە ، ئەگەرنا لەت
و پەتت دەکەین ، ئەوجا بە دەستی ئیمە خۆت بە کوشت مە دە .

دەلە دیوھە کە دەیزانی شاردنە وە ی راستیە کان بی ئاکامە ، بە
ھەلپە یە کە وە وتی: کورپی خۆم چیتان لی بشارمە وە ، کاتی خوی
ئیمە دوو خوشک بووین ، خوشکی بچووکم میردی بە ئادەم
کردووە و کورپیکی تاقانە ی ھە یە کە دوای عە یامی وا بە سوئالی
ئێوھە ھاتووە بتانبینی ، بتانناسی کە ئێوہ پوورزای ئەون .

وتیان: یاخو به خیربې، ئەی کوا؟ له کوپیه؟ ئیمهش تامه زړوی
بینینی ئەوین .

ده له دیوه که وتی: به پاستی ترسام ببینن، پارچه پارچه یکه ن،
بویه له ترسان کردوومه ته بن کلورایی ددانم.

توانای له بن کلورایی ددانی دهرکرد و نیشانیدان، ئەوانیش
به دیتنی شاگهشکه بوون، کردیانه گوڤه ند.

توانا که وته به رده ستیان، وه کو توپ ئەم بو ئەوی هه لده دا و ئەو
بو ئەوی هه لده دایه وه .

دایکیان هاواری لی هه ستا، به په رۆشه وه وتی: پۆله کانم وای لی
مه که ن، وازی لی بینن، داینین، گوپی بو هه لخن، بزائن بوچی
هاتوه .

ئەوانیش توانایان دانا، به سه روزمانیکی خوشه وه وتیان: پورزای
شیرینمان یاخو به خیربې، فەرموو هەر ئیشیکت هه یه و به ئیمه
بکری، ئیمه له سه ر یه ک پی وه ستاوین، خزمه تت ده که یین.

توانا تفی گه رووی قووت دا و وتی: به پاستی هاتووم یارمه تیم
بدن، باوکم باخیکی هه یه بهر ناگری .. بویه ده بی له گه لم بین،
بولبولی خوش ئاوازم بو بینن بو ئەوه ی باخه که مان بهر بگری.

یه که له و دوو به چکه یه وتی: خۆزگه ئەو قسه یه ت نه کردبایه،
ئاخر بولبولی خوش ئاواز له سنوری ئیمه دا نیه، هه وت قوناغ
لیره وه دووره، ئینجا ده یگه یته ئەو شویننه، ئیستاش مادام ئەو

پييه دوررت بريوه و پرومانت ليئاوه، به سه رچاو تاوه كو
ئه وپه پي سنووري خو ماننت ده به ين، له وه به دواوه ده بي خو ت
مشووري خو ت بخوي.

به ياني ده گه ل تاريك و پروندا، توانا ده خه نه سه رشان يان و
ده پون، ده يبه نه دوا قوناعي سنووري خو يان و له شو يني
ده وه ستن، به توانا ده لي ن: بيوره، ده سه لآتمان تا ئيره يه،
له وه بترازي ناتوانين ئه و تخويه بيه زينين، ئه وه ي ده مي ني ته وه
ده بي بو خو ت له و خه ميدابي، له سنووره ي خو شمان چيت
ويست، پيويستيت به چي بوو، هه قت به سه ر هيچه وه نه بي، ئيمه
له خزمه تي تو داين.

توانايان داگرت و گه رانه وه.. توانا ماوه يكي باش رويي، تووشي
سي ديوه ات گيچه ليان به يه ك ده كرد و خهريك بوو به شه ر
ده هاتن، له ناخه وه به خو ي وت: به و خوايه بكه ومه بهر ده ست و
پي ي ئه م ديوانه، له ت و په تم ده كه ن و ده مخون.

ديوه كان چاويان پيي كه وت، وتيان: با چيت به شه ر نيين،
ئاده مي ئاقلن، و اباشه ئه و مرويه بكه ينه ده مپراست و سه رپشكي
بكه ين، ئه و شتانه مان لي به ش بكات.

يه ك له ديوه كان له دوره وه بانگي كرد: هوؤؤؤ به ني ئاده م و هره
پيش، مه ترسه هيچت لي ناكه ين، و هره ناو بزيوانيمان بكه.

توانا په يتا په يتا لِيان نزيك بُووه، به سهر سوپرمانه وه پرسى:
ئوه چ شهر و دهمه قاليتانه، قهت شهرم ناكهن له و ته مهنه
به شهر دِيښ، چى بووه ؟ بُوچى وا ده كه ن؟

د يوِيكيان ده ستي بُو سى شتى ته نيشتيان دريژر كرد و وتى: نيمه
له سهر ئه م شتانه شهرمانه كه له پاش باوكمان به ميراث بومان
به جِيماوه .

توانا پرسىه وه: باشه ئه و شتانه چين؟ سيفه تيان چييه ؟ بُوچى
باشن؟

هه مان د يو وه لامى دايه وه: شته كان بريتين له، ئه وه يان - قاليجه ي
سليمان پيغه مبه ره (د.خ)، ئه وه يان - كلاوى سه خره جن - و
ئوه شيان تيروكه وان. له سيفه ته كانى ئه و شتانه، هه ر كه سى
كلاوى سه خره جن بكاته سهر، بچيته هه رشويښ و جيگا و
هه رمه جليسى، كه س له م شوينه نايبينى و ئه و يش يه كه يه كه يان
ده بينى، سه باره ت به قاليجه ي سليمان پيغه مبه ريش (د.خ) هه ر
ئوه نده بچيته سهرى و بلئى (هه سته پرزگارمكه) ئيتر
هه ر جيگه يه كت مه به ستي، له چاو تروكانيك ده تباته ئه و شوينه،
دواشت سيفه تى تيروكه وان دياره چييه و بُوچى به كه لك دى.

توانا بزه يه كى نايه سهر ليو، وتى: باشه هه مووتان به و
دابه شكر دنه ي من پازى ده بن، قايلن ئه گه ر من به دادوه رى بريارى
له سهر بده م؟.

ھاودەنگ وتیان: ۋەعدبىي له بريارى تو دەرنەچىن، بفرەموو،
ببژە.

توانا ھىدى ھىدى لەشتەکان چووە پيش.. دەستى گەياندە تير
ۋەوانەكە ۋەتى: ئىستا ئامادەبن، ئەوتيرە دەھاوئىزم، كامتان
زووتر تيرەكەى ھىنايەۋە، ئەۋە شتە باشەكە دەدەمە ئەويان.
تيرەكەى ھاويشت.. ديوەكان بەپاكردن كەوتنە دواى تيرەكە،
تواناش كلاوى سەخرەجنى كرده سەر و سوارى قالىچەى
سليمان پىغەمبەر(د.خ) بوو، ۋەتى: ھەستە پزگارمكە، بمگەيەنە
ئەۋ شويىنەى بولبولى خۆش ئاۋازى لىيە.

لەچاۋ ترووكانىكدا ئەۋەندەى زانى ئەۋە گەيشتە شوينى، لەناۋ
باغى نىشتەۋە تيايدا كۆشك و كاخيكي جوان و پازاۋەى
ھەبوو، بەلام دەرگاي چوئە ژوورەۋەى نەبوو.

توانا بە قالىچەى سليمان پىغەمبەر خۆى گەياندە سەرەۋەى
كاخەكە ۋە نۆپى ئەۋە جگە لەيەك پەنجەرە بەۋلاۋە ھىچ
پەنجەرەيكي دى نىيە لىي بچىتە ژوورەۋە، لە پەنجەرەكە شۆپ
بووۋە خوارى، قالىچەكەى لوول دا ۋە خستىە بن ھەنگلى.. كەۋتە
گەرەن ۋە سوورپان بەنيو كاخەكەدا، ئافرەتئىكى زىيا ۋە شوخ و
شەنگى بينى، نەبەكەى، نەبخۆى ھەر تەماشاي جوانيەكەى بەكەى،
گەردنى ھىندە سىپى بوو، ھەسىبەيەك بوو بو خۆى، ميووژە
پەشەى بخواردايە، لە گەردنيەۋە ديار بوو، قەفەزىك بە ديار

سه‌ریه‌وه هه‌لّواس‌رابوو، دوو بولبولی خووش ئاوازی
تیدابوون. ئه‌وه‌ی سه‌رنجی راکیشا، ئه‌و بولبولانه که چاویان
به‌قژی ئه‌و ئافره‌ته بکه‌وتایه، ده‌که‌وتنه خویندن.

نیوه‌رۆ بوو، که‌نیزه‌کان خواردنیان بۆی هینا، له‌به‌ر ده‌میاندانا،
توانا ده‌گه‌لیدا که‌وته نانخواردن، هه‌تا ئافره‌ته‌که پاروویه‌کی
لیخوارد، توانا سیّ پارووی لیّ خوارد.

ئافره‌ته‌که سه‌یری پیهات خو دوو تیکه‌ی له‌و خواردنه نه‌خوارد،
خواردنه‌که چۆن ته‌واو بوو، به‌توو‌ره‌یه‌وه بانگی که‌نیزه‌کانی
کرد، وتی: باشه پیمنالین بۆ خواردنتان که‌م لیناوه؟ که‌ی من
ئه‌وه‌نده که‌مم نان خواردوو؟

که‌نیزه‌یه‌که وتی: خواردنمان وه‌کو رۆژانی تر، نه‌که‌م نه‌زیاد
لینه‌ناوه.

که‌نیزه‌کان چوونه‌وه مه‌تبه‌ق، قاپیکی دیکه‌یان بۆی هیناوه،
ئه‌ویشیان دوو تیکه‌ی لیّ نه‌دا، ته‌واوی نانه‌که‌ی له‌گه‌ل خوارد،
ئافره‌ته‌که ده‌هری و توو‌ره‌ بوو، رقی هه‌ستا، تا تینی تیا‌دابوو
شه‌قیکی له‌ قاپه‌که هه‌لدا، سینگ و به‌رۆکی کرده‌وه، له‌سه‌ر
ته‌خته‌که درێژبوو. پرچی بۆ بولبوله‌کان کرده‌وه بخوینن،
ئه‌وانیش ده‌ستیان به‌خویندن کرد، ئافره‌ته‌که له‌ ئاواز و سه‌دای
بولبوله‌کان، چاوی نایه سه‌ریه‌که، خه‌وی لیکه‌وت.

توانا تيله نيگايكى دايى، له نيوان هەردوو مەمانيدا، خاليكى
پەشى گەورە هەبوو. پووی وەرگيپرا، بە هيواشی قەفەزەكەى
دەست دايى، سواری قالچەى سليمان پيغەمبەر(د.خ) بوو، وتى:
هەستە رزگارمكە، بمگەيەنە ئەم شوينهى براكانمى لى يە.

لەچاو ترووكانيك دا هيندەى زانى ئەو هەيشتە شارپك،
سەروبنى ديار نيه. كەوتە گەران و سوورپان، چوو لای خودان
خانويهك و پيپوت: قوربان دەمەوى ئوتاقىكم لەو خانووهى
بەتەماى بیدەيته كرى، بۆمى برازينه وه و خەمى پارەت نەبى،
من دوو قات پارەت دەدەمى.

كابرا ئوتاقىكى جوانى بۆ رپكخست، ئەو كەل و پەلەى پيويست
بوو، خستيه ناوى.

توانا دواى ئەو، چوو لای دارتاشى، سندوقىكى تۆكمەى بۆ
بولبولەكان بەپاداندا، تاوەكو كەس نەزانى چى تيدايە، بەخۆ و
جل و بەرگى پادشايانە لە بازار دەسوورپايە وه، كاتى چاوى بە
زانای برای كەوت ئەو شاگرد كە بابستانە و خەريكە كە باب
ليدەدات. خۆى گەياندە لای وەستاكە و وتى: وەستا ئەگەر
ئەزىت نەبى حەز دەكەم بەو شاگردەت سى نەفەر كە بابم بۆ
بنيريتە ئەو مالە.

پارەكەى پيدا، ويستى بروت، تيله نيگايكى دا، بينى وەستاكە تا
گرتى شەقىكى لە زانا هەلدا و بەتوورەبيەوه وتى: هەى هيچ و

پیچ، دهی خیرا سیّ نه فەر که باب چیّکه و بیبه ئەو مالّهی
که تۆتەیی چه قی بازارپی گشی و هەر زوو وەرەوه.

توانا ئەویّی به جیّ هیشت، له بازار دەسوورایه وه، چاوی به دانای
برای که وت، ئەویش له دوکانیّکدا بووبوو شاکرد چایچی، چوو
پیش، له بهر ده گای سهره کی پووی کرده خاوه نه که ی و که
دهستی بوّ دانا دریژ کرد، به هه لپه یه که وه وتی: قوربان به و
شاگردەت یه ک قۆریه چایه م بوّ بنیّره ئەو خانووه ی که وتۆتە
ناوه ندی بازارپی گستی.

پاره که ی دا، گووی لیبوو، خاوه ن دوکانه که تاگرتی شقازله یه کی
لیدا وتی: ئەگەر په سه ن و نه جیبزاده بوویتایه، نه ده گه یشتیه
لام، دهی هەر ئیستا قۆریه چایه ک چیّکه و بیبه ئەو خانووه ی
چه قی بازار و هەر زوو دییه وه.

توانا چوو وه خانووه که و چاوه پوانی براکانی کرد، زانا به خۆ و
سینه ک که باب وه له ده رگای دا، هاته ژووره وه، به دوا دا دانا به خۆ
و قۆریه که وه هاته ژووری.

که سیان توانای نه ناسیه وه، توانا وتی: فه رموو وهرن نانم ده گه ل
بخۆن.

وتیان: قوربان نابی، ناکری، ئەوه بیّ ئەده بیبه بوّ ئیمه له به رده م
حزورتان نان بخۆین.

توانا وتی: من پیتان ده لیم وهرنه پیش و نانم ده گهل بخون، با
هر من نه جیبزاده بم، دهی وهرنه پیش.

هر دوکیان به شهرمه وه له سینیه که نزیك بوونه وه و نانیان
ده گه لی خوارد، پاشان سه روو چایه کی خه ستیان هه لقراند.

توانا لیی پرسین: له و دوکانه به چه ند کار ده که ن؟

زانا وتی: هر یه که مان مانگانه چوار لیره مان هیه و رۆژ نیه
شه ق و پیللق نه کیشین.

توانا وتی: نه گهر ده بنه پیاوی من، شه قتان تیّه لنادهم،
مانگانهش له جیاتی چوار لیره، سه روو ده لیره تان ده ده می،

به لام نه وه ل جار پیم بلین: نیوه چی یه کدین؟

دانا وتی: برای یه کین.

توانا وتی: با شتریش، له نیستاهه ببنه پیاوی من و مه چوونه وه.

دانا وتی: وه ستاکانمان پاره که مان دوو نه وه نده بو زیادکا، تازه
ناچینه وه.

توانا تیله نیگایکی دانسی، به هه لپه یه که وه وتی: من گه لی
خزمه تکارم راکرتوون، به لام چونکه ناتیزه ده رچوونه، هر

ماوهیی له لامدا بوونه، دواتر بی پرس و را تییان ته قاندووه،
رۆیشتون . جا داوا یه کی بچووکم لیتان هیه، مۆریکم ههس، نه و

مۆره داخ ده که م و له رانتانی ده چیزینم، بو نه وه ی نه خوازه لا
سبه ی رۆژی نه گهر شتی بوو، بتوانم به رگریتان لیبکه م، بلیم:

به لى ئەمانە خانەزای منن، ئەگەر ئیوھش قسە یەکتان بۆ وتن
هە یە، فەرموون، ئەو ە گویم لى گرتوون.
وتیان: مادامە کى مؤرە کە لە دەرەو ە نییە و دیار نییە، کەس
نایبینى، رازین، ەز دە کە ی لە جیاتى مؤرئىك، دوو مؤرمان
تیسو ە.

مورى دایە بەر ئاگر، رانى ەردووکیانى پى داخ کردن. چەند
رۆژى بە یە کەو ە مانەو ە، ئەو جا بارگە یان تىکنا، بەرەو ئەو شوینە
بچنەو ە کە لى ەاتبوون، کاتى نزیکى ئەو جىگە یە بوونەو ە
وختى خو ی ەرسىکیان ئەنگوستیلەکانیان لە ژىرى دا مە لاس
دابوو.

توانا ئەسپە کە ی بە لایە کى دیکە سوړاندەو ە، چوو ەو ە سەر ئەو
پى ە لى ی نووسرابوو: ئەم پى ە پى ەات و نە ەاتە،
ەرکە سىک بە م پى ە رۆیشتبى، بە سە لامە تى نە گە پرایتەو ە.

زانا و دانا لە توانا وردبوونەو ە، دیتیان ئەو ە بولبولى خو ش
ئاوازی ەیناو ە، بە گو ی یەکیان چرپاند، وتیان: بەو خوا یە ئەو ە
دەست بە تال بچینەو ە، باوکمان ەیا و ناموسمان دە بات، واباشە
پیلانى بۆ فەوتانى ئەو کاو راپیە دارپژین و لە دەرفە تىکدا لە ناوی
ببەین.

به‌یه‌که‌وه ماوه‌یه‌کی باشیان بری، به‌ره به‌ری شیوان، له‌شوینیکی
چۆل و هۆلدا، وتیان: وچا‌که بارگه‌مان لی‌ره بخه‌ین و ئەم شه‌و
لی‌ره بمینینه‌وه.

بار و بنه‌یان خست، له‌وه‌وروبه‌ره بیریک هه‌بوو، بیری گاور
کاره‌یان پی‌ده‌گوت، زانا به‌هه‌لپه‌یه‌که‌وه پ‌ووی کرده‌توانا و وتی:
بۆ ئاوخواردنه‌وه‌ی خۆمان و ولساته‌کان تۆ له‌ئیمه‌ بچووک و
سووکتری، بۆیه‌ ده‌بی بچیه‌ ناو ئەو بیره‌ و ئاومان بۆ بخه‌یه‌ ئەو
په‌قره‌جه‌ و ئیمه‌ش هه‌لیده‌کیشین.

پش‌دی‌نی خۆیان له‌یه‌ک گری‌دا. توانایان بۆ ناو بیره‌که
شۆپ‌کرده‌وه، هه‌رسی چوار ستلیکی بۆ پ‌ر ئاو کردن و ئەوانیش
بۆ سه‌ره‌وه‌یان هه‌لکیشا، ئیتر که‌ وتی: برایان، چیت‌ر ئاومان
پی‌ویسته؟ ئەگه‌رنا بۆ سه‌ره‌وه‌م به‌رز که‌نه‌وه.

زانا وتی: خه‌یالت خاوه‌ به‌رزت بکه‌ینه‌وه، تۆ بولبولی خوش
ئاوازت هیناوه‌ ده‌ته‌وی ئابروومان ببه‌ی، باوکمان تۆی خوش بوی
و رقی له‌ئیمه‌ بیته‌وه، ئیمه‌ ناتکوژین به‌لام ده‌بی جیت ئیره‌بی.
زانا و دانا به‌و شه‌وه‌ ملی رپیان گرت‌ه‌به‌ر، به‌ره‌و مه‌مله‌که‌ته‌که‌یان
پۆیشتن.

تواناش چه‌ند پاراپه‌وه، هاواری کردنی له‌نیو بیره‌که‌ی به‌جی
نه‌هیلن، ته‌قه‌ی سه‌ریان ده‌هات، گوپیان به‌قسه‌که‌ی نه‌دا، ئه‌ویش
له‌حه‌ژمه‌تا خه‌وت، خه‌ونی بینی، له‌وه‌وه‌دا خدری زینده‌ پپی

پیره ژنه که ته قیله یه کی دهست دایى، چوه که ندىكى ئه و
دهوربه ره و ته قیله ی بۆ پرله میز کرد و هیئایه وه، بۆی
پاگرت: فەرموو ئه وه ئاو.

توانا ته قیله ی لیوه رگرت و له ده می نزیك کرده وه، بۆنى میزه که
کونه لووتی پر کرد، به توورپه ییه وه، ته قیله که ی فرییدا، به
حه په ساویه وه پییوت : دایه ژن، ئه وه له خوی ناترسیی، بۆچی
له حیاتی ئاو، میزم بۆ دینی؟ خو ئیره ولاتی کافرستان نیه !

پیره ژنه که به ده م پرته و پرت و بۆله وه زمانى هیئایه گۆ: جا
گوناھى من چیه؟ چیه که م ههفته ی جارێک ئاومان بۆ بى، تا
نازانى چ ئه ژدیهایكى نه فرته ی سه روچاوى کاریزه که ی لی
گرتووین، هه فتانه ده بى مروفتیک ئاماده بکری، وه کو دیاریی بۆ
ئه وه ئه ژدیهایه ی ببه ین بیخوا، ئه و جا قیچیک ده جوولی و به و
جولانه، هه ندی ئاومان بۆ دى، وه ئه گینا ئاو نییه.

توانا چاوی ئه بلق بوو، به ته و سه وه پرسى: ئه ی ئه و جار ه نۆره ی
کییه؟

پیره ژنه که وتى: ده لئین سبه ی نۆره ی خانه واده ی پادشایه،
به قسان پادشا ته نها تاقه کچیکى هه یه، ده بى ده ردخواردی ئه و
ئه ژدیهایه ی بدات.

توانا وتى: دایه ژن ئه م شه وه جیم بکه وه، بۆ به یانى، خوا
که ریمه، دنیا به هه زار شیوه ده گۆری.

پیره ژنه که وتی: ئە گەر تۆ پیمان رازیبی، مال مالی خۆته.
 ئەو شهوهی لهوئ بە پیکرد، بهیانی زوو به ره و کاریزه که پۆیی، له
 په ناگهیه کی نزیك ئە ژدیهاکه دا، خۆی مات کرد، پاش وهختی، زاق
 و زیق و شینی ئاویی هاته گوی، به ته و سه وه سهیری دیمه نه که ی
 کرد ئە وه کچی پادشا بو ئە ژدیهاکه ده بن، توانا له جیوه بانگی
 کرد، وتی: خوشکی ئە وه ده چیه کوی؟ گه لیکم برسییه، خیرت
 ده گاتی، بینه ئە و خوانچه نانه تم بدهری بیخۆم.
 کچه به قووړگی گریانه وه وتی: کاکه لیمگه پری، من فه وتاوم، تازه
 به تازه خۆت گیرۆده ی دهردی من مه که.
 توانا یه خه ی به رنه دا، وتی: ئە وه دوو پۆژه ئە وه ی زاده نه چۆته
 سه ر زارم، گه لیکم برسییه، بینه، ئە و خوانچه م بدهیی.
 ئە ویش له وه لام دا وتی: ئاخر ده بی ئە م سینییه نانه بو ئە و
 ئە ژدیهایه ببه م، من و نانه که بخواتاوه کو که میک بجوولی و ئاو
 بو ئە و خه لکه پره ش و پرووته به ربداته وه.
 توانا به ده م بزدهیه کی گه شه وه وتی: تۆ ئە و نانه م بدهیی بیخۆم،
 بگه پۆوه، تۆ جوانکیله و سه لاری، له باتیت ده چم با من بخوات،
 تا جاریکی دیکه خوا گه وره یه.
 کچه که لیی پارایه وه: کوره ئاخر تۆ تۆلاز و جوانکیله ی، بۆچی
 ئە وه له بهر خاتری من ده که یت؟

توانا کوئی نہدا، کہ لہسەر قسه که ی موکور بوو، ئه ویش خوانچه که ی بو برد و له لایه که وه وهستا، ته ماشای توانای کرد بینی هه موو نانه که ی خوارد، ئه وجا له ئه ژدیهاکه نزیک بووه، که ئه ژدیهاکه تی پوو بوو، لووشی بدات، توانا شمیره که ی وه ها گرت، ئه ژدیهاکه ی له ناوه پراسته وه کرده دو له ت و ساردی کرده وه، ئاوه په نگخواردو وه که به ربووه، لایه کی شاری برد، کچه که وه کو نیشانه یه ک بو دواروژی خوئی، پینج په نجه ی خوئی له خوینی ئه ژدیهاکه وهردا و به ناویشتی توانای دادا، بو ئه وه ی به یانی لی نه گوړی و بیناسیته وه.

شازاده گه رایه وه کوشک و مه سه له که ی بو پادشا باسکرد، باوکی له خویشیا شاگه شکه بوو!

توانا گه رایه وه مالی پیره ژنه که، پاکشا، سه رخنه ویک بشکینی... پادشا فه رمانی ده رکرد هه رچی گه نج و ججیلی ئه و شاره هه یه له گوړه پانی گشتی خرپنه وه تا وه کو له پیو ره سمیکی شایسته دا نه گه ر بوئی روون بووه کی ئه و ئه ژدیهایه ی کوشتووه، ئه واه لاتی بکات و کچه که ی خویشی لی ماره کا.

هه ر بابا بوو خوئی ریکده خست و خوئی ده رازانده وه بو ئه وه ی له و پیش برکییه دا کچی پادشا هه لیبژیری، ئه و ده یوت: من ئه ژدیهاکه م کوشتووه... ئه و ده یوت: نه خیر من کوشتوومه.

بووبووه ده مه قالی و مقومقوئی، سهگ ساحییی خوئی
نه ده ناسیه وه .

کچی پادشا وتی: بابه هینده ی له سهر و پولاکی ئەمانه ده پروانم،
هیچیان ئەو که سه نین که ئەو جوامیرییه ی نواندووه .

باوکیشی به سه رسوورمانه وه وتی: کچم ئەم شاره ههر ئەوانه ی
لییه، خو ئەو که سه دیو و درنده و جانه وهر نه بووه؟

کچه که وتی: نه خیر بابه گیان، به و دووچاوانه ی خۆم ئەو که سه م
بینیوه، ئەو که سه نه دیوبوو، نه درنده، به لکو مروقی بوو وه کو من
و تو و ههر له م شاره ش دایه .

پیره ژنه که که هاته وه مال و چاوی به توانا که وت ئەوه له
ژووره وه پالکه وتوو و پرخه ی رۆژه رییه که ده روات، له خه وی
کرد، دهنگی لی هه لپری: هه ی مالکاول ئەوه به و ئاخو زه مانه
له ماله وه چی ده که ی؟ بوچی خه وتووی؟ کوره، پادشا بزانی
لییره ی، خراپت به سه ر دینی، ده ی خو ت خپکه وه، هه لسه برۆ، برۆ
وه کو ئەو خه لکه له گۆره پان بووه سته، بزانه دنیا چ باسه؟

توانا به زمانیکی پر له به زه یه وه وتی: ئاخو دایه ژن من غه واره م،
بی که س و کارم، ده ترسم پادشا بمکوژی.

پیره ژنه که وتی: گومانی خراپ مه به، پادشای ئیمه ئەوه ونده
دردوونگ و دلره ق و خراپ نیه بی بیرکردنه وه بریاری کویرانه
بدات، نه خاسمه له هه مبه ر شتیک زانیاری له باره وه نه بی.

ئەوئىش نەگوتى، ئا، نەگوتى: نا، ناچم.. بەھىۋاشى پىيى ھەلئىنا،
پۆيشت، لەگۆرەپانەكە نزيك بۆۋە، سەيرى پىيى ھات ئەۋە
ھەشاماتىكى بى شوومار، سىخناخە لە خەلك، پەيتا پەيتا لىيان
چوۋە پىيش.. كچى پادشا لەدوورەۋە ئەۋى بينى و ناسىيەۋە،
بەدەم ھەلەبەز و دابەزەۋە دەستى بۆ تۋانا درىژ كەرد و كە پروى
كردە باۋكى، وتى:

بابە بابە ھەھاااااااااا، بىنۆرپى بىنۆرپى، خۆيەتى، ئاااااااا، رىك
خۆيەتى، نازانم دەبىينى، يان نا، ئەۋگەنجەي خەرىكە لەۋ
قەرەبالغىيە دىتەپىيش، ئەۋە ئەۋكەسەيە ئەم جوامىدريەي
نۋاندوۋە.

پادشا فەرمانى بەياساۋلەكاندا لەۋجەنجاليە قۆلى تۋانا بگرن و
بىھىننە لاي. ياساۋلەكان خۆيان گەياندى، لەگەل خۇدا ھىنايان،
پادشا بەتامەزرۆييەكى زۆرەۋە لىيپرسى: گەنجۆ، پاستە تۆ ئەۋ
ئەژدىھايەت كوشتوۋە؟

كچە لەچاۋەپروانى ۋەلاميدانەۋەي ئەۋنەۋەستا، پىشتى كورپىژگەي
بەلاي باۋكى ۋەرچەرخاند و وتى: ئەھا بابەگيان، سەيركە سەير،
ئەۋخوينە شوپىن پەنجەي منە، من ۋەكو نىشانەيەك لىيمداۋە.

تۋانا قروكپ، ورتەي لەدەمەۋە دەرئەھات.. پادشا وتى: بابەكەم،
زار ھەلەبىينە، بخۋازە مالى دونيا، چىت دەۋى، بلى، لەمنەۋە ئەۋ

کچهی خوّمَت به شهوی بهرییه وه پیشکه شبی و ده تکه مه شالیار و له لای پاستی خوّمَت داده نیم.

توانا ئاخیکی پر به سیه کانی هه لکیشا، وتی: ئه ی پادشای مه زن، دلته نگ مه به، من نه کچی تۆم ده وی، نه ده مه وی ببه وه زیر، من بابایه کی پریوار و سه رگه ردانی مه مله که تیکی دوورم، ئه گه ر ده ته وی ببه ده سبارم، ته نها داوایه کم هه یه من که ئیستا له هوت ته به قه ی ژیر زه ویدام، خه لکی سه ر زه ویم، ده مه وی بمبه یته وه سه ر زه وی و هچی ترم لیت ناوی.

پادشا سه ری بۆ قسه کانی له قاند، وتی: بابه که ی بابم، ئه و شته تۆ داوای ده که یته، له بارته قای مندا نییه، به لام لی ره دا شتی هه یه، برۆ له م دارستانه چر و جه نکه له ی پشت ئه م کاخه وه، سیمرخیک هه یه ره نکه ئه و بتوانی هه لئبگری و بتباته وه سه ر دونیایی، جا بچووه لای، بزانه چی ده لی؟ هه ر داوایه کی هه بوو، وه ره وه لای مامی خوّت، به سه رچاو، جی به جی ده که م.

توانا سوپاسی کرد، به ره و دارستانه که پۆیی، که وته چاوگیپران به م ته نیشته و ئه و ته نیشته و پیش خو ی، سیمرخی نه دی. ته نها چاوی به و دوو به چکه سیمرخه بچووکه زاخاودا که له سه ر داریکی ناقولا رۆنیشتبوون، ماریکی قه فه ستووری دریز ئه وه هیدی هیدی به سه ر داره که هه لده کشی بچی به چکه کان بخوا و به چکه کانیش له ترس و تاوا، قاژ و قیژکیان بوو، نه بیته وه، خه ریک بوو دین

ده‌بوون، چهندي هاواريان ده‌كردى: ئه‌ي مار نئيته پيش، تكايه توخنمان مه‌كه‌وه.

ماره‌كه بؤيان خه‌نيه‌وه، وتى: ئيوه پاروويكى چه‌ورى منن، گوشتى له‌ئيوه خووش و ناسكترم چنگ ناكه‌وى بيخوم، هات و هاواريش مه‌كه‌ن، چونكه هاواركردن دادتان نادا، هه‌رچيه‌ك بكه‌ن بئى شووله.

توانا گوپى له‌وه‌مه‌ته‌قييه بوو، نه‌يكرده نامه‌ردى، له‌جيوه تيريكى گرته ماره‌كه و پيكاي.. ماره‌كه‌ي له‌قه‌د داره‌كه‌دا سه‌ره‌و خوار كرده‌وه، ئه‌وجا خووى له‌ شوپنئيكى ئه‌م ناوه‌هه‌شاردا بزاني كه سيمرخى گه‌وره هاته‌وه، هه‌لويسى چى ده‌بئى.

تاوى رابورد، سيمرخى گه‌وره په‌يدا بوو، كه چاوى به‌ ماري هاوپپى كه‌وت ئه‌وه كوژراوه و خوئينى له‌به‌ر ده‌پوات، فرميسكى بو پشست، به‌ده‌نگيكى به‌رزه‌وه قيزاندى: ئه‌وه چ ناكه‌س به‌چه و بئى غيره‌تيك ئه‌م كاره‌ي كردووه؟ كئى به‌خوى ده‌لى: منم، با خووى ئاشكراكا و بوم بيته مه‌يدانى تا گوشت و پيستی ورد و خاش كه‌م.

به‌چكه‌كان هاتنه‌ جواب: توخودا ئه‌و قسانه مه‌كه، بلى: كئيه ئه‌وچا كه‌يه‌ي ده‌گه‌لدا كردووم، بابيته پيش خزمه‌تيكه‌م، پاداشتى بده‌مه‌وه، تو له‌وه بئى ناگاي، نه‌تده‌زاني ئه‌و ئه‌ژديه‌ي سالانه

توانا بە کہ یفسازی، گه پایه وه لای پادشا و داواى سیمرخى پى
راگه یاند، ئەویش دایه قاقای پیکه نین و وتى: ئەوه هەر داوا نییه،
هەر ئیستا بۆتى فهراهه م دینم.

فهرمى به یاساوله كاندا به په له ههوت مه پى بۆ سه ربېرن و
ههوت كونده ئاوىشى بۆ ئاماده كه ن.

توانا به خو و ههوت كه لاک و ههوت كونده ئاوه وه، گه پایه وه،
هه مووى خسته سه ر پشته سیمرخ و خویشى سواری پشته بوو:
دهى خوټ بگره .. سه ر دونیا ئەوه هاتم.

سیمرخ بۆ سه ره وه هه لفرى، تاونا تاوى، بانگى ده كرد:
كه لاككیم بۆ شوپركه وه.

توانا، كه لاككى بۆ شوپر ده كرده وه، ده یخوارد.

بانگى ده كرده وه: دهى كونده ئاوىكیشم بۆ شوپركه وه.

كونده ئاوىكى بۆ شوپر ده كرده وه و ئەویش هه لى ده لووشى.

زۆریان نه ما بگه نه سه ر دنیا، ههوت كونده ئا و ههوت كه لاكه كه

ته واو بوو، سیمرخه كه وتى: ئەرى هیچ پووناكیه كت لى دياره ؟

توانا وه لامیدایه وه: به قه ده ر جى خه رمانى، پۆشنايم لى دياره .

سیمرخ وتى: دهى مادام وایه، كه لاككى دیکه م بۆ شوپركه وه.

توانا دللى نه هات پييبلى: كونده ئا و كه لاكه كان ته واو بوون،

بۆیه تاوه كو هه ست به هیچ نه كات، به شمشیره كه ی، له تىكى رانى

خوى بپى و بوى شوپر كرده وه.

ئەویش كە دەمی لئی گیرکرد بیخوا، تامی کرد زانی گوشتی
مرۆڤه، نه یخوارد.

توانای گه یانده سهردنیا، ئەوجا پێیوت: دەی ئەوه
گه یشتیه جی، ئیستا ده توانی برۆی.

توانا به له شی شه كه ته وه وتی: تو خه می منت نه بی، من زۆر
ماندووم، با قیچی به سهیمه وه، پاشان ده پرۆم.

سیمرخ وتی: یه كه شه قاو لیڤه نارۆم تاوه كو پێشتر تو له بهر چاوم
نه پرۆی.

چهند توانا وتی: ئاخركه ی هه سهامه وه هه ر ده بی برۆم، ئەو
وه خت ده پرۆم، زۆر مه منوون، تو به كاری خۆته وه برۆ، كاری
خۆت له سه ر من دوامه خه.

لی سیمرخه كه موکوڤ بوو له سه ر ئەوه ی هه ر ده بی ئەو له پێشه وه
بروات.

توانا به ناچاری له جیوه هه ستا، چهند هه نگاویك پێی هه لئینا، له
پۆیشتنه كه یدا، ده شه لی.

سیمرخه كه به ده م پێكه نینه وه پووی تیكرد، وتی: توانا وامه زانه
له گوئی گادا نووستبم و هیچ نه زانم، هه ر كه تامی دواكه لاكم كرد،
زانیم رانی خۆت بۆم بریوه، گوشته كه م نه خوارد، ده ی
شوینه كه یم نیشانده.

سىمىرخ گۆشۈكەي دەمى خىستە سەر بىرىنەكەي تىوانا و چەند كەرەتى لەپەپەي بالى خۇي ھەلسوويى، يەكسەر يەككىگرت و چاك بۆۋە، ئەوجا وتى: ئىستا دەتوانى بىرۇي.

ئەويش پۇيشت، چەند شەو و پۇژىك ئەو پىگەي كوتايەو تەو كەو گەيشتە نىك شارەكەيان و لە ئاشىكى ئەو دەوروبەرەدا، لايدا، بە خاۋەن ئاسياۋەكەي وت: قورىان پىۋارى پىۋى دوورم، سەرم ھەلگرتوۋە، لىرە و لەۋى دەگەپىم، كارى، كاسبىك ھەبى بىكەم، ئەگەر ئىشىكت ھەيە پىمى بسپىرى، سوپاست دەكەم.

ئاشەوانەكە وتى: من، دەمىكە لەكەسىكى ۋەك تۆ دەگەپىم بەردەستىم بكات، فەرموو ۋەرە لای مامى خۇت و دەست بەكاربە.

بەيەكەۋە دانىشتن، تىوانا پرسىياري دەنگ و باسى شارى لى كرد، ئەويش ۋەلامى داىەۋە، وتى: بلىم چى؟ بارودۇخى شار تەۋاۋ شلەزاۋە، فەرتەنەيەكە، كەس بەكەس نىيە.

كە پرسى: ئاخىر بۇچى؟ چى بوۋە؟

وتى: پادشاكەمان سى كورپى ھەيە، ماۋەيەك پىش ئىستا ھەرسى كورپەكەي دەنىرى بچن بولبولى خۇش ئاۋازى بۆ بىنن بۆ ئەۋەي باخەكەي بەربگرى، ديارە باخىكى ھەيە و باخەكەي بەر ناگرى، لەۋ سى كورپەي ۋادەپۇن، تەنھا زانا و دانا دىنەۋە،

به قسان توانا تاوه کو ئیستا بیسه ر و شوینه، کهس نازانی
 چووه ته کوئی و چی لی به سه ر هاتووه، جا ئه و دوو کوپه ی
 ده گه ل دهستی خو دا بولبولی خو ش ئاوازیان هیئاوه و
 هاتوونه ته وه، سهیره که ی له وه دایه ئه و بولبولانه ناخوینن،
 پادشای ئه و مهمله که ته ی بولبوله که شیان لی هیئاوه،
 له دوینیه به خو و سوپایه کی زه به لاه وه له قه راغ شار
 سه نگه ریان لیگرتووین، ده لئین: ده بی بو مان ی پوون بکه نه وه ئه و
 کوپانه چو ن ئه و بولبولانه یان هیئاوه ؟ ئه گه ر ئیتقا تمان هات،
 ئه وه ئیمه له کوپوه هاتووین، بو ئه وی ده گه ر پینیه وه .. کوپه کانی
 پادشا هه رجاره له ئاوازی ده خوینن، جاریک ده لئین: بولبوله کان
 له سه ر داریکی زور زل خه وتبوون و له شیرنی خه ودا بوون، ئیمه ش
 هه ردو کمان به هیواشی بو یان چووین، بولبوله کانمان به ئاسانی
 گرت، که چی جاریکی دیکه ده لئین: نا، وانه بوو، ئه و بولبولانه
 له سه ر ئه و زهویه ده یانخویند، خو مان لی مه لاسدان، به دزیه وه
 لیان چووینه پیش و وا ده مانبینن هیئاومانن، که چی پادشای
 ئه و مهمله که ته ی دیکه ده لئیت: نه خیر ئه م قسانه وانیه و له
 راستیه وه دوورن، ئه گه ر هه قیقه تی بردنی ئه و بولبولانه مان
 پیده لئین باشه، وه ئه گینا شه پرتان ده گه ل ده که یین، جا ئه وه یه
 بارودوخی شار.

توانا بهم هه‌واله خوْش‌حال بوو، وتی: مامه‌گیان بو ناچی شتی بو
کوری خوْت بکه‌ی؟

ئاشه‌وانه‌که وتی: شتی وه‌ک چی؟

وتی: من ته‌گیبری ده‌زانم، به‌وته‌گییره له‌لایی تو له‌کوْل
ئاشه‌وانی ده‌بییه‌وه واده‌که‌م نانت چه‌وربی، له‌لایه‌کی دیکه‌وه
منیش له‌م گه‌پان و سوورپانه‌م پزگار ده‌بی و ده‌حه‌سیمه‌وه،
کاکله‌ی قسان ده‌مه‌وی سبه‌ی بو برای خوْت بچی خزمه‌ت پادشا
و پی‌ی بلی: من شاگردیکم هه‌یه، ده‌لی: ده‌توانم قه‌ناعه‌ت به‌و
پادشایه‌ بینم چون بولبولی خوْش ئاواز هاتوو، نه‌هیلم شه‌ر
به‌ریایی.

بابای ئاشه‌وان به‌که‌یف و سه‌فاوه وتی: جا تو بتوانی ئاوی به‌و
ئاگره‌داکه‌ی، قه‌ت خیری له‌وه باشترت ده‌ست ناکه‌وی.

کابرای ئاشه‌وان بو شه‌وسو خوْی گوْری، چوو ده‌ربار، باسی
ئه‌و کوْپژگه‌ی بو کرد، ئه‌ویش نارديه‌ دوا، وه‌لی که‌س
نه‌یناسیه‌وه، باوکی به‌تاسه‌وه وتی: ئه‌ی گه‌نج، تو له‌ خوْت
پاده‌بینی قه‌ناعه‌ت به‌و پادشایه‌ بینی شه‌رمان ده‌گه‌ل نه‌کا؟

توانا چاوه‌کانی هه‌لگلوْفت و وتی: به‌لی قوربان له‌خوم پاده‌بینم
وابکه‌م شه‌رتان نه‌که‌ن و بوْشیان بسه‌لمینم ئه‌و بولبولانه‌ی
کوْپه‌کانت هیناویانه، ئه‌و بولبولانه‌له‌ کوْی بوونه و چوْنیش

هاتوون، به لّام پيش وه خته من مهرجی خوّم له گه لّت هه يه، من کاتی خوئی دوو خانه زام هه بوون، بیّ پرس، رایان کردوو و هه لاتوون، زانیاریم وه رگرتوو و ئه و دوو که سه هاتوونه ته ده ربار و توّ دالده یانت داوه، ده مه ویّ پيش هه رشتیّ، ئه و خانه زانه م راده ست که یه وه .

پادشا چاوئه بلّه ق بوو، به سه رسامیه وه پرسى: جا ئه وانه کین؟
ناویان چیه ؟

توانا سه ری لیّ بادا، وتى: زور به ته وای نازانم ناویان چیه،
ئه وه نده ی بیزانم، ئه وانه خانه زا و خزمه تکارم بوونه، به لگه شم بو
ئه و قسانه ئه وه یه موری خوّم له رانیان داوه .

پادشا له سه ر و سیمای توانا وورد بوّوه، هه ستی کرد
له شوینیکى بینوووه، چه ند بیری هیئا و بیری برد، ئامانجى
نه پیکا.. کات به ری ئاوردانه وه ناگرى، به په له فه رمانى دا هه رچى
خانه زای ده ربار هه يه، کوّیان بکه نه وه تا وه کو ئه و کوپه گه نجه
بیانبینی.. هه مویان هاتن، ئه ویش به ديقه ته وه له یه که یه که یان
راما، که رووی به لای پادشا وه رگپرا، وتى: قوربان ئه مانه هیچان
هه و نین.

پادشا به په روښه وه وتی: جگه له مانه، که سی ترم نین خانه زابن،
ئوهی ماوه و نه ماوه تهنه دووکوری خو من، خو نالیی
کورپه کانتیم بو بینه.

توانا خوی شیلوو نه کرد، وتی: ئی دهبانگی ئه وانیشم بو بکه،
کی ده لی ئه وان هه و نین.

پادشا شله ژا، به که ساسیه وه وتی: ئاخر ئه وانه کورپی من، ئه وانه
به ژیانی خو یان خانه زا و به رده سستی که سیان نه کردوه،
به هه رحال بو دلنه وایت، وا ده نیرمه دویان.

ناردیه دویان، کاتی هاتن، توانا له دووره وه ده ستیانی بو دریز
کرد و به هه لپه یه که وه وتی: ئه وانه ئه و خانه زایه ن، عه یامیکه
به دویاندا ویلم، عه یامیکه به دویاندا ده گه ریم.

پادشا به حیرسه وه وتی: ئاخر ئه وانه کورپی من، چو شتی
واده بی؟

توانا دایه قاقای پیکه نین، وتی: ئه و جا با هه ر کورپی تو بن،
ئه وانه خانه زای من بوونه، ئه گه ر باوه ر ناکه ی، فه رموو ته ماشای
پانیان بکه بزانه دروغی ده که م یان له سه ره قم.

بو پاست و دروستی ئه و قسه یه، به کورپه کانی وت: ده ی هه ر
ئیستا شه روالی به رتانه بو داکه نن، پانتان ببینم.

زانا و دانا هندی خویان هیئا و برد بابته که به ئاقاریکی دیکه
بیهن، شهروالی بهریان دانه که نن.. که باوکیان به سهریدا نه راندن،
ئو جا به ناچاری شهروالی بهریان داکه ند، دهق قسه که ی توانا
دهرچوو.

توانا وهکو له وه زیاتر نه توانی بهرگه ی ئه و بارودوخه بگری، خوی
لی ئاشکرا کرد، وتی: بابه گیان من توانام، کاتی خوی له سهر
راسپارده ی تو له گه ل ئه و دوو برایه م چووین بولبولی خوش ئاواز
بینین، من بولبوله که م پهیدا کرد و چوومه ئه و شاره ی ئه وان لی
بوون، یه کیکیان بووبوه شاگرد که بابچی و ئه وی تر شاگرد
چاپچی، له پیاوه تی خوم، پزگارم کردن، به هانا یانه وه چووم و
له لای خومدا کوم کردنه وه، ته نانه ت موری خوشم له رانیاندا،
سه رباری ئه و چاکه یه، ئه و جا لیم به فیل بوون، ویستیان
بمفه وتینن، به س خودا فریاد ره سم بوو، ئیستاش کیشه نییه، وا
ده پوم ئه و پادشایه ده بینم، بزائم چی ده وی تا حال و فه سلکی
ده گه لدا بکه م.

به خوی و چه ند وه زیر و چه ند قه ره ول و یاسا ولیکه وه پویشته،
دوو به دوو، خوی و پادشاکه کوبونه وه.

پادشاکه ده م وچاوی خوی ده مامک دابوو، وتی: تو ده لی من
بولبولی خوش ئاوازم هیئاوه ؟

توانا وتى: بەلى، من بولبولى خوش ئاوازم ھىناوہ.

لىيى پرسى: ئەى باشە نىشانەت چى يە ؟

توانا وتى: نىشانەم ئەوہ يە، من چوومە نىو كۆشكەكەت، كچىكى لىبوو زۆر ناسك و نازدار بوو، دەمە دەمى نىوہ پۆ، كەنيزەكانى نانىان بۆ ھىنا، چونكە من كالاوى سەخرەجنم لەسەربوو، ئەو منى نەدەبىنى، دەگەلدا كەوتمە نانخواردن، بەجۆرى ھەتا ئەو پاروويكى لىدەخوارد، من سى چوار پارووم لىدەخوارد، نانەكە تەواو بوو، كچەكەت دووبارە داواى نانى كەردەوہ، نانىان بۆ ھىنايەوہ، ھەمدىس نانەكەم لەگەلى خوارد، ئەو جارەيان زۆر توورە بوو، شەقىكى لەقاپەكەى بەردەمى ھەلدا و لەخەفەتان لە جيۆہ لەسەر تەختەكەى راکشا، سىنگ و بەرۆكى بۆ بولبولەكان كەردەوہ، پرچى بۆ دەرختەن، بولبولەكان دەستيان بەخويندن كرد، ئەويش خەوى لى كەوت، نىشانەشم بۆ ئەو قسانە ئەوہ يە كچەكە خالىك لەبەينى ھەردوو مەمانى بوو. پاشان ھەردوو بولبولەكەم ھىنا و ھاتمەوہ.

پادشاكە دەمامكەكەى لادا و خۆى لى ئاشكرا كرد، وتى: تۆ مادام ئەو نەوہ جوامىرەبى، منىش ئەو كچەم كە تۆ نانەكەت دەگەل خواردم، پەيمانى ئەوہ منىش خۆم لى مارە كردى.

بانگی مهلاو ئه ملاو ئه ولایان کرد، کچه که ی ماره کرد .حهوت پوژ و
شهوان گوڤه‌ند و شایی گیڤدرا، به‌مه‌ش توانا بووه پادشای
ئه‌ملایه و پادشای ئه‌ولایشی که‌وته ده‌ست، تاوه‌کو مردیشن
به‌خوشی ژیان.

* * *

ئەحمەدى دار فرۆش

دەگىرنەو، دەلەين: لە پۆزگار يىكى زوودا، كابر ايەك ەبوو ئەحمەدى ناو بوو، ەزار و دەستكورت، بژيوى پۆزانەى لەسەر ئەو دارە بوو كە لەچيا دەيکرد و دەيھينايەو دەيبردە شار، دەيفرۆشت.

لە پۆز يىكى سەرماو سۆلى زستاندا، بەفر يىكى زۆر بارى، ئەو يىش لەبى ئيشى خۆيدا بە دزە دزە چوو ەئىو باخى كۆشكى پادشا و ەندى لىق و پۆپى دارەكان لىكردەو و ەينايەو مال سوتاندى. كە كەش و ەوا خۆش بوو، باخەوانى پادشا چوو ناو باخەكە و تەماشاي كرد ئەو چەند لىق و پۆپى ەندى لە درەختەكان بپاون، بەپە لە ئەم ەوا لە بەپادشا دەگەيەنى، ئەو يىش فەرمان دەداتە ياساويلەكان بگەرپين بزنان كى ئەو لىق و پۆپانەى بپيو و چوو تە چ مالى، ئەو كەسە بگرن و داركارى بكەن.

كاتى ئەم قسە يە گەيى بەرگويى ئەحمەدى دارفرۆش، لە ترسان سەرى كاسى ەلگرت، پۆيشتە شار يىكى تر. چوو مەيدانى ئەو شارە، كارى كاسبىەك بدۆزيتەو و بيكات، كە لە دوورەو كابر ايەكى بەرچاو كەوت ئەوا ەات و ەاوار يەتى: يەللا و ەرنەو، و ەرنەو، كى ەيە يەك مانگ بەچوار ليرەى ەلال ئيشم بو

دەكات، با بېتە پېش... كى ھەيە يەك مانگ بە دەلیرەى حەرەم
ئېشم بۆ دەكات، با بېتە پېش.

ئەحمەد لە نىوان چوار لیرە و دە لیرەكەدا، چوار لیرە حەلالەكەى
ھەلبژارد، دەستى بە ئېش کرد، سەرى مانگ داھات، چوار لیرەى
خۆى وەرگرت، لەسەر پېى خۆیدا، چاوى بەيەك لە بازرگانەکانى
شارەكەيان كەوت.. دواى چاك و چۆنى، كە پرسىارى مال و
مندالەكانى لى کرد.

وہ لأمى دایەوہ، وتى: مال و مندالەكەت سەرگەردان بوونە، گویم
لېبووہ گوايە ئىستا لیرە و لەوى سوال دەكەن.

ئەحمەد ئاخىكى پر بەسيەكانى ھەلكيشا و تى: بى زەحمەت لە
گەرانەوہ خۆت پاسپاردەيەكم ھەيە دەكرى بە مندالەكانى
بگەيەنى؟

بازرگانەكە وتى: من تاوہكو بەرە بەرى نيوہرۆ لیرەدام،
ھەرچيەكت ھەيە بۆ ئەو وەختە ئامادەيكە، بەسەرچاوبە
ئەمانەتەوہ بۆتى دەگەيەنمە شوينى خۆى.

ئەحمەد چووہوہ ئەو خانوہى پياويكى لەخواترسى سەخى
بەخېر بەبەلاش پېى دابوو، پشووہيەكيدا، بەرەبەرى نيوہرۆ
لیرەكانى ھينا و ھاتەوہ.

پياسه يه كى به ناو بازار كرد، كه و ته چا و گيړان به ملا و به ولاى
خوى، ديمه نى ك ابرايه ك سهرنجى پاكيشا، ك ابراكه سندووقه كى
له پيش دهمى دانابوو، پر به گه رووى هاوارى ده كرد: دهى
وهرنه وه، وهرنه وه بو ئه م سندووقه، نرخه كى ته نها دوو
ليره يه، دوو ليره و به س، ئه وهى بيكرى، په شيمانه، ئه وهى
نه يكرى ئه وپش هر په شيمانه .

ئهمه د له دهر و نه وه به خوى و ت: واچا كه ئه و سندووقه بكرم،
دهى په نا به خوا، كى ده لى سوودى نابى.

سندووقه كى كرى، جوان پيچايه وه، له گه ل دوو ليره دا به ك ابراى
بازرگانى نارده وه .

ك ابراى بازرگان گه رايه وه، له نيوه ي پيدا، ختورده ي ئه وهى به
ميشك داهات، لى بووه مه راق، به خوى و ت: هيچ ماقوول نيه
نه زانم ئه م سندووقه چى تيايه . ئه گه ر نه زانم نه ينى ئه و سندووقه
چيه، په نكه دلم به ته قى.

هه لوه سته يه كى كرد، به ئاسته م سهرى سندووقه كى كرده وه،
بينى ئه وه دوو به چكه پشيله ي خرت و جوانى تيدايه، دايه قاقاى
پيكه نين، له بهر خويه وه و تى: به راستى ئهمه د پياويكى بى
ئه قله، برؤنى برؤنى له جياتى هه موو ده ست و دياربیه كى، به چكه
پشيله بو مال و مندالى دهنيرته وه .

بۆ پشودان، لایدايه شاریکی گه وره و بووه میوانی که یخودای
ئهو شاره، به یه که وه دانیشتن، کاتی بازرگانه که که یخودای بینی
ئهو وه سی چوار پاسه وان به داره وه له پیش ده رگا وه ستاون،
به ئه ده به وه لیی ده پرسی: قوربان خیره ئه وان به داره وه
له به رده رگا وه ستاون؟

که یخودا ئاهیکی قوولی هه لکیشا، وتی: من تازه له پاره شکار
هاتوومه ته وه، هیشتا نانی نیوه پۆم نه خواردووه، مشک هه موو
کونج و که له به ریکی ئه م کۆشکه ی ته نیوه، هینده چاوقایم و بی
شه رمن، سل له هیچ ناکه نه وه، دین و ده پۆن، ئه وه ی بیبینن و
به رچنگیان بکه وی، په لاماری ده دن، ده یخۆن، ئه وان هه ش
مشکه کان پاس ده که ن تا نانه که به ئیسراحت بخۆم.

بازرگانه که سندووقه که ی ئه حمه دی بیرکه وته وه وتی: باشه من
ئه گه ر شتیکت بۆ بکه م ئه م مشکانه نه ویرن توخت بکه ون، چیم
ده ده یتي؟

که یخودا قاقا پیکه نی، وتی: تو ئه گه ر ئه وچا که یه م ده گه لدا
بکه یت، وه عد پینج سه د لیره ت بده می.

بازرگانه که سندووقه که ی هینا، کردیه وه، به چکه پشیله کانی
به ره للای ئه وناوه کرد، پشیله کان هه ر ئه وه نده میاواندیان، ئیدی

یهك مشك چییه، له م دهو روبه ره نه ما، به مهش ری بۆ كه یخودا
خۆش بوو به ئسراحت نانه كه ی بخوات.

كه یخودا كه پینج سه د لیره كه ی پیدایا، ئه ویش پینج سه د لیره كه ی
خسته سندوو قه كه و دوا ی خودا حافیزی، ئه ویی جی هیشت..
چوه وه مه مله كه ته كه یان، دوولیره و سندوو قه كه ی به پینج سه د
لیره وه راده ستی ژنه كه ی ئه حمه د كرد، ئه ویش به و ده ست و
دیارییه هینده كه یفساز بوو، خۆشیه كه ی باس ناكری.

دوا ی مانگیك و چه ند رۆژیكي ديكه، هه مدیس بازرگانه كه
چوه وه ئه و شاره ی ئه حمه دی لی بوو، جاریکی دی یه كتریان
بینی، ئه حمه د دوو لیره و سندقیکی تری پیدایا نارده وه، ئه ویش
ئه و سندوو قه بوو كابرایی هاواری ده كرد: ده ی وهرنه وه ده ی،
یه لالا وهرنه وه بۆ ئه م سندوو قه، نرخه كه ی ته نها دوو لیره یه،
هه ركه سینك بیکری په شیمان، ئه وه ی نه یكری هه ر په شیمان.

كابرای بازرگان له گه رانه ویدا له نیوه ی پیدایا، ختوو ره ی ئه وه ی به
كه لكه له داها ت، لی بووه مه راق، به خۆی وت: هیچ ما قول نییه
نه زانم ئه م سندوو قه چی تیا یه، ئه گه ر نه زانم نهینی ئه و سندوو قه
چی یه، پێك دلم ده وه ستی.

به ئاسته م سه ری سندوو قه كه ی كرده وه، بینی ئه وه سیویکی
سووری لو بنانی تیدا یه، له بهر خۆیه وه وتی: به راستی ئه حمه د

که ریپاوه، برپۆنی برپۆنی له جیاتی هه موو دهست و دیارییهك، سیوی لوبنانی بو مال و مندالی ده نیڕیته وه.

کابرای بازرگان بو پشودان دیسان له سه رپی خویدا، بووه وه میوانی که یخودای ئه و شاره، به یه که وه دانیشن، کاتیك ته ماشای کرد ئه وه مالی که یخودا مشه وه شن، پرسیاری ئه م شله ژاویه ی لی کرد، ئه ویش به خه مباریه وه وتی: من له دنیای خوادا، تاقه کچیکم هه یه، زۆر نه خوشه، هه کیم و لوقمان نه ماوه نه یهینمه سه ری، چاک نابیته وه، ده لین ته نها سیوی لوبنانی چاره ی ده کات، ئه و سیوه شمان ده ست ناکه وی، به قسان ئه و سیوه له مه مله که تیکی هینده دووره، که س نایگاتی، هه روه ها که سیکیش نیه شاره زای ئه م ریگه یه بی که به ره و لوبنان ده روات تا وه کو بچی ئه و سیوه مان بو بینی.

بازرگانه که به ده م زه رده خه نه یه کی گه شه وه پووی کرده که یخودا و وتی: باشه ئه گه ر من ئه و سیوه م بو پهیدا کردی، چیم ده ده یتي؟

که یخودا وتی: وه عد هه زار لیره ت بده می.

ئه ویش له جیوه هه ستا، سندووقه که ی هینا و هاته وه، سیوه که ی ده رکرد، سیویان دایه په ریزاده، ئه ویش که له تیکی لی خوارد، هینده ی نه برد ئه له می لی نه ما و چاک بووه.

که یخودا هه زار لیره که ی پیدئا، کابرای بازرگانیش له تهك دوو لیره که دا، هه زار لیره که ی کرده ناو سندوووقه که و به ئه مانه ته وه رادهستی که س و کاری کرده وه .

ژنه که ی ئه حمهد به و پارهییه خانووئیکی جوانی پی کپی و چوو ه ناوی .

پیش ئه وه ی بازرگانه که بروتته وه، هاوسه ره که ی ئه حمهد خوئی گه یاندئ، پییوت: گه ر ئه رك نه بی، ئه مجاره له سه ر خیران پویشتی و چاوت به ئه حمهد که وت، پیی بلئی: ماله وه تان گوزه رانیان زور خوش بووه، له هیچیان که م نیه، ده لئین: دنیا شامی شه ریفه، با بیته وه .

بازرگانه که چوو وه هه مان شار و ئه حمهد ی بینیی وه، پاسپارده ی خیزانه که ی پیپراگه یاند، ئه ویش بریاریدا بیته وه . بویه بارگه ی خوئی تیکننا، دوعا حافیزی له خاوه ن خانوو که کرد و هاته وه، نه یده زانی مالیان کامه یه، به پرسیار له م و له و، ماله نوییه که ی خوئیانی دوزییه وه .

پیی نایه خانوه که، توری ئه وه ژنیك له خانووئیکی گه وره ی خوش و قه شه نگ وا له نئو باخچه یه کی رازاوه دا پاکشاوه و مناله کانیشی له ته کیدا درئژ بوونه، دهستی به دهم و چاویه وه گرت، وایزانی ئه وه ژنه پادشایه، له دهروونه وه به خوئی وت: نا، نابئ ئه وه ژنی

من بى، نا، ماقوول نىيە ئەوخانوش ھى بابايەكى ھەژارى ۋە كو
من بى، دەستغەلە تيان داوم، ئەمە مالى من نىيە .

پووى ۋەرگىپا، ھەنگاوى ھەلگرت، ويستى بىروا، خىزانەكەى بە
بىنىنى، ناسىيەۋە، بانگى كرد: ئەحمەد ئەۋە بۆ كوئى دەپۆى،
ئەۋە مالمانە و منىش بەگىسى خىزانتم.

ئەحمەد لەخۆشيان خەرىك بوو بال بگرى، لىيان چوۋە پىش و
ئامىزىيان بۆ يەك كردهۋە، بە يەك شادبوونەۋە .

بەگىسى مەسەلەى بازگانەكە و سندوقەكانى لەنووكەۋە بۆ باس
كر، ئەحمەدپىش وتى:

يەكئى بىيەۋى ئىشىك بەھەلالى بكات، خواى پەرۋەردگار
بەرەكەتى تىدەخا، سەرى پزقىش لەبن گلە، خوا سەر بدات،
پزقىش دەدات. جا براىەكەم ئا ئەۋەيە نانى ھەلال چۆن زياد
دەكا و پەرە دەسىنى.

* * *

كچی پادشای قرال

ده گيرنه وه، ده لئين: له پوژگار يكي زوودا، پادشايه ك سى كورى
هه بوون (سه ركيو و سه رچيا و سه رسام) كچه ناموزايه كيان
هه بوو (گولبه هار)ى ناو بوو، گولبه هار تابلي كچيكي ناسك و
نازدارى شوخ و شهنگ و زيبا و سه نكين بوو، نهو سى كوره هه ر
سيكيان حه زيان لى كرد بوو، لئيان بوو بووه مقومقو و مه رافه و
ده مه قاليئيه ك، نهو ده يوت: ده بى گولبه هار بو منبى.

نهو و يتر ده يوت: نهو كچه ته نها شايسته ي منه، له من بترازي نابي
بيته حه لالى كه س.

نهو كيشمه كيش و مملانئيه گه يشته نهو هى هه ر يه كه له راست
خويه وه شمشير له و يتر هه لكيشى.

باوكيان به و ديمه نه قيزه ونه په ست و نيگه ران بوو، بانگيانى
كرد، بى په رده و راشكاوانه پيى وتن: من ناگادارم، ده زانم
هه مووتان چاوتان له و كچه ي مامتان بريوه، خه ريكه له بى
نه قليتان، سكي يه كه هه لبدرن و يه كترى بكورن، سه ره نجام جگه
له حه يا چوون و سه رشورپى، هيچتان بو نامينئيه وه، بويه تاوه كو
دلئان ناوبخواته وه، نهو كيشه يه به كوئابى، فه رموو نهو هه رده و
نهو هه گهن، تاقيتان ده كه مه وه، ده رفه تى نهو هه تان پييده ده م
هه تان سى جارن بچنه تيجاره ت، دواچار كامه تان له هه مووان

پتری دەسکەوت ھینایەو، ئەوا من خۆم گۆلبەھاری لى ماره دەکەم.

سەرکێو و سەرسام کە لەدایکى بوون، پیکەو بەخۆ و پارەو پولىكى زۆر و زەبەنەو کەوتنە پى، لەنیوەى پىدا، لىک جیابوونەو، ھەریەکەیان رىیەکی گرتەبەر. سەرچیا لەم نیوەندە بەتەنیا مایەو، چوو لە باوکى، بەھەلپەیەکەو پووی تىکرد، وتى: باوکە گیان منیش ھەز دەکەم وەکو براکانم بەشداری ئەو کىپرکىیە بکەم.

باوکى وتى: کورم ئاخر تو ھىشتاکە مندالى، کەلکى ئەو ت نىە کارى بازرگانی بکەى، بۆیە خۆت لەقەرەى شتىک مەدە، ئەو شتە لەبارتەقات دانەبوو.

سەرچیا موکو پ بوو کە دەبى ئەویش پىکبەن، باوکى بیست بزنانى پىدا، وتى: دەپرو ئەو بیست بزنى پىداى، ئەوجا قامک و مەقامت ببینم بزانی چى دەکەى!

سەرچیا، بیست بزنىکەى پىشدا، بە وەرزاخىکى لاچەپدا گوزەرى کرد کە لەژيانیدا ئەو یەکەم جارى بوو بەو شوینەدا بپروا، پویشت تاوھکو گەیشتە ئەشکەوتىکى گەورە، تووشى دىویک بوو، دىوھکە لەدووورەو لى داپسا و مپ بوو، وتى: ھۆ بەنى ئادەم، ئەو چ غیرەتیکە، پىت بەجەرگى خۆتەو ناوھ وىراى بىیتە

ئېرە، لە کاتتیکدا تا ئیستا کەس زاتی ئەو هی نە کردووێ تەنانەت بەم دەوروپەرەشدا، تیپەرێ.

سەرچیا هەلۆهستهیهکی کرد، بە نیمچە ترسیکهوه زمانی گەراند: من شازادەم، باوکم ئەو بیست بزنی پێدا ناروووم تا بە دیاری بۆ تۆی بینم.

دیوهکە بەو قسهیه، نەرمی نواند، بەشینیهی پێی وت: یاخوا بەخیربێی سەرچاوان، وەرە مەترسه، وەرە لێرە دانیشه، خۆر و بەرەو ئاوابوون دەروا، تازە ناهیلّم بەهیچ لایهکدا برۆی، تۆ ئەم شهو میوانی منی، بۆ بهیانیش دهچیه کوێ و بهکام لادادهپۆیت، ئەوه خۆت سەر بهستی.

کە سی کلیلی پيشاندا، وتی: من وادهچمه شوینی، هیندهم پیناچی، بۆیه تا دیمهوه ئاگات له م کلیلانهبی، کەس نهیبا، ئەو کلیلانهش هی سی ژووری نیو ئەم ئەشکهوتهن، ئەگەر حەزت کرد دەتوانی ژووری یهکەم و دووهم بکهیهوه، بچی تهماشای ناوهوهی بکهی و بزانی چی تیدایه، هههههه، وریابه ژووری سییه م نهکهیهوه. سەرچیا سهری رەزاههندی بۆ له قاند وهك هیمایهك بۆ پابه ندبوون به قسهکانی.. دیوهکه پێی هه لێنا، بۆ خوارهوه پۆی.. سەرچیاش قیچی دانیشت تا ماندویتی ههسایهوه، ئەوجا تهکانی دایه بهرخۆ و راست بۆوه، خۆی گه یانده کلילהکان، بهرەو

خواره وهی ئەشکه و ته که پۆیی، سی ژووری به دی کرد، به هیواشی
 ده رگای ژووری یه که می کرده وه، تاسا کاتی چاوی به و ژووره به و
 ژووره که وت، پراو پری له دوویشک و ماری زل زل بوو،
 به هه له داوان ده رگاکه ی داخست و به کلیله که ی تر ده رگای
 دووه می کرده وه، دیسان تاسا کاتی له م ژووردها بینی ئە وه پری
 له ژنه و ژنه کانیش، یه کی به قژی سه ری، یه کی به مه مکی، یه کی
 به زمانی، یه کیکی دیکه به دهستی و یه کیکیش به قاجیه وه به
 داره وه کراون، به م دیمه نه هیلنجی هاتی، خه ریک بوو پرشیته وه،
 ههستی به نار په حه تیه کی زۆر کرد، به خیرایی ده رگای ئە و
 ژووره شی پیوه دا و ژووری سییه می لی بووه مه راق، نه یه ده زانی
 ئاخۆ بیکاته وه یان لییگه ری؟ مه لی ئە نه دیشه ی دوور هه لفری،
 به ده م ریژگاو یکی قوول وه به خۆی وت: ده بی له م ژووردها
 نه یه یه کی گه و ره هه بی، وه ئە گینا دیوه که قهت به منی نه ده وت
 مه یکه وه، دیاره ئە و ماسته موویکی تیدایه، ده ی په نا به خوا
 ئە وه شیان ده که مه وه، ئیتر چی ده بی، چی نابی، چش.
 ئە و ژووره هیشی کرده وه، وه لی چا و ئە بله ق بوو، کاتی ته ماشای
 کرد ئە وه ئە سپیکی ره خشی پۆسته می جوانی لییه.

ئەسپەكە زمانى ھىنايە گۆ: وەرە پېش، وەرە بزەنم چۆنت توانى
بىيە ئىرە؟ ئەو ە لىرە چ دەكەى؟ ەودالى چى؟ لە چى
دەگەپى؟

سەرچيا لە نووكەو ە سەرگوزەسشتى خۆى و براكانى بو
گىراپەو، ئەسپە كخىلەكەش پىى وت: مادامەكى وادەلىى،
وەرە لەسەر پشتم تەلە مووىكى سپى ەيە، ئەو تەلە ەلەكەنە و
ەلەگىرە، ەر كاتى كەوتىە تەنگانە، ەر نارەكەتەكت تووشى
ھات، ئەم تەلە موو ەسووتىنە، من دەم و دەست دەگەمە لات،
بەلام گوىراپەلى ئەم ئامۆزگاربانەشم بە: پىش ئەو ە لىرە برۆى،
ئەگەر دىو ەكە لىى پرسى: چىت دەوى؟ چىت ناوى؟ پىوستىت
بەھىچ نىە؟ بللى: تەنھا خۆشى تۆم دەوى.. ئەگەر لىى دووبارە
كردىيەو: چىت دەوى؟ چىت ناوى؟ پىوستىت بەھىچ نىە؟
دىسان بللى: خۆشى تۆم دەوى.. خۆ ەر سوور بوو لەسەر
ئەو ە داوايەكى لىكەى، پىى بللى: مادام ەروا دەلىى، من ەيچم
لىت ناوى تەنھا ئەم سفرەيەى خوانى خۆتم بەدىى.

سەرچيا سوپاسى كرد، تەلە موو سىپەكەى سەرپشتى
ئەسپەكەى لىكردەو ە ئەو ەى جى ەشت.

ئىوارە داھات، دىو ەكە ھاتەو، يەكەم قسە كردى، وتى: سەرچيا
راستىم لى مەشارەو، داوى من خۆ دەرگای سىيەمت نەكردەو؟

سەرچیا وەکو ئاگای لە مەحمودی بۆ زەوال نەبۆ، شانێکی بۆ
هەلته‌کاند و ورتە ی لە دەمەوێ دەرنه‌هات.

ئەو شەوێ لەوێ بەسەربرد، بەیانی کە ویستی بروت، دێوێ کە
لێی پرسى: خۆ پێویستیت بە هیچ نییه؟
سەرچیا بە دەم بزه‌ییه‌کی گەشەوێ وتی: سوپاس، تەنھا خۆشی
تۆم دەوێ.

کە هەمان پرسىاری لێ دووبارە کردەوێ: دەبۆی، دەی، قسەیک
بکە، بزانی پێویستیت بە هیچ نییه؟

دیسان پێی وت: سوپاس پێویستیم بە هیچ نییه، تەنھا خۆشی تۆم
دەوێ.

دێوێ کە بۆ سێ یەم جار کە وتی: ئاخر حەز دەکەم خزمەت
بکەم، ئەگەر هەر داوایکت هەیه، شەرم مەکە.

سەرچیا ئەمە ی بەهەلزانى، دەستی بۆ سفره‌کە درێژ کرد و
زمانى گەراند: هیچ ناوی، تەنھا ئەو سفره‌یه‌م بدەری و بەس.

دێوێ کە چەپەرۆکیکی بەسینگی خۆی کیشا، وتی: ئااااا، خۆزگە
داواى هەر شتیکی دیکەت بکردایه، بەس ئەم داوایه‌ت نەکردایه،
ئێستاش قسەیه‌کە و کردوومه، لێی ژێوان نابمه‌وێ.

سفره‌کە ی پیشکەش کرد... ئەویش سفره‌ی نایه بن هەنگلی، داوی
مالتاواى، پویشت، پویشت تا گەیشته‌کە نار پووباری، کە لە

پۆخیدا كۆشكىكى گەورە و خۆش دروست كرابوو، گاشى
لەسووچىكى ئەو دەورو بەرە، دانىشت.. سفرەكەى كردهو،
لەچاوترووكانىكدا ئەو سفرەيە پىر بوولەو خواردنەى
دلەىخوازى، نەينىكەشى لەو دەبوو چەندت لى بخواردايە،
ئەوئەندە زىادى دەكرد و لەبن نەدەهات.

دوو كەنيزە كاخەكە، لەسەر كاخەكەو چاويان بەو ديمەنە
كەوت، بەپەلەپرووزى خۆيان گەياندە كچى قپال و ئەو ھەوالەيان
پىيدا ئەويش پىيوتن: ھەر بەپەلە بپۆن مامەلەى دەگەلدا بگەن،
بزائن بەپارە بە چەندى دەدات، سفرەكەى لى بگپن و ھەرنەو.

ھەردوو كەنيزەكە خۆيان گەياندى، وتيان: ئىمە لەلایەن كچى
قپالەو ھاتووین ئەو سفرەى خۆتمان پى بفرۆشى و بەپارە
بەچەندى دەدەى، تاوھكو لىتى بگپن.

سەرچيا دايە قاقاي پىكەنين، وتى: ئەم سفرەيەم زۆر لەلادا
ئازيزە، بەھەموو دوپ و گەوھەرى دونياى نادەم، تەنھا بەشتىك
نەبى، فەرموو بپۆنەو، پى بلىن: ئەو پياوھ دەلى ئەگەر رازيە
و حلپىتى بچمە لای، بۆخۆمان ئەمشەو تا بەيانى بەيەكەوھ
قسەبگەين، ئەوھ سفرەكەى بەديارى پىشكەش دەكەم، دلنياشى
بگەنەوھ با نەترسى، دەستى بۆ درىژناكەم، ھەريەكەمان
لەلایەكەوھ، لەسەر جىيەك رادەكشىين و لى دەخەوين.

که نیزه‌کان به غاردان چوونه وه کۆشک و پاسپارده که یان به کچه که گه یاند، ئەویش ناوچه‌وانی گرژ کرد، به توورپه‌یه وه وتی: ئەمه که ی قسه‌یه، ئەمه جگه له قسه‌یه کی پرپوچ و به‌تال، هیچی تر نیه، نااااااااااا، مه‌حاله شتی وانابی، چۆن ده‌بی کابرایکی نه‌دی و نه‌ناسی ببه‌مه ژووری خۆم و به‌ته‌نیا له‌گه‌لی بمینمه‌وه، ئەه‌ی شه‌یتان بۆ کچ و کورپی نامه‌هره‌م که‌سی سییه‌م نییه‌ تاوه‌کو له‌خشته‌یان ببات، هه‌موو شت له‌ بچووکیه‌وه سه‌ر بۆ شتی گه‌وره ده‌کیشی.

که نیزه‌کان که‌وتنه‌ پیاوه‌ل‌دان به‌شان و بالی سه‌رچیا، دل‌یان نه‌رم کرد، وایان لێی کرد به‌و داوایه‌ پازیبی، وتی: ده‌برۆن ده‌ی، برۆن بانگی که‌ن، بزانه‌م چ ته‌رحه‌ پیاویکه‌ وای ئیوه‌ ئه‌وها وه‌سفی ده‌که‌ن.

که نیزه‌کان گه‌رانه‌وه، سه‌رچیا یان پێشدا و هینایان، به‌ کچی قرا‌لیان ناساند.. سه‌رچیا و کچی قرا‌ل ئه‌و شه‌وه به‌یه‌که‌وه له‌یه‌ک ژوور تا به‌ره‌ به‌ری به‌یان مانه‌وه و هه‌ر قسه‌یان کرد.. سپیده که سه‌رچیا له‌خه‌ وه‌ستا، قاوه‌لتیان دای، پێش ئه‌وه‌ی به‌رپیی که‌ن، به‌هیناوشی سفره‌که‌یان له‌ده‌ست وه‌رگرت و له‌کۆشکیان وه‌ده‌رنا.

سەرچیا بە دەست بە تالی گه پرایه وه مه مله كه ته كه ی خویان، كه پادشای باوكیشی ئه وی بینی كه هیچ دهستكه وتیكى له گه لّ خوی دا نه هیناوه ته وه، به سه رسوپمانه وه پرسى: كورم كوا بزنه كان؟ ئه ی كوا ئه وه دهسكه وته ی به ته مابووی به دهستی بینى؟ سەرچیا سهره تا ده می تىك ئالا، نه یزانی چ درۆیكى بو بكا، له ناكاو بیروكه یه كى خیرای به میشك داها، وتى: باوكه گیان بلیم چى، دهستكه وتیكى ئه وه نده زۆرم چنگ كه وت، ئه فسووس له ها تنه وه مدا، دز و جه رده م لى پیدابوو، ده دوانزه كه س ده بوون، منیش به ته نیا هیچم پینه كرا، به خورتى ئه وه ی هینا بووم، هه موویان لیسه ندم، هه ر باشیش بوو نه یانكوشتم، ئیستاش كات به به ریه وه ماوه، ده رفه ت هه یه، نه چووه و بچى، به لینی ئه و جارهیان تۆله ی ئه م دهستكه وته بكه مه وه.

باوكى هه رچه ند له دله وه چه زى نه ده كرد ئه وه ئه ركه قورسه ی بخاته ئه ستۆ و ژیانى بخاته مه ترسیه وه، كه چى بى دلشی نه كرد، وتى: كورپه شیرنه كه م، تۆ له نیو چاوانت دیاره هیچ به هیچ ناكه یت و كورپى ئه و كاره نی، لى قه یناكه برۆ پانزه سه ر بزنى دیکه ببه، بزانه ئه و جارهیان چى ده كه ی!

سەرچیا پانزە بزنێ دیکە ی برد و هەمان پڕی گرتەو، هەر
پۆیشت تا چوو هەمان ئەشکەوت و دیوێکە ی لێ دەرکەوت،
پییوت: هaaaaا، سەرچیا، ئەوجارەیان چ خێرە هاتییه وە؟
سەرچیا وتی: گوناھی من نییه، باوکم بەخۆی بەپڕی کردم،
ناتوانم قسە لەقسە ی بکەم، زۆر سلأو و پڕیزی بۆت هەبوو، دیسان
منی راسپارد وەکو دیاریکی بچووک ئەم بزنانەشت بۆ بیئم.
دیوێکە سەری لێ بادا، وتی: وەرە پییش، مەترسی، تۆ میوانی
منی، یاخودا بەخیرییی، وا خۆر بەرەو ئاوابوون دەکشێ،
لیناگەریم بەهیچ لایە کدا برۆی، بۆ بەیانیش دەچییه کوی، ئەو
کەیفی خۆتە و خۆت ئازادی.

دیوێکە دیسان ئەو سی کلێلەکە ی پینیشاندان، کە لەناو تاقەکە ی
دانابوو، وتی: من وا دەچمە شوینیک، هیندەم پیناچی دیمەو،
بۆیه ئاگات لەم ئاچەرانه بی، ئەگەر حەزت کرد دەتوانی ژووری
یەکەم و دووهم بکەیه وە، هaaaaا وریابە، نەکە ی ژووری سییەم
بکەیتەو، باشە کوری قۆز؟

سەرچیا سەری رەزامەندی بۆ لەقاند: چاو.

دیوێکە پییهلینا، بۆ خوارەو هە شوپپۆو، سەرچیا قەیری
چوارمەشقی دانیشت، ئەوجا بەرەو قولایی ئەشکەوتەکە پۆیی،
یەکسەر دەرگای ژووری سییەمی کردەو، ئەسپەکە وتی: ئەو

هاتییه وه؟ ده لئی مه رگ یه خه ی گرتووی، ئه و جاره یان چۆن
ویرات بییه وه، ئه ی چۆنه دیوه که نه یکوشتی، بلئی: بزانه بۆچی
هاتییه وه؟

سه رچیا به سه رهاتی خۆی و سفره که و کچی قرالی له سیری تا
پیوازی بۆ گێرپایه وه، ئه و جا وتی: ئیستاش وا هاتومه ته لات
به لکو به فریام بکه ویت و له و گێژاوه م قوتارکه ی!

ئه سه په که وتی: جاری وهره له سه ر پشتم ته له موویکی سوور
هه یه، ئه و ته له مووه هه لکه نه و هه لیگره، وابی هه ر کاتی که وتیه
ته نگانه و تووشی ناربه حته ی بووی، ئه م ته له مووه بسووتینی،
به مه ش ده موو ده ست ده گمه لات، به لام گوێرپایه لی ئه م
ئامۆژگاریانه مبه: ئه گه ر دیوه که لیی پرسی: چیت ده وی؟ چیت
ناوی؟ پیوستیت به چیه؟ بلئی: ته نها خۆشی تۆم ده وی.. ئه گه ر
لیی دووباره کردیه وه، دیسان بلئی: ته نها خۆشی تۆم ده وی.. خۆ
هه ر موکور بوو له سه ر ئه وه ی بۆ شتی پووی لینی، بلئی: ده ی
مادام هه روا ده لئی، هه چم لیئ ناوی ته نها ئه م ئه نگوستیله زیپه ی
ده ستی خۆتم به یی.

سه رچیا ته له مووه سووره که ی سه رپشتی ئه سه په که ی هه لکیشا و
سوپاسی ئه و به ده مه وه چوونه ی کرد و جیی هیشته.

ئىۋارە داھات، دىۋەكە گەرايەۋە، لەدوورەۋە وتى: سەرچيا،
ھەپەم لى مەكە، راستىم لى مەشارەۋە، پىمبلى: دەرگاى
سىيەمت كردهۋە يان نا؟

سەرچيا شانئىكى بۆ ھەلئەكاند و ۋرتەى لەدەمەۋە دەرئەھات.
ئەۋ شەۋەى لەۋى بەپرى كرى، بەيانى كاتى ۋىستى بپروا، دىۋەكە
وتى: خۆ پىۋىستىت بە ھىچ نىيە؟

سەرچيا بەدەم بزەيىكەكى پىر لە ئارامىەۋە وتى: سوپاس
پىۋىستىم بە ھىچ نىيە، تەنھا خۆشى تۆم دەۋى.

كە ھەمان شتى لىدووبارە كردهۋە: ئاخىر دەبلى، قسەيك بەكە،
بزائم پىۋىستىت بە ھىچ نىيە؟

دىسان پىۋىت: سوپاس پىۋىستىم بە ھىچ نىيە، تەنھا خۆشى تۆم
دەۋى.

كە ھەرنەپىرپەۋە، وتى: ھەز دەكەم خزمەتتەم ئەگەر
داۋايەكت ھەيە، شەرم مەكە.

سەرچيا بەزەردەيەكەۋە وتى: ئەۋ ئەنگوستىلە زىپرەى پەنجەتم
بدەيى، لەۋە بترازى ھىچم لىت ناۋى.

دىۋەكە دىسان چەپەرۆكىكى توندى لەسىنگى خۆيدا و وتى:
خۆزگە داۋاي ھەر شتىكى تىرت بگردايە، بەس ئەم داۋايەت
نەبۋايە، نھاش قسەيەكە و كردوومە، لىي پاشگەز نامبەۋە.

ئەنگوستىلە زېرەكەى لە پەنجە دەستى كردهوه و پيشكەشى
 كرد.. ئەويش سەرچىياش سوپاسى ئەو مىواندارىيەى كرد و
 پويشت.. پويشت تا چووهوه ليوارى هەمان ئەو پووبارەى لە
 پوخيدا كۆشكى كچەكەى قرالى ليوو، لە كونجىكى ئەو دەورو
 بەرەدا گافى پونىشت، بو تاقىكردنهوهى ئەو نهينيهش، دەستى
 بەسەر ئەنگوستىلە زېرەكە داهينا، پرتاو بوو بە تەپ و هۆر و
 زورنا و شايىك، سەر و بنى ديارنەبى، كە دەستى بەسەر
 ئەنگوستىلەكە داهينايەوه، دەنگەكان چوونە ناو ئەنگوستىلەكە.
 دوو كەنيزەى نيو كۆشكەكە كاتى چاويان بەم بەزم و پەزمە
 كەوت، بە هەلەپەلە كچى قراليان لەو شتە سەيرە ئاگادار
 كردهوه، ئەويش فەرمانى پيدان خيرا بچنە لاي، چەندى ويست،
 بە پارە لىي بكرين.

دوو كەنيزەكە خويان گەياندى و وتيان: كچى قرال ئيمەى
 ناردووه، هاتووین بە پارە ئەنگوستىلە، بە چەندى دەدەيت،
 تاوهكو لىتى بكرين.

سەرچيا دايە قاقاي پيگەنين، وتى: ئەم ئەنگوستىلە بەهەموو دور
 و گەوهەرى دونياى نادەم تەنھا بەشتىك نەبى ئەويش ئەوهىيە
 ئەگەر كچى قرال رازىبى ئەمشەو تا بەيانى بەيهكەوه لەسەرىكە

تهخته بخهوين و دوور و نزيك دهستی بۆ نه به م، ئە گەر پارزيبه،
ئەوه له منه وه ئەو ئەنگوستيله ی پيشكه شبی.

كه نيزه كان به پاكردن گه پانه وه، داواكه يان پيگه ياند، ئەو يش
ناوچه وانی تيگنا، به توورپه ييه وه وتی: ئەوه چ قسه يكي قورپه
ده يكات، ناااا، مه حاله شتی وانابی، من بۆ ئەنگوستيله يه ك چۆن
حه يا و نامووسی خۆم ده به م، ده زانم، له چاوپرا دياره، ديسان
وه كو جاري پيشوو ته وحی ده ستله ملانييه .

كه نيزه كان به كلۆجی وه سفی ئەنگوستيله كه يان بۆی كرد،
سه رنجيان پاكيشا به و داوايه ش پارزيبی، وتی: ده برۆن بانگی كه ن
با بی.

كه نيزه كان به په له پرووزی چوونه وه لای، هینا يانه كۆشك و
ئەوشه وه هه ردووکیان له يه ك ژوور، له سه ر يه ك ته خته دريژبوون.
بۆ به يانیش كه شه به قيدا، خۆر ورده ورده به ره و چه قی گه ردوون
هه لده كشا، كه نيزه كان به رچا ييان كرد، نانيان پييدا، به بی
دهنگی ئەنگوستيله يان له په نه جی كرده وه و به پريان كرد.

ئەو يش زهليل و داماو، به دهستی به تال، پری و پری هاته وه، كه
باوكی به م چه شنه ی بينی، به سه رسورمانه وه تيپراما، وتی:
كوپم ئەو جاره يان كوا ئەو دهسكه وته بييشوماره ی به ته مابووی
به دهستی بينی؟ دهسكه وته كانت چی ليها ت؟

سه رچيا دووباره بابە تەكەى بۆ بارىكى دى ئاوه ژۆ كرد، وه كو
 يەكئى نه باى ديبى نه باران، وتى: بابە گيان چى شاراوه بى؟ ئە گەر
 باوه پت هەيه، ئە وجاره يان بە به راورد له گەل جارى پيشوو،
 دەستكە وتىكى ئە وەندە قەبە و زە بە لاهم چنگ كهوت، وه لى
 ديسان له بى يە غبالئىمدا، داوم بە داوى هەندى رېگر و دزو
 جەردەوه بوو، هە لاتن دادى نه دام، پابكەم، ئە وهى خرم كرد بۆوه،
 بە ئاسانى لىيان سەندم، هەر باشبوو قوتارم بوو، نه يانكوشتم،
 ئىستاش دەستم دامىنت، ئە و دەرفە تەم وهك دوا دەرفەت بەدىي،
 پەيمانن پىدە دەم بە زيادەوه تۆلەى ئە و دووجاره بکە مەوه.

باوكى وتى: كورد دەلى: شەرتى پياو سى جاره... ئە گەر بە قسەم
 دەكەى، وه ره دەست له و گە مەيه هە لگره و ژيانن مەخەرە
 مە ترسيه وه، تۆ له ناوچە وانترپا دياره يە غبالئ ئىقبال نيبه و بى
 چارهى، بە لأم قەيناكە ئەم جارهش برۆوه، برۆ له هۆلى
 حەيوانان بىست سەر مەر ببه و چيتر بۆ هيچ شتىك پووم لى
 مەنى، خو گوئت ليمه؟

سه رچيا پەلامارى دەستى باوكيدا، ماچى كرد، بە خو شحاليه وه
 وتى: بابە گيان هەموو قسەكانتم قبوولە، ئە گەر له و گرە وه دا دۆرام
 قەت بۆ يەك شتى ديكە، گويم لى مەگره.

بيست سهرمه‌رى برد و پيشيدا، هه‌مان رپى گرتوه بهر، رپوشت تا چوهوه هه‌مان ئه‌شكهوت و ديوه‌كه‌ى لى پهبدابووه، وتى: هاااا سهرچيا، ئه‌وه ديسان هاتيه‌وه؟ به‌راستى مالىكى قه‌لپى، ده‌لپى به‌دهستى من ئه‌جه‌لت هاتوه به‌دارى به‌به‌ردىكت دابدهم و له‌كۆل دنياى بكه‌مه‌وه، خيره به‌بى ترس ديبته ئيره و ئه‌م سهر و ئه‌و سهر ده‌كه‌ى؟

سهرچيا به‌زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كه‌وه وتى: جا گوناھى من چيبه به‌پى خۆم بيمه لات، بمكوژى؟ ئاخىر ناكري قسه له‌قسه‌ى باوكمان بكه‌ين، ئه‌ى ئه‌وان خزمه‌تيان نه‌كردوين و گه‌وره‌يان نه‌كردوين؟ باوكم سلّاو و رپزى بى پايانى بو ت هه‌بوو، به‌ته‌مابوو، هه‌ر چه‌زى ده‌كرد بتيبى، به‌لام له‌به‌ر نه‌خوشى پى نه‌كرا بى، روى لى نام ئه‌وجاره‌ش بيمه‌وه خزمه‌ت، وه‌كو دياريه‌كى بچوك ئه‌م بيست سهر مه‌ره‌ت به‌ديارى بو بىنم، منيش هه‌تا جارى قسه‌ى باوكم بشكىنم، هه‌زاران جار ملي شه‌يتان ده‌شكىنم، بو‌يه قسه‌كه‌يم نه‌شكاند و ئه‌وه مه‌ره‌كانيم بو هيناوى، توش ده‌مبوورى، له‌سهرم ده‌ده‌ى، ناده‌ى، كه‌يفى خۆته.

ديوه‌كه وتى: هه‌ى غه‌دار، بو حالى خۆت گه‌لى زيره‌كى، ياخودا به‌خىربى، تازه ناھيلم به‌هيچ لايه‌كدا برۆى، ئه‌م شه‌و ميوانى

منى، بۇ بەيانش دەچىيە كۆي و بە كام لادا دەرپۆي، ئەو خۆت سەرپشكەبە. نھاش دەچمە شوپىنى، ھىندەم پىناچى دىمەو، بۇيە مال مالى خۆتە و ئاگايەكت لەم كليانەبى، ئەگەر ھەزەت كەرد دەتوانى ژوروى يەكەم و دووھەم بەكەيەو و تەماشاي ناوھوھى بەكەيت، بزاني چى تيايە، ھااااااا، وريابە، نەكەي ژوروى سىيەم بەكەيەو.

سەرچيا سەرى رەزامەندى بۇ لەقاند وەك ئامازھىي كە ئەو ئىشە نەكات. ئەو پىي ھەلينا، پۆيى. ئەويش نەختى لە ئەشكەوتەكە پالدايەو، ئەوجا لە جيۆە خۆي گەياندە كليەكان و كليەكانى دەستدايى، چووە قولايى ئەشكەوتەكە، يەكسەر دەرگاي ژوروى سىيەمى كەردەو، چووەو لاي ئەسپەكە و سەرگوزشتەي ئەو پۆژەي خۆي و ئەنگوستيلە زىرەكە و كچى قپالى لە ئەوھلين جارەو تا كۆتايى بۇ گىرايەو، ئەوجا وتى: ئىستاش واھاتوومەتەو، بەلكو بەھانامەو بىيت و چارەيەكم لىكەي.

ئەسپەكە زۆر بە شىنەيى پىيوت: جارى وەرە پىش، وەرە لەسەر پىشتم تەلە موويكى زەرد ھەيە، ھەليكەنە و ھەليگرە، وابى ھەر كاتى كەوتىە تەنگەتاوى و تووشى ھەر نارەھەتيەك بووى، ئەم تەلە مووہ بسووتىنە و ھەقت نەبى، من دەم و دەست دەگەمە لات و بەفريات دەكەوم، ديسان لىرەو پىنوئىنيت دەكەم ئەگەر

دېوه که لېی پرسی: چیت دهوی؟ چیت ناوی؟ بلې: تهنه خوښی
تۆم دهوی. ئەگەر لېی دووباره کردیه وه، دووباره بلې: تهنه
خوښی تۆم دهوی. خو سوور بوو له سهر ئەوهی داویکی لی
بکهی بۆتی جی به جی بکا، ئەوه به دهرهفت بزانه، بلې: چه تره
ره شهی خۆتم بدهی.

سهرچیا ته له مووه بۆره کهی سهرپشتی ئەسپه کهی هه لکیشا و
سویاسی کرد.

دېوه که به ره بهری ئیواره گه رایه وه، له دووره وه وتی: هه
خۆ دهرگای سییه مت نه کرده وه؟

سهرچیا وه کو که سیکی بی ناگا، تهنه شانیکي بو هه لته کاند و
هیچی نه درکاند.

ئو شه وهی له وی به پیکرد، به یانی کاتی ویستی بروت، دېوه که
پی وت: خۆ پیوستیت به هیچ نییه؟

به دهم بزیه کی سازگاره وه وتی: سوپاس بو خوا، له هیچم که م
نییه، تهنه خوښی تۆم دهوی.

که لېی دووباره کرده وه: ئاخر ده بلې، قسه یك بکه، بزانه
پیوستیت به هیچ نییه؟

ديسان پییوت: سوپاس پیوستیم به هیچ نییه، تهنه خوښیه کی
تۆم دهوی و ته واو.

دیوه که هر وازی لینه هیئا: ئی تو ئه وئنده نه جییزاده بی، حه ز
ده که م خزمه تتکه م، ئه گهر داوا ییکت هه یه شهرم مه که و بیژه .
سه رچیا به دهم خه نینه وه وتی: هیچم ناوی، ته نها چه تره
په شه که تم بده یی.

دیوه که چاوه کانی هه لگلوؤفت و سه رو پوخساری په ش داگه پرا، به
زه لیلیه وه وتی: بریا هه موو شتیکت داوا بگردایه، به س ئه و
داوایه ت نه بوایه، ئیستاش قسه یه ک بیکه م، ئه گهر سه ری خو شمی
له سه ر دانیم، لیی پاشگه ز نامه وه، فه رموو، له منه وه ئه و
چه تره شت پی شکه شبی.

چه تره په شه که ی پیدا. ئه ویش سوپاسی کرد و پوی. پوی
چوو وه که ناری هه مان پوو بار که له پوخیدا کوشکه گه وره که ی
کچی قرالی لی بوو، گافی له به رده م پوو باره که دانیشت، که
چه تره په شه که ی کرده وه، سوپایه کی گه وره ی پیک و پیک
دروست بوو که نه سه ری هه بوو نه کو تایی. واقعی پرما، هه ر زوو
چه تره که ی پیوه دا و هیئا یه وه بار یه ک.

دوو که نیزه که وه کو چاویان به م دیمه نه که وت، به هه له داوان
خویان گه یانده کچی قرال و ئه وه واله یان پیدا، ئه ویش وتی:
ده برپون بزائن به پاره ئه و چه تره به چه ند ده فروشی، مامه له ی
ده گه ل بکه ن و لیی بکرن.

دوو که نیزه که هاتنه لای سهرچیا و وتیان: کچی قرال ئیمه ی
پاسپاردووه، ئه و چه تره ت لى بکړین، ئه و چه تره به چه ند
ده ده ی؟

سهرچیا به پیکه نینه وه وتی: نرخى ئه م چه تره ره شه به هیچ
ته واو نابى، بویه به هه موو خشل و گه وه رى دونیای ناده م ته نها
به شتى، ئه گه ر کچی قرال پازیبى ئه م شه و تا به یانى له گه لیدا
بخوم و له گه لى جووتبم، ئه وه به بى پاره، له منه وه پيشکه شیبى.
که نیزه کان ئه و داوايه شیان پى گه یاند، کچی قرال ته واو تیکچوو،
شله ژا، به رپق و کینه یه کی ژوره وه، وتی: که ی ئه مه قسه یه؟ ئه م
داوايه جگه له قسه یكى پروپوچ و بى مانا، هیچی تر نییه.
مه حاله شتى وا، هه رگیز شتى وانابى، ئه وه یان شتىكى ئه وه نده
بچووک نییه بتوانم په رده پوښى بکه م و بيشارمه وه، یانى
پیسوا بوونى خو مه.

که نیزه کان وه ها مه دحى گه وره یی چه تره ره شه که یان بوى کرد،
وتیان: شه ويك بو ئه و چه تره هیچ نیه، وه کو ئاو خوار دنه وه یه،
به قسه مان بکه ی، ئه و گه نجینه له کیس ناده ی.

ئه ویش له پینا و ده سترتن به و چه تره، ده سبه ردارى شه رپه فى
خوى بوو، وتی: قیرووسیا له شه وى، گه نجینه یه کی پر به ها بو

شەوئى چىيە؟ دەپرۆن بانگى كەن با ئەمشەو لەلام بمىنئىتەو،
كەمى بەو ھەنگوئىنە خۆشكەم و لەدەرياي خەيال نۆمى كەم.
كەنيزەكان چوونەو، لەگەل خۆياندا ھىنايانە كۆشك و ئەوشەو
لەگەل كچى قرال نووست و لەگەلى دا كۆبۆو.

بەيانى نانيان پييدا، كە چەترەكەيان لىي سەند، بە پەرۆش و
غەمناكيەو پرى و پرى گەپايەو، باوكى سەرى لى بادا، لەبەر
خۆيەو وتى:

من مۆخى كورپى خۆم خويندبۆو، دەمزاني، ئاخريەكك دەست
و پى سىپىيەو ھىچى لى چاوەپروان ناكري.

سەرچيا وتى: باوكەگيان ئەگەر بەخت نووست، تۆش لەگەلى دا
بنوو، نازانم ناوچەوانم سىنزەيە، يا ھەر ئەو چارەنووسمە و
دەبى پى پازىبم؟ چىبكەم دز و پياو خراب پرووتيان كردمەو،
ئەوھى بەدەستم ھىنابوو، ھەموويان لى سەندم، بەتالانيان برد.

باوكى دەھرى بوو، بەرچاوى تاريك داھات نەيزانى نە شەو، نە
پۆژ، بريارى دا سى ميخەكى بكيشن. شاليارەكان لەبەرى
پارانەو ئەو كارە نەكات: خاوەنشكۆ تكايە بە بريارەكەتا
بچۆو، چۆن دلت دى كورپىزگەيەكى جوانكىلە لە پىناو مالى دونيا
بكوژى، تكايە ئارام بەرەوھە و شەيتان بەنەعلەتكە.

پادشا که می هیور بۆوه، وتی: ئاخر من ئه وهنده گیل و ده بهنگ
نیم، وا به ئاسانی ئه و شتانه م به سهر تیپه پرن، تازه قسه یه که و
کردم، کوپ با هر کوپی منبی، بۆ ئه وهی بییته پهنه و عیبرهت
بۆ ئه وانهی له مانای ژیان ناگهن، ئه وا له بهر ته کلیفی ئیوه،
تاوه کو قه دری عافیته بزانی چیه، ده بی به ند بکری.
سه رچیا خرایه زیندان، بیجگه له دایکی، که س بۆی نه بوو،
سه ردانی بکات، هه موو جه می دایکی به ده ستهی خۆی خواردنی بۆ
ئاماده ده کرد و بۆی ده برد.

ماوه یه کی باش تیپه پری، نامه یه که له قرال وه ئاراسته ی باوکی
سه رچیا کرا که ده بی خۆیان به ده سته وه بدهن یان ئه وه ته
خۆیان بۆ شه پکی سه رتاسه ری ئاماده که ن.
باوکی سه رچیا وه لامی نامه که ی بۆ ناردنه وه که ئه وان بی ئاگان،
ئاگاداری هیه نین، جه نگیش دژ به یه که مالکاولی و مردن و
کوشتنه .

قرال پیی نه نگ و شووره یی بوو له و نامه یدا راشکاوانه بۆی
بنووسی که کوپی تۆ کچی منی ئه تک کردووه، به هه مان زمانی
پیشووی پر هه ره شه وه نامه یکی تری نارده وه .

باوکی سه رچیا شاره زای ته واوی سوپای قرال ببوو، ده یزانی
ده ره قه تیان نایی، چونکه سوپاکه ی قرال زۆر له سوپاکه ی ئه و پر

چەك و بەھیزترە، بۆيە حەزى نەدەكرد شەرىك بەرپا بكات، تيايدا بدۆرپى، لە خەفەت و مەراقاندا دونىاي لى وىك ھاتبۆو، ترسى لى نىشت، نەيدەزانى چىبكات، كاتىكىش زانى بۆ ئاشتى ھىچ لەو قرالە ھەلناكپى، ناچارما فەرمان بەدات سوپايەكەى لەدەرەوھى شار، لەجىگەيەكى تەختانى، بەرامبەر بەسوپايەكەى قرال بۆھستى. سەرچيا كە ئەو ھەوالەى لەدەمى داىكەوھە بىست گوايا، بىرپاردراوھە كاژىر ھەشتى بەيانى جەولەيك لەم شەپە ئەنجام بدرى.

ئەو بەيانى، بەچارەگى پىش وادەى شەپى ديارىكراو، تەلە مووھ سىپەكەى سوتاند، لەچاوترووكانىكدا ئەسپە كحىليەكەى لى پەيدا بوو، لەگرتووخانەى دەرکرد، سەرپاي جەلەكانى بەرى بوون بەرەنگى سىپى و كلاويكى سىپى ئەوتۆى لەسەر بوو، كەس نەيدەناسىوھە، بەرەو تەختايى گۆرەپانەكە، ھەپى لى كرد، لەپىشەوھى سوپاكەدا لەتەنىشت باوكى وەستا، بە ھەلپەيەكەوھە بە باوكى وت: من پىتان دەلیم لەشوينى خۆتان مەبزوين و ھەقتان نەبى، خۆم دەچم بەريان پىدەگرم و بەرەنگارىان دەبمەوھە.

باوكى نەيناسىوھە، زۆرىش سەرسام بوو، حەزى دەكرد بزانى ناوى چى يە؟ لەكوپۆھە ھاتووھە؟.

سەرچیا پرووبه پروویان بووه وه، دهستهی پێشه وهی تیکشکاند،
ئەوجا بەبێ دەنگی و نەهێنی چوو وه ژووری زیندان و لە
سووچیکه وه خۆی گرمۆله کرد.

نیوه رۆ داها، دایکی خواردنی بو برد، سەرچیا خۆی لە خهتی
گیلی دا، که پرووی به لای دایکی وهرچهرخاند، وتی: دایه گیان
ئەری دەنگ وباسی ئاکامی ئەم جهنگه ی بریاربوو ئەم به یانیه
ئەنجام بدری، چی به سەر هات و به کوی گەشت؟

دایکی پێیوت: بلێم چی؟ ئەم رۆ ئەو ناحه زانه خۆیان بو جهنگ
ئاماده کردبوو، خوا دهست به بالیه وه بگری، ده لێن: کابرایک له
ناکاو یێکدا بۆمان په یدابوو، سه راپای ئەو جله ی پۆشی
بووی، جله کانی به ری، ته نانه ت کلوه که یشی، هه موو سپی
بوون، کابرا ئەوه نده ی قوم له جگه ره یی بدیه ت، هه ر ئەوه نده
پوو به پروویان بووه، چۆکی پێدادان، دهسته ی پێشه وه ی
ته فروتونا کرد، ئیستاش که س نازانی ئەو که سه فریشته بوو، دیو
بوو، چۆن هات و چۆن په یدابوو؟ ئەوه مه ته لیکه و هه موو لایی
به سه رسورمانه وه باسی ده که ن، به یانیش بریاره له و کاته دا
جه وله ی دووه می شه ره که دهست پێکاته وه، جا ئەو کابرایه
ئەگه ر به یانی نه یی به هانا مانه وه، باوکت زۆر دلواپه س و
نیگه رانه، چونکه ئەو سوپایه ی نییه بتوانی به ره نگاریان بیته وه.

سەرچیا بە دەم بزەیه کەو وەتی: دایەگیان جا کێ دەلی تا بەیانی دەژێن، بۆ بەیانی خوا گەورەیه.

بۆ سبەینی، سەرچیا نان و چا و پیخۆری خوارد، بە چاره گێک پیس دەسپێکی جەولە ی دووهم، مووہ سوورە کە ی سوتاند، لە نا کاویکدا ئە سپە کخیلیە کە ی لی پەیدا بوو، لە زیندانی دەر کرد، تیکرایی جە کانی بەری بوون بە پەنگی سوور و کلاویکی ئە و توی سووری لە سەر بوو، کە س نەیدە ناسیە وە، بویرانە هاتە مەیدان و لە پیس سوپاکە ی باوکی وەستا، وتی: ئیوہ لیڕە مە جوولین، من چاریان دە کە م، دە بی دەر سیکیان بە دە می قەت لە بیری نە کە ن.

باوکی، لی بوو مەراق، پی سەر سام بوو، نەیدە زانی ئاخۆ ئە و جوانخاس و ئە سپسوارە سوور پۆشە کییە و لە کوپوہ هاتووہ؟ قسە شی نە کرد.

سەرچیا بەرەنگاری دەستە یەکی دیکە لە شکرە کە بوو وە کە لە بەرە کانی پیشە وە دا وە ستا بوون، هە مووانی تیکشکاند، ئە و جا بە بی دەنگی، بی ئە وە ی کە س پی بزانی و درکی پیبکا، چوو وە ژووری زیندان.

نیوہ پۆ داہات، دایکی خواردنی بۆ برد، سەرچیا دیسان پووی کردە دایکی و خۆی وا نیشاندا، ئاگای لە هیچ نییە، وتی: دایەگیان

ئەرى دەنگ وباسى ئەنجامى ئەم شەپەى بپياربوو بگرى، بەكوى
گەيشت؟

دايىكى پيىوت: بلىم چى؟ دەك خوا دەست بەبالى ئەو چاونهترس
و جوامپرهوه بگرى، وهكو دەلئىن: ئەمپۆ جلىكى سەراپا سوورى
لەبەربوو، لەناكاو وهك پۆسته مى زال دەركەوت و لەچاونوقانىكدا
پوو بەروويان بۆوه، تىك و پىكىدان، سەيرهكەى لەوهدايه كەس
نازانى ئەو مپرخاسە فرىشته بوو، ديو بوو، چۆن هات و چۆن
پەيدا بوو، ئەم نەينىيه بوو تە وئردى سەر زاران، بپيارە سبەى
لەهەمان شوپن جەولەى سىيەمى ئەو شەپە و كۆتا شەپ بەرپابى،
خۆجا ئەگەر ئەو قارەمانە ئەوجارەيان بەفريامان نەكەوى و
نەبىتە فريادپەسى ئيمە و شارەكە، بەهەلاكەت دەچىن.

سەرچيا وتى: دايه خەم مەخۆ، بۆ بەيانى خوا كەريمە.
بۆ بەيانى دواى قاوالتى، تەلە مووه زەردەكەى سوتاند، پرتاو
ئەسپەكەى گەيشتى، لەو گرتوو خانەى دەركرد، هەموو جەلەكانى
بەرى بوون بەرپەنگى زەرد، كلاويكى زەردى لەسەر بوو، كەس
نەيناسيەوه، هات لەپيشەوهى سوپاكە وهستا، بەباوكى وت: وا
ئەمجارەش بەهاناتانەوه ديم، ئيوە لپره بوو ستن، من دەچم
بەرەنگاريان دەبمەوه و خۆم بە فيداكارى جەنابتان دەزانم.

باوکی خه ریک بوو میسکی بته قی، سهیری پیده هات ئه و کابرایه
کی یه و بو خوی ده کاته قوچی قوربانی؟ باشه ئه ی بو نایناسی؟
حیکمهت چیه هه ر پوژهی به رهنگیکه وه بو یان دیته مه یدان،
نهینی ئه و مه ته له وه ها کاری تی کرد، خوی ده خیلی کرد و
به هیمنیه وه لیی پرسی: تو خودا پیم بلی تو کی؟

ئه ویش ته نها ئه وه نده ی وت: هیشتا کاتی ئه وه نه هاتوو و لی،
پادشای موعه زه م پاشان پوون ده بیته وه من کیم و چ کاره م.
سه رچیا لییان هاته ده ست، شکستی به سوپاکه ی قرال هینا، له م
شه ره دا کچی قرال و چه تره ره ش و سفره و ئه نگوستیله
زیره که ی هینا و هاته وه.

خویشی و شادی سارتاپای ئه و مه مله که ته ی گرته وه، سه رچیا
برپاری دابوو، ئه وی جیبهیلی و به ره و مه مله که تیکی دیکه سه ری
هه لگری، باوکی لیی چوو ه پیش، ئه ملا و ئه ولای ماچ کرد، داوای
لی کرد له وی بمینینه وه.

سه رچیا وتی: باوکه، من ناتوانم بمینمه وه، تو سته میکی
که وره ت لی کردم، به و ده رده ت برده م له کاتی کدا بی ئه وه ی بزانی
تاوانبارم یان نا، تازه دلّم شکا، ده مه وی ئه گه ر بو ماوه یه کی
که میش بیت، لی ره برۆم.

باوکی خستییه باوهشی و وتی: تۆ کوپری منی، ئەگەر بهوای تۆوه نهبوایه، ئیمه بههیلاک دهچووین، ئیستاش یان خۆم دهکوژم، یان ئەوه ته نابێ ئیره جیییلی، ئەگەر هەر مکوپیشی لهسەر پویشتن تا نانیکم لهگه‌لدا نهخۆی، ناهیلّم بۆ هیچ لایک بجی.

سه‌رچیا وتی: مادام وایه، قه‌یناکه چونکه تۆ باوکی منی، قسه له قسه‌ت ناکه‌م، جاری به‌بۆنه‌ی ئەو سه‌رکه‌وتنه‌وه ده‌م‌ه‌وی پێش ئەوه‌ی داوه‌تتیم، هه‌ز ده‌که‌م له‌سه‌ر شه‌په‌ه‌ فی من، ته‌واوی ئەم مه‌مله‌که‌ته به‌گه‌وره‌وه بجوکه‌وه داوه‌تی من بن.

باوکی به‌بیستنی ئەو قسه‌یه، چاوی ئەبه‌لق بوو، وتی: ئاخ‌ر کوپری خۆم، نانی ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ چۆن ده‌دری؟

سه‌رچیا وتی: تۆ هه‌قت نه‌بی، ئەوه‌ی من له‌تۆم داوایه، بانگه‌وازیک جارده‌، هه‌رچی خه‌لکی ئەم مه‌مله‌که‌ته‌یه هه‌موویم بۆ له‌ده‌ره‌وه‌ی شار کۆکه‌ره‌وه.

هه‌ر له‌گه‌ل ئاماده‌بوونی خه‌لکه‌که‌ و دانیشتنیان به‌شیۆه‌یه‌کی بازنه‌یی، سه‌رچیا سه‌فره‌که‌ی کرده‌وه و پاریخست، له‌چاوترووکانی‌کدا سه‌فره‌ پریوو له‌ خواردنی جۆراوجۆر، ئەو خواردنه‌ی دل ده‌یخواست، له‌سه‌ری بوو، خه‌لکه‌که‌ تاوه‌کو زیتر لییان بخواردایه، خواردنه‌که‌ زیتر ده‌بوو. کاتی‌کیش تیریان خوارد و په‌باس بوون، لیی کشانه‌وه، ده‌ستیان هه‌لگرد.

سەرچیا بە خۆشحالییەوه پووی کردە باوکی، وتی: باوکەگیان دوای ئەوەی هەموومان تیربووین، ئیستاش بەبۆنەی ئەو سەرکەوتنە ی بەسەر دوژمنان بە دەستمان هێنا، کاتی ئەوە هاتوو بیکەین بە گۆڤەند و ئاھەنگ گێران.

لەجیۆ دەستی بەسەر ئەنگوستیلە زێرەکە ی پەنجە ی داھینا، بوو بە زورپنا و دەنگیکی خۆشی لیۆھات، دەھۆلێش دەکووترا، خەلکەکە ی ئەوی کردیانە شایبەک، نەسەری دیاربوو نە کۆتایی، خەلکەکە لەخۆرا دەرەقسان.

خۆ کاتیکیش کۆتایی بە شایبەکە هات، ئەوجا بە باوکی وت: باوکەگیان پێمخۆشە سوپایەکی پێچەک و سیلاح و تۆکمەت ھەبێ، ئەو ئەرکەش بە کورپی خۆت بسپێرە.

باوکی وتی: چۆن؟

وتی: ھەر لەو خەلکە، ئەوانە ھەلدەبژێرین، کە ئارەزوو دەکەن بێنە ریزی سوپا.

کە ئەو ھاوالەیان راگەیاندا، خەلکیکی زۆر ئامادەیی خۆیان نیشاندا و سەرچیا بەکردنەوہی چەترە رەشەکە، لەچاوتروکانیک ئەو خەلکە خۆیان بەجلی سوپا و دەستی چەکەوہ بینی.

باوکی کە ئەو دیمەنە ی بینی، دەستی کردە گریان، سەرچیا ی لەئامیزنا و کەوتە ماچ کردنی.

ئەویش بە ھەستیکی پر لە سۆز و میھرەو وە وتی: بۆ ئەو هی
پاستیە کانت لی نە شارمەو، دەستکەوتەکانی ھەر سی جەرگە،
ئەو سی شتە بە نرخە بوون، ھەر سی جەرگەش بە ھۆی ئەو
کچەو شتە کانت لە دەست دەدا و ھەست بە پەشیمانی دەکەم
نە دەبوو ئەو بیخوایی بەکەم، بەلام دەگەڵ ئەو شدا، دەروازە یەکم
بۆ مەترسیەکانی ھەر پوو بە پوو بوونەو یەک دانابوو کە بە چاوی
خۆتان بینیتان، چیم کرد.

سەرسام و سەرکیو بۆ دوا جار بە خۆ و ھەندی دەستکەوتی
کەمەو، ھاتنەو، کاتی باوکی سەیری دەستکەوتەکانی کردن
کە لە چاوی ئەو دەستکەوتە سەرچیا چی و نەبوو، وتی: چونمە
سەرچیا لە ھەردووکتان پتر دەستکەوتی ھەبوو، بۆیە لە تەک
کچی قەرال دا، گۆلبەھاری ئامۆزاشتان ھەر بۆ ئەو دەبی.
ھەر لە ماوہیەدا کچی قەرال و گۆلبەھاری ئامۆزای گواستنەو،
جا، دەلین: ھەرسیکیان بەخۆشی ژیان، تا ئەو کاتە مەرگ
لێکی کردن.

* * *

پادشا و جوامیری خزمه تکاریک

ده گپرنه وه ده لئین: له پوژگاریکی زوودا، پادشایی کورپکی هه بوو ناوی ئەحمەد بوو. پوژیکیان ئەحمەد له گەل مەحمودی خانەزا و خزمە تکاریدا، به یه که وه ده چنه پاو.

له و پاوه دا تووشی ئاسکیک دەبن، ده که ونه دوا، ها لیڤه و له وی تا له گه روویه که وه ئاودیو دەبن، وه کو ده نوپن ئەوه ئاسکه که ده چپته ژیر په شمالی ماله په و ندیك، ئەوانیش به هیمنی له گه رووه که داده به زن و به هیواشی له په شماله که نزیك ده بنه وه، له دهنگی حیلە حیلە ئەسپه که یاندا، کچیک له ژیر په شماله که دپته دەر، لغاوی ئەسپه کانیان بو ده گری تاوه کو داده به زن، ته ماشا ده که ن ئەو کچه ئەو ئاسکه یه که ئەوان که تبوونه دوا، پاوی بکه ن، کچه که به خیر هاتنیکی گه رمی کردن، تاوی مانه وه، ئەحمەد ئاشقی بوو، پییوت: من شازاده م، باوکت له کوپیه چه زده که م داخوازی توی لی بکه م.

کچه که به دەم زه رده خه نه یه که وه وتی: باوکم لای باوکت به ند کراوه، برۆ ئازادیکه و وه ره وه، ئەوجا داخوازیم که.

ئەحمەد پراوھەكەى بەتالّ كرد و گەپرايهوھ، چووھ خزمەت باوكى و مەسەلەكەى بۆ گىپرايهوھ، داواى لىّ كرد كە باوكى ئەو كچەى بۆ ئازادكا.

باوكىشى دلىّ نەشكاند، فەرمانى بە ياساؤلەكاندا ئەو كابرايه ئازادكەن، ئەوانىش ئازادىان كرد.

ئەحمەد كاتىّ چووھ خوازبىنى كچەكە.. باوكى كچەكە پىى وت: شازادە بەپىزەكەم جارىّ تا چەند پۇژىك لىمگەپرىّ نەختىك بىمەوھ سەرخۆم، بۆ ئەم دەمانىش خوا گەورەيه، دوو قسەى لەبارەوھ دەكەين.

ئەحمەد بەدلئەنگى، پرىّ و پرىّ گەپرايهوھ مالّ و چاوھپوانى تەواوبوونى ئەو چەند پۇژەى دەكرد، وەلىّ، پۇژى لىّ نەدەرپۇيشت، داواى تەواوبوونى ئەو چەند پۇژە، بەشەوق و زەوقەوھ، بەخۆ و نىمچە لەشكرىكەوھ چووھوھ ھەمان شوپىن، بەلام چى بىنى؟ سەپرى كرد، ئەوا كچە و باوكى كچەكە بەخۆيان و مالەوھ پەشماليان پىچاوھتەوھ و لەو شوپىنەدا بارىان كردووھ، ئەوھى سەرنجى ئەحمەدى پاكىشا، كچەكە لەداواى خۆى ئەنگوستىلەيك و نووسراوىكى لەبن بەردىكى ئەم شوپىنەدا بۆ جىھىشتبوو، ئەحمەد كە نامەكەى خویندەوھ، فەرمانى بەسوپادا بگەپىنەوھ، خۆشى بەتەنيا لەگەل مەحموودى خزمەتكارى

مايه وه، به يه كه وه پۆيشتن تا گه يشتنه شارى، ته ماشايان كرد
ئەوه دەنگى دەهۆل و زورنا، پۆژەپييهك دەروا، دەچنه ماله
پيرهژنيك و دەبنه ميوانى، كه پرسيارى ئەو دەهۆل و زورپايه
ليدهكەن، پيرهژنهكه به زەردەيه كه وه وتى: پۆله گيان چبليم؟
دەلین ماله ره وه ندى چەند پۆژيكه هاتوونه ته ئەم شارە،
شازادەى ئەم شارە ته ماھگيرى بووه، چوو ته داخووزى،
به ته مايه سپيده بيگواسيته وه.

ئەحمەد چوار ليره دايى، وتى: نەنە دەستم دامينت، مەمنون
دەبم گەر بتوانى ئەم ئەنگوستيله و ئەم نوسراوه بگه يه نيته
دەست ئەو كچه و پيى بليى: ئەحمەد درەنگانى شه و ديته ناو
باخى پادشا، لوى دەتبيني.

پيرهژنهكه له خووشى ليره كان، خوئى گه يانده كچه كه و
ئەنگوستيله و نامەكهى پيدا، ئەوجا وتى: ئەم شهو، ئەحمەد له
باخى پادشا چاوه پروانته، دهيه ويى بتبيني.

شه و داھات، ئەحمەد به ره بهرى دوانزهى شه و خوئى گه يانده
باخچه كه و له په ناو په سيڤرى دار و ده وه نه كانى ئەو ناوهدا خوئى
مات كرد، خەو به رۆكى گرت، به هۆى شه كه ت و ماندوييتى ئەو
پۆژەوه، نه گه يشته دوانزهى شهو، خەوى ليكه وت.

کچه که له واده ی خویدا هاته ئه و شوینه و زور وهستا، چاوی گپرا به ملاو به ولای خوئی، ئه حمه دی نه بیینی، به نائومیدی چوووه شوینی خوئی و لپی خهوت.

بۆ شهوی داهاوو مه حمودی خانه زا له خه مان، به ئه حمه دی وت: ئاده ی بیینه سهیری دهستی چه پتکه م.

ئه حمه د دهستی بۆ درپژ کرد، له پی چه په ی نیشان دا و پییوت: فهرموو، سهیریکه .

مه حمود چه قویه کی پیدا هیئا، برینداری کرد، ئه و جا نه ختی خوئی پیدا کرد بۆ ئه وه ی له باخچه که دا له تاو ئیش و ژانی برینه که ی، خهوی لینه که وی.

ئه حمه د چوووه جهیژووان، له بهر ئیش و ژانی برینه که ی، خهوی له چاوان تورا، که وته ماتل و چاوه پانی تا کچه که هات و به دیداری شاد بۆوه .

کچه که وتی: تو ده زانی هیچ ریگه چاره یه کمان له بهرده مدا نیه ئه وه نه بی خانه زا که ت بچپته ئه و خانووه ی نیو قه برستان، من ده لیم: گۆری دایکم له وییه، چه زده که م سهردانی که م، ئیدی که چوووه ژوووه وه، با خانه زا که ت جلی من له بهرکا و منیش جلی ئه و له بهر ده که م، توش دوا ی ئه وان وه ره، به یه که وه بۆی ده رده چین.

پۆژی دوايي، كچه كه وتى: دهمه وئ سهردانى گۆرى داىكم بكه م...
به جلى بووكيئى هاته گۆرستان، له وئ چوو ه ئه و ژوره ي
دهستنيشانيان كردبوو، ده گه ل مه حمود جلى يه كيان گۆرپه وه،
مه حمود جلى بووكيئى له به ركرد، هاته دهره وه، چونكه
سه رپۆشى له سه ربوو، كه س نه يناسيه وه، چۆه كۆشك، له وئ به
شازاده ي وت: ئيمه داب و نه ريتى خۆمان هه يه نابى تا دهرپۆژان
زاوا تخونمان كه وئ و لييمان نزيك بيته وه، بۆيه پيم باشه
خوشكه كه ت شه وانه بيته لام و له لامدا بخه وئ.

شازاده نارديه دواى خوشكه كه ي، پيپوت: كه ئه و ماوه يه شه وانه
له لايدا بمينيته وه... ئه ويش رازى بوو.

شه وانه مه حمود ده گه ل كچى پادشا تا دره نگانى،
دهستگه مه يان ده كرد و بۆ خه وتنيش پيكه وه له سه ر يه ك ته خته
ده نووستن.

خوشكى زاوا نه يده زانى بووكه كه پياوه و مه حمودى ناوه، وتى:
براژن خۆزگه تۆ كور ده بووى، وه عد ده كه وتمه دوات و مييردم پى
ده كردى.

مه حمود وتى: ده ي كه وايه، وهره با ئه م شه و هيچمان
نه خه وين، تاوه كو به يانى نزا و دوعا كه ين، له بهر خودا
بپارپينه وه يان تۆ بكاته پياو، يان من.

ههردووکیان که وتنه دوعا و پارانه وه .. خوشکی زاوا، ناوه ناوه دهیوت: ئه‌ری براژن هیچ په‌یدا نه‌بوو؟
مه‌حموود به‌ده‌نگیکی ژنانه‌وه دهیوت: له‌زگینه، به‌لام هیشتا ماویه‌تی ته‌واوبی.

به‌ره به‌ری به‌یان مه‌حموود وتی: کچی پاستبه‌وه، خودا نزاکه‌ی قبوولکردین، من بوومه‌ پیاو، به‌لام ده‌بی تۆ شتیکم بۆ بکه‌ی، برۆ به‌رگی شازاده‌ی براه‌تم بۆ بینه‌ بیپۆشم تاوه‌کو که‌س گومانمان لینه‌کا، بۆخۆمان به‌یه‌که‌وه سه‌ری خۆمان هه‌لده‌گرین و لی‌ره ده‌پۆین.

شه‌وی پاشتر کاتی جلی شازاده‌ی برای بۆ مه‌حموود هی‌نا و ئه‌ویش له‌به‌ری کرد، به‌یه‌که‌وه بۆی ده‌رچوون.

له‌ولایشه‌وه ئه‌حمه‌د و کچی کابرای په‌وه‌ند ته‌واوی دوور که‌وتنه‌وه، پرتاوه‌ له‌ شوینی هه‌لوئسته‌ ده‌که‌ن، ئه‌حمه‌د به‌سه‌رسامیه‌وه رووی ده‌کاته‌ که‌که‌ و ده‌لی: تۆ ده‌زانی ئیمه‌ ریگایه‌کی دوور و دریزمان له‌پیشه، له‌بیرمان چوو خواردن بی‌نین، لی‌ره چاوه‌رپیبه، به‌خیرایی ده‌چمه‌ شار ه‌ دیمه‌وه، ووریا به، ناگات له‌خۆتبی، ئه‌وه‌نده‌م پیناچی، دیمه‌وه.

ئەحمەد گەراپەو شەر، خواردنی هینا و هاتەو، تەماشای کرد
کچە کە لە و شوینە نەماو، تومەز دئویک هاتۆتە ئەو دەقەرە، کە
ئەوی بینوو، یە کسەر پەلاماری داو و بردووویەتی.

ئەحمەد وە ک پێسە کە ی لئ بێتەو خووری، لە خەفە تان دە کاتە
شین و چە پەرە و لە خۆدان و واو یلایی، لە تاوا نازانی سەری بۆ
کوئ هە لگري، هەر لەم ساتەو ختە دا مەحموود و خوشکی
شازادە بە یە کەو دەردە کەون، کە چاویان بە ئەحمەد دە کەوئ
ئەو دە گریئ و دلته نگ دیارە و کچە پەرە نە دە کە ی دە گە لدا نییە،
مەحموود بە تاسەو پێی وت: گەرەم ئەو بۆ دە گری؟ چیبوو؟
ئەویش بە سەر هاتە کە ی بۆ گێرانهو.

مەحموود وتی: دلپەریشان مە بە و ئەو کارە بۆ من لیگەرئ،
ئاگایە کت لەم ژنە بی، ئەو پویشتم، ئەگەر تاو کەو دە پوژی دی
نە هاتەو ئەو مانای وایە منیش شتی کم لئ بە سەر هاتوو.

دوعا خاویان کرد، مەحموود ملی پێی هات و نە هاتی گرتە بەر..
ها لێرە بۆ ئەوی، گەیشته ناوچە یکی ئەوتۆ، وەرزاخ و پەرچەم و
جەنگلستان، پەیتا پەیتا هەنگاوی هەلدەنا، لە ناکاو چاوی بە
دئویک کەوت ئەو خەوتوو و کچە پەرە نە دە کە ش هیدی هیدی
باو شینی دە کات، بە ئەسپایی لئ نزیک بۆو، کچە کە
بە دەنگیکی نزمی ناسکەو وتی: کورە لێرە مەو سته، دە ی

پاکه، به و خویایه ی وا له سه سه ره، ئەم دێوه بتبینی، هه پروون به هه پروونت ده کات و ده تکوژی.

مه حموود شمشیره که ی له کالان ده ریئا، به هه موو هیژیکیه وه له سه ر دلی دێوه که ی چه قاند، دێوه که ی توپاند.. ئەوجا کچه که ی ده گه ل خوی هیئا و دهستی خسته نیو دهستی ئەحمه د، وتی: فه رموو ئەوه ش ئەو کچه ی بۆی عه ودال بووی، فرمیست بۆی ده پشت.

چوار قوولی که وتنه پری، بگه پینه وه، قووناغیکی باش پویشتن، بو پشوودان لایندایه ژیر سیبه ری دره ختیك و لیی دانیشتن، به هوی دووری و شه که تیه وه، هه مووان خه وتن، ته نها مه حموود بیدار بوو، دیقه تی دا ئەوه دوو مه ل هاتنه سه ر چلی داره که، یه کیان به ئەوی دیکه ی ده وت: خوشکم چما نازانی ئەوانه کیین؟ ئەوی دیکه وه لامیدایه وه: نه وه للا به چی بزائم؟ ئەویش وتی: ئەوه یان ئەحمه د پادشایه و ئەوه ی دیکه یان مه حموودی خانه زایه تی، گویم لیبگره، ئەو ئەحمه ده ده گه ریته وه، باوکی به بیستنی ئەم هه واله پوخیکی شه پانگیزی له ناخدا ده رسکی، ماینیکی جوانی بو ده نیری، شمشیریکی ژه هراوی ده نیته نیو زینی ماینه که، وابی هه رکاتیك نووکی شمشیره که به له شیدا چوو، یه کسه ر بیکوژی، ئەگه ر ئەو پیلانه ی سه ری نه گرت و لیی

قوتار بوو، ئهوجاره داوه تی نانخواردنی دهکات و ئه و خواردنه ی
 بوی داده نی، ژه هری تیده که ن، ئه حمه دیش ئه وه نده ی به سه
 ته نها ئه گه ر بۆ تامی شیبی، خواردنه که تام بکا، ده موده ست
 ده یکوژی، نازانم ئیستا به خه به ره یان خه وتوو. . خو ئه گه ر
 له وه شدا پزگاری بوو، داوه تی ژووریکی ده کات که ئه ژدیها یه کی
 له سه ر ده رگا که داناوه، ئه گه ر هاته ژوره وه، به ملیه وه بدات و
 بیکوژی، هه رکه سیك ئه م قسه یه ی من کردم، ئاشکرای بکات،
 ئه وه ده بیته به رد.

دوای ئه و قسانه، هه ردوو مه له که له شه قه ی بالیاندا و فرین، کاتیك
 ئه حمه د و دوو کچه که له خه و رابوون، نانیان خوارد، بارگه یان
 تیکنه و که وتنه ری. . پیش ئه وه ی بگه نه جی، خه به ر گه یشته
 پادشا.

پادشا پیلانه کانی دارپشت، یه که مین کاری ئه نجامیدا، ماینیکی بۆ
 نارد، شمشیریکی ژه هراوی خسته نیو زینی سه ر پشتی، که
 ماینه که یان گه یاندی، ئه حمه د ویستی سواری، مه حموودی
 خانه زا له جیوه شمشیره که ی له کالان هه لکیشا، ماینه که ی
 کوشت.

ئه حمه د وتی: ئه وه له بهرچی ئه و کاره ت کرد؟

مه حموود جوابی نه دایه وه، چونکه ئەگەر قسه ی مه له کانی بۆ بکردایه، ده بووه بهرد، ته نها سه ری بۆ بادا و هیچی نه گوت. ئەحمه د ههستی کرد ئەو کاره ی مه حموود بۆ هۆ نیه، بۆیه بیدهنگی نواند.

له سه ر پۆیشتنه که یان به رده وام بوون، گه یشتنه جی، پادشای باوکی بۆ له ناوبردنی ئەحمه دی کوپی، په نای برده ی به ر پیلانی دووه م، داوه تی کۆشکی کرد، خانیان به جۆره ها خواردن پازانده وه، خواردنه تایبه تیه که یان له به رده می ئەحمه د دانا، دیسان مه حموود پووبوو خواردنه که ی به رده می و هه مووی لی پشت.

ئەحمه د ناوچه وانی گرژ کرد، وه لی به سه ر نه فسی خۆیدا زال بوو، دیسان هیچی نه درکاند.

باوکی ئەحمه د له و پیلانه شیاندا شکستی خوارد، پیلانی سییه می دارپشت، وتی: کوپم بچوو ژوو ره که ی سه ره وه، هه ندی کاری تایبه تیم پیته.

ئەحمه د وتی: به سه رچاو، هه ر ئیستا ده چمه ژوو ره که ی سه ره وه.

کاتیك پۆیی، چوو ه سه ره وه بچپیته ئەو ژوو ره ی باوکی بۆی دیاری کردبوو، ده گه ل کردنه وه ی ده رگا که دا، ئەژدیها که سه ر

ده کیشی ئەوهی هاته ژوره وه، یه کسه ر پیه وه بدات، بیکوژی، به لام که بینی ئەوه یه کی (محمود) شمشیری لی به زکردۆته وه، سه ری ده ربینی، سه ری فتکات و سه ری په ریئی، به هیواشی سه ری کیشایه دواوه.

ئه حمه د ئاوری دواوهی داییه وه، که مه حمودی به و په نگ و بویه بینی ئەوه شمشیری لی هه لکیشاوه، به تووره ییه وه لی چوو په پیش، توند به رۆکی گرت و وتی: وهره بزانه، ئەوه به ته مای چ بووی؟ به ته مابووی بمکوژی؟

مه حمود وتی: نه به خوای، چۆن دلمدی بتکوژم، قهت ئەوه له پیشی من ناوه شیته وه.

ئه حمه د وتی: ئەو جاره یان لی ت نابوورم و وا به ئاسانی له بن دهستم قووتارت نابی، فه رموو، جاری یه که م باوکم ماینی بو ناردم، دوو چاوی ساغت پیی هه لئه هات، ماینه کهت لیکو شتم و قسه م نه کرد، بو جاری دووه م باوکم داوه تی کردم، له وه شدا ئیره یه پی بردم له و خواردنه زۆر و خوشه ی بۆیان دانام، خواردنه کهت لیرژاندم، هه مدیس قسه م نه کرد، بو ئەمه یان هیچ پاساوی نیه تا خۆتی لی بدزییه وه.

مه حمود وتی: ئاخو ئەمانه هه ر هه موویان نه ینین، به ئاشکرا کردنی، ده بمه به رد، ئیستا تیگه یشتی چی ده لیم؟

ئەحمەد بەببىكاڭە ھەلىدايى: ئەوجا دەببە بەرد، ناببە بەرد،
وھى خەم و فلقير، ئەگەر ئىستا ئەو نھىنيەم پىنھەلىي، زيات
بەكۆتادى و خۆت بەزىندووئىتې ناببىنيەوھ.

مەحمود لەبەرى پاراپەوھ لەكەلى شەيتان بىتەخوار، شەيتان
بەنەعلەتكا، كەچى مىلى دانەدا و ھەر لەسەر راپەكەى سوورپ بوو.
بەناچارى مەحمود سەرگوزشتەى دوو مەلەكەى بۆ باس كرد و
لەگەل تەواوبوونى قسەكانىدا، يەكسەر بووھ بەرد.

كچە رەوھەندەكە وتى: ئەحمەد مادامەكى ئەو پياوھ ئەوھەندە
بۆت بەپەرۆش و دلسۆز بوو، تۆش ئاوات لى بەسەر داھيئا، وھەد
تاوھكو دەرمانى ئەم كورەم بۆ نەدۆزىيەوھ، قسەت لەگەل نەكەم و
لىت نزيك نەبمەوھ، تۆ لەمن ھەرامبى.

ئەحمەد ھەستى بە پەشيمانى كرد، گەلى بۆى گريا، بپياريدا
ھەتا دەرمانى نەدۆزىتەوھ و چاكى نەكاتەوھ، نەگەپىتەوھ...سەرى
كاسى ھەلگرت، كەوتە گەران و سوورپان بەم شار و ئەم شار،
ھاناي دەبردە بەر خەلك و پرووى لەم و لەوھەكرد، دەبوت: كى
دەتوانى بەرد بكاتە ئادەمىزاد؟ كى ھەيە ئەو پياوھتەم دەگەلدا
بكات، مەمنوونى دەبم.

خەلکانیک شوخیان پییدە کرد، پۆژیکیان بە پیکەوت لە بەر شە کەت
و کە یلی خۆیدا، لە بن داریک خەوت، دوو پەریزادە هاتنە سەری،
یەکیان بە ئەوی دیکە ی وت: ئەری دەزانی ئەو کێیە؟
ئەو پتر وتی: ئەدی چۆن، باشی دەناسم، ئەو ئەحمەدە گەمزە و
بێ ئەقلە یە کە مەحمودی خانەزای کردە بەرد.

ئەو پتر وتی: ئەی چارە ی چییە؟

ئەویش وتی: تەنھا پێیەکی لە پێشدا یە، ئەگەر ژنی هینا و مندالی
بوو، بچی مندالە کە ی سەربەری و خوینە کە ی بکاتە سەر بەردە کە،
چاک دەبێتەو، هۆۆۆۆۆ ئەحمەد، ئەگەر بە خە بەری، گویت لی
بوو چیمان وت، ئەگەر خەوتووی، ئەو بێتە خەوت.

ئەحمەد کە لە خەو کە ی بیدار بوو، گەپایەو، بە سەر هاتە کە ی
بۆ کچە رەو ندە کە گێرپایەو، کچە پوە ندە کە بۆ دروستی ئەو
خەونە، خۆی لی مارە کرد و ئەویش گواستێو، زۆری نە برد،
ژنە کە سکی پەیدا کرد، دوا ی تۆ مانگ و تۆ پۆژ و تۆ دەقیقە و نۆ
چرکە، خودا کورپکی جوانی پێبە خشین.. دوا ی تێپە رپوونی
خەوت پۆژ، ژنە کە ی وتی: ئەحمەد دە ی ئیستا کاتی ئەو هاتوو
مندالە کە مان سەربەری و خوینە کە ی بکە ی نە سەر بەردە کە، بە لکو
مەحمود چاک بێتەو و بێتەو سەر دۆخی جاران.

ئەحمەد وتی: ئاخر دەستم ناچیتێ ئەو مەلۆتکە یە بکوژم.

ژنه که ی به حیرسه وه وتی: ده لئی قسه کانمت له یادچوو، چیم وت؟ نه موت: ئه و پیاوه چاک نه که یه وه، قسه ت له گه ل ناکه م و ناهیلیم لیم نزیك ببیته وه، ئه وه ی کردووشمه له بهر خاتری خه وه که ت بوو، ئه و جا قسه ی خۆت ببه سه ر و له قسه کردندا پاستگۆبه .

ئه حمه د به ناچاری و له تاوا کورپه که ی سه ربپی ، که خوینه که ی پزاند ه سه ر به رده که ، مه حموود بووه وه پیاوه که ی جارن . مه حمودیش ئه و په لکه داره ی له بن بالی مه له کاندای به ربۆوه ، په لکه داره که ی کرده تۆز و به سه ر برینی مناله که ی داکرد و دو عای بۆ کرد، منداله که چاک بۆوه ، به مه جاریکی دی هه موویان به دیداری یه کدی شاد بوونه وه و تا مردن به خوشی ژیان .

* * *

شاخهوان و میری ماران

ده گپرنه وه، له دپړ زه مانه وه و له نیو خۆماندا پیاگه که هه بوو نیوی شاخهوان بوو، له ناو خانویه کی ساده و ساکار ژییانی به سهه ده برد.

پۆژیکیان به خۆیی و تفهنگی شانیه وه چوو ه پراوشکار. ته و او ی دور که و ته وه، گه یشته دارستانیکی چپوجه نگه لی ئه و تو، به زمان وه سف ناکری، له ناکاو چاوی به ماریکی هینده جوان که وت که له ژیانیدا ماری ئه وها جوانی نه دیبوو، سهه ری سوپما کاتیك بینی ئه و ماره جوانه خۆی له قهه و بالایی ماریکی گه پ و پیس ئالاندوه .. ماره جوانه که هاوسه ری میری ماران بوو... شاخهوان به و دیمه نه دلته نگ بوو، به لایه وه سهه ر بوو: ئاخۆ چۆن ده بی ماریک هینده جوانبی ئه و جا بچی له گه ل ماریک گه پ و پیس جووتبی، له پقان تفهنگی شانی داگرت، لوله ی له ماره گه ره که کرد بکوژی، گولله ی تیگرت، گولله بهر ماره جوانه که که وت و زامداری کرد... مارمییه که به پراکردن ده ره پی، سکالای خۆی گه یانده میری ماران، وتی: ئه ی میری ماران، کابرایک هه یه پاوچییه، هاتوته ئه و ده قه ره، به گولله زامداری کردم.

میری ماران دلته نگ بوو، نارديه دواي (ماری ته ته ر)... که ماریکی زه رده، خه تی رهش رهشی له سهه ره و بو لای خواره وه ی

شۆرپۆتەو، داواى لىٰ کرد ھەرچى مارى ئۇ ۋە مەملەكەتە ھەيە،
ھەموويان كۆبكاتەو، پەيامىكى ھەيە، بىلارى دەكاتەو... بەم
ھەوالە ھەرچى مارى ئۇ ۋە مەملەكەتە ھەبوو لە گۆرپەپانى تەنىشت
مالى مىر كۆبوونەو.

مىرى ماران بەگپوتىنەو رپوى تىكردن ۋەتى: كىٰ لە ئىوہ تا
ئەم تاوہ، ئاوى نەخواردۆتەو؟

ھىچ مارىك بەجواب نەھات، مارى تەتەر ۋەتى: قوربان، من تاوہكو
ئىستا ئاوم نەخواردۆتەو.

مىرى ماران پووى تىكرد ۋەتى: تۆ چونكە ئاوت نەخواردۆتەو،
لەكاتى پىوہدان، بەھەرشتىكەو بەدەيت، ئازارى تۆ بۆ ئۇ ۋە شتە
پر سۆى ۋە بە ئازاترە، پىوہدانت مەرگى پىوہيە، بۆيە دەپۆى بە
شاخەوانى پاوچىيەو دەدەيت ۋە دەيكۆزى.

مارەكە رپوى شاخەوان بدۆرئىتەو، ھەر رپوى تاوہكو بەدزىەو
چوۋە مالىان، خۆى لەبنمىچى خانوۋە قورپەكەيان شاردەو،
چاۋەروانى گەپانەوھى كرد كە ھاتەو رىك لەدواۋە بەپىشتى
ملىيەو بەدات ۋە بىكۆزى.

شاخەوان لەگەل دوو سىٰ لەھاورپىكانى ھاتەو... لەگەل خۆيدا سىٰ
چوار ھاورپى ھىنايەو.

شاخه وان له جيّوه چوار مه شقى دانىشت، به پيکه نينه وه پروى
کرده هاورپيکاني و وتى: هاورپيان، ئه مپو شتيكى سه یرم بينى،
تووشى ماری بووم له ژيانمدا ماری ئه وها جوان و قه شه نگم
نه ديووه .

یه که له هاورپيکاني پرسى: ئيئيى، چیت بينى؟ جا ئه مه که ی
سه یره !.

شاخه وان دريژه ی به قسه کاني دا: ده زانی سه یره که ی له چى
دابوو؟ سه یره که ی له وه دابوو، ئه و ماره جوانه خو ی له ماريکی
گه پى پيس و ناشيرين ئالاندبوو، منيش ويژدانم قبوولی
نه کرد، له جيّوه لوله ی تفه نگم له ماره گه په که کرد بيکوژم،
که چى گولله که بهر ماره جوانه که که وت، مه به ستم له وه دا
کوشتنى ئه و ماره نه بوو، ژوريشم پيناخوش بوو، که چى
شته که م له دست ده رچوو.

ماری ته ته ر که له بنميچی داره که خو ی مه لاس دابوو، گوئيیستی
ئه و قسه یه بوو، له بهر خو یه وه وتى: وه لاهی مادام مه به ست
کوشتنى هاوسه رى میرى ماران نه بووه، به ئينبى پيوه ت نه دم و
ئو قسانه به ئه مانه ته وه به میرى ماران بگه یه نم.

ماره که گه پايه وه لای میری ماران و ئه وقسانه ی پی پراگه یاند،
 میری ماران، ته تهری پاسپارد بچیته لای شاخه وانی پراوچی داوای
 لیباکای بۆلای، خه می ئه وه ی نه بیته ناهیللی هیچ ماریک پیوه یدا.
 ماری ته تهر خوی گه یانده لای شاخه وان و پییوت: مه ترسه، من
 فه نیم و دوژمنت نیم، له لایه ن میری مارانه وه پاسپیردراوم بیمه
 خزمهت، ئه و داوه تی کردووی بچیته سهردانی، هه زده که م
 ئه وه ت پیبلیم که میری ماران نه دار نییه، نه خیر، خاوه نی ده یه ها
 گه نجینه ی دانسقه یه، بۆیه به چوونت بۆ لای جه نابی میر، ده رگای
 خیر و به ره که تت لیده کریته وه، به جۆری مفا و قازانچ ده که یه
 تاوه کو ئه و پۆژه ی سهرده نییته وه، به کورتیه که ی نازانی هه ژاری
 مانای چیه .

شاخه وانی پراوچی به و هه واله که یفساز بوو، خوی له گووره نه برد،
 به تاسه وه پرسى: من هیشتا لیتهالی نیم، مه به ستت له م قسانه
 چین؟

ماری ته تهر ناخیکی هه لکیشتا، وتی: قسه کانم پوون و ئاشکرایه،
 به پیچ و په نا قسه م نه کردووه تاوه کو تیمنه گه ی، دیسان
 پینوینیت ده که م ئه گه ره هاتیه لای میری ماران و وتی: بخوازه مالی
 دونیا... بلی هیچم لیته ناوی ته نه یه که تفی ده می خۆتم بۆ بخه ره
 نیو زارمه وه و به س، به م کاره ئه وه نده ئاسوده و به ختیار

دهبیت، هەر مه پرسیه، قسه ش له و سه ره خو شه، کوره ئه مه نهینیه که له نیوان من و تودا، ئه و نهینیه بدرکیینی، یه کسه ر ده مری.

شاخه وان سه ری په زامه ندی بو له قاند، وتی: ته واو، ته واو.. تیگه ییشتم، فه رموو با بپوین.

به یه که وه که وتنه ری، گه یشته لای میری ماران، هەر ئه و کاته میری ماران فه رمانیدا هه رچی ماریک له و مه مله که ته هه یه بیته گوره پانی بهر مالی میر و هه ر هه موان کوم ببه وه.

به ماوه یه کی که م، هه رچی ماری ئه و مه مله که ته هه یه، له و گوره پانه دا کوبوونه وه، میری ماران پووی کرده شاخه وان و وتی: سه یری ئه و مارانه م بو بکه، بزانه کامه یان ده سستی ده گه ل هاوسه ره که م تیکه ل کردبوو؟

شاخه وان به ناو ماره کانداسوورایه وه، ته ماشای یه که یه کانی کرد به لام ماره گه ر و پیسه که ی نه دوزیه وه، وتی: قوربان ئه و مارانه هیچیان هه ونین و یه که م جاره چاویانم پیده که وی.

میری ماران پووی کرده ماری ته ته ر، وتی: ته ته رگیان، ئایا له م مه مله که ته، هیچ ماریک ماوه نه هاتبی؟!

ماری ته ته ر وتی: گه وره م باوه ر نا که م هیچ ماریک مابی، هه موو ماره کانمان ناگادار کردو ته وه ته نها ماریکی گه ری نه خوش نه بی،

ئەوئىش چۈنكى تۈاناي نەبوو بېروا، ئەومان ئاگادار نەكردهو، كە
ئىستا لەبن ئەو بەردەى نزيك خۇمانە .

مىرى ماران وتى: بېرۇن ئىستا ئەگەر بىخەنە سەر پشتى خۇتان،
بېرۇن يەينە ئىرە .

مارە گەرەكەيان هينا، شاخەوان كە چاوى پى كەوت، لەدوورەو
ھاوارى لى هەستا: قوربان، قوربان ئەو خۇيەتى، ئەو ئەو
مارەيە خۇى لەھاوسەرەكەت ئالاندبوو .

مىرى ماران وتى: ئىستادەمەوى بەدەستى تۆ ئەو دووانە،
ھاوسەرەكەم و ئەو مارە گەرە بكوژى .

شاخەوان سەرەتا زۆر ترسا، بەلام كە زانى هيچ ريگەيەكى
لەبەردەمدا نىيە بو ئەوئى هەلبى و خۇيانى لى دەربازكات،
بەناچارى هەردوو مارەكەى كوشت .

ئەوجا مىرى ماران پىيوت: دەرهەق بەو چاكەى دەرهەقت نواندم،
چىت دەوى، داواكە بوئى جى بەجى بكەم، من گەنجىنە لەبن
نەھاتووم هەيە، شەرم مەكە، بىژە ئەوئى دلت دەيخوازى، چ
ئاواتىكت هەيە بەس دەم بكەو و بخوازە تاوەكو بوئى بىنمەدى .

شاخەوان وتى: سوپاست دەكەم، من پىويستىم بەهيچ نىيە،
تەنها يەك داوام هەس، ئەوئىش ئەوئى تفى دەمت خۇتم بو بخەيتە
ژىر زمانمەو .

میری ماران وتی : دەك خوا ئەوہ بگری ئەو تەگبیرە ی بۆکردی،
منیش قسە یەك بکەم، لیی پاشگەز نابمەوہ، دە ی دەمت بکەوہ .
ئەویش دەمی ھەلپچری، مارەکەش تفی دەمی خوی خستە ژیر
زمانیەوہ، بەم کارە، شاخەوان تووشی دۆخی ھات، لەوساتە
وہختەوہ لیڕە و لەوی ھەر گیانەوہری قسە یەکی بکردایە، تی ی
دەگەیشت، دەیزانی چی دەلی!

شاخەوان گەپایەوہ مال... ئیوارە داھات، نانی خوارد، چووہ
کادینەکە و کای بۆناژەلەکان پووکرد، سەیری پێھات کەرەکە ی
دەستی بەخواردنی کایەکە کرد، نە یھیشت دوو گاجووتەکە لی ی
بێنەپیش و بەشیان بدات.

گو ی قولاغ کرد، بینی گاجووتەکان لەبەری پارانەوہ: بۆ بەشمان
نادە ی خەرۆکە، خو ئیمە زۆر لەتۆ ماندووترین، خاوەنەکەمان بەو
پۆژگارە ھەر جووتمان پیدەکات و لێناگەری پشوویەك بدەین.

خەر خوی شیلوو نەکرد، وتی: ئاخر ئەم کایە تەنھا شایستە ی
منە بیخۆم، ئیوہ ھی ئەوہ نین نزیک ی ببنەوہ، بەلام قەینا
چاوہ پوانبن کەنگین ئەو کایە ی لی زیاد بوو، ئەو کایەم لەبەر
مایەوہ ئەوہ دەدەمە ئیوہ.

گویدریژەکە وەرگەپایە سەر کایەکە، ھەمووی خوارد، ھیچی بۆ
نەھیشتنەوہ.

شاخه وان گوئی له م گفتوگۆیه بوو، تابه یانی پۆژی پاشتر هیچ قسه یه کی نه کرد... پۆژی پاشتر گاسن و کهل و په له کانی، یه ک له و دوو گاجووته ی هیئا، له گویدریژه که ی خست و بۆ شوؤف و زهوی کیلانی برد، گویدریژه که به زۆر شته کانی راده کیشا، له بهر خۆیه وه دهیوت: بۆچی ئه و گایانه نایه ن زهویه که بکیئن، خۆ من گاجووت نیم؟

شاخه وان به توورپه یه وه وتی: تۆ ده بی ئه مپۆ له جیاتی ئه و گایانه، ئه م زهویه بکیئی.

تا ئیواره جووتی پیکرد، که هیئایه وه، چوو به بهر چاویه وه هه ندیک کای هیئا، له بهر ده م هه ردوو گاجوته که ی دانا و ئه ویشی فه رامۆش کرد... یه ک له و دوو گاجووته فه رموو یان له گویدریژه که کرد، بی کایه که یان ده گه لدا بخوات.

گویدریژه که وتی: ئه م کایه ته نها شایسته ی ئیوه یه، نۆشی گیانتانی.

شاخه وان دهستی نایه ملی گویدریژه که و پیکه نی... گاجووته کان تیرو پیر له کایه که یان خوارد.

شاخه وان ئیواره یه کیان له ماله وه له سه ر پشت پراکشابوو، کاتیک گفتوگۆ که ی نیوان گویدریژ و گاجووته کانی بیر که وته وه، دایه

قاقای پیکه نین، که بیانووہ کہ ئو پیکہ نینہی لیڈہ بیټہ مہراق و
سینہی دہگری: پیاوہ کہ پیملی چیبووہ، ئوہ بہ چی پیکہ نی؟
شاخهوان وتی: ئافرت بروابکہ هیچ نیہ، ہروا بہ ہوہس
پیکہ نیم.

کہ بیانووہ کہ وازی لی نہ ہیئا: من گیلہ گیلہ نازانم چیہ، ئوہ ہی
سوحبہ تکاری و ہوا و ہوہس نیہ، دہبی بومی بگریہوہ، بزائم
بہ چی پیکہ نی.

ماری تہ تہر بہ شاخهوانی وتبوو: دہبی ئو نہینیہ بیاریزی و ہر
ئوہندہ نہینیہ کہی درکاند ئوہ دہمری، بویہ وتی: ئافرت من
دہلیم نیرہ، تو دہلیی بیدوشہ، لیردا نہینیہ کہ لہ قسہ کاندا ہہیہ
ناتوانم ئاشکرایکہم، چونکہ بہ ئاشکراکردنی دہمودہست دہمرم.
ژنہ بیباکانہ وتی: دہنا بمری، نہمری، ئوہ کیشہی خوتہ، دہبی
ئو نہینیہم پیلیی.

شاخهوان دنیای لی ویکہاتبووہ، نہیدہزانی قوری کی بکاتہ سہر
خوی؟ دہیزانی ژنہ کہی وک قیر و بنیشت وایہ ہر ئوہندہ
بہشتیکہوہ نووسا، لہزگیہ و بہرینادات، بویہ وتی: خوا
گورہیہ، ئو مشہو با بروا، بہ لینی سبہی ہموو شتیکت بو
بگریہوہ، ئو جا دہمردم، نامردم، قیرپسیاھ.

به یانی که له خه و پابوو، کای به گویدر یژه که دا و جۆشی له پێش ده می گاجووته کان پروکرد.

گویدر یژه که کایه که ی نه خوارد، به گاجووته کانی وت: وهرن من ئه و کایه ناخۆم، ئیوه بوخۆتان بیخۆن.

گاجوته کانیش مانیان له خواردن گرت، ئه وانیش بانگی مریشکه کانیان کرد و وتیان: ئیوه وهرن بوخۆتان ئه و جۆیه بخۆن، ئیمه ناخۆین.

مریشکه کانیش وه کو ئه وان غه مبار بوون، خه فه تیان ده خوارد، وتیان: چونکه خاوه نه که مان ده مرئ و ژنه که شی خزمه تمان ناکا، ئیمه ش هیچ ناخۆین.

که سیان ده می له هیچ نه دا، ته نها مریشکیک نه بی، چوو ده نک ده نک، ده سستی به خواردنی جۆیه که کرد... مریشکه کانی دیکه سه ریان سوپما، وتیان: ئه وه چیت لی قه وماوه؟ چۆن دلّت خواردن ده با، له کاتی کدا خاوه نه که ت ئه مرۆ ده مرئ؟.

مریشکه که به ده م خواردنی جۆکه وه وتی: هاو پێیان ئه گهر به قسه م ده که ن ئیوه ش وهرن، وه کو من جۆی خۆتان بخۆن و گوئی مه ده نی، بو گوئی ده ده نی ئه گهر خاوه نه که مان هینده بیئه قلّ بی و قسه ی دلّی خۆی بو ژنه که ی بکا، له کاتی کدا سوور ده زانی به و قسه کردنه ی ده مرئ، ئاخر چۆن ده بی پیاو ئاوابی،

ئەگەر بەخۆی دەلای: پیاو، فەرموو باچی دارکاریه کی باشی
بکات، وای پیدەلیم:

دەستکە داری

بکوته هاری

که کهوتە بەهاری

بچیتە شاری

بکپی کراسان

خۆی دیتە باری

ژن هەیه، ژنۆکه

فەرقي نیه له گەل جنۆکه

شاخه وان گوپی له و قسانه بوو، له دەر و ونه وه به خۆی وت:
وه لاهی و اباشه به قسه ی ئه و مامره بکه م، قسه که ی زۆر راسته،
ئەگەر ژنه که م خه می منی نه بی بمرم، ئه وه چ ژنیکه، قهت له وه
باشتر نییه دارکاریه کی خاسی که م، به حه یاتی خۆی نه توانی
زمانی به خراپ بگه ری.

بانگی ژنه که ی کرد، وتی: ئافرهت وهره با نهینی ئه و پیکه نینه ی
ئێوارهت بۆ بگێرمه وه.

ژنه به خۆشحالیه وه لی چووه پیش، وتی: ده ئه وهابه، فەرموو
ئەوه گویم هه لخت، بیژه.

شاخه وان وتی: ژنه که تو خاوه نی ئه و ئه قلله بی مردنی منت پی
چاکتری له وهی ته نها نهینییه ک بدرکینم، یه ک ده قه بۆم بووه سته.
چوو هه وشه و کوته کیکی هیئا، هاته وه، وه رگه رایه سه ری تا
سفت و سوئی نه شکاند، دهستی لییه لئه گرت.. به قوربانی مردنی
کرد، تۆبه ی پی کرد تا له ژیاندا یه جاریکی دی هه لئه ی وا دووباره
نه کاته وه، له ژیر ئه مر و فه رمانی سه رداره که ی بی ت و تا ماویشه
خوی له قسان نه سوئی!

★ ★ ★

دوو تووتی و بازرگانیک

ده گپرنه وه و ده لئین: له رۆژگارێکی زوودا، شابازیک هه بوو، سی ژنی هه بوون، ئه و کاو رایه گوايه له بهرخرایی خۆی، ژنه کان هه چیان به دیاریه وه دانانیشن و خۆیان به ته لاقدان ده دن.

رۆژیکیان پیره ژنیکی دراوسییان چووه لای، پئیوت: ده لئین کچیک هه یه له جوانیدا بی وینه یه، له رهفتار و کرداریشیدا، که س خۆی له قهره ی نادات، به قسان ده ست و داوین پا که، به پراستی ئه و کچه شایسته ی ئه وه یه بیته هاوسه رت.

کا برای بازرگان به و پیه له دانه، بی ئه وه ی له ژیانیدا ئه و کچه ی بینیی، ئاشقی ده بی، له جیوه چهند لیره یه کی له مست ده نی و پیی ده لی: له ئیستا زوتر نییه، برۆ مالیانم بو بدۆزه وه، بۆم بچووه خوازیینی، جا ئه گه ر خوا قه له می لیدا، ئیشه که سه ری گرت، مه منونت ده بم و خه لاتیکی باشت ده که م.

پیره ژنه که به پرسیار کردن مالی کچه ی دۆزیه وه، چووه لای، که وته پیا هه له دان به شان و بال و خانه دانی کا برا، کچه ش له پینا و ته ماحی خریول و پاره و پوول، ره زامه ندی ده ربپی، شووی پییکا.

کچه ی گوازه وه، رۆژیکیان ویستی تا قیکاته وه: ئاخۆ ئه ویش وه کو ژنه کانیتر ده رده چی یان نا؟ به هه له یه که وه ته ماشای کرد،

وتى: ئافرەت نىازم وايە بۆ كەيف وسەفا، بۆ ھەواگۆرپىن، بجمە
پاوشكار، پەنگە چەند پۆژىكىم پىچى، ئەوجا دىمە ۋە.

مالىي جىھىشت، ژنەكە چوۋە سەر بان، لەوئان وساتەدا
شازادەيەك بە ۋ كۆچەيە گوزەر دەكات، لە سەيركردنىكدا
ھەردووكيان ھەز لەيەك دەكەن.

شازادە كاتى چوۋە ۋە مال، ھىندەي بىر لە جوانى وشۆخ وشەنگى
ئە ۋ ئافرەتە كرده ۋە، نەخۆش كەوت، پىيان وت: چارەي تۆ لاي
كەس نىيە، مەگەر ئە ۋ پىرەژنەي دراوسىيان بتوانى شتىكت بۆ
بكا، بچوۋە لاي، بە پارە پارىكە.

شازادە نارديە دواي، پىيوت: دايەژن، زارت بكە ۋە: چەندت
دەۋى، تا پارەت بدەمى، بەس بىرۆ دلى ژنى ئە ۋ بازگانەي
ھاوسىتانم بۆ نەرمكە بىتە لام.

لەگەرمەي ئە ۋ قسانەدا بوو، كىسەيەك لىرەي پىدا، ئە ۋ ىش
لەخۆشى لىرەكان دەمى كە فى چنى، بەبزەيەكە ۋە وتى: گەورەم
ئە ۋە خەمى منە، ئە ۋ خەمە بۆمن لىگەپرى.

پىرەژنەكە خۆي گەياندە لاي ھاوسەرى بازگانەكە، ۋەكو نۆرى،
ئە ۋە لەبن جى كە ۋ تۋوۋە ۋ نەخۆشە، بەتالووكة ۋە لىي پىرسى:
كچم ئە ۋە چ خىرتە؟! پىدەچى نەخۆشېي؟

ئەویش وەلامى دايەوہ: بلىم چى؟ ئەو پۆژەى پياوہكەم بۆ پراو
پۆيشت،چوومە سەر بان تەماشايەكى دونيا بكەم، لەوكاتەدا
كوپكى تۆلاز و جوانخاسم بينى بەوناوہدا گوزەرى دەکرد،
جوانیەكەى سەرنجى پراكىشام، ئاشقى بووم، ئىستاش چونكە
لەدەستم چوو، چونكە بايەخم پىي نەدا، وادەمبىنى لەخەمان
كەوتومەتە نىو جيگە و نەخۆش كەوتووم، يانى دەردى من،
دەردە ئىشقە و دەردە دلە.

پيرەژنەكە وتى: من ئەو تۆلازە باش دەناسم، لەبەردلى تۆ
وادەكەم ھەردوكتان بەيەك بگەن.

ژنەكە خۆى دەخىلى كرد: وەى دەبەرتەرم، دەبى وابكەى دلى ئەو
كوپەم بۆ نەرمكەى ، ژوانىكمان بۆ رىكخە، بچمەلاى.

پيرەژنەكە پۆيى، لەدووہم پۆژ ھاتەوہ، پىي وت: خاتوونەكەم،
ئەگەر ئامادەى ئەوہ ھاتووم با بەيەكەوہ بۆى لای ئەو كوپە
برۆين، دل لەدل مەدە، تكام لىي كردووہ تۆى قبوولبى و بەتۆ
پازى بىت.

دولبەرەكە وتى: سوپاسى ماندووبوونت دەكەم، بەلام من دوو
تووتيم ھەنە، ئەگەر ئىجازە ھەبى، دەچم پرسىكيان پىدەكەم و
پاشان پىكفە بۆى دەردەچىن.

پووی وەرگیڤرا، ههنگاوی هه لگرت، چوو ه دیار تووتیه کان و
پیوتن:

من واده چمه لای یارم

له دووری یار بی قه رارم

خه مبار و لیو به بارم

گه ر بجم چیه چارم

تووتیه نیڤه که به جواب هات، وتی:

ئاخر ئه گه ده چیه لای یارت

شلوق ده بی بارت

که ی ئاغام هاته وه

به و سات و کاته وه

ئه و شته ی لی ناشارمه وه

هه ر زوو بو ی ده گپرمه وه

دولبه ره که به م قسه یه ده هری بوو، له توور ه یان، توند په لاماری دا
و به چه قویه کی تیژ، سه ری بپری، له و کاره ییدا ههستی
به په شیمانیه کی زور کرد، گه لی غه می خوارد، له داخان که هاته وه
لای پیره ژنه که، به خه مناکیه وه وتی: ببوو ره نه نه گیان
ژانه سه ری کی توندم لییه، خه ریکه می شکم ده ته قی، بو یه ئه مرپو
ناتوانم بیم، با ژوانه که بو پوژیکه دیکه دواخه یین.

پیره ژنه که وتی: من زورت لیناکه م هر ده بی بچین، مادام
بی تاقه تی و سه ریش ت دیشی، نه و ئیشه به ده ستخومانه، ژوانه که
بو به یانی دوا ده خه یین.

له سییه مین رۆژدا، پیره ژنه که هاته وه، وتی: هاااا، کچم چۆنی؟
ئییستا ئاماده ی به یه کتریتان شاد که م؟
دولبه ره که وتی: حه زده که م پرسى به تووتیه مییه که بکه م، بزانه
بیرو پای نه و چیه؟

پووی وهرچه رخاند، چووه لای، وتی:

تووتیه خوشه ویسته که م

من به ته مام برۆمه لای یارم

له تاو یارم بیقه رارم

جا نازانه چۆن ده بی کارم

تووتیه مییه که وتی:

نه گهر بریارتداوه بچیه لای یارت

ژواننی له قه رارت

ده چی ناچی که یفی خۆته

به لام ئاغام له گهل تۆ جۆته

له گهل دووان حه رامه

بو تۆ به سه یه ک هه رامه

بچی وهکو پادشای سی ژنه په شیمان ده بیه وه .

دولبه ره که به ته وسه وه وتی :

من سه رگوزشته ی پادشای سی ژنه م نه بیستوهه ، به سه رهاتی

پاشای سی ژنه چیه ؟

توتیه میه که تووپی ه لدا : ده گیرنه وه ده لئین : پادشایه ک

هه بوو ، سی ژنی هه بوون ، له نیو ژنه کانیدا ته نها دوو ژنیانی

بیشومار خوشده ویست و خوشه ویستی ئه وی دیکه یان له چاو

ئه وانیتر که متر بوو ، سه ره نجام لیی که وته هه نجهت پیگرتن ،

له ماله وهی ده رکرد . پوژیکیان پادشا ده چیته لای یه ک له دوو ژنه

هه ره خوشه ویسته که ی ، ژنه پیی وت : پیاوه که چه ند ده قه یه ک

لیمگه ری بوه ندی پیویستی تا وه کو ده ره وه ده چم ، ئه وه نده م

پیناچی ، دیمه وه .

ئه ویش لیی که وته گومان ، ختووره ی لابه لای به دل داهات ،

به دزیه وه که وته دوا ی ، ئاخو بزانی چی ده کا و ده چیته کوی ؟

له نا کاو بینی ئه وه ژنه که ی چووه لای قوله ره شیکی خانه زایان و

خه ریکه له گه لی دست له ملانییه ، پادشا له حه ژمه تا خه نجه رت

لیدا با خوینی لینه ده هات ، لی ، هه لئه چوو ، دانی به خوی داگرت و

دهنگی نه کرد ، به ئه سپایی گه پراوه یه ، چاوه پروانی هاتنه وه ی

کرد، ئه وجا بى خۆ شيلوو كردن، به ته و سه وه ليپيرسى: ئافرهت
ئه وه بۆ دوا كه وتى؟ چوو يه كوى؟

ژنه كه ي خوى له گوره نه برد، وتى: عه يبنه بى دوو پۆژه هيچم
دانه ناوه، خه ريكبوو سكم به قى، چوومه ده ستاوى، ده ستم به
ئاو گه ياند... پادشا ئه وه ي هه بوو، له دلى خوى هيشته وه، بويه
سه رى بۆ له قاند و هيچى نه دركاند... شهوى ئه ولاتر چووه لاي ژنى
دووهمى، ئه و ييش وه كو ئه ويان ده رچوو... له سييه مين شه ودا
به بيده نكي چووه نزيك خانووى ئه و ژنه ي خوشى نه ده ويست و
له ماله وه ي ده ركرد، كاتى هه ستي ليپراگرت ئه وه خه ريكي
نويز كردنه و له سه ر دوو گگرد، هه ردوو ده ستي بۆ ئاسمان
به رز كردۆته وه، له خواى ده پارپيته وه، پياوه كه ي بيمزه ربه تكا، كه
پادشا له خوى وورد بووه وه، ئه وجا بۆى ده ركه وت كامه ژنيان
خرابه و كامه شيان باشه، هه ر به و شه وه فه رمانيدا هه ردوو ژنه
خوشه ويسته كه ي و قوله خانه زاكه ي ببه نه ده ره وه ي ئاوايى و بى
هه ست و خوست هه رسيكيان بكوژن و به بيده نكي له شوينىكى
چۆل و دووره ده ست، له شوينىكى لاجه پيان بنيژن، ئيدي پادشا
ئه و ژنه ي ده ريكردبوو، ده گه لى خراب بوو، جار يكي تر هينايه وه
كۆشك و تا مردن بى ئه ندازه يه كيان خوشويست و پريزي يه كيان
گرت . ئه وه به سه ره اتى پادشا و سى ژنه كه بوو.

دولبهره که به گوئیست بوونی ئه و به سه رها ته، زوری خه فه ت
خوارد تا ئه و راده ی به پیره ژنه که بلی: ببوره ئه مپوش دردم
گرانه، هیشتا به ته واری چاک نه بوومه ته وه، بیتاقه تم، پیمناکری
بکه ومه پری، با سهردانه که مان بو سبه ی دواخه ین.

پیره ژنه که هه ر ده سبه ردار ی دلخواز و دولبهره که نه بوو، بو
دلنه وایی کردن، وتی: ده ی که وایه، با بو به یانی بمینی.

له چواره مین پوژدا، که پیره ژنه که هاته وه، دولبهره که دهستی
گرت، له جیاتی ئه وه ی هیچ قسه یه ک بکات، بر دیه لای تووتیه
مییه که، پیش ئه وه ی ئه مان زاریان بکه نه وه و بدوین، تووتیه که
پووی کرده خانمی مال و وتی:

ئه گه ر بچه لای یارت

شپرزه ده بی مالت

پاشان په شیمان ه حالت

وه کو ئه و پادشایه ی، بازیکی هه بوو.

وتی: چیرۆکی ئه و پادشایه چۆن بوو؟ بیگیره وه.

تووتیه که وتی: ده گینه وه ئه و پادشایه بازیکی هه بوو، بیته ندازه
خۆشی ده ویست، بچووبایه هه ر شوین و جیگه یه ک، بی بازه که
یه ک هه نگاوی نه ده نا. پوژیکیان ده پروا، ده پروا تا وه کو ده گاته
جیگه یی، که له سه رووی ترۆیکی شاخیکی به رزه وه، ئاویکی

سازگار تك تك دههاته خواره وه، پادشا گه لیکی تینوو بوو،
بازه که ی سهرشانی پییوت: پادشای سهرورمان، هه هه هه هه هه، نه که ی
ئه و ئاوه بخۆیه وه، ئه و ئاوه پاک نییه .

پادشا وتی: راست ناکه ی، چونکه ده زانی تینوومه بۆیه
واده لئی، مادام واتوت: ئه گهر بشمرم هه ر لئی ده خۆمه وه، خۆ
له توینان خۆم ناخنکیئم.

پادشا په یتا په یتا له ئاوه که چووه پییش، بازه که ش له په رۆشی
خۆشه ویستی پادشا، که وته باله فره، ویستی به و کرداره ی،
پادشا له خواردنه وه ی ئاوه که دوورخاته وه، پادشا رقی هه لسا،
له جیوه شمشیره که ی له کالان دهرهینا و سه ری بازه که ی په لدا،
به و کوشتنه دلته نگ و نارچه ت بوو، داما، له دهروونه وه به خۆی
وت: وچاکه سه ربکه ومه سه ره وه ی شاخه که، بزانه بۆچی
خواردنه وه ی ئه م ئاوه بۆ خواردنه وه ناشی و نابی لئی بخۆمه وه؟
به چیا سه رکه شه دا هه لژنا تا گه یشته ترۆپک، که سه یری کرد
ئه وه چه زیایه کی گهره و ناخۆلا کوژراوه و لاشه که ی که وتوو ته
ئه و که مه ئاوه ی به و ناوه دا ده چۆری و لاشه که ی بۆگه نی بووه،
هه ر بۆیه ش بازه که نارچه ت بوو له خواردنه وه ی پادشا له م ئاوه،
زۆریه شیمان بۆوه، وه لی ئه فسووس په شیمانی دادی نه دا.

دلخوازه جوانه که هه مدیس به بیستنی ئه و به سه رها ته، ههستی به خه م و په ژاره یه کی زۆر کرد و به پیره ژنه که ی وت: ببووره ئه م به سه رها ته هه ست و نهستی راته کاندم، مووچرکه یه کم به له ش داگه را، بۆیه ده بی ئه مپۆش لیم ببووری ناتوانم له گه لت بيم. پیره ژنه که له پۆژی پینجه مدا به تورپه ییه وه ده رکه وت، له خانه ی ترساندن و هه ره شه وه زمانی گه راند: بۆ ئه مپۆ برپویانووم بۆ مه دۆزه وه، بابرۆین، ئه گه ر نیی، ئه و کورپه وا هه سته ده کات پیترا بوار دووه، په نگه به بهر نه فرتی ئه و بکه وی و رقی لی ت بیه وه، ئه وه پیموتی: له قه له به ختی خۆت مه ده، چونکه یه غبالت ئیقباله.

دولبه ره که وتی: له و به سه رها تانه دل م به رای ی نادات بریاری به په له بده م، وا ده چمه وه لای تووتیه مییه که بزانه ئه مجاره یان چ شه کریک ده شکینی؟ بزانه قه ت قسه یکی خۆشم بۆ ناکا. چوو وه لای، وتی:

تووتی گیان دل م خۆشکه،

قسه ی جوانم بۆ نۆشکه

من به ته مام، به نیازم

ده مه وی بچمه لای یار و پارزم

تا هه لگری نازم

له دووری ئه و بی قه رارم

كوشتمی دووری یارم

تووتیه که وتی:

تۆ هەر مكوپى له سەر پۆیشتن، ده برۆ خاتوونی مه كرو، ده ترسم
وه كوسه لیم و سالمه لى به سه ربى، ئه و دوو براهه ژنه كانیان له یه ك
كات سکیان په یدا کرد، هه ردووکیان په یمانیا ن به یه كدا ئه گه ر
خودا كو پ و كچى كى پى به خشین، ئه وا له یه كیان ماره بكه ن... دواى
نۆ مانگ و نۆ پۆژ و نۆ سه عات و نۆ ده قیقه هه ردوو ژنه كه
مندالیان بوو، ژنى سه لیم كو رپكى بوو ناویاننا (ته كش) كچى
سال میشیان ناونا (گولئه ندام) هه رله سه ر بيشكه دا له یه كیان
ماره كردن، ئه و كچ و كو په هه راش بوون .میرۆ هه بوو، پۆژى كیان
به هه لكه وت چاوى به گولئه ندام كه وت، ئاشقى بوو، ناو نیشانی
وه رگرت، چووه لای دایكى و پى یوت: حه زده كه م ئه و كچه تم
به ده یتى، بۆ مالى دونیا چیت ده وى، بخوازه و من له خزمه تى تۆ
دام.

دایكى گولئه ندام وه لامى دایه وه، وتی: تۆ میرى و میریش ده بى
ده و له مه ندبى، فه رموو كیسه يك زى پرم بۆ بی نه و وه ره وه، وه ره
ده ستى كچم بگه ره و به كراسى به ریه وه پيشكه شتبه .

میرۆ له خۆشیان دەمی ئاوی کرد، خزمه تکارێکی هه‌بوو سمکۆی ناو‌بوو، پێیوت: سمکۆ خۆت مه‌گنخینه، بچوو له‌ لای باوکم و بو‌حال و مه‌سه‌له‌یه‌کی له‌و باب‌ه‌ته‌ کيسه‌یه‌ک زێرم بو‌ بینه و به‌ خێرای و هه‌ره‌وه‌.

سمکۆ پ‌رۆیشته‌وه‌، شه‌وی به‌سه‌ر داها‌ت، له‌ پ‌رێگه‌ تووشی له‌ شکرێ دوژمن بوو، ده‌ست‌گه‌ریان کرد، ئه‌ویش لێیان پاراپیسه‌وه‌ که شه‌رکه‌ خواز نییه‌، به‌ ل‌کو بیبوورن و نه‌یکوژن.

کردیان هه‌ل‌ده‌باش... دوو سی پ‌وژ به‌سه‌ر ئه‌و پ‌رۆیشتنه‌ی شاخه‌وان تێپه‌ری، هه‌یچ ده‌نگ و باسیکی نه‌بوو، میرۆ که‌وته‌ جموجۆل به‌ملا و به‌ولا تاوه‌کو بزانی چاره‌نووسی سمکۆ به‌کۆی گه‌یشتووه‌؟ بو‌ پ‌رۆیشت و نه‌گه‌پایه‌وه‌؟

که‌ به‌ره‌و مه‌مله‌که‌ته‌که‌یان ها‌ته‌وه‌، به‌سه‌ر شه‌ر داها‌ت، به‌خۆ و ئه‌سه‌په‌شیکه‌وه‌ گورزیکه‌ که‌مه‌رشکی‌ له‌ دوژمندا و له‌و ناوچه‌ی ده‌رپه‌راندن، ته‌پلی شادیان لێدا، وه‌لی نه‌یاره‌کان ده‌سته‌وسان نه‌مانه‌وه‌، هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ پیلانیان دانا، ته‌گه‌بیران کرد، بو‌ ئه‌و مه‌به‌سته‌ چالیکه‌ قوولیان هه‌ل‌که‌ند، سه‌ریان به‌پوش و په‌لاش داپ‌وشت... بو‌ به‌یانی جوابیان نارد ئه‌و سوارچاکه‌ی ئه‌و گورزه‌ی لێوه‌شاندوون، با بو‌یان بێته‌ مه‌یدان... میرۆ خۆی لی ئاشکرا کردن، لێیان چوو هه‌پ‌ش، بێئاگابوو له‌وه‌ی چالیان بو‌ی

هه لکه ندوو، که و ته چاله که وه، گرتیان، قۆلبه ستیان کرد، سهریان نایه کیسیک و بردیانه بهردهم سمکۆی جه لادباش تاوه کو که له ویاچه بیکوتن.. سمکۆ کیسه که ی سهری لادا، بینی ئه وه میرویه، به دیده نی یه ک شاد بوونه وه، دانیشتن، پیکه وه پیلانیان دارپشت چۆن به رهنگاری ئه وه له شکره ببنه وه و ته فر و تونیان بکه ن و ئه و ناوه جی بیلن.

سمکۆ و میرو که و ته نیو له شکره که، به رهنگاریان بوونه وه، که دهره تیان و هرگرت، بۆی دهرچوون و گه پانه وه.

باوکی میرو کیسه یکی بۆ پر له زییر کرد، ئه ویش ده گه ل سمکۆ و چه ند یاسا و لیکه وه چوونه مالی گولئه ندام و کیسه زییره که یان دایه دایکی، ئه ویش که چه که ی پیشکه ش کرد.

گولئه ندام بیپه روا به میرو و ت: تکا ده که م شهرع پینادا و خوداش هه لئاگری من له ئاموزایه کی خۆم ماره کراوم ناوی ته کشه و تۆش بۆ خۆتم ده به ی، ده ستم دامینت تا ماوه یه ک توخنم مه که وه، ئه گه ر ته کش له دنیا مابوو، بیگومانم دی به شوینم دا، به مه من هه رامی تو و هه لالی ئاموزاکه مم.

میرو دلنیایی کرده وه: بیخه مبه تاوه کو ئه و مابی، تو خوشکی من و منیش برای تو، ئیتر گله یه ت ما؟

تهکش دواى بزربوون و گه پانه وهى بۆ مه مله كه ته كه يان، له گه ل
بيستنى هه والى بى سەروشوین بوونى گولته ندامدا، زۆر دل به بار و
په ريشان بوو، كه پرسى: ئايا ده بى له كوئى بى؟

دايكى گولته ندام راستيه كانى ليشارده وه، پيى نه گوت: من
كچه كه م له پيناو پاره و پوول داوه ته ميرو، به پوزي كه وه وتى:
له بى خه به ران قور وه سه رم، كى به بيري دى ئه و كچه مان كه ي
مردووه، تازه به بىرت ديته وه.

تهکش به و قسه يه وه كو ئاگرى ئاو پيدا كراوى ليها، ده مى به ش
بووه، چاوه بلاق بوو، زۆر گريا، زۆر نووزايه وه، فرميسك
له چاوانيدا فواره ي به ست.

گولته ندام له لاي خو يه وه به دزيى داك و باوك و ميرووه، نامه يه ك
بۆ تهکش ده نوسى و ئه مانه تى ده ستى ده سته خوشكيكى
دراوسيان ده كا، به ئوميدى ئه وهى ئه گه ر تهکش سه روسوراخى
بوو، كه ي هاته وه، ئه و كاغه زه ي بداتى... ده سته خوشكه كه شى
له دهره تيكا ته كشى بينى و نامه كه ي گولته ندامى پيدا.

ئو و يش خو ي پيچايه وه، سه رى كاسى به ره و مه مله كه تى ميرو
هه لگرت، چونكه كا براهه كى نامۆ و غه واره بوو، ياساوله كانى
سه رسنوور گومانيان ليكرد به وهى ره نكه سيخو رپى و بۆ كارى
سيخوورى هاتبيته ئه و ده قه ره، ده ستگيريان كرد... ميرو ده گه لى

دانیشت، نهیناسی، نهیزانی کییه؟ به تامه زرویییه کی زوره وه لیپرسی: براله، خیره ریته غه له ت کردووه؟ بویه به بی ئازاردان راستیه کانم بو بدرکینه، خوت تووشی هه لاکه ت مه که، وهره بزانه پاز و نیازت له و هاتنه چیه و بوچی هاتوی؟

تهکش وتی: من نه دوژمنم، نه سیخوورم به سه ر که سه وه، ئه وه ی راستی، ئاموزایه کم هیه ناوی گولته ندامه و له مندالیه وه ماره برمه، ده لئین: میرۆی ئه و مه مله که ته زه وتی کردووه و بوخوی بردووه.

میرۆ به ده م زه رده خه نه یه کی گه شه وه وتی: ده با مژده یه کی خوشت بده می، گولته ندامی ئاموزات چۆن کچ بوو، ئیستاش هه ر کچه و منیش ئه و میرۆیه م، بویه دلنیات ده که مه وه دوور و نزیک، توخنی ئه و کچه نه که وتووم.

بانگی گولته ندامی کرد، که گولته ندام هاته ژوره وه، له گه ل تهکش یه کیان بینی، له خوشیان کۆلی که یفساز بوون، میرۆ وتی: فرموو ئه وه ش ئاموزاکه ت، ئیوه شیاوی یه کترن، پیروزی یه کبن. تهکش وتی: قوربان مادام تو ئه و ته رحه پیاوه بی، خاوه ن ئه و پهفتار و کردار و جوامییه بی، لیروه وه ده ست له گولته ندام هه لده گرم.

هەر له وی دەستی لیکردهوه، ری و ری به ناموردی گه پرایه وه،
گه لی مهراقی خوارد، دوو پوژ نه ژیا، گیانی سپارد.
تووتیه که تاوه کو ئه و به سه رهاته ی ته واو کرد، کابرای بازرگان
هاته وه.. تووتیه که ئه و چه ند به سه رهاته ی بو کابرای بازرگان
گی پرایه وه، ئه ویش بو ی ده رکه وت که ئه و ژنه ش به که لکی نایی،
ئه ویشی ته لاقدا و له دلی خویدا وتی: چونکه خو م خراپم، بو یه
ژنه کانیشم خراپ ده رده چن.

هەر بو یه ش بریاریدا:

چیتر خو ی له کاری خراپه نه سو ی و هه تا له ژیان ماوه پچکه یه کی
موسته قیم بگریته بهر و له لای خودای گه وره و خه لکیش تا
مه حبوب بی، تا ماوه پیره وی پیاوه تی پیبازی بی ت.

* * *

پادشای رەش پۆش

نەنکەم وتی: با ئەوجارەیان بۆ نەو کەم، چیرۆکی بگیڕمەو وە کە
 واسی کچیکی قەشەنگی زێبا دەکا کە پیی دەوترا: پادشای
 رەشپۆش، وەرئە نزیکی نەکی خۆتان، گویم لێراگرن، هەر وەکو
 باسکراوێ دەلێن:

رۆژپکیان مەمه دەپادشا لەدیوێخان راکشابوو، بەشەوق و زەوق و
 گوئی بۆئەو سەرگوزشتانە هەلخست کە خەلکە کە بۆیان
 دەگیڕایەو.

ئەو بەسەرھاتەئێ سەرنجی ئەویان راکیشا، سەرگوزشتەئێ
 پیاو بەتەمەنەبوو کە بەپەرۆشەو و هەلیدایێ:

جەنابی پادشا، بەندە وەکو بابایەکی گەریدەئێ بەسالچوو،
 ئەو نەئێ ئیرە و ئەویم کردو، هیندەئێ مەملە کەتەنم
 کوتاو و تەو، زۆر شتم بیستوو، لێ بڕواناکەم قەت بەسەرھاتی
 لەو سەیرترەبێ کە ئیستا بۆ مەقامی عالیتان باس دەکەم،
 دەلێن: پادشایە کە هەبوو ناویانگی بە پادشای رەشپۆش
 پۆشستبوو. هەر وەک لێئێ دەگیڕنەو، لە بنەرەت دا ئەو
 پادشایە ئافرەتیکە شوخ و شەنگ، لە جوانیدا وەسفی نە دەکرا
 ، هەر وەکو دەلێن: حەسبەئێ بۆ بۆ خۆئێ، دیارە باوکیشی هەر
 پادشا بوو و لە گەل بیسەرۆشوین بوونی باوکیدا، دەمامکی خۆئێ

دهدا وسه رتاپای جل و بهرگی ره شپۆش دهکات، جا هر که سیکی
 غه واره و نامۆ کاتی پراقین و چیشته بچووبایه ته مالی و
 ببابایه ته وه، خواردنیکی خۆش و به له زه تیان دهرخوارد دهدا و
 کاتیکیش بیه و یستایه بروات، ئه وه که وچک و قاپیکی زیویان
 پییده دا... نهینی ئه و مه ته له ش له وه دایه، عه یامیکه و تا وه کو
 ئیستا که س نه یه توانیوه بۆ گه یشتن به و په رییه جوانه، درک به و
 نهینی به... زۆر پادشا و سوپاسالاری مه زنیش له دووره وه
 هاتوون و قۆناغیکی زۆریان له پینا و گه یشتن به م ئافره ته بریوه،
 خۆزگی ئه وه یان خواستوو ته نها بۆ شه و پۆژیکیش بی
 ده گه لیدا جووت بن، به لام که سیان به مران نه گه یشتوون و هر
 به م داخوه سه ریان ناوه ته وه.

مه مه دپادشا ئه و پۆژه له دیوه خان دهرنه چوو، میشکی به و
 باسه وه کاس بوو... پۆژی پاشتر ده گه ل کازیوه ی به یاندا، به خۆ و
 ئه سپه ره خشیییه وه کۆشکی به جی هیشت، دهرچوو، ملی پیری
 گرته بهر، به ره و مه مه که ته ی پادشای ره شپۆش که و ته پری،
 قۆناغیکی زۆری بری، به پرسیار کردن له م و له و گه یشته ئه و
 شوینه ی مه به سته بوو... جه می نیوه پۆ بوو، وه کو پیبواری خۆی
 نیشاندا و لایدایه دۆدمانی پادشا و لیی دانیشته... پادشای
 ره شپۆش پیزیکی زۆری لینا. خوانیان بۆی راخست، خواردنیان

بۆی دانا، ناوی خوای لیھینا، دەستی گەیانە خواردنەكە، سکی
تێرکرد و چایەکی خەستی ھەلقۆراند، كە ھەستا پروات.. یەك لە
كەنیزەکانی كۆشك، قاپ و كەوچكی زێوی ھینا و بۆی راگرت :
فەرموو قوربان ئەمە دیاری پادشایە بۆ جەنابتان.

محەمەدپادشا بە بزە یەكەوہ وتی: ئەوہ چییە؟! من پێویستم
بە قاپ و كەوچكتان نییە، ئەگەر لەوہدا نھینێك ھە یە، تاوہكو
نھینێ ئەوقاپ و كەوچكەم پێ نھێن، وەریناگرم.

كەنیزەكان كەوتنە پارانەوہ: بیکە پامانی خوا، ئیشمان زۆرە، پامان
مەگرە و لیمانی وەرگرە، بابچین بەدوای كاری خۆمانەوہ.

محەمەد پادشا وتی: ئەوہ من چەند مەملەكەتانم بریوہ تا
گەشتوو مەتە ئێرە و بۆ ئێرە ھاتووم.. بۆ من ھیندە ساویلکەم وا
بە ئاسانی ئێرە جێ بێلم؟

لەو مقۆ مقۆ و قسانەدابوون، پادشای پەشپۆش بە دیارکەوت،
بەتەوسەوہ پووی کردە محەمەد و پرسی: ھا برا، ئەو دەمەقالی و
مشتومرەتان لەسەر چییە؟

محەمەدپادشا تیلە نیگایەکی لە چاوە ئەفسوناویەكە ی
كچەدا.. دوای قەیری ئەوجا وتی: من لەرپییەکی دوورەوہ بەسۆراغ
کردن ھاتوو مەتە ئێرە بەخزمەتت بگەم، بۆیە وا سووك و سانا
لێرە نارپۆم تاوہكو نھینێ ئەوقاپ و كەوچكەم پێنەلێی.

پادشای رەشپۆش وتی: تۆ گەنجیکی جوانخاس و جوانکیلهی،
خوا هەلناگری لەوتەمەندەدا سەری خۆت بەفەتارەت بدە،
پینوینیت دەکەم لەکوێ هاتووی، پڕی و پڕی بۆ ئەو شوینە
بگەرێوه.

محەمەدپادشا وتی: لەپیناوی تۆدا، تیچوونی خۆم ئەوەندە بە
گرنگ نازانم.

پادشای رەشپۆش قاقا پیکەنی، وتی: باشە جوان گویم بۆ هەلخە
بزانە چی دەلێم، تۆ ئەگەر هیندە پەرۆش و تامەزرۆی، فەرموو
بۆ زانینی ئەو نەینیه، ئەو وەرزاخە دەبینی، برۆ ئەو رێچکە یە
بگرە... دەپۆی، هەر دەپۆی تا دەگەیتە دوورپانیک، پیاویکی
کوێرت بەرچاودەکەوی، لەسەرگاشە بەردیک دانیشتوو... هەر
یەکیک بە بەردەمیدا تیپەرێ، رایدەگری و تیر تیر ئاوی دەداتی،
پیش ئەوەی بەرپیکات، لیرەییەکی دەداتی، فەرموو برۆ ئەگەر
توانیت نەینی ئەو لیرەییەم بۆ ئاشکراکە، ئەوا بەلینت پیدە دەم
ئەو نەینیهی خۆمت بۆ ئاشکرا بکەم.

محەمەدپادشا وتی: گەر من، من بم، دەبی ئەو نەینیهی کۆرەت
بۆ دەرخەم.

پادشای رەشپۆش: مادام وایە، ئەوا منیش چاوەرپیی تۆم.

محمه د پاشا وهرزاخه كهي گرته بهر... پړوښت... پړوښت، تا
گه یشته ئه و دوورپاڼه ی پادشای په شپوش بوی و هسف کړدبوو.
کابرای نابینا له خشپه ی پییه کدا، له دووره وه دهنگی دا: فرموو،
کاکه فرموو.

محمه دپادشا چووه لای، سلوی لی کرد، له ته کیه وه دانیشته،
به هوی دوری ریگا که وه، هه ناسه برکی پیکه وتبوو، کابرای نابینا
له گوزه ئاوه که ی به رده میدا جامی کی بو پر کرد و بوی راگرت :
فرموو ، نۆشی گیانتبی.

جامه ئاوه که ی له دهست وهرگرت، به چهند قومی، ئاوه که ی فر
کړد... که پشوویدا، هه لاسایه سه ری، ویستی بروت، پایاوه که
لیره یه کی بو راگرت: کاکي خوّم ئه و لیره یه ت پیشکه شبی.

محمه دپادشا وتی: من نه ه ژارم و نه پیویستیم به وه یه پاره ی تو
وهریگرم، له خوی به زیادبی پاره م ژور و زه وه نده. خو ئه گه ر
نهینیه که له پیدانی ئه و لیره یه هه یه، نهینیه که م پی بلی تاوه کو
لیتی وهریگرم، وه ئه گینا وهریناگرم و پیویستم پی نیه .

پیاوه نابینا که وتی: تا قیگافی که س وه ک تو سوور نه بووه بو
زانینی پیدانی ئه و لیره یه، ئه گه ر ده ته وی ئه و نهینیه بزانی،
فرموو ئه و رییه ی پیداهاتی، به دهستی راست پیچ بکه وه ،
ده گه یته دارچناری کی ناقولا و بهرز، له ژیرسیبهری ئه و داره دا،

پیاویکی لییه، ده لّین: شووژن و داویکی به ده سته وه یه .هه موو
 پوژئی له به یانی زوه وه تا ئیواره یه کی درهنگ، کورتان دروست
 دهکات و پاشان هه لی ده وه شیئیتته وه، دووباره کورتان دروست
 دهکاته وه و دیسان هه لی ده وه شیئیتته وه و به و شیوه یه پوژئی
 خوئی له و شوینه به و کاره به سهر ده بات، جا ئه گهر توانیت نهیئی
 دروستکردن و هه لوه شانده وه و دروستکردنه وهی ئه و کورتانه و
 هه لوه شانده وهیم بو بیئی، به لّینی نهیئی خو مت پی بلّیم
 ،ئه گهرچی به ئاشکرا کردنی، ژیانم ده که ویته مه ترسی و کو تایی
 به ژیانم دی.

محمه دپادشا لیره که ی لیوه رگرت، خستیه گیرفانی، خواحافیزی
 کرد و پویشیت، به ده سته راست ئه و ریگه ی گرت به ر که
 ده یگه یانده به رده م دارچناره که، سهیری کرد ئه وه پیاویک له ژیر
 داره چناره که، چوارمه شقی دانیشتووه، خه ریکه کورتان دروست
 دهکات. لیی نزیك بووه، وتی: ئه ری خاله گیان ناویشانی توم
 وه رگرتووه گوایا هه موو پوژئی له به یانیه وه تا ئیواره کورتان
 دروست ده که ییت و پاشان هه لی ده وه شیئیه وه، من به ته وحه وه
 هاتوومه ته دیده نیت بو ئه وهی نهیئی دروستکردن
 وهه لوه شانده وهی ئه و کورتانه م پی بلّیی.

پیاوه که نهختی دامام، که سه‌ری هه‌لبری و پووی به‌لایدا
وه‌چه‌رخاند: کوپم مه‌سه‌له‌ی ئه‌و کورتان دوورین و
هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی، به‌سه‌ره‌اتیکی دوور و درییژه، باسکردنی
زۆره‌لده‌گری، بۆیه‌ گهر ده‌ته‌وی ئه‌و نه‌ینیته‌ پی‌ بلیم، فه‌رموو
به‌و پینگه‌یه‌دا راسته‌ و راست برۆ ده‌گه‌یته‌ ئاوه‌دانیه‌کی ئه‌وتۆ، له‌و
شاره‌دا شابه‌زیکی گه‌وره‌ هه‌یه، ته‌یریکی ریزپه‌ر و شازی له‌قه‌فه‌ز
ناوه، ته‌یره‌که‌ سیفه‌تیکی عه‌نتیکه‌ی هه‌یه، جارێ گه‌وره‌ گه‌وره
ده‌بی و جاریش هه‌یه‌ ورده‌ ورده‌ بچووک ده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌رتوانیت
نه‌ینی گه‌وره‌ بوون و بچووک بوونه‌وه‌ی ئه‌و ته‌یره‌م بۆ بی‌نی ،
ئه‌وه‌ ئاماده‌م نه‌ینی خۆمت بۆ ئاشکرا که‌م.

مه‌مه‌دپادشا مائاواپی له‌کابرای کورتاندروو کرد و پۆیشت،
قوناغی دوانی بری، گه‌یشته‌ ئه‌و شاره‌ی شابه‌زه‌که‌ی لێ
بوو... به‌سۆراغ و هه‌والپرسین، مائی دۆزیه‌وه، چووه‌ مائیان،
وچانیکی کورتیدا، ئه‌وجا له‌ نووکه‌وه‌ سه‌رگوزشته‌ی خۆی بۆ
کابرای بازگان گێپرایه‌وه، ئه‌ویش به‌هه‌لپه‌یه‌که‌وه‌ وتی: پێش تۆ
خه‌لکیکی زۆر له‌ پادشا و سوپاسالاریکی زۆر به‌و باسه‌وه
هاتوونه‌ته‌ لام. به‌لام هه‌یچیان له‌ده‌ستم قورتاریان نه‌بووه،
هه‌موویانم کوشتوون، چونکه‌ درکاندنێ ئه‌و نه‌ینیته‌ په‌یوه‌ندی

به نامووسی خۆمه وه ههیه، ئەگەر بۆتی باس کهم، دواى ئەوه
 دەبى بە شیمشیر له سەرت بە دەم و بتکوژم.
 محەمەد پادشا بە پیکه نینه وه وتى: تۆ نهینى ئەو تهیره م بۆ باس
 که، دواتر له سەرم دە دەى، دەمکوژى یان لیمخۆش دەبى، ئەوه
 خۆت سەرشکبه و من ئامادەم بۆ فەرمانى جەنابتان.
 شابه زه که به ئحم ئحمى قوورگی ساف کرده وه، وتى: من له م
 شارەدا که سیکی دیار و بازگانیکى گهوره بووم... وهختى خۆى
 کچه ئامۆزایه کی خۆم به خۆشه ویستی هیئا، بیئەندازه یه کدیمان
 خۆشده ویست، ته نانه ت بۆ ئەوه ی بۆ تاوی له یه ک دانه بریین و
 له یه ک دورنه که وینه وه، له سه رجیدا که مەندی زیپر هه بوو،
 هه ردوو کمان خۆمان ده که مەندی ده نا... ماوه ی چەند سالتیک
 به خۆشى و کامه رانى ده گەل یه ک ژیا یین... شه وی له شه وان،
 خه وتبووم کاتیک خه به رم بۆوه، هه ستم کرد ئەو ته نیشتم سارد
 و سپره، خۆم سوورپاند، ديقه تمدا، ته ماشام کرد هاوسه ره که م
 له ته نیشتم نه ماوه، به ئە سپایی هاتمه نیو حه وشه و سه رنجم به و
 ده ورو به ره گێپرا، هیچم به دی نه کرد، له جیوه خۆم مه لاسدا،
 به هیواشنى له خشه خش و ده نگودۆى نیو ته ویلله که دا، چوومه
 پیش، سه رم بۆ ناو ته ویلله که شۆپر کرده وه، خیزانه که مم بینى
 ئەوه خه ریکه یه ک له ئە سه په کان ده ردینى و بۆ ده ره وه

دەرپوات... به په له خۆم پېچايه وه، به دزه دزه دواى كه وتم بزانه
 ناخو به و شه وه ئه نگوړه و ئه نگوست له چاوه دا بۆكوى دەرپوا؟
 گه يشتمه ديار شيوئكى كاكي به كاكي، خۆم له په نا شاخيكي
 گه وړه حه شاردا، سه رم بۆ ناو دۆله كه شوړ كرده وه، سه یرم كرد
 ئه وه ژنه كه م كراسيكي ئه تله سى كتانى له به ره، هه موو له شى
 به دهره وه يه و وا له ناوه راستى سى ديو دا رپاوه ستاوه، سه ميان بۆ
 ده كا و دهره قسى... ديوه كان سه روو گوژه يه ك ئاره قيان
 به ده سته وه بوو، هيدي هيدي مژيان ليده دا. كه خومار و
 سه رمه ست بوون، خيژانه كه ميان له سه ر زه ويه كه دريژ كرد، يه كه
 يه كه كه وتنه سه رى و له گه لي دا جووت بوون، وه كو جنده هاته
 پيش چاوم... سه رى پر له داخ و خه فتم لى با دا، تووپه بووم،
 وه لى دانم به خوما گرت، رى و رى گه پامه وه مال، خۆم
 ده كه مه ندينا، كه خيژانه كه م هاته وه به تيله نيگايه كه وه سه یرى
 كردم تا بزاني ناي بیدارم يا هيشتا نووستووم، به بيده نگی خوئى
 ده كه مه ند به سته وه، منيش ئه وها خۆم نيشاندا ئاگام له هيچ
 نيبه و خه وتووم.

بۆ شه وى دواتر، پيش خه وتن به جوړى خيژانه كه مم خافلاند بۆ
 ئه وه ي له كات وساتى خويدا نه روات و كه ميك دواكه وى، له گه لي دا
 كه وتمه گفتوگو، پاشان به ئه نقه ست باوئشكيكي يه كه له سه ريه كي

قوولمدا، به بزه يه كه وه وتم: گيانه كه م ،خه و به رچاوى گرتووم
ده خه وم، ئه ي تو ناخه وي!
ئەویش به خوڤشحالیه وه وتی: بخه وه گيانه، دواى كه ميكي تر
منیش ده خه وم.

هه ستم كرد به و دواكه وتنه، په ست و نيگه رانى له سيماي به دي
ده كرا.. دواى تاوي به ئەنقه ست خووم خسته خه وه وه و
كه وتمه پرخه پرخيك، نه بيته وه.. ئەویش وايزانى نووستوم، به بي
چرپه و هه ست و خوست، له سه ر ته خته كه هه لسا و پويشت،
هه ردواى ئەو پويشتنه، منيش به په له ئەسپه شيكه م له ته ويلاه
ده رهيناو به پييه كي لاتهريكه وه پيش ئەو، خووم گه يانده
دوله كه، نوويم ديوه كان پي ده چوو ماوه يه كي باش ماتل و
له چاوه پروانى خيزانه كه مدا وه ستابن، ئەوجا له بيتاقت بوونياندا
وورده ورده ئەو ئاره قه ي له لايان بوو، هه موويان قوزه لقورت
كردبي و مه ست و سه رخوش ببوون، ئەمه ش دهرفه تيكي باش بوو
به خووم وت: پياو له ئيستا باشترا نابيينيه وه، تا كه ي من جيكييشي
بكه م، هه ر بويه ش بويان دابه زيمه خواره وه، كه وتمه ويژه يان،
هه رسيكيانم كوشت، هه رامه ي هه رسيكيانم برى و كردمه نيو
توره گه يه كه وه، رى و رى گه رامه وه مال و تاوه كو به يانى
به ئارامى ليى نووستم.. به يانى كه رۆژ هه لات و خه به رم بووه وه،

ژنه که مم بینی سه رتا پای جل و بهرگی پښ کردووه... چه په سام،
به ته وسه وه وتم: ئا فرهت ئه وه چ خیرته؟ ئه و جل و بهرگه پښه ت
بو پو شیوه؟!

ئویش ئاخیکی قوولی هه لکیشا، وتی: ئه مشه و خه وم بینی،
له خه ومدا برا تا قانه که م مردبوو... خه ونیکیش من بیبیم، یه کا و
یهک، راست ده رده چی.

به پیکه نینه وه وتم: گوپی مه ده ری، له خوت خه نی، ئه وه ی من
بیستومه، ده لئین: ئه وه ی له خه ودا بمری، مانای وایه ته مه نی
دریزده بی، هوؤوؤ ژتو برسیمه، ده ی شتیکم بده ری بیخوم، ئه مرپو
سه فه ریکم له پیشه، ده بی زو برپوم، بو ئه وه ی زو بیمه وه.

له ژیاندا خیزانه که م به و شیوه یه نه دیووه، سه رسام بووم که
لچی لیبادام و به لالوتیه وه وتی: هیچم پی مه لی، نه خوشم،
تا قه تی هیچم نییه، بوخوت ده توانی ههستی و شتیك چیکه یت و
بیخوی.

له ده روونه وه به خوم وت: توبه له وه توبه تر، نه مکرده نامه ردی،
توره گه که ی ژیر ته خته که م ده رکرد، به تووره ییه وه فریمدایه
به رده می و تیمراخوری: هه ی جنده ی بینامووس، په نگبی نه زانم
دوینی شه و چوویه کوئی و چیت کرد؟ تو نه خوشی ئه و گه ل
وگوانه ی که هه رگیز قسوریان به تو نه کرد که.....

نه يهيشت قسه كه م ته واو كه م، به توندى ته ليسميكي به شانم
داكيشا، وتى: له نيته تى ئه وهى ببيته گه مال و هه رچى كسوكي
شاره بوى به بابى.

بوومه گه مال و ديئه سه گيك، له تاوا كون و كه له بهر نه ما خو مى
تيادا حه شار نه ده م، هه ر سه گيك بميبينيايه، دوام
ده كه وت.. برايه كم هه بوو چه ند سالى بهر له ئه مپرو شه ويكيان
چوو ه پاو، ئيتر ئه و پويشتنه ي پويشت، نه گه پايه وه، ئه و برايه م
يادى به خير له ناكاو چاو م پييكه وت، باراشى له ئاش ليكر دبوو،
به ده م پيگه وه هيدي هيدي ده گه پايه وه.. هانام بوى برد به لكو له و
سه گانه م پزگار كات، ئه و يش هه ست وسوزى بو م جوولا،
دارحه يزه رانيكي به ده سته وه بوو كه وته پاسكر دنم، سه گه كاني لى
دوور خسته مه وه، نه يده زاني ئه وه منم و بوومه ته گه مال.. كه وتمه
دواى، وازم لى نه هينا.. چوومه ماليان، برايه كم باراشه كه ي
له ماله وه داخست، جا براكه م ئه وهى ئه و پوزه به چاوى خو ي
بينى، هه مووى بو ژنبرا كه م گيپايه وه.. ژنبرا كه شم به ده م
زه رده خه نه يه كه وه وتى: ئه و سه گه له وه ده چى سه گيكي ئاسايى
نه بى، ده ترسم ئاده ميزادبى و ته ليسمى ليكرابى، بو
به تالكر دنه وهى ئه و ته ليسمه، ده بى چل شوولكه داره نار بپرين و

بېھنن چل شولکه داری لی دین، ئەگەر سەگ نەبی و تەلیسمی
لیکرابی، ئەو چاک دەبیته وە .

براکەم چل شولکه دارهەناری لەماله وە برپی و هیئای، ئەوجا
وەکو سەرزەنشتم بکات، وتی: ھۆۆۆۆ سەگەگە، ئەگەرسەگ نیت
و ئادەمیزادی، ئەگەر گەرەکتە چاک بیتەو و بییتە دۆخی
جارانت، چل شولکت لی دەدەین، نەلیی ئۆف، ئەگینا تا لەژیان
ماوی، چاک نابیه وە .

وەرگەرپایە جەستە و لەشم، سی ونۆ شولکه داری لیدام، نقەم
لیوہ نەھات..وردە وردە گەرپامەوہ دۆخی جارانت، تەنھا کلکە
دریژەکەم مابوو، کە دواشولکی لیدام، لەبەر ئیش و ژانیدا ،
بەرگەم نەگرت، ھاوارم لی بەرزبۆوہ:(ئۆۆۆۆۆف) بۆ بەلگە ی راستی
ئەوقسە یەم، یەک دەقە بووہستە، با دۆخینی شەرپوالەکەم شل
بکەمەوہ و کلکەکەمت نیشان دەم .

دۆخینەکە ی شل کردەوہ، شەرپوالەکە ی داکنەد، کلکەکە ی
نیشاندام: ئەوہ تە گفکم، تەماشاکە تانیستاش ئەو کلکە
سەگاویەم ھەر ماوہ تەوہ .

شەرپوالەکە ی ھەلکیشایەوہ، دۆخینەکە ی توندکرد و دریژە ی
بەقسەکانیدا: ئەوجا من و برا و ژنبراکەم بە دیداری یەک
شادبووینەوہ، سەرگوزەشتە ی خۆم لە ئەوہ لین جارەوہ بۆ

باسکردن .برایه که م تەلیسمیکی لەماله وه هه‌بوو، وێیدام، وتی:
 ئەو تەلیسمەت پێشکەشبی، برۆ ئازابە و تۆلە ی خۆت بکەوه .
 نەختیک پارە ی بەقەر ز دامی . .چووم لەو دیوی سنوور نایابترین
 قوماشی ژنانە م پیکری و گەرامه وه . .دەم وچاوی خۆم بە پەپۆیک
 پێچایه وه، چوومه پێش مالی خۆمان و لەدەرگای
 حەوشەمدا . .خیزانە که م دەرگاکی خستە سەرگازەرای پشت و
 وتی: فەرموو.

منیش بەدەنگیکی کرخن و ناسازە وه وتم: خانمە که م، قوماشی
 نایابم هیناوه، قوماش ناگری؟ .

ئەویش که چاوی بە تۆپە قوماشەکان کەوت که پێشتر قوماشی
 وای جوانی نەدیوو، لی چوو پێش، تۆپە قوماشەکانی ئەم دیو
 و ئەودیو دەکردن . .ئاگای لیم نەبوو . تەلیسمە که م دەرکرد و لیم
 دا: بەنیەتی ئەوه ی ببیتە ماکەر، یەکسەر بووه ماکەر و کەوتە
 زۆرین، بیرم کردە وه، ئەقلم قبوولی نەکرد بەو شیوه ی بهیلمه وه،
 وتم: رەنگە ئەمە ی بەدلجی، نیرە کەر سواری خۆیکا، تەلیسمیکی
 دیکە م لێدا: بەنیەتی ئەوه ی ببیتە تەیریکی ماقوول .

ئەویش بووه ئەو تەیرە ی وا دەیبینی خستوو مەتە ئەو
 قەفەزە وه . .ژنیکی دیکە م هینا . .نهینی ئەو تەیرە ش لە وه دایه
 هەرچی جارێک من و ژنە تازە که م بەیە که وه کۆدەبینه وه و

دهستله ملانی ده کهین، ئه و نامۆزایه م که تهیره که یه، که ئیمه به و شیوه یه ده بین، له حه ژمه تا خه ریکه ده ته قی، بویه ورده ورده گچکه ده بیته وه، له حاله تی ئاسایدا وه کوخوی لی دی، کاکی خۆم بۆ ئه وه ی ئه و نه ئینیه م ئاشکرا نه که یه، ده بی هه ر ئیستا سه رت په لده م.

مه مه دپادشا که وته پارانه وه: قوربان دلنیا م هه ر ده مکوژیت و لیم نابووری، داوا یه کم هه یه ئایا ده رفه تم پی ده ده ی ده ستنو یژیکی پاک بشۆم بۆ خوای خۆم، ئه و جا له سه رم ده ده یه و ناده یه، که یفی خۆته.

بازرگانه که زنجیریکی کرده دهستی و مه مه دپادشاش مه سینیه ی برده ده ره وه ده ست به ئاو بگه یه نی، ئه نگوستیله یکی ئه فسووناوی له په نجه دابوو، دهستی پیدادا، وتی: به ئیزنی خوای گه وره، بمگه یه نه ئه و شوینه ی کورتان دروه که ی لیه.

ئه وه نده ی زانی خۆی له ته نیشته کورتان دروه که دۆزیه وه. چووه لای، به سه رهاتی تهیره ماقووله که ی بۆ کا برای کورتان دروو گێرایه وه، وتی: تۆ که توانیت ئه و نه ئینیه م بۆ ئاشکرا که ی، ئه وه منیش ئه وه ی له لامه بۆتی باس ده که م، پۆژیکیان به و گویدریژه ی وا ده بیینی به ره و ئه و شاره ده چووم که تۆ لیه وه هاتی، نه مزانی چی پوویدا، هه ر ئه وه نده م زانی

گویدر یژه که م که و ته لوشه لوش و لووشکه هاویشتن، زۆرم هه و لدا
 پێشمه ی له دهست نه ده م، به لام هینده به هیز خۆی ده ته کاند،
 به کورتانه وه فرییدام، قاچی چه په م ئازاری چه شت
 ، به هه رجۆریکی گویدر یژه که م گرت هه وه، پێشمه ی له و دارچناره
 به ستاوه، کورتانه که ده گه ل به ربوونه وه یدا ته قه له کانی
 هه لوه شایه وه.. ئه و جۆرکه ی به شانم دادابوو، دوو شووژنم لیی
 ده ریئا، له ژیرسیبهری ئه و داره داها تمه وه، چوارمه شقی
 لییدانی شتم، هیدی هیدی که و تمه دورینه وه ی کورتانه که.. ته یریک
 هات، له سه رلق و پۆپی دارچناره که نیشته وه.. سه رم هه لپری،
 سه یرم کرد ته یریکی تابلیی جوان بوو، له دله وه به خۆم وت:
 به راستی ته یریکی جوان وقه شه نگه، ئااااای چه ند خۆشبوو
 بمتوانیایه بیگرم و بیبهم به دیاری پێشکه ش به پادشای بکه م ،
 دلنییام خه لاتیکی باشم ده کات.

خۆم لیی مه لاسدا، بی پسته پست، لیی چوومه پیش، له دواوه
 توند قاچیم گرت، وه لی هیزیکی له بن نه هاتوو ی هه بوو، له
 شه قه ی بالیدا، له گه ل خۆیدا بو ئاسمانی به زرکردمه وه.. هینده م
 زانی له که نار پوو باریکی بیگه رد و سازگار داینام، ئه م به رو
 ئه و به ری پوو باره که میگرم و باغاتیک بوو، له ژیانمدا شوینی
 واخۆش و دلگیر و دلپفینم نه دی بوو، ته یره که کاتیک نیشته وه،

بووه ئافره تییکی شوخ و شهنگ و زیبا، له جوانیدا ههزته دهکرد نه
 بکهی نه بخۆی، ههه ته ماشای جوانی سپی گهرده نی که ی، میوژه
 په شهی بخواردایه، له گهرده نی دیاربوو، هه سیبه یکه بوو، قهه
 و بالایی لاولو بوو، له پۆخی پووباره که دا چه ند کیزۆله یکی ناسک و
 نهرم و نیانی تازه هه لاتووی لیبوو، ده توت پهرین، به جل و بهرگی
 په نگا و په نگه وه قاچیان نابوو ئاوه که و شه پ و هوپیان پیی
 ده کرد، بیرم له خۆم کرده وه ئاخۆ منیکی سه لته و په به نی بی ژن
 و مال، بی پاره و پوول، ئه و پۆژه ی خه ونم به جیهانیکی
 ئه رخه وانیه وه ده بینی، ده بی ئه وه ئه و جیهانه نه بی واده بیبینم؟
 ئافره ته که تیه نیگایکی دامی، به ده م خه نینه وه وتی: گه نجۆ،
 ئه و کچانه ی وا له پۆخی ئه م پووباره دانیشتون، گشتیان کچی
 منن... بخوازه، ده ست ده نییته سه ر کامه یان تا پیشکه شتی بکه م.
 منیش که له جوانی ئه وم روانی، له خو شیاندا خه ریک بوو ئاگرم
 تیه ربی، ئۆقره م لیه لگیرا، ده رهه ق به و چاکه یه، په لاماریمدا،
 ویستم ده ست و گه رده نی ماچ که م... به لام ئه و تا هیزی
 ده به ندابوو، چه په رۆکیکی خاسی له بنا گویم گیر کرد، گو یچکه ی
 ته زاندم، به رچاوم تاریک داها ت... کاتی به هۆش خۆم ها تمه وه،
 سه رمه له پری، ئه وه له بن ئه و دارچناره که وتووم... که وتمه لیو
 کرۆشتن، گه ستنی زمانی په شیمانی، داد نادا: ئاااای خوایه گیان

بزانه چ ئیشیکی نابەجیم کرد، چۆن ئەو کیژە ناسکۆلانەم
لە دەست چوون، یەکیکیانم هەلنەبژارد؟ لەو پۆژەوه لە
چاوه پوانیدام ئەگەر قەدەر هەلیکرد، ئەو ئافەرەتە هەست و سۆزی
بۆم بزات و هاتەوه، جاریکی تر هەلە و پەلەیی و دووبارە
نەکه مەوه.. هەر بۆیه هەموو پۆژی لە ژێر ئەو دارچنارەدا ئەو
کورتانەیی دەبینی لە بەیانی تا ئیوارە هەلیدەوه شینمەوه، پاشان
سەرلەنوێ دەیدوورمەوه، ئی بەلکو ئەوه دونیایە بێتەوه.

محەمەدپادشا پێش دوعاخوازی، دەستی هەلپری و لەبەرخودا
پاراپیوه بۆ ئەوهی ئاواتی ئەو کورتاندرووہ بێتەدی.

ئەوجا پۆیی، چوووه لای کابرا نابیناکە و لەتەنیشتی دانیشت،
توینیتی هەوزەلی بۆ هینا.. تیر تیر ئاوی خواردەوه. کە ماندوویی
حەساندەوه، بەسەرھاتی کابرای کورتاندرووہ بۆ باس
کرد.. پیاوہ نابیناکە ئایکی پر بەسیهکانی هەلکیشا، وتی: تۆ
مادام ئەو تەرھە پیاوہ بووی، توانیت ئەو نەھینیانە ئاشکرا بکەیت،
ئەوه منیش باسی خۆم بۆدەگێرمەوه، ئیدی چ دەبی باببی
، ئەگەرچی باسکردنی، بە وەزەنگی خۆم تەواو دەبیت، بەھەر حال
ئەوهی لە چارەنووسمان نووسرابی هەر ئەوهیە و تەواو.. من لەیەک
لە پۆژەکانی مانگی حوزەیران پادشای ئەومەملەکەتەیی لێیەوه
ھاتی، ئەو پادشایە مام بوو، لەشەویکدا مانگ خەرمانەیی دابوو،

چيى وتم: ئەو مانگەشەوہ بۆ شكار خۆشە واتە: شەوى راوہ،
چۆنە بەيەكەوہ بچينە راو؟

منيش پەزمامەندىم بۆى دەرپى، مامم جلى پادشايانەى بەرى
داكەند و جليكى ئاسايى كرده بەر، دوو بەدوو چوينە دەرەوہى
ئاوايى..بەو شاخ وداخ وكيوانە ھەلگشاين..لە ئەشكەوتى نزيك
بووينەوہ، مامم چونكە نيشاناشكينيكي كارامە بوو، سيړەى
لە ھەرشتيگ بگرتايە، ئەو شتەى دەپيكا..دوو ديۆ لە
ئەشكەوتەكە، بەديار فەردەيەك ليرە ھەلتروشكابوون، وردە وردە
ليرەكانيان دەژمارد..مامم سيړەى لى گرتن، ھەردووكيانى سارد
كردەوہ..ھەرچى ليرەيەكى سەرزەويەكە ھەبوو، ھەموويانم
كردەوہ ناو گونىكە، مامم وتى: وا دەستكەوتمان بوو، چۆنە
راوى ئەمشەومان بۆ شەويكى ديكە دواخەين؟

ووتم: كەيف، كەيفى جەنابتانە.

چەكەكەى دەستى پيدام، خويشى فەردەكەى نايە شان و ھيڊى
ھيڊى بەرەو مال شۆر بووينەوہ..من لەدەررونەوہ بەخۆمم وت:
مامم پادشايە ولەھيچى كەم نيبە، دەبى نيوہى ئەو فەردە
ليرەيەم نەداتى، منيش بۆخۆم دەولەمەندىم؟!

مامم يەكسەر بەجواب ھات: كورپە با نيوہى بۆ تۆبى، بەلام
چيديكە نيەتت بە خراپ نەروا.

نه ختیکی دیکه رۆیشتین، ههمدیس له دهروونه وه به خۆم وت:
ئایای ئه گهر ئه و لیرانه ههمووی هی من ده بوون، ئه و جا ده مزانی
چی پێده کهم، ده بیّ مامم ئه و لیرانه گشتیم نه داتی؟!!

ههمدیس مامم هاته وه جواب: کورم قه ی چیه، با ههمووی بو
تویی، به لام من لای خۆم دایده نیّم، پارێزگاری لیده کهم، ههرکاتی
پێویستت پێی بوو، ویت ده ده م.

نزیکي ئه م دارچناره بووینه وه، ههر کۆلم نه دا، چونکه به به شی
خوا رازی نه بووم، دیسان له دهروونه وه به خۆم وت: مامم
به وقسانه ی ده یه ویّ فیلم لیبکا وله خشته م به ری، ههره ینده
گه یشتینه وه کاخ، ئیدی چاوم به لیره یه ک ناکه ویّ. و اباشه
بیکورّم.

چه که که ی شانم داگرت، سیهره م لپی گرت.. مامم وتی : من ده زانم
ههرده مکورّی، به لام ئامۆزگاریه کم هه یه، ده زانم زۆرت چه ز له
ده وله مه ندیه، له م لیرانه ئه گهر لیره یه ک بکه یته چاوی پاست و
لیره یه ک بکه یته چاوی چه په ته وه، ئه وه ههر لیره یه ک له و لیرانه
ده رکه ییت، لیره یه کی دیکه ی دیته وه جیّ.

له جیوه به فیشه کیّ ساردم کرده وه، تهرمه که ییم له ژیر ئه و
دارچناره شارده وه، له و فه رده لیره یه ش، توره گه یه کم پرکرد و
ئه ویترم ههر له نزیک تهرمه که ی شارده وه.. کاتی و یستم ئه و ناوه

جی بیلم. تەماحی زیاتر پالی پیۆه نام که قسه که یشی تاقی بکه مه وه، دەم و دەست لیره یه کم خسته چاوی راسته و لیره یه کی ترم نایه چاوی چه په م، یه کسه ر چاوه کانم کویر بوون. په شیمانیش داد نادا، له و پۆژه وه بو پاک بوونه وه له و تاوانه ی دهره ق به و مامه م ئەنجاممدا، هەر پیبوارئ به و دهره ر پا ببوورئ، ئاوی دهره می و له و تووره گه ی دهره یه کی له مست دهنیم، سهیره که ی له وه دایه هه ر لیره یه ک له و تووره گه دهر دینم و دهیبه خشم، لیره یکی تری دیته وه جی، نازانم که ی ئەم لیرانه ته واو دهن تا له و گونا هه پاک ببه مه وه و لیره بپۆم؟! . محمه دپادشا وه کو به گشت ئاواته کانی گه یشتی، به دلخۆشیه وه خۆی گه یانده لای پادشای ره شپۆش و له نووکه وه ئەوه ی بینى، هەر هه می به تیر و ته سه لی بو گپرایه وه .

پادشای ره شپۆش دهمامکی لادا و پوخساری جوان و پڕشنگداری خۆی نیشانیدا، جوانیه که له گه ل مانگ شه ری دهر کرد، ده توت مانگی چوارده یه، به تریفه و به خوماره وه موژگانی هه لدا و به زهرده خه نه یه که وه وتی: ئەه و پیاوه کویره ئەه و پیاوه ی کوشتوو یه تی، ئەه و پیاوه باوکی منه، کاتی خۆی زانیومه هه ردوکیان به یه که وه چوونه ته راو. به لام له نه هاتنه وه ی باو کم و بینینی ئەم پیاوه به و شیوه یه، هه زار و یه ک ختوره و گومانم لا

پسکا. نه مده زانی چی لی بکه م: هه رجاره ی به لای تیپه پیمایه
 وپرسیاری باوکم لی بگردایه. دهیوت: من و باوکت ئه و دهمه ی
 چووین بچینه پاو، من و ئه و ته وای له یه که وه دوربووین،
 له هاواری باوکت، راجله کیم، بینیم ئه وه چه ند دیویک ئابلوقه ی
 باوکتیانداوه، گرتیان و پفاندیان، ئیستاش نه مزانی بو کوئیان
 برد؟ منیش له له ترسا نه مویرا هیچ بکه م، دیوه کان پویشتن،
 ته وای دورکه و تنه وه، یه که له دیوه کان گه رایه وه، نه مزانی چوون
 بوئی منی کردبوو، به دهم بو نکرده وه، منی دوزیه وه، هه رچه ند
 له به ری پارامه وه، تکا و نزام کرد به زه یی به حالما بیته وه،
 نه مکوزی. پارانه وه م بی سوود بوو، په لاماریدام، چرنووکی
 تیده گرتم، منیش ناچاربووم به رگری بکه م، جگه له وه ی هه ر
 دووچاوی کویر کردم، نازانم ئه و چه قویه ی به ده ستمه وه بوو
 چه قوم لیوه شاندا، ئاگام له وه برا به کوئی کهوت و چی لیها،
 ئه وه نده م زانی دیوه که خاوبووه، دهستی لی هه لگرتم و ئه و
 توره گه ی دایه ده ستم، وتی: تو مادامه کی ئه و مروقه
 به جهرگه بی، ئه وه له منه وه پیشکه شتی که تا ئه و پوژه ی
 ده مریت، هه ر له وتوره گه یه به خشه وه، ته واو نابی، بویه منیش
 لیزه به هه وه سی خوم هه ری که بیته، لیره یه کی پیده دهم، جا

خانم ئەو سەرجه م نەینیەکانە، دەتۆش نەینی قاپ و
کەوچکە م بۆ ئاشکرا کە .

جا کچە زیبا و شوخ و شەنگە کە هاتە وەلام و وتی: مادام تۆ،
هەوالی مردنی باوکم و نەینی لیرەکانت بۆ هینام، منیش ئەو
چەند سالە ئەو قاپ و کەوچکە دەیدەمە خەلک، بەدوای زانینی
ئەومەتەلەو و ویلم و کەس هیچی لى سەوز نەکردووم و ئەو
زیاد لە هەرشتی مەبەستم بوو بگەمە بنج و بنەوانی: ئایا راستە
باوکم دیو رڤاندویەتی یان نا؟! ئەنئاخری تۆ بەزیرەکی خۆت
توانیت ئەومەتەلە هەلبینی و بۆمی ئاشکرا بکەیت، ئیستاش بۆ
تۆلەى باوکم، فەرموو برۆ ئەو پیاو کویرەم بۆبکوژە و وەرەو
شووت پیدەکەم، دەبینە هاوسەری یەکتەری و تاماوین لە ژيانا
دەبى بە سەرفرازی و خووشی بژین و مەگەر مەرگ لیکمان بکات .

محەمەدپادشا خۆی گەیانده کابرای نابینا و خەنجەرەکەى لە
پشتینی دەرھینا و تا هیزی هەبوو لەدلى چەقاند، وەکو گا
بۆراندی و لە خوینی گەوزاند، پەلەقاژ بۆو و مرد . ئەوجا
هەرچی لیرەیهک کە لە ژیر دارچناراکە دا بوو، دەرھینا و هاتەو
لای کچەکە و پادشای رەشپۆشی لەخۆی مارە کرد... بەمەش
محەمەدپادشا جگە لە پادشای مەملەکەتەکەى خۆی، سەرورەى
ئەومەملەکەتەشى گرتە دەست .

ئاغا و سوورەى چاوشين

دەگىرنەو، دەلېن: لە پۇزگارېكى زودا، ئاغايك ھەبوو، پۇزتيكيان
كابرېكى رووت و رەجالى نەدار دېتە ديوەخان وداوى
بەدەمەو، چوون و ھاريكاري لى دەكات. ئەويش ئائوميد و بيدلى
ناكا، پارەيەكى باشى دەداتى... كابرېى ھەژارېش وېنەى
ئافرەتېكى شەنگ و جوانى وەكو ديارىەكى بچوك پېشكەش
دەكات، ئەويش تاوى لە وېنەكە رادەمېنى، پاشان بە پەرۆشەو
لېدەپرسى: ھۆمام، تۆ نازانى ئەم ئافرەتە لەكوي دادەنېشى و
خەلكى كوېيە؟! .

كابرا وەلامى دايەو: بلىم چى؟ دەلېن ژنە جوولەكەيە و
لەخۇراسانى ئيران دەژى .

ئاغا بۇ بەيانى خۆى خپر کردەو، بەخۆ و ليرەيەكى زۆر و مايىنە
كحېليەكەى، كەوتە رېى، رېگەى دوو شەو و دوو پۇژى بېرى تا
گەيشتە خۇراسان و لەوئى مايىنەكەى بردە تەوئېلەى ولاغ و (۵)
ليرەى دايە خاوەن تەوئېلەكە بەو مەبەستەى تاوەكو دېتەو
چاوى لە ولاخەكەى بېت .

چووە خانىكى ئەو شارە، شەو لەوئى مايەو، بۇ پۇژى پاشتر
كەوتە سۇراغ و گەپان، بەو ئوميدەى چاوى بەو ئافرەتە بکەوئى
وخۆى بگەيەنېتە لای. ھەر بۇيەش بەپرسيارکردن دەيدۇزىتەو،

دهیپینی، خوئی پیده ناسیئی که بهمه بهستی داخوازی ئه و هاتووه.

ئه ویش وتی: من هیچم ناوی، ئه گهر ده کری، بازنیکی زیپم بو بکړه، به لام بازنیکی جوان، به به ها و به نرخ بی.

ئاغا وتی: وهی به سه رچاو، بازنیکت بو ده کړم، له م شاره دا که س بازنی وای له ده ست نه کړدی.

خوئی گه یانده پیایوی ئه و ژنه، که دوکانیکی زیپینگه ری هه بوو، داوای لی کرد بازنیکی نایابی بو دروستکات له و مهمله که ته که س بازنی له و شیوه ی نه دیبی و له ده ستی نه کړدی... مامه له یان کرد، پاره که یدا، دوا ی دوو پوژ هاته وه، کابرای جوله که بازنه کانی بو پاگرت: فهرموو ئه وه ش بازنه کان.

ئاغا بازنه کانی به ده سته وه گرت، نه ختی سه ره و بنی کردن، به هه لپه یه که وه وتی: ئه و بازنانه بچووک دیارن، بو ده ستی ژنه که م نابن، ئه گهر خیزانت هه یه، له من ه وه پیشکه شیکه، چه ز ده که م ئه و جار ه یان ملوانکه یه کم بو دروستکه ی، ملوانکه یه کی بی وینه بی.

مامه له یان کرد، به (۱۰۰) لیره ریکه وتن که پاش سی پوژی دیکه بوی دروستکا.. کابرای جووله که زیپه که ی برده وه مال و دایه ژنه که ی، وتی: ئاغا یک ئه و بازنانه ی له لام به پراداندا، که هات

بیباته وه، وتی: ئەو بازنانە چکۆلەن بۆ دەستی ژنەکەم نابن، برۆ
لەمنه وه بیدەرە ژنەکەت، ئەوهش دیاری ئاغایە.

کابرای زیپینگەر ملوانکەکەشی بە سێ پۆژ بۆ تەواوکرد. کە ئاغا
بۆی هاتە وه، ملوانکەکەشی بۆ راگرت: فەرموو ئەوهش
ملوانکەکەت.

ئاغا ملوانکەکەشی ئەم دیو و ئەو دیو کرد و وتی: وه لالاھی
زەحمەتە ژنەکەم بەم ملوانکەییە رازیبی، تازە هەر پارەکە مداوه،
برۆ بەگەردەن ئازایی بیدەرە ژنەکەت.

کابرای جووله کە ملوانکەکەشی بردە وه مال، دایە ژنەکەشی: ئافرەت،
دەلێنی دەرگای خێرت بەسەردا کراوەتە وه، ئەوهشیان دیاری
ئاغایە بۆ تۆ.

ژنەکەشی ئاشقی ئاغا دەبی و نازانی بە چ ریگەیی پێی بگات،
ژوانی دەگەل ببەستی. هەولەکانی ئاغاش بۆ گەیشتن بە ژنی
جووه کە، بەردەوام بوو، هاتە وه لای کابرای جووله کە، وتی:
ئەگەر ژوریکتان هەیه، بەکری بەچەندی دەدەشی لیتی بەکری
دەگرم.

کابرای زەپینگەر وتی: بابیریکی لیبکەمە وه.

دوکانەکەشی داخست، چوو وه مال، بە ژنەکەشی وت: ژنۆ، دەزانی
ئەو ئاغایە حەز دەکات ژوریکتی بەکری بدەمی، هەریم پێی نەدا،

ۋەتەن: بابىرىكى لى بىكەمەۋە، مەبەستەم لەۋ قەسەيە ئەۋەبوۋ راي

تۆش ۋەربىگرم، بزانم تۆ پىتخۆشە، چى دەلىيى؟

ژنەكەي خۆي لەگورە نەبرد، وتى: پياۋ ھىندە بى سىفەت نەبى

باشە، فەرموۋ لەبىرت كىرد ئەۋ ھەموۋ زىپەي بەبەلاش پىداين،

ئىستاش بۆ جىكردنەۋەي، ھەق نىيە يەك لىرەي لى ۋەربىگىرى،

بىرۋ بانگىكە ۋ بىھىنە، ئەۋ كىبراىە بەرەكەتتىكى خولايە!

كىبراى جۈلەكە خۆي گەياندە ئاغا، پىيوت: قوربان لەمالەۋە

ھۆدەيەكىمان بۆ چۆل كىردوۋى، دەرگاگەي لەۋ دىۋى دەرەۋەيە.

ئاغا چۈۋە ناۋ ھۆدەكە ۋ دەمەدەمى ئىۋارە سەردانى شالىيارى

ئەۋ شارەي كىرد كە گەنجىكى سوورەي چاۋشىن بوۋ، تاۋى لاي

مايەۋە، دۋاجار پىيوت: من ئاشقى ژنە جۈلەكەيەكى ئەم شارەم

ۋ ئىستا لە خانۋەكەيدام، چارەكىم بىكە، چۆن پىي بگەم؟

سوورەي چاۋشىن بۆ رىخۆشكىردنى ئەۋ پەيۋەندىە، فەرمىنى

بەياساۋلەكانىدا، ژىر ھۆدەكەي بۆ نىۋ ھۆدەي ژنەكە بۆ كۈن

كەن.

ئەۋانىش دەستگەرىمانە كەۋتنە كار، كۈنەكەيان بۆي لىدا، بەمە

ژنەكە ھەموۋجارى لەۋ كۈنەۋە دەچۈۋە لاي ئاغا ۋ دەگەراپەۋە.

رۆژىكىيان ئاغا بە پىۋاي ژنەكەي وت: دەبى ئەم نىۋەرۋىە مىۋانى

من بى.

ئەوئىش داۋەتەكەى قبول كىرد، بەرە بەرى نىۋەرۇ بوۋە مىۋانى و
پىكەۋە دانىشتن. ئەۋەى سەرنجى كابرى پاكىشا، تەماشى كىرد
ئەۋە ژنىك خزمەتبان دەكا، كت و مت لەژنەكەى دەچىت.

كابرا لە ژنەكەى كەۋتە گومان و لەجىۋە ھەلسا، وتى: ئاغا
دەقەيك بەيارمەتت تامالەۋە دەچم، ئەۋەندەم پىناچى دىمەۋە.
پۆيشت، لى نەگەيشتە مالىۋە، ژنەكەى بەپەلە، لەكونەكەۋە
چوۋەۋە ژوررەكەى خۆى. كاتىكىش پىاۋەكەى بىنى ئەۋە
لەمالەۋەيە، واقى وپما، وتى: تۆ دەزانى ژنىۋا لەمالى ئاغاىە،
پاك و بىگەردى بۇخوا، كت و مت لەتۆ دەچى!

ژنەكەى وتى: ھەى بى دىن، ناكەس بەچە، ناكە گومانى بردبى
ئەۋژنە منبم، ئەى خۆت كلىلى ھەۋشەت لانىە كە دەچىە
دەرەۋە، ۋەكو تەىروتۋار بەندم دەكەى، دەرگام لەسەر كلۆم
دەدەى.

قسەيك لەم و قسەيەك لەۋ، كابرا دەھرى بوۋ، تەلاقىدا و بەۋ
مەراقەۋە چوۋەۋە لای ئاغا، ھەمدىس سەىرى كىرد ئەۋا ژنەكە
لەۋىيە، ھەپەسا، لە خەم و خەفەتى ئەۋ تەلاقدانە، بەئاغای وت:
با بخۆينەۋە، خۆمان مەست كەىن.

ژنەكە دوۋ بادەى ھىنا، بادەى بۆ پىر مەى كىردن، ھى ئاغای
كەمتر تىكىرد، لەماۋەيەكى كورت، كابرى جوۋلەكە خوماربوۋ،

هيندهى نهربرد، له حهژمهتان له جيوه خهوى لى كهوت
..ژنهكش دهمه قاليى خوى و پياوه كه و ته لاقدانه كهى بو باس
کرد. ئاغا وتى: باشتريش، مادام دهستت له دهستى بووه،
به ئاسانى له خوتم ماره ده كه م و ده تگوازمه وه، دهى تا زوه
بابرؤين.

له گه ل خوى برده وه .

رؤژيكيان سوورهى چاوشين بو پراو ئه م شاخ و ئه و شاخ ده كا،
ده كه ويته دواى ئاسكيك، تا دواچار له ئه نجامى له دهست
دهرچوونى گولله تا پريكددا بو ئاسكه كه، گولله كه بهر دلى
ئاموزايه كى پادشاهه يان ده كه وي، كه س به سه ر پوحدانى پاناگات،
گيان له ده سته دا، پادشاه فهرمانى له داردانى بو دهرده كات،
سوورهى چاوشين له ترسان به مال و منداله وه هه لدين، ئه و پوژه
ئاغا به خو و چهند ئه سپسوارى كه وه له پراو بوو، له هه له تى له گه ل
سوورهى چاوشين گه يشتنه يه ك، ده ستيان كرده مى يه كدى و
ئهملا و ئه ولاى پوومه تى يه كيان ماچ كرد.

ئاغا، سووره و مال و منداله كهى ده گه ل خودا برده وه مال، جى و
پى بو دابين كردن.. ماوه يه كى باش له و مه مله كه ته مانه وه،
پوژيكيان ئاغا بو تا قى كرده وهى سووره تا وه كو بزاني ئاخو
خاوه ن به لىن و قسه ي خويه تى يان نا، پىيوت: له منه وه برؤ

بيست ماله مهردار به ميگه له مهروه ببه و بچوه ده قهر يكي سهر
سنور، باروبنه تي لي داني و هرخوت ببه سهر داريان.
سووره به خو و مال و ميگه له وه پوي، دواي تپه پبوني چهند
پوژي، ناغا كه دووچي ناسك و نازدار و زيبي هه بون، هزي
ده كرد بيداته كوره كاني سووره، بويه نامه يه كي بو نارد، كه
ده بي يه كه له كوره كاني بو هه ندي كاري پيوست بو بنيري،
ده يه وي له داري دات.

سووره و هاوسه ركه ي به و راسپارده غه مناك بون، دايكي ده ستي
كرده گريان، يه كي كه له كوره كاني كه ده بي ني نه وه ده گري، پوو
تي كرد، به په روشه وه پرسى: دايه گيان نه وه بو ده گري؟ نه ي
بابه گيان تو بوچي عيدز ديارى، چيبووه؟ چي قه وماوه؟
دايكي وتى: كورم، ناغاي مامت وه لامى ناردووه ئيمه له تو و
براكه ت، يه كياني بو بنيرين تاوه كو له داريدات.

كوره كه وتى: هه ي يقه زابن، قه يدي چيه كه، من ده پوم، نه و جا
له دارم ده دا، با له دارم دات.

باوكى وتى: ناااا، ناااا، ئيره جي ديئين، چون ده بي بتكوژي؟
كوره كه ي وتى: وا بيرمه كه نه وه، سه ريكه و هيناومه ژيوان
نابمه وه، نه وه نده به سه و نه وه تان له پيش چاوبى، چون باوه شي
بو كردينه وه؟ چون به هانا مانه وه هات و خزمه تي كردين،

پیاویکە باوەر ناكەم مانەندی هەبێ؟ جا لە پێناو مانەوتان
ئامادەم سەری خۆم بە پەتەو بەكەم.

پووی وەرگیپا، ملی پێیانی گرتەبەر، چوو لە ئاغا، هەرچەند
لە ناخەو تەواو پووخابوو، کاتیك گەیشته جی، بە بزەیه کەو وەتی:
مامە نامەت بۆ باوکم نارەبوو بێمە لات، ئەو هاتووم، هەر
ئیشیکت هەیه، بۆت لە سەریەك پێ دەووستم، ئیدی لە سیدارەم
دەدە، دەمکوژی، بەلام توخوا پیش لە داردانم، حەز دەكەم
بەرگیکی پرۆپوختم لە بەری.

ئاغا بە دەم بزەیه کەو وەتی: ئەو هی تو داوات کرد، هەر ئەو هەش
داب و نەریتی ئیمەیه.

دەستی دەگری، دەبیا، لە ژووریکی تاییه تی دادەنی، کە بانگی
مە لا و چەندشایه تی دەکات، ئەوجا دەلی: من بۆ ئەو م بانگ کردی
کچی خۆم لێ ماره کەم، دەک پیرۆزت بی.

کۆرە کە لە خۆشیان وەکو باوەر نەکات، دەستی بە گریان کرد، لە
پێ و پەسمیکدا هەردوکیانی لێک ماره کردن.. هەفتەیک تێپەری،
ئاغا ناریدیە دواي سووره گوايه حەز دەکا بەخۆ و خیزانەو
داوەتیانکات .

سووره و مال و مندالەکانی هەر ئەو پۆژە بە دلتەنگی و
نیگەرانیەو چوونە خزمەتی ئاغا، کە چاویان بە کۆرەکیان کەوت

ئەو زىندوو، وەكو گول گەشانەو، باو شىيان بۆ يەك كردهو،
فرمىسكى شادىيان پشت. ھەر ئەو پۆژە كچەكەى ترىشى دايە
كوپەكەى دىكەى سوورە و بەيەكجارى خزماتىەكەيان بە ھىزتر
كرد، ئاغا و سوورە بوونە باپىرەى نەوكان و مردن لەيەكدى
كردن كە برا گەورەى ھەموومانە.

* * *

قارەمان و قەيتەران

دەگىرنەو، دەلەين: لە پوژگارێكى زوودا، قارەمان وقەيتەران ئامۆزای يەكدى بوون، ديوێكى سپى لەمىژوودا بينيبووى كە بەدەستى قارەمان دەكوژى، فەرمان بەيەك لەديوەكانى دەدات بچى قارەمانى بو بىنى، بىكوژى و بىخوا تاوەكو لەوترس و دلەپراوكيە پزگاريبى كەپوژ نيە وەكو مۆتەكە بەرۆكى نەگرى.

بەيانىەكى زوو، قارەمانى مندال دىتە دەرەوہ يارى بكات، ديوەكە پەلامارىدا و بردى، هيناي لەبەر دەم دايكى دانا.. قارەمان وايزانى ئەویش هەر دايكىەتى، كەوتە مژنى مەمكى ديوەكە... ديوى سپى گەلى پارايەوہ لە دەلەديوەكە كە ئەو مندالەى بداتى چونكە ددانى ژان دەكات بەلكو بيكاتە نيو كلورايى ددانى تا ژانى ددانى پى بشكى، وەلى دەلە ديوەكە وتى: ئەو مندالە مادام شيرى منى مژى، تازە بووہ بەچكەم، ئيدى لەگەل بەچكە ديوەكانى ديكەمدا جياوازى پى ناكەم، بويە ناھيئلم كەس توخنى بكەوى و ئەزىەتى بدات.

ماوہيەكى بەسەردا رابوورد، قارەمان گەرە بوو، هيز و توانايەكى بى ئەندازەى پەيدا كرد، هەمووديوێك نەيدەويړا خووى لەقەرەيدا.. ديوى سپى زور هەوليدا لەدەرفەتیکدا پرى داتى و

بېفه وتېنى، كه چى يه كيځ له به چكه كانى ده له ديوه كه، به دزيه وه
هه ليگرت، بردى له نزيك شاره كه ي خويانى دانا و گه پرايه وه.
هيشتا كازيوه ي به يانى نه دابوو، مه پړى تازه به تازه ده ركرايوه
دهر وه، قاره مان وه كو شيړ په لاماريدا و خواردى، خه لكه كه به و
ديمه ترسيان لى نىشت، بووه هات و هاوار و فيغانى: ئه وه ديو
هات، ديوى مه پړكى خوارد.

قه يته رانى ئاموزاي تازه بيووه پادشاي ئه وشاره، خانه زايكى
هه بوو، نيوى نه سيمي عه يار بوو، له زمانى ديو و درنجانى ده زانى،
نارديه دواى قاره مان، مه سه له ي خوى، بو گپرايه وه. ده گه ل
قه يته ران به يه ك شادبوونه وه.

شه ويكيان كابرايه كى ده رويش بووه ميوانى پادشا و وينه ي
ئافره تيكي زيباى نيشاندا به و نيازه ي وه كو دياريه ك پيشكه شيكا
... پادشا له يه كه م ديدگه، ئاشقى بوو، نه يزانى چون ئه وشه وه ي
به پړى كرد، بو پوژى پاشتر به خو و له شكر يكه وه كه وه جووله
بچپته ئه و مه مله كه ته ي ئه و ئافره ته ي ليه، تاوه كو ببينى و
بيخوازي. قاره مانى ئاموزاي موكوپ بوو ده بى له گه ليدابى. ته واوى
دوور كه وتنه وه، له شه كه ته ي خوياندا لاياندايه نزيك كه نارى
ده رايك، بارگه يان خست، پشووياندا، بو شه وي، يه كه له
ياسه وله كانى كه ئيشكى به دياره وه ده گرتن، كت و پړ، ماينيكى

به حری لى پەيدا بوو، بوخۆى پاكيشا و خنكاندى.. به ره بهرى بهيان بووه مقومقو گوايه قاره مان چونكه ره گيكي له ديوه، نه و خوار دوويه تى .. به و قسانه قاره مان به قه يته رانى وت: من به م قسه لوكانه نيگه رانم، نه وه ئيشى من نييه و من نه مه م نه كردووه، ئيستاش هه روايه، نه وه من ئيشكتان لى ده گرم، نه و جا با ههچ پروودات.

له شكره كه، ته و او ترسيان لى نيشت، نه يان ده زانى: ئاخى به چ چاو ه پروويه كه وه بنون، له كاتيكد اخويان گومانيان له و بى و نه و يش ئيشكگريان بو بكا؟ نه و شه وه مانگ خه رمانه ي دابوو، له نيوه ي شه ودا، مائينيك له ده ريا كه وه هاته ده رى، قاره مان لى نه گه را، ببزوى وه ههچ بكات، چونكه پيش وه خته، خوى لى مه لاس دابوو، مائنه كه ي گرت، مائنه كه چه ند خوى هينا و برد، خوى له ده ستي رابيسكىنى، هه وه كانى بى سوود بوو، وتى: من بو قاره مانم .
نه و يش ولامى دايه وه: ده نا من قاره مانم.

پوژى دواتر سواری نه و مائنه بوو، له گه ل له شكر كه وته رى، هه ر پوڤيشتن و پوڤيشتن بچنه خواز بينى نه و كچه ي كابر اى ده رويش ره سمه كه ي نيشان دابوو، گه يشتنه ده ور و به رى شارىك و خيمه يان هه لدا.. چه ند ردين سپيه كى نارده لاي پادشاي نه و شاره و باسى هاتنه كه يان بوى كرد، پادشا وتى: هه ركه سى

به زۆرانبازی بتوانی کچه که م له عهردیدا، ئهوا ده بیته حه لالی و لئی
ماره ده که م ، خو ئه گهر کچه که م ئهوی له عهرددا، یه کسه ر سه ری
ده بری و ده یکوژی، ئیوه ش ئه گهر له خوتان راده بینن، فه رموون
ئهوه عهرد و ئهوه گهز.

پیاوه کان گه پانه وه، مه رجه که ی پادشایان به قه یته ران پراگه یاند،
قاره مان چه ند وتی: ئاموزا، تو که ی تاقه ت هه یه، زه حمه ته
بتوانی ده ره قه تی ئه وکچه بیی، پیمباشه نه چیت و وازیینی.

قه یته ران له سه ر ئه و زۆرانبازیه پرشت بوو، به تالووکه وه وتی: ژن
قیمه تی چیه ده ره قه تی نیم؟ من بو ی ده چمه مه یدانئ، ئه و جا با
بمبه زیینی.

کاتیك ده گه ل قه شه نگ خانی پادشا پوو به پوو بووه، قه شه نگ
خان به ماوه یکی کورت، قه یته رانی به عهردی دادا، ده سته گیانده
چه قو سه ری ببری، قه یته ران له به ری پاراپه وه، خو ی ده خاله تی
کرد نه یکوژی، ئه ویش به زه یی پیداهاته وه، به لام ئازادی نه کرد.

قاره مان فه رمانی به له شکره که دا، بگه ریینه وه .. به نه سیمی وت:
وه ره بمبه ناوه راستی ئه وشاره و هه لمپه ریینه، بوخوم به زمانی
دیو و درنجان گورانی ده لیم، هه موو عاله م دینه سه یرانم ئه و جا بو
خومان ده گه ریین تا گرتوو خانه که ده دۆزینه وه، چوونه ناوشار،
له ری گورانی وتنه وه، گرتوو خانه که یان دۆزیه وه .. قاره مان

گرتووخانه که ی شکاند و قه یته رانی پزگار کرد.. له هه مبه ر ئه و
چاکه یه قه یته ران پئیوت: ئه و پله و پایه م شایسته ی تویه،
شایسته ی که سیت ر نییه .

قاره مان به خو و به له شکره وه، هات له هه مان شوین په شمالیان
هه لدا، وه لأمیان نارد، گوايه ئه وکابرایه ی یه که مجار هاتبووه
مه میدان، خانه زای پادشا بووه، ئه و جار هیان خودی پادشا خو ی
به ته مایه بیته مه میدان.

قاره مان له پروو به پروو بونه وه یه کی زور که مدا، قه شه نگ خان
به عه ردی دادا، قه شه نگ خان کرایه بووک و بو قه یته رانیان
برد.. بو شه وی زاوا چوووه ژوووره وه، قه شه نگ خان ته ماشای کرد،
وتی: تو زاوا نیت، تو ئه و که سه ی من به عه ردم دادای، خه ریک بوو
سه رت فته کم، نووزایته وه نه تکورم، لیتم بووری، ئیستاش
سواریبون عه بییکه و دابه زین دووعه یب، چارم نییه، پاریم بیه
خیزانت.

ماوه یك پیکه وه، له یه که له کۆشکه کانی ئه وشاره مانه وه.. قاره مان
پیشتر به قه یته رانی وتبوو: من غه ریبی دایکم ده که م، ده چمه وه
لای دایکم.

لەنیووی ریگەدا، لییان دابرا، پۆیشت گەیشته دییهك، لای
پیرهژنیک مایهوه، توینووی بوو، بەتاسهوه وتی: ئەری دایهژن،
توینوومه، ئەگەر ههیه نهختی ئاوم بدهیت.

پیرهژنهکه وتی: کورپی خۆم ئاوییه.. ئەژدیهایهك له سهرووچاوی
ئاوی ئەم شاره ههیه، ههوتهی پۆژی ئاومان بۆ بهردهداتهوه.

که لیی پرسی: ئەی باشه دایهژن، من له پپی خۆمدا، ههندی
سوارم بینی ببوونه شاخ، ئەوهیان چیه؟

وهلامی دایهوه: کورم ئەوانه به تهلیسم بوونهته شاخ، ئەوانه
ئاگرپهستن.

قارهمان دووباره پرسیهوه: ئەی باشه، ئەوانه بهچی چاک
دهبنهوه؟

پیرهژنهکه وتی: ئەگەر ئەو ئەژدیهایه بکوژی و جهرگ و ههناوی
بکریته ئاوی و بکوژری و به سهرشاخه که دابکری، یه کسه دهبنهوه
ئادهمی.

قارهمان پۆی، لییه بۆ ئەوی، نزیککی سهرووچاوه که بۆوه، به
وریایی له پشتهوه پووبووه ئەژدیهاکه و کوشتی.. ئاوهکه وهکو
لافاو بهناو دییه که تپیهری.. جهرگ و ههناوی ئەژدیهاکهی
هینا، کولانیدی و ئاوهکهی به سهر شاخه که داگرد، سوارهکان

بوونه وه به شهر، به لام پیی وتن: ئەوا به ئەمری خودا بوونه وه
ئاده میزاد، ئیتر خودا بپه رستن، واز له ئاگرپه رستی بیئن.
ئەوانیش به لئیناندا تاوه کو ماون خوی گه وه بپه رستن، بینه وه
سه رهۆش.

قاره مان ئەوانی به جی هیشته، چوو وه لای دایکی، ته ماشای کرد
ئەوه دوو له شکری دیوان، که وتوونه ته ناو یه کدی و به شه پ دین و
یه کتری ده کوژن. قاره مان له ناویاندا برایه دیوه که ی ناسیه وه،
چوو په پالی وله گه لئاندا که وته شه پ کردن، توانیان به سه ریاندا
سه ربه کون و بیان شکیئن، یه که له وانیه قاره مان به دهستی خوی
کوشتی، دیوه سپیه که بوو، ئەو دیوه ی له میژ خه ودا بینیبووی
به دهستی قاره مان ده کوژری.

* * *

ئەمىرى مامۆك

دەگىرنەۋە، دەلىن: لە پۇڭگارنىكى زودا، لەو مەملەكەتەى لاي خۇماندا، دوو تىرە ھەبوون (مامۆك و شىخە) زىاتر لەنيو سەدە دژبەيەك جەنگان، ھەر جارەى لايەكيان تالانى لايەكەى ديكەى دەکرد.

داب ونەرىتى تىرەى شىخە وابوو ھەر سوارچاكيك توانيىاي لەو خەلكەى پيش خۆى، تالان و برۆيەكى باشى تىرەى مامۆكى بکردايە، ئەو بە سوپاسالاريان دادەناو فەرماندەى سەربازى ئەم تىرەى لە ئەستۆ دەگرت، خۆ ئەگەر سوارچاكيكى ئەوتۆ دروست نەبوايە جيى بگريتەۋە، ئەو سوپاسالارە دواى ژن ھينان و لەكاتى منال بوونياندا، ئەو مندالە چ كچ بوايە يان كور، لەچلەى ئەو مندالەدا بەفەرمانى سەرۆكى تىرەكە ھەرچى دەولەمەند و خانەدان ھەيە، لەديوہ خان كۆدەكرانەۋە و مندالى سوپاسالاريان لەنيو ديوہ خانەكە دەگيپرا، كە دەگەيشتە راست ھەر يەكى لەو دەولەمەندانە، دەبوو ئەو كەسە ديارىەكى پيشكەش بکردايە، ئەوجا پارەبوايە يا مەر و مالات.

لە تىرەى شىخەدا (ھەلۆ) پياويكى ساسار و جەربەزە بوو، ھەموو رۆژى جاريك دەچوۋە ديوہ خان و تاوى دەمايەۋە، پۇڭيكيان كە چاۋ دەداتە (زەندى) سوپاسالار ۋەھا قيت و قۆز لەسەرۋوى ئەم

خەلگە دانىشتۇەو بە لىووت بەرزىيەو ە ئىشەكان پايى دەكات، ەستى بوپرى دەجوولئى، لەگەر ەو ەى بو مال و پاكشان لەسەر جىيەكەى، بو چەند ساتىك نوقمى جىهانىكى بەرفرە دەبىت و كاتى كەشتى بى ئوقرەىى لەكەنارى ئارامى دەنىشىتەو، لە بەرخويەو دەلى: و ااااى، دەبى پوزىك نەبىت منىش وەكو ئەو بىمە سوپاسالارىكى مەزن و جىى بگرمەو ؟

ژنەكەى زور جار سەرزەنشتى دەكرد واز لەو خەيال پەرت و پلاوانە بىنى كە زور لەو ەو دەوورە، دەىگوت: ەلۇ گىان تالان ەينان شتىكى ئەو ەندە كەم نىيە و دەبى مروق خوى پادەستى قەدەر كا، زانىومانە خەلكىكى بى وىنە بو گەيشتن بەم پلە و پايە، بەختى خويان تاقى كردۆتەو، كەچى سەرەنجام سەرى خويان لەسەرداناو ە فەوتاون.

ەلۇ ئەو ئەندىشەى لە كەلكە لەدا دەرناچى، ئەمەش پالى پىو ەنەت رۆزانە بچىتە دەرەو ەى شار و بو چەند كاژىرىك بكەو یتە مەشق و راھىنان.. ماو ەيەك تىپەرى، كە لە ەيز و وزە و ورە و تواناى خوى دلنيا بوو دەتوانى شەرىكات، چوو ە دىو ەخان و بەسەرىكى تىرەكەيانى وت: قورىان من سبەى شالاو دەبەمە سەر تىرەى ماموك و تاو ەكو تالانىكى باشيان نەكەم، ناگەر پىمەو ە.

دەگەل گەردى بەيان، بەخۆ و شمشير و تير و كەوانەو، پيش مالئاوايى كردن، بە خيزانەكەى وت: ئافرەت ئەو چەند پۆژە بريارىكە و داومە، دەپۆم، دەچمە تالان، ئاگات لەو مندالەبى و فەرامۆشى نەكەيت.

مالئەوەى جى هيشت، ناوچەيىەكى سەخت و دژوارى بەردەلانى بىرى. دوو شەو و دوو پۆژ بەپۆه بوو تا گەيشتە نيوەى پرى، گوندىكى هاتە پيش، لەبەر شەكەتى خۆى، بۆ حەسانەو لای دايە مالى مام وەسەمان و چەند شەوى ماىەو، مام وەسەمان سى كور و كچىكى هەبوو، بۆ شەوى بەيەكەو دانىشتن، هەلۆ مەبەستى هاتنەكەى بۆ دركاند و وتى: ئەوەى راستىبى، چونكە حەزەكەم بيمە سوپاسالار، هاتووم بچمە تالانى تيرەى مامۆك.

مام وەسەمان بەبزەيكەو وتى: پۆلەگيان، ليرەوە يان دەبى ئەم گەشتەت بەتالەكەى يان ئەو تە دەبى لەگەل خۆت منيش ببەى. هەلۆ چونكە نمەكى مالىانى كرد، لەشەرمى ئەوان پەزامەندى نيشاندا و وتى: باشە بەيەكەو دەچين.

لەگەل تاريك و پوونى بەيان خويان ئامادەكرد و بوى دەرچوون، دواى دوو شەو و دوو پۆژ لەتيرەى مامۆك نزيك بوونەو، بۆسەيان بۆدانان و لە هيرشيكى كت و پيردا، چەند پياويكىان كوشت و تالانىكى زورىان هينا كە لەمىژووى هيج تيرە و هۆزىكدا تالانى وا

نه كرابى. په يتا په يتا گه رانه وه، هه لئو به دهم پړوښتنه وه پړوى
كرده مام وه سمان و وتى: مامه گيان تالانكي باشمان هيئا،
باشه ئه م تالانه چوڼ و به چ شيوه يكي دابه شكه ين؟
مام وه سمان به هه ناسه ي سواره وه وتى: با بگه ينه جى و
پشويك بده ين، ئه وكات بيريكى ليده كه ينه وه.

هاتنه وه نيو ئاوايى، خه لكه كه به م ديمه نه ي بينيان، زور سه رسام
بوون خيزانى مام وه سمان كه وته ئاليكدان و ئاودانى مه پ و
مالاته كه، مام وه سمان به هه ناسه بركيوه بانگي راهيشت: كچم
ستى خان، ده ي خيرا چايه كي خه ستى خوښمان بو بگره وه، زور
ليني هيلاك و ماندووين.

سه روو چايه يان فرگرد، بو نيوه پړو كاوريكيان كوشته وه، ليينا،
ده مه ده مى عه سر، دوو سواري ده مامكدار خويان كرد به ئاوايى
و له گورزيكى كه مه رشكيندا كورى گه وره ي مام وه سمانيان
كوشت و گه رانه وه. ماته مى سه راپاي گوندى داگرت، بوو به شين
و واوه يلايى، نه بيته وه. له رى و په سمى به خاكسپاردنيدا، مام
وه سمان، به ده ننگيكي به رزي به ويقاره وه وتى: من ناخوشيم
له گه ل كه س نيه، ليزه وه رايده گه ينم تاوه كو توله ي ئه و كوره م
نه سينمه وه، دانانيشم و تازيه و پرسه دانانيم.

هه‌ئۆ خۆی شی‌لوو نه‌کرد، نه‌هاته سه‌ر قه‌بران و له‌جیی خۆی نه‌بزوا، ته‌نهاو ته‌نها له‌ماله‌وه قاوه‌ی ده‌خوارده‌وه .
 مام وه‌سماڤ به‌کۆلی خه‌م و جه‌خاره‌وه گه‌راپه‌وه . . شه‌و داهاات تا کاتی خه‌وتن نه‌ ده‌نگ له‌م و نه‌ ئه‌ویش ورته‌ی لیوه‌هاات، مانگ خه‌رمانه‌ی دابوو، ئه‌و دووسواره‌ی پێشتر هااتن، جا‌ریکی تر خۆیان کرد به‌ئاوایی و ئه‌وجاره کورپی ناوه‌نجیان کوشت، ئیتر بوو به‌فرته‌نه و هه‌لایه‌ک، با‌ری ئا‌رامی ناو گوند شی‌وا، دیسان هه‌ئۆ خۆی تی‌ک نه‌داو نه‌ بزووت، مام وه‌سماڤ دوا‌ی کفن و دفنی ئه‌م کورپه‌ی، گه‌راپه‌وه که هه‌ئۆ به‌م ره‌نگ و بۆیه بی‌نی، تو‌روپه‌بوو، له‌ هه‌ژمه‌تان خه‌ریک بوو به‌ته‌قی، به‌رق و کینه‌وه پووی کرده‌ستی خان و وتی: کچم چایه‌ک بو‌ ئه‌م سه‌گبابه‌ بی‌نه، با‌بروات، هه‌زناکه‌م چاره‌ی بی‌نم.

دابوو نه‌ریتی ئه‌م گونده‌ وابوو، هه‌ر کاره‌ساتی له‌ هه‌رمالیک بقه‌ومایه، ئه‌گه‌ر خانه‌ خوی بی‌ویستایه‌ به‌میوان تو‌له‌ی خۆی بکاته‌وه، ئه‌وا کچی‌کی زی‌بای ئه‌و مال‌ه به‌جوانترین شی‌وه تی‌فتیفه‌ ده‌دا و چایه‌کی تا بلایی شیرینی بو‌ ده‌برد، ئه‌گه‌ر می‌وانه‌که‌ چایه‌که‌ی خوارده‌وه ئه‌وا مانای ئه‌وه‌یه: بلای من ئاماده‌م پشتان بگرم و تو‌له‌تان بو‌ بکه‌مه‌وه .

ستی خان خۆی پازاندهوه، چایهکی شیرینی هینا و هات
له بهردهم هه لۆی دانا: فهرموو.

هه لۆ چایهکهی به دوو قوم هه لۆ پواند و رووی کرده ستی خان،
به بزه یکه وه گوتهی: ده زانم ئه مانه هه لده کوتنه سه زمان به لام،
پیش ئه وهی ئه م دوو ئه سپ سواره بێن، زه حمهت نه بی ئه گهر
زین و لغاوی ئه سپه که م بو چاکه ی.

هه لۆ پيشمه ی ئه سپه که ی گرت، چوو هه ره وه ی ئاواپی،
بو سه ی دانا و کاتی دوو ئه سپ سواره که هاتنه وه، لییان هاته
دهست، هه ردووکیانی کوشته و به دیاری سه ری هه ردووکیانی هینا
و هاته وه، که لله ی هه ردووکیان له بهردهمی مام وه سمان دانا:
فهرموو ئه مهش تۆله ی دوو کورپه که ت.

به م هه واله خه لکه که دلخۆش بوون، پۆل پۆل بو پیرۆزبایی هاتنه
دیده نی و ئیواره ش هه رچی پیاو ماقول و مه لا و ردیسیپی
هه بوو، له مالی مام وه سمان کۆ بوونه وه، که وتنه پرسیارکردن
ده رهق به ری و په چه له کی هه لۆ، مام وه سمان ئه وه ی گو ی
بیستی ببوو، بۆیانی گپرایه وه، ئه و جا رووی کرده هه لۆ و وتی:
داوا یه کم هه یه ئه گهر بۆمی جی به جی بکه ی؟

ئه ویش تاویک دوا ی بیده نگی، سه ری هه لپری: من نمه کی مالی
تۆم کردوو هه، هه رشتیک تۆ بیلپی، جی به جی ده که م.

مام وه سمان به هه لپه كه وه وتی: به پراستی نازانم به رامبه ر به م
پیاو هتیه چۆن چا كه ت بده مه وه؟

پیاویکی به سالآچوو، هه لیدایی: تۆ گولیکت له باخان هه یه، ئه و
گولهی پیشكه ش بکه .

مام وه سمان وتی: جا ئه م به خزمایه تیم پازیبی، ئه و من
پیشكه شم کرد .

هه لۆ پیخوشحالی خۆی بو ئه و خزمایه تیه ده ربپی و مام وه سمان
پووی کرده خه لکه كه و وتی: برایان شتی هه یه رهنکه هه لۆ
نه یزانی، حه زده كه م له ئیستاوه ئاماژه ی پی بده م .

هه لۆ به په شوکاویه وه وتی: شتی وه ك چی؟

مام وه سمان به زه رده یه كه وه وتی: خاك و ئاو و هه وای ئیمه
ئه وهایه، مندالمان ببی، چ كچ، چ كور، تاوه كو ته مه نی ده گاته
چوارده سال، زۆر ناشیرینه و دوای ئه و ته مه نه، ئه م منداله
له جوانی دا وه سف ناکری.

مه لا له حزووری ئه م خه لکه ناوی خوای لی هینا، هه لۆ و ستی
خانی له یه ك ماره کردن، چه ند روژی به سه ر مانه وه یان تیپه رپی،
هه لۆ ده ستی ستی خانی گرت، به تالان و برۆیه کی زۆره وه بو ناو
تیره كه ی گه راپه وه .. خه لکه كه به دیتنی ئه و دیمه نه، واقیان
ورما، به سه رسامیه وه پیشوازیه کی بی وینه یان لی کردو ده ره ق

بەم چالاكىە گەرەى كە نواندوۋە، سەرۆكى تىرەكەيان لە جىگەى زەند، ھەلۆ دەكاتە سوپاسالار. . ستى خان دواى نۆ مانگ و نۆ پۆژ و نۆ دەقە، كورپىكىيان بوو ناويان لىنا (ئەمىر) چىل رۆژ بەسەر لەدايك بوونى تىپەرى، بۆ كۆكردنەوہى دەست و ديارى، ئەمىريان بەناو ديۋەخان گىپرا، ھەر بابا بوو ديارىەكى پىشكەش دەكرا، كە سەر گەيشتنە سوپاسالارى پىشوو، بەنەزاكەتەوہ پەپۆى سەر دەموچاوى ئەمىرى ھەلدايەوہ، بۆ نانەوہى ئاژاۋە، پووى بەلاى سەرۆكى تىرەكە و لەوہوہ بۆلاى خەلكەكە وەرسووراند و وتى: ھەمومان نكۆلىمان لە جوانى و رىك و پىكى ھەلۆ نىيە و ستى خانىش لە جوانى دا بى ھاوتايە، فەرموو سەيرى ئەم منالەيان بكن كە لەبى نمودى و ناشىرىنى دا بىزەوارە، بۆيە دەلىم ئەو مندالە كورپى ھەلۆ نىيە، ئايا ئىۋە ئەقلتان ئەمە قبول دەكات ؟

ھەلۆ لەبەر لۆمەى لۆمەكاران، ئامۆزگارىەكانى مام وەسمانى خەزورى لەبىر چووبۆۋە، ئەمىرى ھىنايەوہ مال و يەكسەر بە ستى خانى وت: دەى ھەر ئىستا خۆت بىپچەوہ، سەفەرمان لەپىشە.

ستى خان ھىچ شتىكى لەخۆى شك نەدەبرد، بەدەم زەردەخەنەيەكەوہ گوتى: ئاخر بەم شەوہ كەى وەختى سەفەرە ؟ بۆ كۆيمان دەبەى ؟

هه لۆ ئاگرى له ناچه وان ده بارى، مرچ و مۆن: من ده لۆيم پرسىيارم
لۆيمه كه و ته واو.

پييان هه لۆينا، كه وتنه پرى، كه نزيكى گوندى مام وه سمان
بوونه وه، به وشه وه و له م چۆله وان بيه دا، هه لۆ پرووى تىكرد و
وتى: ستى خان ئه وا من رۆيشتم، جا له بهر ئه وهى باوكت زۆر پرىك
و پىك و پياوانه يه، دلم به رايى نادات، ده ستم ناچىتى بتكوژم،
ئه گهر بپرسى: له سه ر چى؟ ئه وا ده لۆيم: ئه مير بيژيه و له من نيه،
برپۆوه مالى باوكت، ده تبوورن، ده تكوژن، خۆيان و ويژدانى
خۆيان.

ستى خان ئه وه ندهى ده بهر پارايه وه ئه و كارهى له گه ل نه كات
به وشه وه به جيان نه هيللى و ئه و ئيشه له و ناوه شىته وه،
سویندى بۆ خوارد به حه رامى ده ستى له ده ستى كه س نه داوه،
ئه فسووس هه لۆ گووى پينه دا و گه رايه وه.

ستى خان دۆش داما، چه ند بىرى له و قسانه ده كرده وه، هيندهى
ديكه كه ف و كولى هه لده ستا و گريان كهى زياد ده بوو،
چه مپه رهى ده كرد. ده يگوت: ئه مه چۆن وايه؟ قه ت ناچىته
ئه قله وه، چۆن گه مژه يى واده كه م بيمه بنيشته خو شهى خه لكى،
ئاللى خوايه گيان، ئىستا بجمه وه مالى باوكم، بلۆيم چى؟ نازانم،
هه رچيه كيان بۆ باسكه م، باوه رم پىناكه ن.

دوای هزرکردنیکی قوول و بی ئامان، بریاریدا پووبکاته تیره ی مامۆک، ئیدی هه رچیه ک بقهومی، که س و کارم ناتوانن پیبینییه نیو ئه و ده قه ره، بمدۆزنه وه، خو ئه گه ر بو تالانیش بین، ئه وه به شه و دین و هیچ به هیچ ناکه ن.

پۆیشت، رۆیشت، گه یشته سنووری ئه و مه مله که ته، به پرسیارو هه وال، مالی سه رۆکی تیره که ی دۆزیه وه که پیاویکی به ته مه نداچوو بوو، ناوی (زاری) بوو، سستی خان به هۆی دووری پێگه وه قورگی وشک ببوو، به زه حمه ت هه ناسه ی بو ده درا، ئاویان بو هیئا، به یه کبین هه موو ئاوه که ی خوارده وه، خواردنیان له به رده می دانا، نانی خوارد... پشووی هه سایه وه.

(زاری) دلی پی سوتا، له ده روونه وه به خۆی وت: وادیاره ئه م ئافره ته کاره ساتیکی به سه رهاتوو، وه ئه گینه پووی نه ده کرده ئه م مه مله که ته... که لیپرسی: کچم تو کییت؟ له کوپوه هاتووی و له چی ده گه ری؟

ستی خان ئاخیکی پر به سیه کانی هه لکیشاو گوتی: بروام پیبکه نازانم له کوپوه ده ست پیبکه م و چیت پیبلیم؟

که به ئه ده به وه سه ری هه لبری، له نووکه وه به سه رهاتی خۆی بو گپراییه وه، (زاری) به سه رباده نه وه وتی: سستی خان له م ساته وه وابزانه تو کچی منی و منیش باپیره ی ئه و کوره م.

سال ھات و سووراپیو، لەشەویکی مانگە شەودا، بوو دەنگ و
ھەلۆ گریانی ژنان، نەپەییەکی بەرز لەدوورەو ھات، دەنگی
ھەلۆ بوو، پڕ بەگەرووی ھاواری دەکرد: کۆ خۆی بەپیاو دەزانێ با
بێتە پێش.

لەم تیرە دا، خودی سوپاسالاریش نەپوویا، نقەیی بکات و خۆی
لەقەرەیدا، بۆیە ھەلۆ دیسان تالانیککی زۆری برد و چوو ھو.
ستی خان بۆ بەیانی پرووی کردە زاری و ھەندی پرسیاری ئاراستە
کرد: مامە گیان ئەم تیرەییە چەند کەسە؟
زاری وتی: ھەر ھەزار کەسیک دەبێ.

ستی خان گوتی: مام دەتوانی پێگەم بەدەیی سوپاسالارت بۆ
دروست بکەم؟

زاری وتی: ئەگەر تۆ بتوانی ئەم کارە بکەیت، بەلێنێی لە جیبی
خۆمت دانیم، بەلام ئەمە چۆن ئەنجام دەدری؟

ستی خان بە ھەلپەییەکەو ھوتی: بۆ ئەم کارە، پێویستیمان بە
پارەییەکی زۆر ھەیە، تۆ برێ پارەم بۆ دابینکە، من وادەکەم لەو
تیرانەیی دەورووبەرمان خەلکانیک بەکری بگرم، ئیشیان تەنھا
مەشق کردن بێت بەخەلکی ئێرە، ئەوجا لەجیاتی سوپاسالاری
بەدەییەھا سوپاسالارت بۆ دروست دەکەم.

زاری به دلخوشیه وه وتی: له ئیستاوه دهست به کار و له
 ئاماده باشی دابه و خەمی پارەت نەبی، چەند دەلئی، ئامادهیه .
 ستی خان کەوتە گەپان لەم تیرە بۆ ئەو تیرە، چەند سوار
 چاکیکی باشی دۆزیه وه و هینانی، ئەوانیش توانیان لە ماوهی
 چەند مانگی کدا خەلکیکی زۆری ئەم تیرەیه فیڕی هونەری جەنگ
 بکەن، ئەوانیش فیڕی ژمارەیهکی دیکەیان کرد، چەند سال
 بەسەردا تیپه‌زی، ئەمیر تەمەنی گەیشته چوارده سال، مندالیکی
 تابلی جوان و جوامیر و چاوانە ترس بوو، هەمیشە حەزی
 لە پالەوانیتی دەکرد، بەبریاری ستی خان لە لایەن زاری کرایه
 سەرۆکی تیرە ی مامۆک .. شەوی لە شەوه کانی مانگی حوزەیران،
 ئەمیر دەگەل دایکی دانیشت بوو، بە دەم خواست و باسی
 دونیاه، پرسیار لە دایکی دەکا: دایه گیان عەشیرەتی شیخە
 لە کوئیە ؟ من وا گوئیست بوومه ئەوانە زەبر و زەنگی زۆریان لی
 داوین .

ستی خان گوتی: کورم تۆ هیشتا مندالی، ئیمە وه کو ئەم تیرەیه
 بۆ ئەم قۆناغه هەر هیندەمان پیدە کری بەرگری لە خۆمان بکەین
 نە هیلین دوژمن زەفەرمان پیبیا .

ئەمیر وتی: دایه گیان من تا وه کو گورزیک لەم تیرەیه نە وه شینم،
 دلّم ئاو ناخواته وه .

شه ويکیان بی پرسى دایكى، به خو و چەند سوارچاکیكى
جەربەزەوه، دواى چەند شه و پوژى، له تیرهى شیخه نزيك
بوونهوه، كت و پر به سەريان داده دەن، ویرای کوشتنى چەند
پیاويك لییان، به دەستکه وتیكى زۆره وه دهگه پینه وه.

ئەمیر بهم کردارهى ناو و شۆره تیكى زۆرى پهيدا کرد، که
دهچوويه هەر شوین و جیگه یی، باس باسى ئەو بوو. هەلۆ بهم
ناوبانگيهى ئەمیر سەرسام بوو، له بهرخۆيه وه دهیوت:

ئەوهى بيزانم، له تیرهى مامۆك هەرگيز سوارچاکی وهها دلیرو
چاکیان نییه و ئەو ئەمیرهى باسى دهکەن، دهبی له تیرهیهكى تر
بی.

ئەمیر چەند جارێ به سەريانى دادا و تیرهى شیخه ژاوه ژاويان
تيكهوت، به ناچارى کۆبوونه وه، که وتنه راپوێژ چۆن پیلانى
بدۆزنه وه ئەمیری پى له ناوى ببهن، وتیان: واباشه داواى مهيدان
له ئەمیر بکهين و له کاتى شه ره که دا چەند کچیكى ئاوايى
به جوانترین شیوه خویان بگۆرن بۆ ئەوهى ئەمیر چاويانى
پیکهوت، ئاگای له وشه ره نه مینى و ئیمهش تیرى یان پمىكى
لیدهين و له کۆل دونهى بکهينه وه.

چەند کچیكى جوانيان له نیو تیره که هەلبژارد، کچه کان ریک
خویان ئارایشته کرد، کچی هەلۆ، یه کیک له م کچانه بوو.

زەووبىيەكى تەختانىيان بۆ پووبەپووبە بونەو دەست نیشان كرد ،
ئەمىر بەخۆ و چەند سوارىكەو، ھەلۆش لەگەل چەند سوارچاكيك
ھاتنە ناوھەندى گۆرەپانەكە، ئەو گۆرەپانەى كەوتبوو بەينى
ھەردوو تىرە.. كچەكان بەدەم گۆرانى وتن و چەپلەلیدان
بەرەولای ئەمىر چوون، ئەویش پووى كرده كچەكان، لەبەر
تېرامان لەجوانياندا، ئاگای لەو شەپرە نەما، كچى ھەلۆو ھەكو
لەيەكەم نىگا ئەفیندارى دەبى، بەدەم دەنگىكى بەرزەو ھاوارى
كردى: كۆرە ئەمىر ئاگات لەخۆبى، لەدواو ھۆسەيان بۆ داناوى.

ئەمىر بەپەلە پووى خۆى سوورپاند و ھەرگەرايە سەريان، توانى
بەسەريان زالبى، كچەكەش چونكە كچى ھەلۆ بوو، كەس نەيتوانى
تفېكى لیدات و پىى بلى: بەرى دووچاوت برۆيە.

ئەوجارە بىريان لەپىلاننىكى تر كردهو، وتیان: ئەمىر گەنجىكى
تازە ھەلچوو، بۆ ئەوھى بتوانىن لەم سنورھى دوور
بخەينەو، ھەموومان دەزانىن ھەموو ھەينىيەك دەچىتە پراوشكار،
با مەلای گەورەمان بچىتە سەر رىى، دواى ھىنانەوھى شىرېك
لېرەو رېويىيەك لەوى، وینەى كچى قاقانى چىنى نىشاندا تەبزانىن
قەت بەم كارە لەخشتەى نابەين.

پۆژى ھەينى داھات، مەلای گەورە لەچاوەپوانى ھاتنى دا وەستا،
كاتى ئەمىرو چەند ياساوى بەو دەقەرە تىپەپىن، مەلای گەورە

سلاوی لیکردن، ئەمیر لە ئەسپە کە ی دابەزی و پڕیزیکی بی پایانی لیگرت، پیکەو وە لە سەر تاشە بەردیکی ناقولاً دانیشن، کە وتنە و تووێژ، مەلای گەورە هەلیدایی: بە پراستی من خەم دەخۆم تو له و تەمەنە بویتە تە پالەوانیکی مەزن کە لە جوانیشدا کەم وینە ی، تا ژنت نەهیناوه، توخوا حەیف نییە کچی قاقانی چین ژنت نەبی؟

ئەمیر لێی پرسى: باشە مامۆستا ئەم کچە چۆنە؟

مەلای گەورە وینە ی کچە کە ی لە بە خەل دەرینا و وتى: فەرموو ئەمە ئەو وینە یە داویانە تە من، منیش بە دیداری پیشکەشتى دەکەم.

ئەمیر دیقەتی وینە کەیدا، کە وتە بەردلی، ئاشقی بوو، دەستی خستە باخەلی و چەند لیرە یەکی پێدا و پراوە کە ی بە تال کردەو، گە پرایەو مال، تا گە یشتە جی، ئیستاش جاوی لە وینە کە لانەدا: ئای خوا یە گیان، دەبی چین لە کو یبی؟ هیچ چارەم نییە، ئەگەر لە و پەری دونیابی، دەبی بچمە چین و بە دیداری ئەو کچە شادبم.

بە خەمباریەو بە دایکی وت: دایە گیان، ئەری ولاتی چین لێرەو زۆر دوورە؟

دایکی گوتى: کوڕم چما ئەو کچە ئەو ها مەستی کردی لى، ئەوە ی بیزانم، دەلین: چین بە ولاخ پێگە ی دوو تا سى هەفتە

دووره، کورم له تیره که مان کچی نازدار هه یه، بوچی نایه ی ژنت بو
بیڼم؟

ئهمیر وتی: دایکه، بریاریکه و داومه، له کچی قاقانی چین زیتر،
که سی ترم ناوی و له به یانیه وه سه فهر ده که م و ده بی پریم
پیڼده ی برپوم.

دایکی گوتی: ده زانم قسه یه که بکه یت لی ژوان نابیه وه، که وت
ده پریم، ئه وه ده پریمی و به که س زهفت نابی، حه ز ده که م به ته نیا
نه پریمی، چه ندسوار چاکیک و پاره یکی باش ده گه ل خوت ببه.
ئهمیر وتی: بو هه لگرتنی پاره که، ئه وه یان قه ینا، به لام که س
له گه ل خوم نابم.

به یانی مائناوایی له دایکی کرد و پریشته، قوناغیکی زوری بری،
که یشته شاریکی گه وره، پیشتر شتی وای نه دیبوو، سه یری به
بازار و دوخی ئه و خه لکه ده هات، مات و مه لوول و بیزار
دیاربوون، لایدایه دووکانیک، هیندی ورده والهی کری، به
هه لپه ییکه وه پرسیری کرد: ئه ری له م مه مله که ته شوینی
حه سانه وه هه یه؟

دوکانداره که وتی: ئا، له م شماره دا سی جور میوانخانه هه یه.
ئهمیر به ته وه سه وه پرسی: جا میوانخانه چییه؟

دوکانداره که دایه قاقای پیکه نین و وتی: میوانخانه شوینی
خه وتن و حه سانه وه یه .

که دهستی بو ئاپارتمانیکی چهند نهومی دریزکرد: ئه وه یه ک له و
ئوتیلانه یه که تو لیی ده پرسی .

ئه میر رویی، چووه میوانخانه که و ژووریکی به کری گرت، له سه ر
ته خته که پراکشا، سه رخه ویکی شکاند، ئه و جاخوی گه یانده خودان
ئوتیله که و (ده) لیره ی پیدا به رامبه ر ئه و پرسیارانیه ی لیی
ده کات، به رهوانی و بی پیچ و په نا، وه لامی بداته وه، ئه ویش به
خوشحالیه وه سه ری بو له قاند که دروست وه لامی بداته وه .

ئه میر تیئه لچوو، دهستی به پرسیاره کانی کرد: ئیره ولاتی
چینه ؟

- به لی خویه تی .

+ پادشای ئه م ولاته هیچ کچی هه یه ؟

- به لی کچیکی هه یه، تابللی شوخ وشه نگ و جوانی ئه وها له
دونیدا نه بووه، له سه ر ئه م فریشته یه چه ندین پیاو به کوشت
چووه . چۆن؟ پیاویک هه یه پیی ده لئین: قولی زه نگ، خانوویکی
له رۆخی ده ریا هه یه، ئه م قوله داوای کچی پادشا ده کات، پادشا
هه فتانه چوارپینج زه لامی بو ده نییری بیگرن، لی ده ره قه تی

نايەن، ئەو ەى پەلامارى دەدات، لە چىنگى قورتار نابى، دەيكوژى،
دەلى: دەبى كچى پادشا بۆمىبى.

+ باشە پىاوانى پادشا كەنگىن لە گەل ئەم قولە بە شەرى دىن؟
- پەنگە لەم چەند پۆژە بەرەنگارى يەك بىنەو، پادشا، دەلى:
هەر كەسى قولەم بۆ بكوژى، كچەكەمى دەدەمى و دەيكەمە
زاواى خۆم.

ئەمىر ئەم چەند پۆژە، گەلى شوپىن گەرا، ئاشنايى بەزۆر شت
پەيدا كرد، لە سىيەم پۆژ، كاتىك چەند پىاويكى پادشا دەپۆن
قولى زەنگ بگرن، ئەمىر پىشيان لىدەگرى: بى زەحمەت ئىو
لىرە بوەستن من دەچم شەرى قولى زەنگ دەكەم، ئەگەر منى
كوشت، دواى من ئىو برۆنە گيانى و قولبەستىكەن.

بەھىواشى چوو زىكى خانوو كەى قولى زەنگ، ھاوارى كردى:
ھىيىيىيىيى، كابرا وەرە دەرەو.

قولى زەنگ لە خانوو كە ھاتە دەر، نۆپرى ئەو گەنجىكى مېرد
مندال داواى مەيدانى لىدەكا، پىكەنى، بەگالته كەردنەو ەتى:
ئەى مندالكارە و ھەرزەكار، پىدەچى پادشا پىاوى نەمابى، بۆيە
تۆى ناردوو!

ئەمىر بەرك و كىنەو ەتى: پىم مەلى: مندال، وەرە پىش، خۆت
تاقى بكەو، بزانه مندالم.

پوو به پووی یه ك بوونه وه، په لاماری یه کیان دا، له ملامانیییه کی
تونو دژواردا، له به یانیه وه تا دمه دهمی ئیواره، ئه م ئه وی
به عرد دئه دا و ئه و ئه وی به عرد دده دا، سه ر ه نجام ئه میر توانی
بیکوژی و که له سه ری له جه سته ی جیا کاته وه، ئه و جا به له شی
ونجر ونجره وه گه پایه وه میوانخانه و هه والی کوژرانی قولی زهنگ
گه یشته پادشا که میردمندالی ئه م جوامیرییه ی نواندووه، به
پاسه وانه کانی ناریدییه دوی، بو ئه وه ی خه لاتیکا.

ئه میر پیانی وت: ئه گه ر پادشا ئیشی هه یه، ئه وه خو ی ده توانی
بیته ئیره.

پاسه وانه کان گه رانه وه کوژشک و ئه وه ی گو ی بیست بوون،
هه موویان بو پادشا گیزایه وه، پادشا سه رسام بوو، وتی: من
پادشام، چون ده بی بجمه لای پیای کس نازانی کییه و ئه سل و
فه سلی چییه؟

وه زیری ده سته راست به ئارامیه وه، وتی: پادشامان ته مه ن دریز و
پایه داربی، ئه گه ر لیم قبولکه ی، هه ق نییه به م شیویه بیر
بکه یته وه، چونکه باش ده زانی ئه وه نده ی هه ولماندا، دهره قه تی
قولی زهنگ نه هاتین، که چی ئه م پیاهه توانی بیکوژی، جا بو
ئه وه ی ئه ویش لیمان به رقدانه چی، پیمباشه بچینه لای.

پادشا سهري په زامه ندى بۆ له قاند و له گه ل چه ند وه زيړى، چوونه لاي، نه مير به گه رميه وه پيشوازي كردن، كه لله سهري قولى زهنگى له سهر ميژيكي نيو ژوره كه دانابوو، تاوي به يه كه وه دانيشتن، پادشا به خو شحاليه وه داوه تى كاخي كرد، نه وپش داوه ته كه ي قبول كرد.

كچى پادشا به بيستنى ئه م هه واله هه جمانى له بهر بپرا، زور تامه زر بوبو هه رچى زوه چاوى به م گه نجه بكه وي، بزاني چ ترحه پياويكه ئه م قوله ي كوشتوه، بويه ئه وان كه له هو لي ميواندارى داده نيشن، كچى پادشا ئوقره ناگرى، دپته هو له كه وه به خيره اتنى ئه مير ده كات و ده گه رپته وه، هه ردووكيان له يه كه م نيگادا ناشقى يه كدى ده بن.. كچه كه ده چپته ژوروى دايكى و به پارانه وه خو ي ده خيلى ده كات: دايه گيان ئه گه ر له و گه نجه م ماره م نه كه ن، خوم ده كوژم، دايكيشى ده زانى كچه كه ي سه ره رپو و تازه هه لچووه، قسه يك بيكا، ده يباته سه ر، بويه دايكى له نه و مى سه ره وه دابه زى و به ئيشاره ت بانگى پادشا ي كرد.

پادشا پوخسه تى خواست، چووه لاي: هاااا ئافره ت، چپيووه؟
خيره بانگت كردم؟

نه وپش به نه رم و نيانييه وه زمانى هيناييه گو: پياوه كه تا حه يا و ئابرومان نه چووه، ده بي وابكه ي كچه كه ت له و پياوه ماره كه ي،

دیاره به چاو پیکه وتنی ئەو گەنجە یە کسەر ئاشقی بوو و
هەرەشە دەکا، دەلی: ئەگەر لەو پیاووم ماره نەکن، خۆم
دەکوژم.

پادشا وتی: دایکی ئەم گەنجە سەرۆکی تیرەییەکی گەورەییە و
خاوەن دەسلەتە، منیش وای دەخوینمەو کورپیکی قۆز و پیک
وپیکه، پەنگە پیاوی لەو باشترمان دەست نەکەوی.

پادشا هاتەووە نیو مەجلیسەکە، وەزیری دەستە پاست وتی:
پایەدار بی پادشامان، تۆ کاتی خۆی بپاریت دابوو هەر کەسی ئەو
قارەمانیە بنوینی، ئەوا بیکە بەزاوای خۆت یان بە پارەییەکی
باش خەلاتی بکە.

پادشا وتی: ئەم کارەیی ئەمیر کردی، زۆر لە پارە گرینگترە،
بۆیە ئەگەر رازی بی، هەر ئیستا کچە کەمی لی ماره دەکەم.
لەیه کیان ماره کردن، ژووریان بۆ لە کۆشکی پادشا پازاندەووە..
شەو ئەمیر چوووە ئەو جیگەیی کچی پادشای لی بوو، تاوی
لە جوانی کچە کە پاما، بەیە کەووە تاووە کو درەنگی وەخت، قسەو
باسی خۆش خۆش بۆیە ک دەکن کە خەو بەرۆکیان دەگری،
دەخەون.

به يانی کچه که ده چټه لای دایکی، به خه مباریه وه پئی ده لئی: دایه گیان چ پیناچی ئەمیر پیاوبی، ئەم شه و نزیکم نه که وتووه و شمشیریشی له به ینمان داناوه.

دایکی به پیکه نینه وه وتی: کچم، ئاخر ئەو کوره سوپاسالاره، په ننگه نه فسی نه هیئی له مائی خه زووری هیچ شتی بکات. پادشای ئەو مهمله که ته هوت شه و و هوت پوژ زه ماوه ندی بو گيران، ئەمیر چه ند مانگی له و شوینه مایه وه، پوژیکیان هه والیاندايه پادشا که هیزیکی گوره و زه به لاج ئابلوقه ی شاریان داوه.

ئەمیر وتی: ئەم شته بو من لیگه ری.

به هیمنی چوو وه ژوره که ی خوی، خوی گوپی بچټه لایان، بزانی چیان ده وی، پادشا هاته گوره پان و که وته پیاسه، ده چوو وه ئەم سه ر و ده هاته وه، بیری له ترسناکی ئەو کیشه یه ده کرده وه، دوو ردین سپی هیدی هیدی به ره و کوشکه که هاتن، گه یشتنه پادشا و هه ر به پیوه وتیان: ئیمه تیره ی شیخه و مامو کین، پیاویکمان که سوپاسالاره هاتوته ئیره تانیستا بیسه رو شوینه، هی چ هه والیکی نازانین بویه ش هاتووین، تا وه کو چاره نووسی ئەو که سه مان پیلین، وه ئەگینه ....

پادشا بە دەم بزەيەكى دەستكرده وە وتى: ئەو سوپاسالارەى

ئۆيە باسى دەكەن ناوى چىيە؟

وتيان: ئەمىرى ناوہ.

پادشا وتى: ئەمىر زاواى منە و وا ليرەيە، جارئ باكاروانتان بئتە

ناو شار، دەزانم لەكوپوہ هاتوون؟ دەزانم پريگايەكى زورتان

بريوہ و زوريش ماندوون.

كاروان هاتە نيۆ كۆشك.. ئەمىر لەتەك پادشا وەستا، وەكو

تەماشايانى كرد، ئەوہى ناسيەوہ، تەنھا دايك و باپيرەى بوو،

بەپيريانەوہ چوو، باوہ شيان لەيەكدا و فرميسكى شادييان

داباراندا.. ئەمىر بەھەلپەيەكەوہ رووى كرده دايكى: دايەغيان

ئەرى ئەم پياوہى تەنيشتت كييە؟ بۆ نايناسم؟

ستى خان گوتى: كورم ئەوہ ھەلۆى شيخەييە و باوكتە.

ئەوجا كەوتە گيرانەوہى سەرگوزشتەى خۆى لەگەل ھەلۆدا..

ئەمىر بەرامبەر بەكرده وەكانى باوكى دلتنەنگ بوو بەلام

بەسەرخۆى نەھيئا، ئەو شەوہ لەوئ مانەوہ، بەياني بەرەو

مەملەكەتى خۆيان كەوتنە رى، چەند شەو و پوژيەك بەريوہ بوون،

يەك لەو شەوانە تاوہكو درەنگەوہخت ئەمىر لەگەل دايك و باوكى

دانيشت. كە چوہ ژير ئەو پەشمالەى بۆ خۆى و خيزانەكەى

هه‌ل‌دابوو، له‌دل‌ه‌وه وتی: خو من له‌میژه له‌به‌ر سه‌رقالی و پیر
ئیشم، به‌ته‌واوی له‌سه‌ر و سیمای جوانی ئه‌و ئا‌فره‌ته رانه‌ماوم.
سه‌یری کرد ئه‌وه خیزانه‌که‌ی خه‌وتوو و ملوانکه‌یه‌کی یاقووتی
ده‌ن‌کوردی جوانی له‌گه‌ردنه و وه‌کو تروسکه‌ی خو‌ر
ده‌دره‌وشیته‌وه، به‌هیواشی ده‌ستی گه‌یاندی و ملوانکه‌که‌ی له
گه‌ردن کرده‌وه، وتی: با ئه‌و ملوانکه‌یه‌ ببه‌مه به‌ر پووناکی ئه‌و
مانگه شه‌وه، سه‌یریکی بکه‌م، به‌راستی شتیکی نایابه.

ملوانکه‌که‌ی برد، له‌به‌ر رووناکی ئه‌و مانگه شه‌وه‌دا خسته نیو
له‌پی ده‌ستی، پرایگرت. که‌وته دیقه‌تگرتن و تی‌رامان، کاتیکی زانی
بالنده‌یه‌که له‌ئاسمانه‌وه بو‌ی دابه‌زی و ده‌نوکی له‌ملوانکه‌که‌ گیر
کرد، بو‌ ئاسمان برز بو‌وه.

ئه‌میر که‌وته دوا‌ی، له‌م دار بو‌ ئه‌و دار، نه‌یتوانی بی‌گری و
ملوانکه‌که‌ی لیسه‌نی. بالنده‌که چوو‌ه سه‌ر ده‌ریا و به‌ره‌و ئه‌وبه‌ر
په‌ریه‌وه. خه‌م ئه‌میری داگرت، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی پاره و پولیکی
وا‌ی پینه‌بوو، گه‌را، به‌لیواری ده‌ریا‌که‌وه به‌نده‌ریکی دیته‌وه
گه‌مییه‌که له‌م سه‌ر ر‌ویشتن بوو، پرسیاری کرد: ئه‌ری به‌چه‌ند بو‌
ئه‌م به‌رم ده‌به‌ن؟

وتیان: به‌ پینج لیره.

ئه‌میر وتی: من هیچم پی‌ نییه، چارم چییه؟

وتیان: ئەگەر کۆلکیشی دەکەى، ئەو بە بەر کرێکەى دادەنێن.
ئەمیر تاپەریپەو ئەوبەرى دەریاکە، لە ناو گەمى یەكە دا بارکیشی
بۆ کردن. کە دابەزى و نۆرى ئەوا شارێكى گەورە هەیه، لە چاوی
گیڕان بەدواى بەلندە کە نە کەوت. پرپاری دا هەتا ملوانکە کە
نە دۆزیتەو، نە گەپیتەو چونکە گومانى هەبوو پەنگە خیزانە کەى
بە ونبوونى باوەرپنەکا بەم پەنگ و بۆیە بەلندەك ملوانکە کەى
لێرفاندوو.

پیاوانى ئەم شارە لەدواى کەسێک دەگەران بیکەنە بەرازەوانى
پادشا. ئەمیر لەبى پارهەى، پەزنامەندى خۆى دەربەرى، پۆژانە
بەرازەکانى دەبردە لەوهرى ناو دارو دەوونى ئەو دەوروبەرە و بە
بەردەوامى لەتاقیبى دۆزینەوہى هیلانەى ئەم بەلندەهە بوو.

پۆژیکیان ئەمیر بۆ پشوودان، لەبن دارێک پاکشابوو، بیری لە
مەرگەسات و کولەمەرگی خۆى دەکردەو، بەپیکەوت سەرى
هەلپى، بینى ئەوا ملوانکە کەى لە ناو هیلانە کەیه، بە کەیفسانزیهو
بە دارە کە هەلژنا، ملوانکە کەى هینایە خوار، محەلى شیوان بوو،
بەرازەکانى هینایەو، چووە حزوورى پادشای ئەو شارە و وتى:

گەورەم، ئەگەر لێم قبولۆ بکەن، من چیدیکە بەرازەوانى ناکەم.
پادشا نارەزایى دەرنەبەرى، بەلام کچی پادشا وتى: مادامە کى هەر
دەپۆى، دەبى سوارى پشتتەم، ئەوجا برۆى.

ئەمىر بەشلەڭزايەوۋە وتى: ئاخىر نابى، ناكىرى.

پادشا وتى: نابى قسەى كچەكەم بشكىنى، دەى پشتى خۆتى بۆ
پاگرە، با بىتە سەر پشتت.

ئەمىر ئاخىكى ساردى ھەلكىشا، لەجىۋە بەچۆك داھات و كچى
پادشاش سوارى پشتى بوو، بىن و بەردەى زۆرى پىكرد، كە
چاوى بەو ملوانكەى ناو باخەلى كەوت، گوتى: ئەو ملوانكەى ھە
منە.

بەتۆمەتى دزى كردن، ئەمىرى خستە بەندىخانە، لەولاولە كاتى
خىزانى ئەمىر لەخەو ھەلدەستى و چاۋ دەگىپرى ملوانكەى مىلى
دىار نىيە، نەئەمىر، يەكسەر تىگەىشت كەر بەشۋىن ملوانكەى كەيدا
پۆىشتۋوۋە، ئەۋىش جىل و بەرگەكەى ئەمىرى لەبەر كىرد و بەھىۋاشى
ئەو سنوورەى جىھىشت و پۆىشت، كەوتە گەپان و سوورپان،
گەىشتە كەنارى دەريا، بىنى ئەۋە گەمى دەربەندەكە خەرىكە
دەپرات، سوارى گەمىكە دەبىت و دەپەپىتەۋە، دادەبەزى، كە
شەۋى بەسەردادى، دەچىتە مالى پادشا، دەلى: من كورى
پادشای چىنم .

بەو قسەىە رىزىكى بى پايانى دەگرن، لەگەل پادشا بەيەكەۋە تا
ۋەختىانىكى درەنگ، دادەنىشن.. كچى پادشا كەچاۋى پى
دەكەۋى گەنجىكە تا بلى قىت وقوز، ئاشقى دەبى و بەدايىكى

ده لئى: ھۆۋۈ دايە گيان، ئە گەر ئە مشە و لە و گە نجە م مارە نە كەن،
ئابروتان دە بە م، دە چمە ژوورى خە وتنى.

دايكى بە ناچارى پادشاي لى ئاگادار دە كاتە وە، ئە ویش بۆ
بە جيگە ياندنى مە رامى كچە كە ي، پرو دە كاتە ژنى ئە مير كە نازانى
ژنە، پىي گوت: برا، بۆ نايە ي دامە بکە ين لە سەر دلخواز، ئە گەر
تۆ بردتە وە، داواي چى دە كە ي، بۆ تى جى بە جى دە كە م.

ژنى ئە مير لە گە ليدا دە كە ویتە دامە كردن و پادشا بە ئە نقە ست
خۆ ي دە دۆرپىنى. ئە و جا دە لئى: بردتە وە، كچە كە مت پىرۆز بى.

ھەر ئە و شە وە لە يە كيان مارە دە كە ن و ژوورىان بۆ دە پارزىنیتە وە،
شە وى بۆ سە رجيپى، ژنى ئە مير شمشىرە كە ي لە كالان دە ردىنى،
وە كو ئە مير لە بە ينى خۆ يانى دادە نى.

كچى پادشا بە يانى جوان خۆ ي دە پارزىنیتە وە و ملوانكە كە ش
دە كاتە گە ردنى. ژنى ئە مير كە چاوى بە ملوانكە كە دە كە وى،
دە يناسیتە وە، دە لئى: ئە و ملوانكە ت لە كوى بوو؟

گوتى: ھى دايكە مە و داويیە تە مە ن.

ژنى ئە مير شمشىرە كە ي ھە لدە كىشى ۶ و لە سە ر مىلى دادە نى:
بە راس ت پىم بلى: ئە و ملوانكە ھى كىيە ؟

ئە ویش بە ترس و لە رزە وە گوتى: وە للاھى، ئە و ملوانكە ھى
بە رازە وائە كە مانە، ئىستا لە بە ندىخانە م قايم كردو وە .

ژنى ئەمىر بە تەنيا چوۋە بەندىخانە و كەپى دەنپتە ژوورەۋە،
تەماشىا دەكات ئەۋە ئەمىرە، ئامىز بۆ يەك دەكەنەۋە، ھەر ئەۋ
كاتە ئەمىر لە بەندىخانە دەردىنى و فەرمان دەدا گەرماۋى بۆ
سازدەن.

ئەمىر جوان خۆى شووشت، پىش ئەۋەى جەلەكانى بەرى خۆى
بداتى، دەچىتە بازار، جلىكى ژنانە بۆ خۆى دەكپىت و پى و پى
دەگەرپىنەۋە .. بەمەش ئەمىر دەبىتە سەرۆكى ھەردوو تىرەى
شىخە و مامۆك كەبە درىژايى رۆژگار ھەردوو تىرەكە داۋاى ژن و
ژن خوازىەكى زۆر لەگەل يەكتردا، خۆيان لە تىرەيەكى گەرە
دۆزىيەۋە؟

★ ★ ★

جامى زرينگه دار

نەنك گوتى: كورپنە، وەرن پىنىش با سەربور دەيەكى خۇشتان
بۇ بگىرمەو، ھا چى دەلئىن؟
وتمان: نەنەگيان، سەربور دەكانى تۆ، لە ھەنگوئىنى خۇشتەرن،
دەبۆمان باس كە.

نەنە گوتى: دەگىرنەو، دەلئىن: لە پۇژگار يىكى زودا، پادشا يەك
دوو ژنى ھەبوون (مەنىچ و نازە)، مەنىچ سكى ھەبوو، لەسەرو
بەندى مندال بوونيدا، نازە بەدزىەو ھە بانگى مامانەكە دەكات و
تەماحىكى زۆرى دەداتى ئەگەر ھەويكەى كورپى بوو، كورپەكەى
بۇ بىنى.

مەنىچ دواى تۆ مانگ و تۆ پۇژ و تۆ سەعات و تۆ دەقىقە، خودا
كورپىكى پىبەخشىن.. مامانەكە ناوكى مندالەكە دەبىرى و لە
پەپۆيەكى لول دەدا، دەبىاتە لاي نازە، ئەويش لە ھەمبەردا، پارە
و پوول و زىپ و زەبەنىكى باشى دەداتى.

نازە بەپەلە تا كەس نەبىنى، مندالەكە دەخاتە سندوقىك و بە
دەرياي دادەدا، ئەوجا توتكە سەگىك دىنى، دەبىاتە لاي پادشا،
بەزەردەخەنەيەكەو: دەلئىت پادشامان سەرفرازى، فەرموو
سەيرى ئەم بەچكە سەگە بكە، ئەو ھەنىجەكەت لەجياتى منال،
توتكى بوو، توتكى بۆت ھىناو تە دنيا.

پادشا پوخساری پەش داگەرا و دەهری بوو، بەرەق و تورپەیهکی زۆرەووە فەرمانیدا بەند بکری، مەنیج هیشتا لەسەرچی کەوتبوو، بە جیۆه هەلیانگرت، خستیانه کونجی بەندیخانه .

شەپۆلی ئاوەکە سندوقەکەی پێشدا، هەتا لە دورگەیه کدا لەنگەری پێگرت، کچیک هەلیگرتەو، بەخیوی کرد تا گەرە بوو. پۆژیکیان گورگیکی نیو دورگەکە، بەچکە جنۆکەیهکی بەدەمەووە بوو، لەو دەورەبەرە پرایدەکرد، کورپەکە لیی هاتە دەست و بەچکەکە ی لێسەند و بو پادشای جنۆکانی بردهووە .

پادشای جنۆکان پێیوت: ناوت چییە؟

کورپەکە وتی: هەلمەتە .

پادشای جنۆکان وتی: هەلمەت گیان بخوازە مائی دنیا .

هەلمەت وتی: هیچم لیت ناوی تەنھا لەم دورگەیه م قوتارکە و بمگەیه نە ئو شارەه ی تیایدا لە دایک بوومە

پادشای جنۆکان ئاخیکی قوولی هەلکیشا، وتی: خۆزگە حەوت سالی دیکە گورگ بەچکەکانمی ببردایە و بیخواردایە . بەس ئو داوايەت نە کردایە . ئیستاش قسەیه کە و کردم، قسەیه ک بەم، لیی پەشیمان نابمەووە .

ناردیه دواى ئەسپەشىیى بالدار، كه ئەسپەكه هات، پىی وت:
فەرموو سواری ئەم ئەسپە بالدارەبە، لە ھەر كوێیەك چۆكى دادا،
لەوئ پتر نەپۆی، تا پشووێك دەدەن.

ھەلمەت سواری پشتی بوو، ئەسپەكه لەشەقەى بالیدا، بەسەر
دەریا فری تا نزیکى ئەو شارە بوو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو،
لەقەر اغیدا، مێرگی، كانیاوئ ھەبوو، ئەسپەكه چۆكى دادا،
ئەویش دابەزى بۆ ئەو ھەو پشووێك بەدات، نازەمەكرو كاتى خۆى
ئەو كۆردبوو ناو سندوقەكە و ھەلیدا ھەو دەریا، كە سەرى
ھەلپى، ئەسپەكى بالدار و كورپكى بىنى ئەو لەتەك یەكدا
خەوتوون، بەھىواشى لییان چوو پش، بەوردى لەكورپەكە پاما و
لەدەروونەو ھەو خۆى وت: ئەمە چىیە؟ ئەم كورپە چەند بەپادشای
مێردم دەچى، ھەبى و نەبى ئەو كورپە كاتى خۆى خستە
سندوق و بەئاوى دەریام دادا تاوھكو بھوتى و نەمىنى، ئای
خوایەگیان دەبى ئەو ماوھ دوور و درێژە لەكوئ بووبى؟ چۆنە
نەمردووھ؟ ئەى كى گەیانوو ھەتە ئێرە؟.

پووى ھەرچەرخاند، پىی ھەلینا و گەراپەوھە كاخ، پیرەژنیکى
راسپارد، پىی وت: كورپك لەتەك كانیاوئ ئەو مێرگە پاكشاوھ
بزانە قەت بەقسەى خۆش فریوى نادەى، وایلیكەى جامى
زىنگە دارم بۆ بىنى.

پیره ژنی پشت قه مبور، به کوپره کوپر خوی گه یانده لای
هه لمهت و وتی: پۆله گیان منی کتارۆ، له م شاره دا بی دهره تان،
که سم نییه خزمه تمکا و ئاگای لیمبی، وه کو دهروانم و لیت ورد
دبمه وه، تۆ له که سیکی زیره ک وئاقل ده چی، بۆیه ده بی به هه ر
جوړی بی، جامی زرینگه دارم بۆ بینی، توخوا چوومه ته ساله وه،
دلّم ناسک بووه، دلّم مه شکینه .

کوپره که پیی وت: وهی به سه رچاو دایه نه نه . به س ئه و جامه
زرینگه داره له کوپیه، تاوه کو بچم بۆتی بیئم؟
پیره ژنه که به کزۆلیه وه وتی: بلیم چی؟ گوئی بیست بوومه، ده لاین
جامی زرینگه دار ته نها له شیوی دیوانه .

کوپره که وتی: خه مت نه بی، ئه و جامه له و په پری دونیا شدا بی،
بۆتی په یدا ده که م و بۆتی دینم .

سواری ئه سپی بالدار بوو، له ریی خوی دوو توره گه بارووتی
به رچاو که وت، توره گه کانی له پشت ئه سپه که بارکرد . پۆیشیت،
پۆیشیت، گه یشته جامه که که چوارده وری هه موو خواردن بوو،
کوپره که دهستی بۆ برد، ئه سپه که حیلانندی، وتی: نه که ی دهستی
لیده ی، توخنی مه که وه .

هه لمهت دهستی کیشاوه، له ناکاو ئه وه نده یان زانی ئه و ناوه پیر
بوو له دیوی گه وره گه وره، ئه ویش تووره گه بارووته کانی

كرده وه، هه لپرشت، ئاگرى تيبه ردا، هه موو ديوه كانى سوتاند و به خو و جامه كه هاته وه ... له سه ر پي خوي چاوى به باوكى كه وت، هيچيان يه كتريان نه دهناسى.. پادشاي باوكى پي وت: وه ره لام، ميوان به .

ئو و يش ره زامه ندى ده ربرى: جا ئه گه ر پيمان پارزيبى، بو ميوان نابم؟

به يه كه وه چوونه كو شك و نازهى ئوينباز كه هه لمه تى بينى، ترسى لى نيشت. كاتيكيش مه نيچى دايقى ده ييينى، يه كسه ر هه ستى بو ده جوولى و ده يناسيته وه، له ده رفته تيكدا حارو مه سه له ي خوي بو باس ده كات.. به يه ك شاد ده بنه وه، پي كه وه داده نيشن، دايقى وتى: كورپه شيرينه كه م برؤ باوكت داوه تكه و منيش چيشته كه لى ده نييم.

له نزيك ميگره كه دا چل قاپ و چل كه وچك داده نى، مه نيچ خوي خواردنه كه ده كاته قاپه كان، جگه له و قاپه ي به رده مى پاشا، دواچار هه ندى ئيسك و پرووسك ده مينيته وه، ده يه ينى و ده يخاته ناو قاپه كه ي به رده مى.

پادشا پتت ليدابا، ده ته قى.. به رقه وه له ژنه كه ي راخورى، وتى: هه ي بى ميشك ئه وه چييه بو منت داناوه ؟ بو من سه گم؟ ژنه كه ي هاته گو: هيچ به دورى مه زانه سه گبى.

پادشە لىي پاست بۆۋە لىيدات، مەنىچ وتى: تۆ ئەگەر سەگ
نەبى، ئەي چۆن تولە سەگت بوو؟
ئەوجا دەستى بۆ كۆرەكەي دريژكرد و گوتى: ئەو كۆرەي وا
دەيبىنى داۋەتى كردووى، ئەو كۆرپى من و كۆرپى تۆيە .
پادشا چاۋى ئەبلەق بوو، فرمىسك لەچاۋانيدا فۋارەي بەست و
ژنەكەشى لە نووكەۋە سەر گوزشتەي منالبوونى خۆي و بردنى
مندالەكەي بۆ گىرايەۋە .
ئەۋيش نازەمە كرۆي بەرە لا كرد و ئەۋانيش پىك شاد بوۋنەۋە .

* * *

ئەحمەد قازەوان و دەزىرى شەلە

دەگىرپنەو، دەلەين: لە رۆژگار يىكى زوودا، پادشا يەك هەبوو، سى
ژنى هەبوون، بەلام مندالى نەدەبوو، يانى واركو بوو، زۆر خەفەتى
دەخوارد.

رۆژيكيان ديويك خوي لەسەر شيوەى پيرەميڤردى نيشاندا و
چووە لاي، لىي پرسى: گەورەم ئەو خيڤرە ديوہ خانەت سارده؟
پادشا بەهەلپە يەكەوہ پيى وت: نازانم بلەيم چى؟
پيرەميڤردەكە هەميسان پرسى: ئەي باشەكەس و كارت نييە؟
پادشا بەو پرسىيارانە قەلس بوو، بەلاقرتيوە وتى: دار و بەردى
ئەو مەملەكەتە هەمووى هي منە، بەلام.....

كە وتى: ئەي مندالت نى يە؟

وتى: دەست لە كارى خوا نادرى، لەكاتيک دا سى ژنم هەيە و
كە چى يەك زارۆكم نينه.

پيرەميڤردەكە وتى: دەباشە نزاەت بو دەكەم بەلكو ئەوە خوايە
مندالتان پى ببەخشى.

پادشا حەپەسا: جا ئەمە چۆن دەبى؟

پيرەميڤردەكە دەستى خستە باخەلى، دوو سيوى دەرکردن،
هەردوو سيوى كرده دوو لەت و وتى: فەرموو ئەم سيوانە بگرە،
خۆت و هاوسەرەكانت هەريەكەتان لەتيكى لى بخۆن، دواتر بچووە

لايان، ئەو خاويە، بەگەورەي خۆي رەحمتان پىي بكا و مندالتان
بداتى، بەلام لە ئىستاو دەبى بەلئىنم پىيدەي ئەگەر كورپان
بوو، لەو كورپانە يەككىيانم بدەيتى.

پادشا كەمى داما، ئەوجا وتى: باشە بەسەرچا، بەلام كەي ؟

ئەويش وتى: ئەوكاتەي نىسكتان لىنا.

پىرەمىردەكە پۆيشت. پادشا لەتە سىوئەكەي خۆي خوارد و
سەرو لەتېكىشى بەژنەكانيدا... ھىندەي بەسەردا ناسورپايەو،
ھەرسى ژنەكەي سەك پەيدا دەكەن، دواي نۆ مانگ و نۆ پۆژ و نۆ
سەعات و نۆ دەقىقە، ھەر ھەمويان منداليان بوو. مندالەكان وردە
وردە گەورە بوون، ژنى گەورە وتى: من لەژيانمدا نىسك لىنانىم.

پادشا زۆرى ھەزى دەچىتە نىسك و كاتى ژنى گەورە نىسكەكەي
بۆ لى دەنى، پىرەمىردەكە دەردەكەوي، ژنە گەورەكە ترسى لى
نىشت، بە پادشاي وت: نابى كورپى منى بدەيتى و بۆ ژنەكاني
تريش ھەقم نى يە و قسەي ناكەم.

پادشا بەھاتنى پىرەمىردەكە بەرى دللى گىرا، نانيان بۆي نامادە
كرد، لەخەفەتان نانى پىي نەخورا. پىرەمىردەكە زۆر بەشېنەيى
پىي وت: گەورەم، ھاتووم بۆ ئەو بەلئىنەي كاتى خۆي بە مندالە
يەك لە كورپەكانتم بدەيتى.

پادشا به غه مباری چووه لای ژنی گه وره و داواکه ی پی گه یاند،
ژنه که ی وتی: قهت کورپی خۆم به هه موو دونیا ناده م.
له و ژنه ش بی ئومید بوو، چووه لای ژنی ناوه نجی، ئه ویش هه مان
هه لویستی نواند: قهت هه موو دونیا هه لسی، کورپی خۆم ناده مه
که س.

له و ژنه شیان بی ئومید بوو، چووه لای ژنی گچکه، وه کو
ته ماشای ده کات ئه وه له سه ر به رمال (دووگرد) خه ریکی نزایه و له
خوا ده پاریتته وه بیانپاریزی، پووی لینا، ئه ویش وتی:
ئه و کورپه چۆن هی منه، ئه وه اش هی تویه ، دهیده ی، نایده ی،
ئاره زووی خۆته .

پادشا بانگی کورپه که ی کرد، به په رۆشه وه پی وت: کورپم
ئه حمه د، ئیمه له مندالییه وه تۆمان به خپو کردوه، تۆ کورپی
ئیمه نی، به لکو ئه و کابرایه باوکتته و وا هاتووه بتباته وه لای
خۆی.

ئه حمه د به ده م فرمیسک پرشته وه، مالتاواپی له دایک و باوکی کرد
و که وته دوای پیره میرد، له نا کاو پیره میرده که بزر بوو. هه ر دوای
ئه وه خدری زینده ی لی په یدا بوو، بانگی کرد: هۆۆ ئه حمه د
هۆۆۆ.

ئەحمەد لە جیۆه هەلۆیستەیی کرد و ئاوپرێ لێ دایهوه، وتی:
قوربان ئەگەر بزانی ناوم ئەحمەدە، دەشبێ بزانی بۆ لێرەم؟
خدری زیندە پێی وت: گوی بگرە ئەحمەد، چاوت کراوهبێ، ئەو
کابرایەیی تۆ دواي کهوتوی دیۆه، باوکت نییە، دەیهوی بتخوات،
ئەو دیۆه بە سی شپۆه خۆی دەردهخا، سەرەتا خۆی بە با و
بۆران نیشان دەدا، که لیت هاتە پیش، پێی بلێ: ئەگەر ببیتە
پیش، دەتکوژم، بەو هەپهشانه ناویڕێ تخونت بکهوی، خۆ کاتی
دەگەل خۆیت دەباتەوه مال، چەندین ژن و پیاوی بەپووتی
بەدارهوه کردوه و هەر کاتی برسێبی، لەو ژن و پیاوانه دەخوات
،هەر وهه له ناو خانووه کهدا تاقیک ههیه، قوتوویکی ژهنگاوی
لێیه، ئەو قوتوه تەلیسمه، ئەگەر تەلیسمه کهت کردهوه، ئەوه چ
پازیکت ههیه، پازهکانت دیتە دی.. ئەو دیۆه، ئاگریک خۆش
دەکا، پیت دەلی: وەرە بە دەوری ئەو ئاگرە بسوورپۆه، تۆش
گەمەیی دەگەلدا بکه، کورپه ئاگاداربه نه تخه له تینێ، بلێ من کورپه
پاشام یاری نازانم و تۆ خۆت بەتەنھا یاری که تامنیش فیبریم،
ئەگەر بە دەوری ئاگره که سوورپایه وه، پالی پپۆه نی، بیخه ره ناو
ئاگره که به لکو بسووتی، خۆ ئەگەر تۆ وانەکهی، بە سوورانەوه ت
دەرفەت وەر دەگرێ، پالت پپۆه دەنی و دەتخاته ئاگره که،
پاشان بە مردوویی دەتخوا.

خدری زینده بزر بوو...ئەوئەندەى نەبرد باوباران هەلێکرد و بەرەو پووی هات، ئەحمەد شمشیری لێ ڕاگرت، هاواری کردی: بایەکه لێم نزیك نەبیهوه، دەتکوژم.

دیوهکه بەم فیله و فەرجه، هیچی پێ نەکرا، بەناچاری خۆی لەشیوهی پیرهمیردهکه نیشانداو وتی: کوپم واهاتمەوه، دەى دوامکهوه بچینهوه مالى خویمان .

کاتی بردیه نیو خانوهکه و ئاگری خوش کرد، بە ئەحمەدی وت: کوپم وەرە بەدەوری ئەم ئاگرە بسووپیوه، بۆ خۆت وازی که.

ئەحمەد وتی: ئاخر من، پیشتر بەناو شازاده بووم، هەرگیز گەمەى لەم چەشنەم نەکردوه، بۆ ئەوهى ئەو وازییه فیڕیم ، حەز دەکه م لەپیش چاومدا قیچی بەدەوری ئەو ئاگرە بوخلییهوه.

پیرهمیردهکه لەناچاری، بەدەوری ئاگرەکه سوورپایهوه، ئەحمەد دەرڤهتی وەرگرت، لەدواوه توندی پالێکی پیوهنا و فریى دایه ئاگرەکه و بەرەو لای قوتووه ژەنگاویهکه رویشت، قوتووهکهى کردهوه وتی: لەنیهتی ئەسپ سواریکی جوامیر.

هەر ئەوئەندەى زانى بووه سوارجاکیك، خۆى لەسەر زینی ئەسپیکی کحیلی دۆزییهوه، پۆیى تاگەیشته مەملەکهتی، که قوتووکهى داخستهوه، بووهوه کهسهکهى پیشوو، چوووه دیوهخانى پادشا، وتی: گەورەم، من بابایهکی پووت و پرەجالم،

خاكسار يېكم هاتوومه ته ئەم شارە ئەگەر ئىشى ھەيە يېمى
بسپيىرى، مەننۇن دەيم.

پادشا ۋەلامى دايە ۋە: من قازگە ليكى زۆرم ھەس، ۋەرە لاي
مامى خۆت، ببە قازەوان .

پۆژيكيان ۋەزيرە شەل دەگەل پادشا بە جووتە دانىشتن، قسە
قسە دىنى، باس ھاتە سەر ژن ھىنان و كچ بە شوودان .

ۋەزيرە شەل وتى: گەرەم، تۆ تەمات نىيە، بە نيازنى كچەكانت
بە شوودەي؟

پادشا لە قريقەي پيگە نىنيدا، وتى: منيش بىرۆكە يەكى لەو
چەشنەم لە مېشكدايە، بەلام نازانم چۆن و بە چ شىۋەيى
ئەنجامى دەم .

ۋەزيرە شەل وتى: ئەۋە زۆر ئاسانە، فەرموو كچەكانت بىنە و
ھەريەكەيان لەتە سىۋيكي بدەيى، بزانه لەكئى دەدات، ئەۋە
بيدەرە ئەۋكەسە .

پۆژيكيان كچى لە كچەكانى پادشا لە دوورى ئاۋايى چاۋى بە
ئەحمەد كەوت، ئەۋە سەرى قوتوۋى دەكاتە ۋە، دەبىتە ئەسپ
سوارىكى جوامىر و لەو دەشت و دەرە دەكەۋىتە مەشق
ۋرەھىنان، پاشان سەرى قوتوۋەكەي پىۋەدا، ۋەكو خۆي
ليھاتە ۋە، كچەكە ئاشقى دەبى .

بانگیان به گشت کوچه و کۆلانیك پادیرا: بانگه‌واز. بانگه‌واز،
کچی پادشا به‌شوو دده‌دن، ئه‌وه‌ی هه‌زده‌کا ژن بیئنی، ده‌با له
گۆره‌پانی گشتی ئاماده‌بی.

هه‌رچی لاوی ئه‌و شاره‌هه‌یه، خۆیان تیف تیفه‌دا، خۆیان
پێکخست و له‌و گۆره‌پانه‌ خه‌ر بوونه‌وه، به‌و ئومیده‌ی به‌خت
یاوه‌ریان بی، ببه‌ زاوی پادشا و نانیان بکه‌وته‌ پۆنی.

ئه‌حمه‌د قازه‌وان له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ وتی: من چیم له‌و خه‌لکه‌ که‌متره،
ده‌با منیش وه‌کو ئه‌و عاله‌مه‌ی بچم، بزانه‌م قه‌ت کچه‌کانی پادشا
له‌ته‌ سیۆیکم لی ناده‌ن.

کچی گه‌وره‌ی پادشا به‌خۆ و له‌ته‌ سیۆیکه‌وه‌ هاته‌ ناو ئه‌و
هه‌شامانه‌ بی شوماره، ها لیڤه‌ بۆ ئه‌وی، که‌وته‌ چاوگیڤان، هات
له‌ته‌ سیۆیکی له‌ کۆری وه‌زیری ده‌سته‌ راستدا. کچی ناوه‌نجیش
به‌خۆ و له‌ته‌ سیۆه‌وه‌ هات، هات، له‌ته‌ سیۆیکی له‌ کۆری وه‌زیری
ده‌سته‌ چه‌پدا. کچی گچکه‌ش که‌وته‌ گه‌پان و سوورپان به‌ناو ئه‌و
خه‌لکه‌دا، ها لیڤه‌ بۆ ئه‌وی، که‌ چاوی به‌ ئه‌حمه‌د که‌وت، له‌ته‌
سیۆه‌که‌ی لی‌دا. وه‌زیری له‌ وه‌زیره‌کان به‌ پادشای وت: کچی
بچوکت له‌و سیۆ لی‌دانه، هه‌له‌ی کردوه‌ با دووباره‌ی کاته‌وه‌.

له‌ته‌ سیۆیکی دیکه‌یان دایی، دیسان گه‌ر، گه‌ر، هات، له‌ته‌
سیۆه‌که‌ی له‌ ئه‌حمه‌د دا، بووه‌ مشت و مەر و مقۆ مقۆیک،

ئەوسەرى نەبىتەو، خەلكانى گالتە وقەشمەريان بە ئەحمەد دەکرد، دەیانوت: خزمەتكار چىيە؟ چۆن دەبى كچى پادشا لەتەسىو لە قازەوانى خۆى دات، لە كاتىكدا ئەوكەسە نان نىيە خۆى بيخوا، ئەوجا ژنىشى بىتە بان.

وەزىرەشەل بانگى ھەرسى زاواكەى كرد، وتى: لەم ساتەو ەئىو ەزاوى پادشان، پادشامان چاوىكى نابىنايە، بۆيە دەبى گۆلە پاوكەن، جەرگ و ەناوەكەى بىنن بەلكو پادشا لىى بخوات و چاك بىتەو ە .

كۆرى ھەردوو وەزىرەكە سەرى دنيايان لى وىك ھاتبۆو، گۆشتى گۆلە لەكوى بىنن، ئەحمەدیش تەقەى سەرى دەھات.

بەخۆكەوتن، ئەحمەد قوتوو ەژەنگاويەكەى كردەو ە. دەبىتە سوارچاكيكى مېرخاس و بە ئەسپەكەى، گۆلە راو دەكات، دەبھىنى، كە تووشى ھەردوو كۆرە وەزىرەكە بوو، چاويان پىى كەوت، وتيان: جەرگ و ەناوى ئەو گۆلەيە نافروشى؟

وتى: نەخىر بەپارەى نادەم، ئەگەر ھەردەتانەوى فەرموو لەمنەو ەپىشكەشتان بى، بەلام مەرجىكم ەيە مۆرى خۆم لە لا رانتان دەدەم تا دوو پۆژى ترشتى بوو، بتوانم بەرگريتان لىبكەم و بلىم ئەم دوانە شاگردى من بوونە.

له بهر خۆوه مشوره تيان بوو، وتیان: جا قوربان کی دهنانی
مۆرمان له پانی دراوه، گرنگ نازایه تیه که هیه، با ئه و نازایه تیه
بکهینه هی خۆمان، ئه حمده سه رومۆری لیدان، ئه و جا جه رگ و
هه ناوه که ی دانئ و گوشته که شی بو خوی برده وه .

کوپه وه زیره کان به خۆش حالیه وه جه رگ و هه ناوه که یان بو پادشا
برد، ئه ویش هه مووی خوارد، وه لی چاک نه بووه . ئه حمده
گوشته که ی نایه سه ر ئاگر و به ژنه که ی وت: ئا فرته، ده رمان لای
منه، برپۆ حه وت پۆژ له و چه لاره بده ره باوکت، یه کسه ر چاک
ده بیته وه .

ئه ویش چه لاره که بو باوکی ده بات، وه زیره شه ل پیی وت: باوکت
به و جه رگ و هه ناوه چاک نه بووه، به ته مای به و چه لاره چاک
بیته وه؟

پادشای باوکی دلئ که چه که ی نه شکاند، که ده می گه یانده
چه لاره که و خواردیه وه، ئاره زووی زیاتری چووه سه ر، وتی: به
راستی چه لاریکی به تام و خۆشه .

ورده ورده هه سستی کرد خه ریکه له شی خۆش ده بی، دوا ی
هه فته یی، چاوی چاک بووه، ئه وه نده نه برد شه رپک له نیوان ئه و
مه مله که ته و مه مله که تیکی هاوسی یان پوویدا . کچه گچکه که هانای
برده وه بهر ئه حمده، وتی: به قوربان تبم، بگه فریای باوکم، ده لی ن

سوپای دوژمن زۆره و باوکیشم به م سوپا که مه ی هه یه تی، هیچی
پی ناکری و دهره قه تیان نایی .

ئه حمه د هه ر بۆ خوۆشی و سوعبه ت وتی: جا قازه وانیکی وه کو من
چی له ده ست دی تا وه کو بۆ باوکتی کا؟ به هه ر حال بۆ به یانی
ته گبیریکی لی ده که م.

پۆژی پاشتر چوووه ده ر، قوتوووه ژه نگاویه که ی کرده وه،
بووه وه سوارچاکه جوامیره که و به تا قی ته نیا وه ربوووه ناو
دوژمن و شکستی پی هیئان . . گه پرایه وه کۆشک و پادشا
نه یناسیه وه، به پیری وه چوو، ئه ملا و ئه ولای ماچ کرد و داوای لی
کرد بخوای مالی دنیا . . ئه ویش خوۆ لی ئاشکرا کرد که ئه و
ئه حمه د قازه وانیه، کاتیکیش به سه رهاتی خوۆ بۆ گپرایه وه،
وتی: من هیچم لیئ ناوی، ته نها ده مه وی لی م قبولکه ی ده ستی
خیزانه که م بگرم و بچمه وه مه مله که ته که ی خوۆم .

به خوۆ و خیزانه وه، چوه وه مه مله که ته که ی خوۆ و به دایک
وباوکی شادبۆوه . . . . به سه ردا ئه وه نده ی نه برد باوکی کۆچی
دوایی کرد و ئه ویش له جیی باوکی بووه پادشا.

* * *

گوری گورنام

ده گيرنه وه، ده لئين: له رۆژگار يکی زودا، پياويك هه بوو ناوی
په شو بوو، شه ويکیان خه وی بینی، له خه ویدا سی ئه ستیره
داروشایه باخه لی.

کاتی له خه وه که ی بیدار بووه، شایه دمان يکی به هه قی هینا، له
ده روونه وه به خووی وت: من له چه ق و سه ره پری ی خه لکی نه بی،
ئو خه ونه بو که س ناگيرمه وه.

دوای قاوه لتی، خووی گۆری، چووه دهره وه ی شار، به پرووی
کابرایه کی جوتیار ته قیه وه که (بارام) ی ناو بوو، پیی وت:
قوربان، من ئه مشه و له خه ونمدا سی ئه ستیره داروشایه باخه لم.
بارام وتی: ئه گه ر خه ونه که تم ده ده ییتی، ئاماده م هه موو مالی
خۆمت بده می.

په شو پازی بوو: رازیم، ئه وه خه ونه که ی خۆم پیدای.
بارام هه رچی مولک و مالیکی هه یبوو، پیدای، تفهنگی نایه شان،
به سواری ئه سپ شیکه ی رۆی، هه ر پۆی شه وی به سه ر داها ت،
کۆشکیکی ها ته پیش، لایدا، کۆشکه که، کۆشکی تاییه تی کچی
پادشا بوو که (گورفاتم) یان پیده وت، تاوی دووان پیکه وه
دانیشتن، نانی شیوانیان خوارد، دلیان بو یه ک جوولا، ئاشقی یه ک

بوون، ته گبیریان کرد، بارام له دهره وهی کۆشک چاوه پړی بوو تا
ئهو بیته دهره وه، له گه لّ خۆیدا هه لّیگبری و پره دووی که وی.
گورفاتم له نیوه شه ویکی مانگی چوارده دا، له کۆشکه که هاته
دهره وه: (بارام خۆت بگره ئه وه هاتم).

بارام له دهنگه که که و ته گومان، وایزانی ئه وه دهنگی پیاوانی
کۆشکه و بو کوشتنی هاتوون، له ترسا تا پێی تیا بوو پای کرد،
گورفاتم به دوايه وه پای ده کرد. بارام برپستی لی بپرا، له شه که ت و
که یلی خۆیدا، ئاورپکی به په له ی دواوه ی دایه وه، وه کو نۆری ئه وه
گورفاتمه، له جیوه وه ستا، گورفاتم هاته لای، پشوویکی
کورتیاندا و به جووته که وتنه پێ، هه رپۆیشن تا له جیگایکی
چۆل و حۆلدا، گورفات وتی: بارام توینیمه، خه ریکه له توینان
ده خنکیم.

بارام به دیتنی تهیری که به ئاسمانی ئه و ناوچه یه ده سوورپایه وه،
بینی له شوینی نیشته وه، یه کسه ر خۆی گه یاندی، له و شوینه
بیره ئاویکی لی دۆزیه وه، سی شه و چراغی تیدابوو، یه ک به ردی
لی هه لگرته وه، گورفاتم خۆی له ئاوه که تیرکرد و پیاوان هه لئینا
رپۆیشن تا گه یشتنه شاری، خانووکیان به کری گرت، گورفاتم به
بارامی وت: بارام ئه گه ر چوو یه هه ر کۆر و مه جلیس و چایخانه یی،
بو ئه وه ی ناو و ناوبانگت به سه خی له نیو خه لکی بلاو بیته وه،

ئەو ھەتتە چاھخانەكە و چاھكە خوار دەو، تۆ پارەكەھى
لە جىياتى بدە .

بارام لە ماوھىيەكە زۆر كورت، ناو و شۆرەتى پۆيى، ئەو ناو و
شۆرەتەھى گەيىيە دەم پادشاھى ئەو شارە، پادشا ناردى،
مىواندارى بكات .

بارام پرسى بە گورفاتم كرد، وتى: ئەرى چى دەلئى ئەو پادشاھى
ئەم شارە نارديوھتە دوام، مىواندارى بكەم .

گورفاتم وتى: ئەو شەو چراغە بكە دىارى پادشا .

بارام بە خۆ و دەست و دىارىيەو چوو خزمەت پادشا و ئەويش
مىواندارىيەكە گەرمى كرد، ماوھىي دانىشتن، لە زۆر دەرگاھى
باسياندا، بارام پيش ئەوھى ھەستى، شەو چراغەكەھى بە دىارى
دايى و گەرايەوھە مال .

پادشا شەو چراغەكەھى بە ھەردوو ژنەكەھى نىشاندا، ژنەكانى لە
جوانى شەو چراغەكە لىيان بوو شەپ و دەمەقالئى، ئەو
دەيوت: دەبى بۆ من بى . . ئەوى تر دەيوت: نەخىر دەبى بۆمن
بى .

پادشا نەيدەزانى چۆن بەينيانكا، شەپ نەكەن، بە تورپەيەوھە
بەجىي ھىشتن و گەرايەوھە كۆشك . . شالىارى دەستە راست
تەگبىرى بۆ كرد، وتى: پاھەداربى پادشامان، پيشنيار دەكەم

بنییره دواى بارام و بىّ په روا پيى بلىّ شى وچراغيكى ترم بو
بينه، نه گهر هيناي، نه وه مملانيى ژنه کانت به کوټا دى، خو
ووتى: نه شى وچراغم هيه و نايهينم، هه په شه کهى لىّ که، بلىّ:
له سهرت ددهم، ژنه کهت لىّ زهوت ده کهم، زانياريشم هيه،
ژنيكى جوانى هيه، پىک ژنه کهيم بدهيى، من له خو مى ماره
ده کهم.

پادشا نارديه دواى، داواى شى وچراغيكى دیکهى لىّ کرد . بارام
وتى: جا شى وچراغى ترت بو له کوى بينم؟

پادشا که وته چاوسوور کردنه وه: من نه وه نازانم؟ چوّن چونى
په يدای ده کهيت، به خو شى په يدای که، وه نه گينا ناچارم دهبى
له سهرت بدهم يان ژنه کهت لىّ زهوت کهم.

بارام به غمباريه وه زمانى گه راند: گه وره م مؤلته تى ده پوژم
بدهيى، تاوه کو به دواى نه و شى وچراغه بگه پيم و بيدؤزمه وه.

پادشا وتى: رازيم به لام هاااا، وا تى نه گهى و ابزانى پادشا
ساويلکه يه ميش له دهمى ناکاته وه، بچى به دزييه وه به خو و
ژنه وه فرتکه يکى تيژى بدهنى و وه کو به رزه کى بانان بوى
دهرچن، له م ساته وه خته وه فه رمان ددهم مالتان بخه نه ژير
چاوديريه وه.

بارام به غه مباریه کی تیّکه لّ به زه لیلی گه پرایه وه مال، گورفاتم به تاسه وه لیّی پرسی: بارام ئه وه چ خیرته، له پیش چاوم ئاسایی نی، خو هیچ نه بووه؟.

بارام به که ساسیه وه وتی: ئافرهت ئه گهر قسه کانی تو نه بوایه، ئه وا تووشم به تووشی ئه و پیاو خراپه نه ده بوو، فه رموو، پادشا داوای شه و چراغیکی تری لی کردووم و هه ره شه ی کردوه ئه گهر شه و چراغیکی دیکه ی بو پیدا نه که م، یا من بفه وتینی و بمکوژی، یا ئه وه ته تو له من زه فتکا.

گورفاتم وتی: قیروسیا، برۆوه ئه و شوینه ی ئه و شته ت لیّی هیئا، به لکو ئه وه خوایه بیدۆزیه وه.

بارام سه ری کاسی هه لگرت، پۆیی تا گه یشته هه مان شوین، که وته چاوگردان به ملا و به ولای خوئی، هیچی نه دۆزیه وه، له غه میکی بینی، لیّی نزیك بۆوه، چوو ه ناو له غه مه که ته ماشای کرد ئه وه ئافره تی له و ناوه سه ریان بریوه و که سیش له و ناوه نیه، ترسیکی هومایی لیّی نیشته، له سووچیکه وه خوئی مه لاسدا ... ئه وه نده ی نه برد دیوی پیدای بوو، سحری به سه ر ئافره ته که خویند، چاک بۆوه، ده می دوان له گه لی مایه وه، ئه و جا پۆیی.

بارام خوئی گه یانده ئافره ته که، که گولعوزاری ناو بوو، وتی: بارام ئه وه لیّره چ ده که ی؟

بارام وتى: ئەگەر بزانى ناوم بارامە، دەشېئى بزانى بۆچى
ھاتووم.

گولعوزار بە ھەلپەيەكەوہ وتى: لەبەر ئەوہ دەزانم ناوت بارامە،
چونکہ بە نسيبى تۆ دەبم.

بارام وتى: كەنگين ديوەكە ھاتەوہ، بلى: كوديلەى پۆحى خۆتم
بدەيى.

ئەوجا پۆيشتە ئەوشوئىنەى خۆى لى حەشاردابوو، ديوەكە
دەرکەوت، گولعوزار دەستى بە گريان کرد، وتى: كوديلەى پۆحى
خۆتم بدەيى، گەمانىى دەگەل دەكەم.

ديوەكە دلى نەشكاند وتى: كوديلەى پۆحى من پۆرگىكە لەناو
قتويكە و لە بن ئەو كانيەم داناوہ.

ديوەكە ئەوہندە نەمايەوہ، ديسان پۆيى، بارام خۆى گەياندە
كوديلەى پۆحى ديوەو تۆپاندى، ئەوجا پرووى كرده گولعوزار و
ووتى: من بۆ ئەوہ ھاتوومەتە ئيرە، شەوچراغ بۆ پادشا ببەم،
ئەگەرنا ژنەكەم لى زەوت دەكا.

گولعوزار بە زەردەخەنەيەكەوہ وتى: ئەو ديوە كاتى منى
سەردەبىرى، ئەو خوئىنەى لەبەدەنم دەپرژا، دەبووہ شەو چراغ،
وەرە پەنجەم بريندار دەكەم، خوئىنەكەى بتكىنە ئاوہوہ، من

دوعای به سهردا ده خوینم، ده بیته شه و چراغ ئه و جا بۆخۆت بیبه
لای پادشا.

دهستی گولعوزاری گرت، بر دیه وه مال، شه و چراغی بۆ پادشا برد
و گه رایه وه، ئه و جار ه یان شالیاری دهسته چه پ به دیتنی هه ردوو
ژنه که ی بارام، چوو ه بن کلێشه ی پادشا و پیی وت: گه وره م ئه و
کابرایه دوو ژنی جوانی هه یه، من بیانویکی لی ده بینمه وه، ئه گه ر
نه ی کرد له سه ریده، ئه و کات سه روو ژنمان بۆ ده مینیتته وه، یه کی
بۆ تو و ئه وی تر بۆ من.

جاریکی دی به دوای بارامیان نارد، پادشا وتی: داوایه کم هه یه،
ئه گه ر بۆمی بکه یت، سوپاست ده کم، ئه گه ر نا چارم نیه ده بی
له سه رت بده م و بتکوژم.

بارام به ته وه سه وه وتی: جا ئه و داوایه چی یه؟

پادشا هه لیدایی: من گوری گوره نامم ده وی.

بارام چاو ئه بله ق بوو، به رقه وه وتی: قوربان، گوری گوره نام

چییه و له کوئی یه تا بچم بۆتی بینم؟

پادشا وتی: من هیچی له باره وه نازانم، ته نها ناویم بیستوو ه.

بارام پرسیی ه وه: ئه ی باشه، له چ مهمله که تیکه؟

پادشا به نیمچه بیزار بوونی که وه وتی: من ده لیم نازانم و ته واو.

بارام زۆر بە شىئەيى وتى: گەورەم جا تۆ نەيزانى، ئەى من
لەكۆى بزىنم لەكۆى يە ؟

پادشا بە ھەلچوونەو ھەى دەماغ، ئەو ھەى و تەم: گورى
گورەنامم بۆ بىئە، گورى گورەنامم بۆ نەينى، لەدارت دەدەم و
ژنەكانت لى زەوت دەكەم، بۆ خۆمىيان دەبەم.

بارام بەدەم ئاخ و پەژارەيىكى زۆرەو ھەى وتى: باشە ئەو شانم
دايەبەر، لەو ئان و ساتەو ھەى گەپپم، دەسوپپم تاو ھەى
دەيدۆزمەو ھەى، دەبى ماو ھەى لەسەرم بو ھەى.

پادشا وتى: تەنھا پىنج پۆرت مۆلەت دەدەم، دۆزىتەو ھەى باشە،
ئەگەرنا، ھەرچىيەكم كرد، گلەيى مەكە.

بارام بەخەم و جەخارەو ھەى چو ھەى مال، ھەرگەپايە سەر و
گۆيلاكى گورفاتم، لى دەدا و دەيوت: ھەى نەگبەتى كاسنجى،
ئەگەر لە ئەو ھەى پۆژەو ھەى شەكرەت نەشكاندايە، نەتوتبايە:
دەى پياو ھەى بۆ شەوچراغ بکە ديارى پادشا، قەت پۆژم بەو
پۆژە نەدەگەيى، ھەى مومو ئىستا كلكى لى قىت كردومەتەو ھەى،
و ھەى نەجەت پىگرتن، داواي گورى گورەنامم لى دەكا.

گولعوزار بە زمانىكى پىر لە مېھرو بەزەيىەو ھەى وتى: لەسەرخۆو
ئارامبە، دونيا بەسەر خۆتا مەپوخىئە، جگە لە مردن، ھەى مومو
شىئە چارەى ھەى، ھەى با كاغەزىكت بۆ بنووسم، كاغەزەكە

ده گه لَ دهستی خۆت ببه، بهو کاغه زه حهوت دئوی زه به لاه
 ده ببه ئه لقه له گویت، ده تبه نه سنوور و تخوویی شاری په ریان،
 له وی (کانی به رمالان) هه یه که ژنی ئاوی له وی خویان ده شون،
 تو ده بی له شه وه وه بچیه ئه و ناوه و له نزیك کانیه که دا عهرد
 هه لکه نی و خۆتی تیادا بشاریه وه، که س هه ستت پی نه کا،
 ئامۆزایه کم ناوی گوره نامه، به جل و بهرگی سپیه وه دیته
 کانیه که، چاوت بنوو قیننه و خۆت بگه یه نه شمه که کانی، ئه و
 کاغه زه ی له سه ر دانی، هاااا، وریابه، نه که ی سه یری گوره نام
 بکه ی، هاااا، دهنه کویر ده بی.

بارام به و قسانه نه ختی هیور بووه، ئه و کاغه زه ی گولعوزار بو ی
 نووسی، ده گه لَ خۆی برد و پویشت... پویشت، گه یشته دیوه کان،
 کاتی کاغه زی گولعوزاری پی نیشانان، هه موویان هاتنه ژیر
 فه رمانی و هه لئانگرت، گه یاندیانه ئاقاری شاری په ریان... شه و
 داهات، بارام چوو نزیك کانیه که و زه وه یه که ی هه لکه ند، خۆی
 تیدا مات کرد، به یانی کاتی گوره نام هات و خۆی خسته کانیه که،
 خۆی بشووات، بارام به دزیه وه خۆی گه یانده جله کانی و
 کاغه زه که ی له سه ر دانا و به هیمنی هاته وه شوینی خۆی و خۆی
 لی مات کرده وه... گوره نام که له کانیه که ده رچوو، ته ماشای کرد
 ئه وه کاغه زی له سه ر جله کانیه تی، به په له خۆی گوپی، نامه که ی

خویندنه وه، سه‌ری هه‌لبرێ و وتی: وه‌ره بارام له‌کوێ، وه‌ره داخوایم، منیش می‌ردت پی ده‌که‌م، ده‌لیم ده‌چمه لای گولعوواری ئامۆزام.

بارام خوێ لی ئاشکرا کرد و وتی: ئاخ‌ر کچی باش، من هاتووم بو گوری تو.

گوره‌نام وتی: من هه‌ر وه‌ختی پێبکه‌نم، له ئاسمانه‌وه گوری‌ک دێته خوار، هه‌ر پیری بۆنی بکا، گه‌نج ده‌بیته‌وه.

بارام چوو ده‌خوای باوکی گوره‌نام و ئه‌ویش پێشکه‌شی کرد، به‌یه‌که‌وه چوونه ئاقاری دێوه‌کان، دێوه‌کان به‌ چاو نوکانی هه‌ردووکیان گه‌یانده‌ نزیکی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌ی گولعوواری و گورفاتمی لی بوو. دێوه‌گه‌ره‌که‌یان قژ و تووکیکی سه‌ری خوێ هه‌لکه‌ند و دایه‌ بارام، وتی: هه‌رکاتی پێویستیت به‌ ئیمه‌ بوو ئه‌م ته‌له‌ مووه‌ بسووتینه، ده‌م و ده‌ست ده‌گه‌ینه لات.

گولعوواری گوره‌نام به‌ دیداری یه‌ک شاد بونه‌وه، بارام پووی کرده‌ گوره‌نام و وتی: ده‌ی ئه‌گه‌ر گوری‌کم به‌دیتێ بیبه‌مه‌ لای پادشا، بزانه‌م چ هه‌نجه‌تی دیکه‌م پی ده‌گری؟

گوریکی دایی، ئه‌ویش بردی، وه‌لی چونکه‌ پادشا له‌ ناخه‌وه نیازی پاک نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ی بۆنی کرد جحیل نه‌بووه. وه‌زیری ده‌سته‌ راست به‌ پادشای وت: پادشامان پایه‌داری، بارام ناپاک و

غایه نه، به باشی ده زانم بانگی بکه ی، بیّ په روا پپی بلئی: ئه گهر تاوه کو به یانی پردیکی گه وره مان بۆ له سهر ئه و دهریایه بۆ دروست نه که ی که ئه م به روو ئه و به ری بازارپکی گه وره بیّ که ئه مه شتیکی مه حاله و به هیچ که س دروست ناکری، ئه وه ئه م بیانوه به سه بۆ ئه وه ی له کۆلّ خۆمانی بکه ی نه وه و ژنه کانی بۆ خۆمان ببه یین.

پادشا بانگی بارامی کرده وه، ئه و شته ی ئاراسته کرد و شه و و پۆژیکی بۆ دانا، ئه ویش به زه لیلی گه رپایه وه، گوره نام وتی: خۆت خه فه تخان مه که، بچووه دهره وه ی شار، ته له مووه که بسووتینه، دیوه کان له چا و تروکانی ده گه نه لات، چیت پیّ وتن، به سه عاتی دوان هه مووشتیکت بۆ ته وا و ده که ن.

ئه ویش پیّ هه لئینا، چووه دهره وه ی شار و مووه که ی سووتاند، دیوه کان له چا و تروکانیکدا په یدابوون، داواکه ی بارامیان به ماوه یکی که م به جیّ گه یاند و وتیان: برۆ به پادشا بلئی: با به یانی به خۆ و وه زیره وه بچنه سه ر پرده که و به چاوی خۆیان شته کان ببینن، به لام تو نه که ی له گه لیان بیی، ئیدی هه قت نه بیّ چاریان ده که یین و له ناوه راستی پرده که هه موویان نوقمی ژیر ئاوی دهریا که ده که یین.

پاسپاردهی دیوه‌کانی به پادشا و وه‌زیره‌کان گه‌یاند، ئه‌وانیش بۆ
به‌یانی به‌ دلخۆشیه‌وه‌ چوونه‌ سه‌ر پرده‌که‌ و له‌ناوه‌پاستیدا
پرده‌که‌ لیك ترازا و له‌به‌ریه‌که‌ هه‌لۆه‌شایه‌وه‌، هه‌ر هه‌موویان
خنکان . بارامیش به‌ مالّ و مناله‌کانی شاد بۆوه‌، بووه‌ پادشای
ئه‌و مه‌مله‌که‌ته‌ .

* * *

پادشای دوورگه

ده گيرنه وه، ده لئين: له پوژگار يکي کوڼه وه، کابرايه ک هه بوو ناوی قاره مان بوو، کاتي خوئی باوکی زور ده وله مه ند بوو، دواي ئه وه ی باوکی ده مرئ، قاره مان نازانی چوڼ سه رپه رشتی ئیش و کاره کان بکات، ده ست بو هه ر شتیک ده با، زه ره ری لی ده کات، زه ره ر دواي زه ره ر، سه ره نجام ده که ویته سه ر ساجی عه لی.

قاره مان دوو مندالی هه بوون ناویان سوړان و ریگان بوو، ژنه که شی به دري ناو بوو . پوژیکیان خویمان خرده که نه وه، بار و بنه یان تیکننا پرؤنه شاریک تاوه کو کاری، کاسبیه کی تیابی . ئه و شاره ی بوی چوون، له پیش ده میاندا ده ریاچه یی هه بوو، سواری به له می بوون، پیش ئه وه ی بگه نه شاره که، له نزیک دوورگه یه کی ئه و ده وروبه ره دا، به له مه که یان وه رگه را، به هوئی توندی شه پوئی ئاوه که وه هه ریه که یان که وتنه که ناریکی ئه و دوورگه یه، وه ختی نوپژ داهات، قاره مان ده ست نوپژیکي جوانی هه لگرت، له خوا پاراپیه وه له هه رچی دپنده یه کی ئه و ناوه ی بیاریزی . . . خه وت، له خه ویدا، بانگیان کرد، وتیان: قاره مان تو مادام ئه و مروقه پاک و خاوین و ئیمانداره بی، ژیری خوت هه لدره، هه مووی لیره یه.

قاره مان که له خه وه که ی بیدار بووه، ده ستی کرد به هه لکوئینی زه ویه که ی بنی، کاتیکی زانی ئه وه ئه و جیگه یه پری لیره یه،

دهستی بۆ ئاسمان هه‌ل‌ب‌پ‌ری، به‌ده‌م نزا و پارانه‌وه‌وتی: خوايه
گیان تۆ ده‌لیلی داوامانی، ده‌لیلیکم بۆ بنی‌ره.

له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا، به‌له‌می به‌و ناوه‌گوزه‌ری کرد، ده‌ستی لی
هه‌ل‌ب‌پ‌رین: هۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆ خه‌ل‌کینه، هۆۆۆۆ.

که گوییان له‌ده‌نگی بوو، بینیان، به‌له‌مه‌که لایدا، که چوار پی‌نج
سه‌رنشینی تیدابوو، پی‌ی وتن: بۆ نایه‌ن له‌م دوور‌گه‌یه‌دا خانوو
بۆ خۆتان دروست که‌ن، وه‌رن من پاره‌تان ده‌ده‌می و با
مووچه‌ی سالیکیشتان له‌سه‌ر منب‌ی.

هه‌موویان به‌و پی‌شنیاره‌ خۆش‌حال بووون، دوور‌گه‌که‌یان
ئاوه‌دانکرده‌وه، ئه‌وجا داوای لی کردن هه‌ر که چوونه‌ ئه‌و شار و
زانیان یه‌کی هه‌ژار و نه‌داره‌ یان کرچی‌ه، با بیته‌ ئی‌ره، خانووی
له‌سه‌ر من و خه‌رجی سالیکیشی بۆ دابین ده‌که‌م... به‌مه‌ له
ماوه‌یکی زۆر کورت، دوور‌گه‌که‌ بووه‌ شاریکی گه‌وره. ئه‌ویش
بووه‌ پادشای ئه‌و دوور‌گه‌یه، به‌دری خیزانیشی کاتی له‌ به‌له‌مه‌که
وه‌رگه‌را و به‌له‌مه‌که که‌وته سووچیکی ئه‌و دوور‌گه‌یه، ده‌رویشیک
له‌و ئان و ساته‌دا به‌ خۆ و به‌له‌مه‌که‌یه‌وه به‌و ناوه‌دا گوزه‌ری
ده‌کرد، که چاوی به‌ ژنیک ده‌که‌وی ئه‌وه له‌ده‌م ئاوه‌که‌ که‌وتوه،
لی ده‌چپته‌ پی‌ش، ته‌ماشای ده‌کات هیشتا زیندوووه‌ وه‌انه‌سه
ده‌دا، به‌په‌له‌ پروزی ده‌یخاته‌ ناو به‌له‌مه‌که‌ و ده‌بیاته‌وه‌ لای

خۆى، لەولاه كابراییك چاوى بهو دوومندالە دەكەوى ئەوه لە
 پۆخى ئەو دوورپگەيه كه وتوون، هەلئان دەگرێتەوه، دەیانباتە شار
 و لەمالى خۆیدا بەردەستیان پى دەكا، كاتیكیش تووشى
 نەخۆشیەك دین، كابرا دەلى: من بو خۆم نان نییه بیخۆم،
 ئەوانەشم بەسەرەوه بى، پارەیان بو لەكوى بیئم چارهیان
 بكەم، هەردووکیان دەردەكا، ئەوانیش بریار دەدەن بەیه كه وه
 ئیش بكەن و بهو پارەى دیتە دەستیان، خۆیانى پى چاره سەر
 بكەن، دواجاریش بریار دەدەن كه ئەوان هەر ئیش و خزمەتكارى
 ئەم و ئەو بكەن، گوى بیستی ئەوه ببوون پادشایى لەو دوورپگەيه
 هەيه دەست و دل تیرە، ئەوهى بچیتە لای، بى ئومیدی ناکا، بە
 بەلەمىك لەو شارە دەپەرئەوه، دەچنە دیدەنى و نازانن ئەو
 پادشایە باوكیانە، پووى لى دەننن كه بە خزمەتكارى خۆیانى
 قەبوولكات.. قارەمان بە قوولى سەیریان دەكا، یەكسەر
 دەیانناسیتهوه، بەلام خۆى لییان ئاشكرا
 ناكات، بەزەردەخەنەیه كه وه پىیانى وت: ئیوه پەيوەندیتان بە
 منەوهيه، هیچ مەكەن، هیچ لیتان ناوى، ئەگەر ئیشى، شتیكم
 هەبوو، پیمووتن بیکەن، تەواو، ئیتر بو خۆتان پى لەسەر پى،
 هەر دانیشن و بخۆن و بخۆنەوه.

ئەو قسەيە دلخۆشى كردن، پوژيكيان مام دەرويش دەبیتە ميوانی
پادشا و تاوی دوان شיעری بو دەخوینیتەوه... بەره بەری
شیوان دەیهوی بچیتەوه، قارەمان پادشا پرووی لی دەنی لای
بمینیتهوه.. مام دەرويش وتی: ئاخ من ژنم له مالهوه بهته نیايه،
مالیشمان له خوار خواری ئاوییه، لهو شوینە چر و جانەوهری
زۆری لییه، خۆم لهوی نەبم، ژنەکه م زۆر دەترسی و ئەو شهوه تا
بهیانی خەوی ناچیتە چاو.

پادشا وتی: ئەگەر مەسه له که هەر ئەوهیه، خەمت نەبی، من
دوو خزمەتکارم هەنە زۆر به حەیا و ئەدەب و پیک و پیکن،
دەینیرمه لای، ئاگایان لیی بی.

سۆران و ریکانی نارده لای ژنی مام دەرويش، بو شهوی پیکهوه
تا درەنگی وهخت له گەل بەدری دایکیان دانیشتن، که هیچیان
یهکیان نەدەناسیهوه، سۆران که قافی قسەی هات لهو
پرسیارهی بەدریه لییکرد: ئیوه خەلکی کوین؟ ئەهی دایک
وباوکانت کی یه؟

سۆران به سه رهاتی خۆی دهگێریتەوه، دهلی: ئەو دوانه مان برای
یهکین، باوکمان ناوی قارەمان و دایکیشمان بەدری ناوه، کاتی
خۆی به به له میك و یستمان به رهو ئەو شارەهی به رهوه بچین، له
نزیکی ئەو دوورگه یه دا، بایکی تیژ هەلیکرد، له بهرز بوونه وهی

شەپۆلى ئاۋەكاندا، بەلەمەكەمان ۋەرگەرپا، لەو پۆژەۋە من ۋ ئەۋ
برايەم نازانين چارەنووسى دايك ۋ باوكمان بەكۆي گەيشتوۋە،
ئيمەش ھەردووكمان لە نزيكى ئەم دورگە يە كەوتينەۋە، قەدەرى
خودا ۋابوو پياويك ئيمەى بينى ۋ ھەلمانى گرتەۋە.

بەدەرى بەدەم قورگى پر گريان ۋ فرميسك رشتنەۋە پياني وت:
دەنا ئەۋ بەدرىەى باسى دەكەن ئەۋە منم، من دايكتانم، دايكى
ئيوەم، ئيوە سۆران ۋ ريكانى كورمن.

ھەردووكيان دەنيته باۋەش ۋ دواى تەمەنى لەۋ دابرانە،
ھەردووكيان لە باۋەشى دايكيان دەخەون.

دەرويش دەگەل تاريك ۋ پرونى بەيان دەچيته ۋە مال، كە چاۋى
بە دوو كورپە خانەزاكە دەكەوي ئەۋە لە باۋەشى ژنەكەى دريژ
بوونە، بە پەلە خۆى دەگەيەنيته قارەمان پادشا ۋ پيى دەلى:
قوربان بەراستى خورامەكانت نەجيب زادە دەرچوون، ۋەرە
بەچاۋى خۆت بيانبىنە چۆن دەستيان كردۆتە مىلى ژنم ۋ لەتەك
ژنمەۋە نووستوون.

پاشا دەيزانى كەر لە كۆي تۆپيوە ۋ كوندە لە كۆي دپاۋە، وتى:
باشە، بانگيان دەكەم بزائم چ باسە.

ناردیه دوای ههرسیکیان، قاره‌مان و به‌دری له دوروهه یه‌کیان
ناسیه‌وه، به‌تاسه‌وه له یه‌کتر پامان، یه‌ک له وه‌زیره‌کان پرسى:
ئه‌وه چیه؟ هیچ بووه؟

قاره‌مان پاشا وتى: کورپه خو ئه‌وه مه‌نیجی خیزانمه و ئه‌وانه‌ش
کورپه‌کانمن.

مام ده‌رویش به پادشای وت: به‌پیزم، نه‌ینیه‌ک هه‌یه‌هه‌زه‌که‌م
بیلیم، من کاتى ئه‌و ژنه‌م هه‌لگرته‌وه، به‌لینم پیندا هه‌تا ئه‌و
پۆژه‌ی تو ده‌دۆزیته‌وه، من و ئه‌و خوشک و برابین، بۆیه له‌ترس و
لۆمه‌ی لۆمه‌کاران من و به‌دری پروپاگه‌نده‌ی ئه‌وه‌مان بلاو
کرده‌وه که به‌شهرعى خودا و پیغه‌مبه‌ر، ژن ومی‌ردى یه‌ک‌دین
ئه‌گه‌ر بپروا ده‌که‌یت هه‌تا ئیستا من و ئه‌و ژنه‌ به‌حه‌رامى
ده‌ستمان به‌ ده‌ستی یه‌ک نه‌که‌وتوو، ده‌ک پیرۆزى یه‌کبن، به
پاستى خو‌ش‌حالم نه‌مردم ئیوه‌م بینى، به‌دیدارى یه‌ک شاد
بوونه‌وه.

هه‌موویان فرمی‌سكى شادیان پرشت، له هه‌مبه‌ر ئه‌و چاکه‌یه‌ی مام
ده‌رویش، قاره‌مان پادشا ژنیکی بو داخواز کرد و له سه‌ر
حیسابى خۆی بۆی گواسته‌وه و کردیه وه‌زیریک و له‌لای خۆی
دانا، به‌مه‌ش تا مردن هه‌موویان به‌ خو‌شى ژیان.

* * *

دزیکردن

ده گيرنه وه، ده لئین: له پوژگار یکی زوودا، بوړه و کاکه شین، دوو دزی ناقولاً بوون، پوژتیکیان به یه که وه داده نیشن، باسی قاره مانه تی خو یان ده که ن.

بوړه وتی: من دزم.

کاکه شین وتی: من له تو دزترم، فهرموو سه یرکه ئه و قه له ی له سره ئه و چله دا هیلانه ی چیکردووه و هیلکه ی له نیو کردووه، ئیستا هیلکه که ی لی ددزم، بی ئه وه ی هه ست بکات و به ئا گابی. بوړه پووی تی کرد، به زهرده خه نه یه کی به مه غزاوه وتی: کاکه شین ته ماشایه کی خو تکه، بزانه چیت له به ره؟

کاکه شین به ته وسه وه سه یری خو ی کرد، ئه وه شه روالی له به ر نه ماوه، وتی: ئه وه چیه، شه رواله که م چی لی هات؟

بوړه وتی: بینیت چو ن شه رواله که م له پی کردیه وه و لیتم دزی؟ کاکه شین دایه قاقای پی که نین، که شه رواله که ی له به ر کرده وه، وتی: به راستی ئیستا بوم دهر که وت تو له من دزتری، ها، بو نایه ی به یه که وه بچینه کاخ و گه نجینه ی پادشا بدزین؟

بوړه وتی: نه ک جاری، هزار جار، به لام با شه ودابی، ئه و جا پی که وه له م شوینه یه کتر ده بینین و ده پوین.

کاتیان دیاری کرد و بۆ شهوئی لهو شوینه یهکیان گرتوه و دووقۆلی خۆیان ده مامکدا، که وتنه پری. به دزیه وه خۆیان گه یانده کۆشک و لهو تاریکیه دا کاکه شین پیش ده می خۆی نه بینی، که وته ناو مه نجه نیقیکی پر پوونی گه رمی هه لقرچاوه وه، نقوم بوون و گیانده رچوونی یه ک بوو.

بۆره تهرمه که ی جی هیشت، خۆی گه یانده گه نجینه ی پادشا و بردی، چوو له دهره وه ی شار له بن گاشه به ردیکی زلی شارده وه و پیلانی داپشت سبه ی شه و بچته وه ئه و شوینه و تهرمه که ی کاکه شین له مه نجینه قه که دهر بینی و بیبات له نزیك ئه و شوینه ی ته قه تکا که گه نجینه که ی لی شار دبووه.

به یانی، ژاوه ژاوه پهیدا بوو، بووه مه رافه یی: گه نجینه ی پادشایان دزی، گه نجه ی پادشا دزرا.

کی گه نجینه ی دزی؟ چۆن دزرا؟ ئه مانه ئه و پرسیارانه بوون، که س نه یده زانی وه لامی بداته وه.

بۆره ده فه یه کی ده رویشانه ی په یدا کرد، جامانه ی نایه سه ر و پیشیکی سپی ده ستردی له ریشه ره شه که ی به ست، سواری خه رکه بوو، چوو به رده م دهر گای کۆشک و به دهم ده فزه نینه وه، پاسه وانه کانی هیئایه سه ما و هیئنده ی ئاره ق پیدان و نۆشیان کرد، هه موویان مه ست بوون، ئه ویش به ئاسانی

چووہ ژوورہوہ، خوئی گه یانده مه نجه نیقه که و تهرمه که ی
کاکه شینی لیّ دهر کرد و خستیه سه رپشتی گویدر یژه که ی و
بردی له دهره و هی شار له تهنیشت گه نجینه که ی پادشای
شارده وه .

پوژی پاشتر له سه ر پیّ خویدا تووشی کچی پادشا بوو، له یه که م
نیگا ههستیان بو یه ک جولاً، بو جی ژووان، دوا ی قسه و باسیکی
زور، کچه که وتی: ئە گهر ده ته ویّ بمبینی و ژووانم ده گه لّ
ببهستی، برۆ دهستی مرۆفیکم بو بینه و بو شه ویّ وهره وه لام،
ئیدی بو خویمان به که یفی خویمان ده ستبازی ده که یین.؟

بو ره به لیّنی پیدا، رویشت، خوئی ده مامکدا، چوو ه دوکانیک و
به خاوه نه که ی وت: زه حمه ت نه بیّ کیلویه ک ته ماته م ناده ییتی؟
کابرا وتی: وه ی به سه رچاو .

دهستی گه یانده کیسه یه ک و خه ریک بوو ته ماته ی بو ده کرده
کیسه وه . بو ره شمشیری له کیلان هه لکیشا، توند له دهستی
کابرایدا، دهستی فت کرد و دهسته که ی برد، بو شه ویّ خوئی
گه یانده کۆشک و له په نایه کی نیو باخچه که دا خوئی مات کرد،
کاتی کچه که هات، دهسته که ی پیدا و به یه که وه تاویّ دانیشتن،
زور قسه یان کرد و له وه دهست له ملانییه دا، کار له کار تراز، کچه
خوئی ته سلیمی کرد .

کچه که ش بۆ ئوهی تووشی کوشت و پر نهیته، به بۆرهی وت:
دهی بچوه تهك ئه و دیوارهی کۆشک و له دوروه وه که هاوارم
کرد: بگه نه فریام ئه و پیاوه ئابرووی بردم، به کسه ر خۆت
به دیواره که ئاودیوکه و پاکه.

کچه که پر به گه رووی هاواری کرد: بگه نه فریام، ئه وه ته ئه و پیاوه
ئابرووی تکاندم، ته عدای لی کردم، ئه وه تانی مه هیلن هه لئی،
مه هیلن له دهستان قورتاریبی، ئه وه ته به شمشیر دهستیم برپوه.
تا یاساوله کان گه یشتنه لای دیواره که، بۆره خۆی ئاودیوی
کۆشک کرد و هه لات.

پادشا به گوئیست بوونی ئه و هه واله، زۆری خه فه ت خوارد،
فه رمانیدا هه ر که سی دهستی برابۆوه، بیگرن، ئه وانیش به ناو شار
وه ربوون، هه ر که سی دهستیکی نه بوایه، ده سگیریان ده کرد،
له وه شدا که بۆیان روون ده بۆوه ئه و که سه ده میکه دهستی
وایلپهاتوه و شایه تی هه یه گه واهی بۆ ده دن، ئه وه ئازادیان
ده کرد. هه چیان له و کاره دا سه وز نه کرد.

کچی پادشا دوای ئۆ مانگ و ئۆ سه عات و ئۆ ده قیقه و ئۆ چرکه،
مندالکی زۆلی بوو، که منداله که نه ختی هه راش بوو، پادشا
چارپدا هه رچی کوپ و گه نجیکی ئه و شاره هه یه بینه به رده م کاخ

و ئه و مندالّه به ناو خه لکه که دا به پره لا که ن، بزائن ده چیتته لای کی
و ههستی بو کی ده بزوی، ئه وه باوکیه تی.

بوره به چکه پشیله یه کی خسته باخه ل و هاته به رده م کوشکی
پادشا ، وه کو ئه و خه لکه وه ستا .. مندالّه که یان نارده ناو ئه و
خه لکه ، مندالّه که گر گر، هات، که نزیک بوره بووه ، بوره
پشیله که ی باخه لی پی نیشاندا ، مندالّه که لی ترسا و که وته
گریان و فرمیسک رشتن.

مندالّه که یان ژیر کرده وه ، دوو سی که ره تی دیکه ناردیانه وه ناو
ئه و حه شاماته ، هه موو جار ه کان که له بوره نزیک ده بووه و
ئه ویش پشیله که ی پی نیشان ده دات، دهستی ده کرده گریان.
پادشا وتی: لی گه رین، ئه و مندالّه هیشتا گرینۆکه و به که لکی
هیچ نایه ت.

بیری کرده وه ، فه رمانیدا هه ندی پاره و پوولی کاغه ز
له وده وروبه ره فری دن ، دوور به دوور چاودیری بکه ن، بزائن
هه رکه سی هه لیگرته وه ، ئه وه دزه که یه .

بوره به په له گه رایه وه مال، هه ندی قیری هیئا، له بنی پیلاوه که ی
دا و به بی ئه وه ی دابیته وه ، پیلاوه که ی ده نایه سه ر پاره که ،
پاره کان به پیلاوه که ده نووسا و هه موو پاره که ی برد.

له و پالانه شدا، پادشا هیچی به هیچ نه کرد، دواى تاوى که پروی کرده خه لکه که، وتی: خه لکینه کیّ نه و جوامیریه ی نوانده، نه و مووهم له پیاو نه هاتبیّ نه گهر له گولّ کالتری پیّ بلیم، وه عد لیّی خوش ده بم، جگه له وه ی ده یکه مه زاواى خوّم، ده شیکه مه شالیار و له تهنیشت خوّمی داده نیم.

بوره له ناو خه لکه که هاته دهره وه، چووه نزیکى پادشا و وتی: قوربان، نه و شتانه هه مووی من کردوومن.

پادشا وتی: فهرموو نه گهر ده توانی به به لگه بوّمی بسه لمینى، برؤ له و به رى پرو باره دا، پادشا شهل هه یه، هه میشه گالته م پیده کا و ده لىّ: توّ چ پادشایه کی، نه گهر نه توانی دزیک بگری، بوّیه .... بوره قسه که ی له دم قوسته وه، وتی: نه گهر فهرمانتان له سه ره، نیستا ده چم بوّتى ده دزم و بوّتى ده نیمه ئیره.

پادشا وتی: مه به ستى من هه ر نه وه بوو.

بوره پوّی، به جلیکی سپی و ردینیکى سپی ده ستکرده وه، خوّی گه یانده ژووری پادشا شهل و به زمانیکى پر هه پره شه و گوره شه وه، وتی: توّ به نده یه کی بچووکى خواى په روه ردگارى، نه ک پادشایه کی مه زن، من عیزرائیلیم، هاتووم پوّحت بکیشم، سه عاتى مؤلّه تت ده دم نه گهر وه سیه تیکت هه یه و چیت به میشک دادى بیلى، ئیتر چاوت به و دونیا یه ناکه ویته وه.

پادشای شهل خۆی خسته بهر پیی، به دەم پارانه وه: دەستم
دامینت، چی ده لئی له قسه ت ده رناچم، به س جارێ رۆحم
مه کێشه .

بۆره وتی: قهینا، به مهرجی، چونکه زۆر گالته به و پادشایه ی
دراوسیتان ده که ی، ئه و جار ه یان ده ت بوورم و ئه جه له که ت بو
کاتیکی دیکه دوا ده خه م، جا بو پاکبوونه وه له و گونا هانه ،
ده تکه مه ناو سندوقیک و هه ر له سندوقه که دا، که شه قیکم لیدا،
ده بی وه کو سه گ بوهری، وه کو مانگا بقو پینی، وه کو که ر
بزه ری.

به و داوا یه مه منوون بوو، به خوشحالیه وه وتی: ئه وه ی تو بیللی
به موو لئی لانا ده م.

پادشا شهل خسته سندوقیکی گه وره و له به له میکدا بر دیه ئه و
به ری پووباره که و وتی: ها بۆره، چیت کرده وه؟ ئه ی نه توت:
بو تی ده دزم؟

بۆره مستیکی له سندوقه که دا، پادشا شهل وه کو خه ر که وته
زه رپین، وه کو مانگا قو پرا ندی و وه کو سه گ که وته وه رپین.

پادشا به زه رده خه نه یه که وه وتی: ئه وه چیه؟ ئه و ئاژه لانه، ئه و
سه گ و مانگا و که ره له و سندوقه چی ده که ن؟ بو چیت هینا وه؟
ده لئی ده ته وی پیمرا بویری؟

بۆره وتى: قوربان ئۇ ئازەلانى ئۇ پادشا شەلەيە كە گالتەي
پيدەكردى و ئۇهە دزيم و بۆتم هينايە ئيرە .

سندوقەكەي كردهوه، كە پادشا شەل هاتە دەرەوه و چاوى بەو
حەشاماتە كەوت، بەتاسەوه وتى: ئۇهە چييه؟ من ليرە چى
دەكەم؟ كى منى هيناوہتە ئيرە؟

هەمووان بەجاری دايانە قاقاي پيکەنين و پادشا وتى: بۆيە تۆم
هيناوہتە ئيرە، چونكە تۆ گالتەت پيدەكردم، دەتوت: دزىك
چييه پيٹ ناگيرى، فەرموو هەر ئۇ دزەبوو تۆى دزى و هيناتيە
ئيرە .

هەر لەوى پادشا، كچەكەي خۆى لە بۆره مارە كرد و كرده
وہزيرى لەتەك خۆى دانا .

لەو پۆژەوه بۆره تۆبەيەكى نەسوحى كرد و بپياريدا هەتا لەدونيە
ماوه جاريكى تر دزى نەكات و ئۇهەي هاتە دەستى بەسەر هەژار
و ليقەماوانى دابەش بكات .

* * *

خاوهن ئه قه قه كيه ؟

ده گيرنه وه، ده لئين: ژن و پياويكي هه ژار و نه دار، له ماله وه جگه له مانگايه كي له پرو لاواز، هيچي تريان نه بوو، وهرز به ره و زستان ده پويي.

شه ويكيان به يه كه وه دانيشتن، باسيان له وه كرد بو به سه ر بردني ئه و زستانه، مانگاكيان به نه شار و بيفروشن، له پاره كه يدا ئازوقه و زه خيره ي ماله وه ي پي بكن.

بو به ياني، كابر ا دواي به رچايي، مانگا به ره و شار ده داته پيشي. كاتي گه يشته شار، هه شاماتيكي بي شوماري بيني ئه وه له به رده م كووشكي پادشا وه ستاون، نزيك بو وه، له مي رد مندالليكي پرسي: كورپه جوانه كه ئه ري ئه و قه له بالغيه سيخناخه چي يه ؟.

مي رد منداله كه به تاسه وه وتي: پادشاي ئه م شاره كچه و خه ونكي بينيه، له كو كردنه وه ي ئه و خه لكه دا، ده لي: خه ونيكم بينيه، هه ركه سي تواني خه ونه كه م بو راقه كا و ليكي بداته وه، خو ي لي ماره ده كه م و ده يكه مه پادشاي ئه م شاره، خو ئه گه ر نه يزاني خه وه كه ليكداته وه، ئه وه تا نه يني خه ونه كه م ده رنه چي، له سه ري ده ده م و ده يكوژم.

كچه كه به دهم بزه يكي سازگاره وه وتی: له خه ونم دا دنيا شه و
 بوو. نازانم بۆ ته ننگه تاو بووم، ويستم دهست به ئاو بگه ینم،
 چوومه هه وشه و پرتاوشیڤيكم لی پهبدا بوو، به ده ننگی به رز
 نه پاندی، بۆم هات په لامارم بدات و بمخوا، له ترسان پامکرد، خۆم
 هاویشته ناو بیری هه وشه كه، له ناوه پراستی بیره كه دا بركه لاو
 لاوی هه بوو، دهستم پیوه گرت، نه كهومه خواره وه، كاتی سه رم
 بۆ خواری شوپكرده وه، ته ماشام كرد ئه وا ئه ژدیهاییکی زه به لاح
 ده می داچرپیوه، به ربمه وه بكهومه ده می، بمكاته پارویکی چه ور
 و بمخوات. مشكێك له یه ك له كونه كانی نیو بیره كه پهبدا بوو،
 كه وته قرتدانی لاواوه كه، نیوه ی پچری. زراوم چوو، له
 ده روونه وه نزام ده كرد: خواجه گیان تۆ ده لیلی داموانی، تۆ
 مه زنی، بگه فریام، رزگارمكه. له وه خه وه ومدا ئه گه ر
 سه رده كه ومه وه، ئه وه شیڤره كه ده مخوا، ئه گه ر ده كه ومه
 خواره وه ئه وا ئه ژدیها كه لووشم ده دا و ده مخوات، هاواریکی
 گه وره م لی به رز بۆوه، له ده نگی خۆم به ئاگا هاتم، ده فه رموو
 ئیستا ئه وه خه ونه م بۆ لیكده وه.

كابرا به ئحم ئحمی قورگی گیراوی پاك كرده وه، به بزه یه كه وه
 هه لی دایی: شیڤره كه كه دواتكه وتوه په لامارت بدات و بتگری و
 بتخوا، ئه وه مانای ئه وه یه تۆ به رامبه ر گه له كه ت پادشاییکی

خرابی و خه لکه که ی لیت رازی نییه، ئەژدیها که ش که دەم و زاری
داپچپیوه بکه و یه خواره وه بتخوات، ئەوه مانای ئەوه یه ئەگەر به
خۆتا نه چیه وه و خۆت چاک نه که ی، ئەوه دوو پۆژی تر بمری، له
دوای مردن، دۆزهخت بۆ ئاگر ده دەن.. مشکه که ش ئاماژه یه که
نیوه ی لاهه لاهه که ی خوارده به واتا تۆ له ژياندا نیوه ی ته مه نت
به پڕی کردوه، له م ژيانه دا نیوه ی ته مه نت ماوه .

قسه کانی کابرا بووه مایه سه رسوورمانی کچه که، هه ر ئەو کاته
ناردیه دوای مه لا و خۆی لی ماره کرد، ئەوجا پیی وت: تازه تۆ
بوویه پیام، به لام تۆ پیاویکی ئەوه نده ژیری، فه رموو خاوه ن
ئەقلم بۆ بدۆزه وه، بزانه خاوه ن ئەقل کییه ؟
کابرا تاوی داما، ئەمجا وتی: رووخسه تی شه و پۆژیکم بده یی تا
خاوه ن ئەقلت بۆ بدۆزمه وه .

کچه که وتی: نه ک شه و پۆژی، ئەوه ده رفه تی سی شه و پۆژم پی
دای.

کابرا سه ری کاسی هه لگرت، که وته گه پان به نیو که ش و کیو و
بیابان . ئیواره داها، تووشی پیاویکی به ته مه نی سه روو پدین
سپی بوو، دوای چاک و چۆنی، که زانی غه واره یه و شه وی به سه ر
دادی، وتی: ئەوه به دوای چی ده گه پیی؟
ئەویش وتی: به دوای ئەقل ده گه پیم.

پیاوه به ته مه نه که وتی: تو و ره بابچینه وه، خوا گه وره یه،
پیتده لیم خاوه ن ئه قل کییه؟

کابرا به و هه و الله خو شحال بوو، له گه لیدا چووه وه مال، شه و له لای
مایه وه، نانی خوراد و چایه ی خوارده وه، پیش ئه وه ی بخه ون،
پیاوه به ته مه نه که پیی وت: ده زانم له ئیواره وه دوودل و پارای،
به گومانه وه سه یرم ده که ی، له چاوه پروانی ئه وه دای ده که ی
زووتر ئه و نه ینیه ت پی بلیم، جا بو ئه وه ی ئه و شته نه بیته گری
له سه ر دل و ده روونت، به سه ره اتیکت بو ده گیمه وه: من باو کم
تا وه کو له ژياندا مابوو، کوخا و که ی خودای ئه م گونده بوو،
کاتیکیش فه رمانی خوی به جی هینا، وه فاتی کرد، له دای ئه ودا
من و برا و خوشکی کم به جی ماین... من توانیم به لیها تووی خوم
جی باو کم بگرمه وه... شه وانه به ناو کولانان ده گه رام، شه ویکیان
پیم که وته مالی خوشکه که م، له په نجه ره وه چاوم بریه ژوره وه،
وه که ده بینم ئه و برایه که م ته عه رووزی بووه، کاتیک برا که م
سه ریبه لبری و منی بینی، له جیوه هه ستا، ده سستی گه یانده
خه نجه ره که ی بهر پشتینی و خوی کوشت... خوشکه که م بی
ئه وه ی هه ست به بوونم بکات ئه وه چاودیری ده که م، که وته
چاودیری، بزانه چی له ته رمه که ی ده کا، بینیم به خیرایی دوو
گامیش و عاره بانه یکی هینا، ته رمه که ی لی بارکرد، به ره و که ش و

کټوہکانی برد، له يهك له دۆلہکانی ټه و دهوروبه رهي فرېدا و گه پرايه وه. به دوايدا گه پامه وه مال، زور خه م خوارد، زور گريام و تا به يانی نه نووستم. به يانی هيشتا خور هه لته هاتبوو، سه رپيیي نانم خوارد، به خورامه کانم وت: زور حه ز ده که م بچمه پراو، حه زيش ده که م بچينه دۆلی مردووان.

خورامه کان نه يانده زانی مه به ستي من له م ئيشه بو ته قهت کردنی تهرمی براكه مه، به خو و ئه سپ و تانجيه وه به رپي كه وتين، له دۆلی مردووان نزیک بووینه وه، يهك له خورامه کان، براكه می به كوژراوی به ديکرد، ليی چووه پيش و ناسيه وه، دايه هات و هاوار و شين و شه په رپو و له خو دانی هر مه پرسه، چوومه ديار تهرمه که ی، دهستم کرده گريان و فرميسك له چاوانمدا فواره ی به ست، هر له وي يهك له و دوو خورامه پيیوتم: قوربان ئه گه ر گومانان له هر كه سيكه تا ئيستا هه لكو تينه سه ری و وردو خاشی كه ين.

به په رو شه وه وتم: ئه گه ر ئه و براهه م له سه ر هه ق كوژرابی، ئه وا تو شی گيانی بی، خو ئه گه ر به نار ه و كوژرابی، ئه وه حه وال ه ی خوا ی ده که م، پوژئی دادی ئه و نه ينيه ی دامالی و ئاشك رابی.

تهرمه که مان هینا يه وه ئاوا یی، له رپي و په سمیكدا تهرمه که يمان شووشت و کفنمان کرد، ئه و جا به خاکمان سپارد، سی پوژ

تازیه مان بۆی دانا... تازیه ته واو بوو، ئیتر له و پۆژه وه بهرده وام
چاودییری ئه و خوشکه م ده کرد بزانه چاره نوسی به کوئی ده گا...
به تیپه ربوونی چوار مانگ و نیو، ههستم کرد خوشکه که م سکی
ههیه و پۆژ به پۆژ سکه که ی گه وره ده بی، بپیارمدا که س خزمه تی
نه کا و که س سهردانی نه کات، نو مانگ و نو پۆژ و نو ده قیقه ی
ته واو کرد، له شه ویکی مانگه شه ودا مندالی بوو، هیشتاش نازانی
ئه وا من وا به وردی و به دزیه وه چاودییری ده که م، منداله که ی
هه لگرت و بردییه دهره وه ی ئاوی و له شه که وتیکی دانا و
گه رایه وه... هه ر دوا ی ئه وه، خو م گه یانده منداله که و برده
گوندیکی ئه و نزیکه، به دایه نه مدا... سالانه چه ند جار ی سهر م لی ی
ده دا تا منداله که ته واو گه وره بوو، ته مه نی گه یشته پانزه
سال، منداله که بی ئه ندازه منی خو ش ده ویست و له به رامبه ردا
منیش ئه وم خو ش ده ویست، هی نامه وه لای خو م، له یه که م
دیده نیدا که چاوی به و خوشکه م که وت، دلایان بۆ یه ک جولا،
لیره دا له من بترازی، که س نازانی ئه وانه دایک و کوپن... سالی
شنتی که م به سه ر ئه و هاتنه ی سووپایه وه، کوپه که وتی: مامه گیان
ده بی بۆم بچیه داخوازی ئه و خوشکه ت، وه ئه گی نا سه ری خو م
هه لده گرم، لی ره ده پۆم، جار یکی تر نامینییه وه.

دلیم نه شکاند، وتم: باشه به سه رچاو من پازیم، به لام ده بیّ حهوت شهو و حهوت پوژان شایی و زه ماوه نند بگیپرین ئه و جا بوئی ده گوزمه وه.

که یف و سه فا هه موو لایه کی ته نی، بوو به به زم و شایی، شه وانه به دزیه وه ده چومه دهره وه ئاواپی، نویژم ده کرد، له خودای په روه ردگار ده پارامه وه که ئه و مه عجیزه چی بوو، نیشانی دام... حهوت شهو و حهوت پوژه که تیپه ری، بوو کیان پازانده وه، بووک چوو په رده، زاوا که دهرگا ده کاته وه، ریّک ساتمه یّک ده کات و بهر ده بیته وه، یه کسه ر گیانی دهرده چیّ.

بوو به شین و گریانیّ، له ناخه وه که وتمه سوپاس گوزاری خوای گه وره که ئه و گونا هه م له سه ر لاجوو... خوشکه که شم ئه ویش چونکه بیّ ئه ندازه ئه وی خوش ده ویست، له مه راقان نه خوش کهوت، هه فته بیّ نه ژیا، ئه ویش مرد، من شانزه سالّ ئارامم گرت، گه یشتمه ئاواته کانم، خو ئه گه ر بهاتایه له م پووداوه دا، ده م و ده ست خوشکه که م بکوشتایه ئه وه هه ر ئه و کاته له ناو عیلّ و عه شیره ته که مدا ئابرووم ده چوو، جا لیّره وه پیّت ده لیّم: خاوه ن ئه قلّ سه بره، ئه و که سه ی به ئارامبیّ، له ژیان به ئاوات ده گا.

کابرا به یانی مالّئاوایی لیّ کرد و گه پرایه وه، له نووکه وه به سه رهاته که ی بوّ کچه پادشاکه گپرایه وه، هه ر دواى ئه وه کچه

پادشاکه‌ی گواسته‌وه و بووه پادشا و ژنی پیشتریشی هینایه لای
خۆی، ئیتر تا مردن به خۆشی و شادی ژیان.
جا کاکی خۆم ئه‌وه‌یه به‌سه‌رهاتی ژیان و گوزهران، قه‌زا و
قه‌ده‌ریش هه‌ر له‌لای خودایه، ته‌نها و ته‌نها خوای گه‌وره ده‌زانێ
له‌دریژایی ته‌مه‌ندا چی پوو ده‌دات، هه‌ر ئه‌و زانایه و هه‌ر ئه‌و
دانایه و هه‌ر ئه‌و توانایه.

= ته‌واو-

* * *

سوپاس و پيژانينم بۇ:

- ھەموو ئەو بەپيژانەى بۇ لەدايك بوونى ئەم بەرھەمە ھاوکارم بوونە .
- ئەوانەى بە سەرگوزشتە و بەسەرھات و ھەقايەتیک بەسەريان کردووينەتەوہ و ھەرگيز لەیاد ناکرین:
- خوالیخۆشبوو(عەبدوللا حاجى عەلى جگيلەيى) باوکی کاک (ئیسماعیل) کە دواى راپەپین کۆچى دوايى کردووه .
- حاجى(نايلە ئەبوبەکر سالىح تالەبانى) کەتەمەنى لەسەررووى شەست سالانە و ئیستا لە شارۆچکەى کەسنەزان دادەنیشی.
- مام(جەوھەر قەرەناوى) کەتەمەنى لەسەررووى شەست سالانە و لە شارۆچکەى(تەق تەق) نیشتە جى یە .
- سەید(جەمال حەمەدەمین کۆيى) و ھەموو ئەوانەى ھاندەرم بوونە بۇ ئەم گەنجینە لەبن نەھاتووهى کە لەپوورى کوردە واریمان .

شاخەوان

فەرھەنگۆك

مانا	وشە	مانا	وشە
دودمان	دیوہ خان	تەوھ	حەز
مفا	سوود	کوانوو	دودمان، دیوہ خان
ژانر	بابەت	تۆلاز	لاو، جھیل
دگان	ددان	پەیتا پەیتا	یاپش یاپش، وردە وردە
قالیچە	بەرمان	تۆتاق	ژوور
خانەزا	خزمەتکار، خزمەتچی	مەلاس	حەشار
کاویا	کابرا	ولسات	قاتر، ئەسپ، چوارپى
مەرافە	شەرپوھەرا	سەلار	جانى بۆژن
غەوارە	نامۆ، غەریب	دین	شسنت
سیخناخە	تژی، پپ	شەوی	کراس
یاساول	قەرەول، جەندرمە، ریککار	کاخ	کۆشک
شەوسو	بەیانى، سبەى	دەربار	کۆشک
درووغى	دوق، باقرق	کەبخودا	گەرەپپاو
ئەلەم	ئازار	بەگىسى	بەلقىس
وہرزاق	پى سەخت	پىژگاو	خەيال
ژىوان	پەشىمان	گافى	تاوى، بىرى، قەيرى، قىچى، تۆزى
پرزوو	عەزم	حلىب	قبول
ئاچەر	کلیل	قەيرى	تاوى، ھەندى

هه په	فیل	نها	ئیسنا
یه غبال	بهخت	هه له په له	خیرا
دلواپهس	نیگه ران	گه مژه	گه لحو، بیئه قل
پیگ	پیاو	کوم	کو، خر
ههس	هه یه	بیژه	بلی
خه ر	که ر، گویدریژ	مامر	مریشک
شبابز	گه وره بازگان	سه ردار	میږد
خریول	ده وله مند	گه ره که	پنیوسته
دووگرد	به رمال	ئیقباله	هاته، به ره و پووته
ده قه ر	ناوچه	واس	باس
فینگافی	نها، ئیسنا	ئه نگوره	تاریکی شه و
جنده	قه حبه	جیکیش	گه واد
گه مال	دیله سه گ	گفک	کک
وه زه نگ	زه ره ر	هه می	هه موو، گشت
موژگان	ئه برو	به لاش	به خو پایی
خولا	خودا	مانه ند	وینه، مه سیل
پورگ	کیسه	سلسار	بی شه رم
چه خار	خه فته	چه مپه ره	شیني ژنان
گه می	که شتی	کتارو	لاواز
لاقرتی	هه زه لی	وارکو	وچاغ کویر
له غه م	که ور	شه وچراغ	جوړه به ردیکه وه ک فسفور دهره وشیتته وه

پېړست

- پېشه‌کی..... ۵
- بولبولی خوش ئاواز..... ۷
- ئەحمەدی دار فرۆش..... ۴۳
- کچی پادشای قرال..... ۸۱
- پادشا و جوامیڤی خزمه‌تکارک..... ۸۲
- شاخه‌وان و میری میران..... ۹۵
- دوو تووتی و بازرگانیک..... ۱۰۷
- پادشای ره‌شپۆش..... ۱۲۳
- ئاغا و سوورە‌ی چاوشین..... ۱۴۶
- قاره‌مان و قه‌یته‌ران..... ۱۵۵
- ئەمیری مامۆک..... ۱۶۲
- جامی زرینگه‌دار..... ۱۹۰
- ئەحمەد قاره‌مان و وه‌زیری شه‌له..... ۱۹۶
- گوری گوره‌نام..... ۲۰۶
- پادشای دوورگه..... ۲۱۸
- دزیکردن..... ۲۲۴
- خاوه‌ن ئە‌قل کئییه؟..... ۲۳۲
- فه‌ره‌نگوگ..... ۲۴۲
- پېړست..... ۲۴۴

زنجیره‌ی چاپکراوه‌کانی سالی ۲۰۱۲ی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری و لاوان

بهرپۆه‌برایه‌تی گشتیی راگه‌یاندن و چاپ و بلاوگرده‌وه

بهرپۆه‌برایه‌تی بلاوگرده‌وه‌ی هه‌ولێر

ژ	ناوی کتیب	ناوی نووسەر	بابه‌ت	نرخ	لاپه‌ره
٦٦٨	اگه‌لای پاییز	ع‌ه‌بدولقادر ع‌ه‌لی مه‌ردان	بیره‌وه‌ری	٥٠٠٠	٤٠٠
٦٦٩	گه‌نج گۆمی سیاسه‌ت ده‌شله‌قیتنی	ئۆمید خۆشناو	گشتی	٣٠٠٠	١٤٤
٦٧٠	دوران های زبان کردی و مجموعه زبان های ایرانی	و. مسته‌فا ئیلخانی زاده	زمان	٣٠٠٠	١٤٤
٦٧١	خلاصه تاریخ کردستان	ع‌ه‌د قاضی	مێژوو	٥٠٠٠	٤٤٨
٦٧٢	بزه‌ی شۆپش (دیوانی شیعری مامۆستا راوچی)	کۆکردنه‌وه‌ی کاوه‌ی کۆری مامۆستا راوچی	شاعر	٣٠٠٠	٢٨٠
٦٧٣	کاکتیک نه‌رمونه‌کان ده‌وین	و. ک‌ه‌ریم سوئی	ئه‌ده‌ب	١٥٠٠	١٢٨
٦٧٤	سیفیه‌کان ٣	شیرزاد هه‌ینی	گشتی	٢٠٠٠	٢٥٦
٦٧٥	مه‌رگی وه‌نه‌وشه	ایاسین قادر به‌رزنجی	چیرۆکه‌ه‌وال	٤٠٠٠	٤٣٢
٦٧٦	اگه‌مه‌ی مێشک	ئا: پهمزی مه‌لا ماریف	زانباری	٧٠٠٠	٣٤٤
٦٧٧	پیاوی نه‌شکه‌وت دلێکی هه‌بوو	شیرکۆ هه‌ورامی	شاعر	٣٠٠٠	٣٣٢
٦٧٨	اگه‌ردوون ناسی له‌به‌ر سێیه‌ری قورئان و زانست	ع‌ه‌ریب ع‌ه‌لی عه‌زیز	زانستی	٣٠٠٠	١٧٦
٦٧٩	اگه‌شته‌که‌ی زینۆفون	و: محمد مسعود محمد	مێژوو	٣٠٠٠	٢٦٤
٦٨٠	دیارده‌و راقه	ئازاد دارتاش	گشتی	٢٠٠٠	١٩٢
٦٨١	تییۆری هاوچه‌رخ له کۆمه‌لناسیدا	پروفسۆر دکتۆر طاهر حه‌سۆ زێباری	سۆسیۆلۆجیا	٤٠٠٠	٢٨٨
٦٨٢	الادب الشفامي الکردي (مرة أخرى)	ع‌ه‌لی الجزیری	أدب	٣٠٠٠	٢٢٤
٦٨٣	پیتناسه‌و یاقه‌ی کۆمپیوته‌ر	ئاراس نوری ئه‌حمه‌د	IT	٥٠٠٠	٥٢٨
٦٨٤	کۆده‌ خۆدییه‌کانی ع‌ه‌لیل کاکه‌وه‌یس	کۆکردنه‌وه‌و ئا: ئاکار ع‌ه‌لیل کاکه‌وه‌یس	مێژوو	٢٠٠٠	٢٠٨
٦٨٥	له‌ ژێر ساباتی کۆرده‌واری دا	ئه‌بو به‌کر شووان	فۆلکلۆر	٢٠٠٠	٢٥٦
٦٨٦	رێچکه‌ی سه‌ره‌خۆیی	ع‌ه‌لی سام ئاغا	سیاسی	٢٠٠٠	١٠٤
٦٨٧	مێژوی مه‌سحیحیه‌ت له‌ که‌رکوک و باگه‌رمی	ع‌ه‌میل عه‌سی	مێژوو	٣٠٠٠	١٠٤
٦٨٨	اگه‌ مێژوو له‌ بارزانی ده‌سوێ	زانبار سهردار قه‌گه‌یی	مێژوو	٣٠٠٠	٢٥٦

۶۸۹	اوشه نامه	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۰	ادىۋانى عاصم	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۱	ماندوو	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۲	ھەبوو نەبوو	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۳	فەرھەنگى پەسەن (بەرگى يەكەم)	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۴	فەرھەنگى پەسەن (بەرگى دووھەم)	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۵	فۇلكۇرى خۇشناۋەتى	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۶	تەنيا خەمى گولە مېخەكەكانمە	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۷	ھەقايەت ۋە قەسە خۇشەكانى باۋكەم	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۸	سېنارىيۇكانم	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۶۹۹	ئاسانناۋ	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۰	ھاۋدىيان	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۱	تۈزۈنەۋەكانى كۇنفرانسى زانستىيى ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۲	دەستەۋازە ئۆيىيەكانى مېدىياۋ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۳	جوگرافىيە دىئە نىشىنى ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ (كوردستانى عراق ۋەكە نمونه)	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۴	ۋەتەكانى ناۋدارانى كورد ۋە جېھان	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۵	بىنە ماكانى سېياسەتى دەرەۋەۋ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۶	خۇشى ۋە شۇخى	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۷	دوعار نزاى مەناسىپكى خەج ۋە غومرەۋ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۸	موقد النجج الاسطورة فى الشعر ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۰۹	تېمۇجىن - ئاخەرىن سامۇراى	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻
۷۱۰	الوسائل البديلة عن القضاء، ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻ ◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻	◻◻◻◻◻◻◻◻◻◻

۲۸۸	۶۰۰۰	IT	ن. ئا: نەرىمان بەھرام محەمەد	CS۵ فۇتۇشۇپ	۷۱۱
۵۲۰	۳۰۰۰	شېئىر	كۆككەرەوۋە نووسىنى موھەممەد رەشىدى ئەمىنى	ادىۋانى مىرزا ئەۋلقادىرى پائەبى	۷۱۲
۹۶	۳۰۰۰	ئابدۇبۇرى	د. شەمال خەۋپىزى	نەۋت و دىكتاتورىيى (ئابدۇبۇرى سىياسىي ۋەتەن ھەتاردەي نەۋت)	۷۱۳
۲۱۶	۲۰۰۰	ئەدەب	ئىھسان سابىر خەيات	تۆبە رەي مەن لە خەرمانى ئەدەب و ۋەرگىترانەۋە	۷۱۴
۱۶۰	۲۰۰۰	مىژوۋ	ئىسماعىل ئەبۇبى	زىمانى ئافىستا سەرچاۋەي زىمانى سانسكىرىت رىگ ۋەئادە كوردى ئەمۇ	۷۱۵
۹۶	۲۰۰۰	چىرۆك	ارەزا سەيدىگول بەرزىجى	ھەۋرانەكانى دىنيا	۷۱۶
۱۰۴	۱۰۰۰	ئەدەب	ۋ: جەمال گىردەسۇرى	دەريارەي كورد ئاۋاتىنگەلى	۷۱۷
۳۰۴	۳۰۰۰	ھونەر	ئاسۇ خەسەن	پەيدەنگى شەۋان	۷۱۸
۱۵۲	۳۰۰۰	كۆرتە چىرۆك	ئازاد كەرىمى	بەندىخانەي بۇرسۇتتىن	۷۱۹
۱۴۴	۳۰۰۰	اقتصاد	الھام وحىد دھام	العوامل الاقتصادية والاجتماعية والعالية وانها على التنمية الاقتصادية	۷۲۰
۴۴۰	۴۰۰۰	شائىتوگەرى	خەمەكەرىم ھەۋرانى	گۈندەگە م	۷۲۱
۳۰۴	۲۰۰۰	شېئىر	تارىق تالەبانى	ادىۋانى تارىق تالەبانى	۷۲۲
۲۴۸	۲۰۰۰	فۇلكۇر	شاخەۋان غەلى خەمەد	ئەفسانەكانى بەر ئاگردان	۷۲۳

